

Butlletí

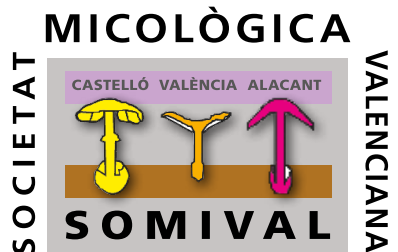
núm. 28 · 2024

Societat
Micològica
Valenciana

Butlletí

núm. 28 · 2024

Societat
Micològica
Valenciana

Societat Micològica Valenciana

COMITÈ CIENTÍFIC

D. RAFAEL MAHIQUES SANTANDREU
President

D. FRANCISCO TEJEDOR JORDÁN
D. FERNANDO GARCÍA ALONSO
D. ANTONI CONCA FERRÚS
D. JAVIER ORMAD SEBASTIÁN
D. SANTIAGO CATALÁ GARCÍA
D. FRANCISCO MARTÍNEZ TOLOSA
D. ISAAC GARRIDO BENAVENT
D. IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ
D. RICARDO FOLGADO BISBAL
DÑA. VIOLETA ATIENZA TAMARIT
D. RAÚL TENA LAHOZ
DÑA. MARIA AGUT MONFERRER

COMITÈ EDITORIAL

ISAAC GARRIDO BENAVENT

EDITA

SOCIETAT MICOLÒGICA VALENCIANA
Corredores, 6 (posterior)
(entrada per C/ Juan Plaza)
46003 València
Tel. 963 920 057
Apartat de Correus 7048
Redacció igb4tonda@gmail.com
SOMIVAL socmicval@gmail.com
www.somival.org

 @SociedadMicologicaValenciana
 @SOMIVAL

PRODUCCIÓ EDITORIAL

Martín Gràfic
www.martingrafic.com
ISSN: 1135-2833
Depòsit legal: V-3252-1995

Tots els drets reservats. No es permet la reproducció total o parcial d'esta revista, per qualsevol mitjà o forma, sense el permís previ per escrit del titular dels drets. Els articles publicats en este butlletí només expressen l'opinió dels seus autors.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

GENERALITAT
VALENCIANA

Conselleria d'Educació, Cultura,
Universitats i Ocupació

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua

IMATGE DE LA COBERTA

Espècie de basidiomicet
RUBÉN BALBUENA FERRANDO
© Societat Micològica Valenciana

Sumari

Introducció

Los otros micólogos, JOSÉ F. CANO LIRA	5
--	---

Treballs científics

Funga Valentina: notes 20-40

ISAAC GARRIDO-BENAVENT, CARLES MIR, TERESA BASOMBA, LUCÍA ESCRIBANO, PABLO HERNÁNDEZ, LLUÍS LÓPEZ, NIEVES MOLERO & SIMÓN FOS	15
--	----

Algunos hipogeos raros o poco citados en España encontrados en Chelva (Los Serranos, Valencia)

PABLO CHACÓN SANCHIS	62
----------------------------	----

Leucoagaricus brunneolilacinus Babos, novetat per la micoflora valenciana

ANTONI CONCA FERRÚS & ISAAC GARRIDO-BENAVENT.....	71
---	----

Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera de València (V)

ANTONI CONCA FERRÚS, RICARDO APARICI IZQUIERDO & ISAAC GARRIDO-BENAVENT.....	85
---	----

Primera referència de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae*, *Agaricales*) per al País Valencià

FRANCESC DE PAULA MARTÍNEZ TOLOSA, ENRIQUE RUBIO, ISAAC GARRIDO-BENAVENT, ANTONIO COUCEIRO & ANTONI CONCA FERRÚS	130
--	-----

Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (I)	
IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ & JOAQUÍN HERRERO CONEJOS	146
Projecte MICOCATÀLEGCV	225
Receptari	
Arròs muntanyés amb múrgoles	228
Regirat de <i>Cantharellus cibarius</i> amb carabasseta i creïlles de Vistabella sobre torrada de pa de sègol	230
Quallada d'<i>Hygrophorus russula</i> acompanyada de <i>Tricholoma gausapatum</i> caramel·litzat	231
Miscel·lània memòria d'activitats	233
Organigrama Societat Micològica Valenciana	269
Normes de publicació al Butlletí	271
Dades de contacte	278

Los otros micólogos

Una de las preguntas que habitualmente surgen en una conversación es: “¿A qué te dedicas?” Cuando respondes que eres profesor y que dentro de tus actividades como tal se incluye la investigación, la siguiente pregunta es “¿Y sobre qué investigas?” En mi caso, la respuesta es: “Soy micólogo”. Ya os podéis imaginar el resto de la conversación: ¿dónde?, ¿en qué época?, especies más habituales de la zona, ... Entonces les explico que sí, soy micólogo, pero que mi conocimiento sobre setas no es mayor que el de cualquier aficionado ¿Y entonces qué hongos estudiáis vosotros? Pues precisamente ese es el objetivo del presente artículo: presentar nuestro grupo de investigación y lo que hacemos.

Nuestro equipo de investigación se denomina Unidad de Micología y Microbiología Ambiental (MicroAmb) y pertenece al Departamento de Ciencias Médicas Básicas de la Facultad de Medicina y Ciencias de la Salud de la Universidad Rovira i Virgili, Reus (España). Las líneas de investigación del grupo relacionadas con la micología, concretamente con los hongos microscópicos, son las siguientes: i) biodiversidad, taxonomía y filogenia de hongos de interés clínico y/o ambiental; y ii) estudio integral de los hongos oportunistas patógenos para el hombre.

Está formado por un equipo de científicos, en su mayoría microbiólogos (biólogos, bioquímicos, farmacéuticos, médicos,...), que trabajan juntos desde hace más de cuatro décadas con el objetivo general de incrementar el conocimiento de la diversidad microbiana, en particular de hongos y bacterias que tengan interés por poder actuar como patógenos oportunistas o como productores de metabolitos secundarios de importancia para la industria farmacéutica o a nivel biotecnológico. Hemos descubierto muchos taxones nuevos, a partir de muestras ambientales y clínicas de todo el mundo, estableciendo colaboraciones nacionales e internacionales con muchos investigadores y equipos de investigación diferentes.

En lo referente a los estudios de biodiversidad, taxonomía y filogenia de hongos microscópicos ambientales, nuestra metodología de trabajo implica el realizar colectas de bioprospección en diferentes hábitats tanto nacionales como de fuera de nuestro país, incluyendo localizaciones tan extremas y variadas

como la Antártida (Fig. 1) o el Parque Natural de Las Bardenas Reales (Fig. 2). En dichas campañas recogemos muestras o sustratos muy variados como pueden ser suelos, sedimentos fluviales, material vegetal sumergido o superficies de edificios ennegrecidas (Fig. 3). En esta primera fase, por regla general, no observamos ningún hongo ya que los mismos se encuentran o en forma de resistencia o, al ser microscópicos, no los podemos estudiar adecuadamente sin la ayuda de los equipos apropiados. Posteriormente los hongos presentes en estas muestras se ponen de manifiesto mediante la utilización de medios de cultivo/condiciones adecuadas para cada uno de los grupos en estudio y a continuación las colonias fúngicas observadas se aíslan en cultivos puros (Fig. 4). A partir de estos cultivos, procedemos al estudio de la micromorfología de cada una de las cepas mediante técnicas de microscopía óptica y, cuando se requiere, con microscopía electrónica de barrido. Aquellas cepas que por su rareza o problemas de identificación lo requieren, se les secuencian sus genes ribosomales y en los estudios filogenéticos de las potenciales nuevas especies, se secuencian otros genes estructurales. Actualmente y debido al gran avance de las técnicas genómicas, no nos quedamos aquí, si no que de las nuevas especies se realiza la secuenciación de sus genomas. También para complementar los estudios de bioprospección clásicos, realizamos estudios de metagenómica para poner de manifiesto la biodiversidad fúngica potencial de un sustrato, indetectable en algunos casos mediante las técnicas cultivo/dependiente. Tal y como hemos comentado previamente, nuestro grupo cuenta con más de cuatro décadas de experiencia en el estudio de hongos microscópicos. Hemos contribuido al conocimiento de la biodiversidad fúngica a través de más de 600 artículos publicados en diferentes revistas internacionales, convirtiéndonos en líderes en nuestro campo.

Actualmente, especies/comunidades/consorcios de hongos presentes en nichos extremos están siendo considerados como potenciales productores de nuevos metabolitos de interés en biotecnología o industria farmacéutica. Asimismo, los hongos extremófilos podrían considerarse modelos de estudio para encontrar soluciones aplicables al cambio climático. Nuestro principal objetivo, por lo tanto, es detectar, aislar y caracterizar hongos filamentosos microscópicos procedentes de zonas inexploradas (principalmente de ambientes extremos) del mundo o de sustratos inusuales, ya que entre ellos seguramente se encuentran hongos de interés clínico, industrial o biotecnológico. Los objetivos específicos son: 1) detectar la mayor diversidad fúngica posible, mediante secuenciación a gran escala; 2) aislar tantas especies como sea posible, utilizando diferentes técnicas de cultivo; 3) delinear y caracterizar los supuestos

Figura 1. Logo de la primera campaña antártica de la URV (2010 – 2011) en la base argentina de la Antártida.

Figura 2. Zona de colecta en el Parque Natural de Las Bardenas Reales (2023)

Figura 3. Fuente afectada por crecimiento fúngico (ennegrecimiento) en Torrecilla en Cameros (La Rioja).

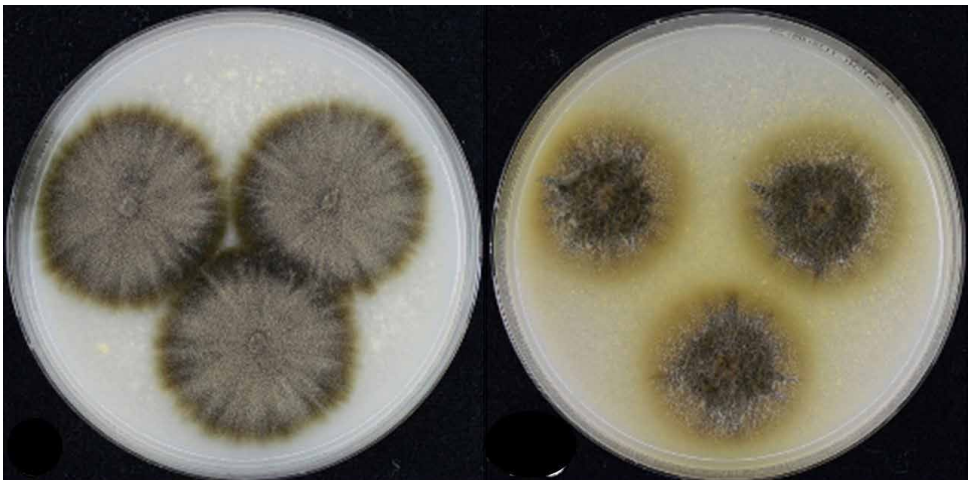

Figura 4. Colonias de *Protoventuria alpina* y *Mollisia cinerella* (CMA – 2 semanas).

nuevos taxones, utilizando un enfoque polifásico; 4) comparar las poblaciones de hongos microscópicos en las muestras recolectadas mediante el uso de técnicas de secuenciación paralela masiva y aislar el mayor número posible de taxones de hongos extremófilos utilizando una variedad de técnicas de cultivo; 5) clarificar la taxonomía de taxones conflictivos mediante secuenciación y comparación de todo su genoma; y 6) depositar genes y secuencias de genomas completos de especies bien caracterizadas en las diferentes bases de datos. Nuestro compromiso es también depositar el mayor número posible de aislados en diferentes colecciones de cultivos para preservarlos y dar al resto de la comunidad científica la oportunidad de desarrollar sus estudios en diferentes campos. Nuestra contribución a nivel de difusión de conocimiento también se ha plasmado en la publicación de diferentes Atlas que han tenido una buena acogida, concretamente el *Atlas of Clinical Fungi* y el *Atlas of Soil Ascomycetes* (Figs. 5, 6).

Otro campo al cual nos dedicamos es el del estudio de los hongos oportunistas patógenos para el hombre. Durante décadas el número de especies de hongos capaces de causar enfermedades en animales y humanos se ha incrementado considerablemente y se han convertido en una de las causas de muerte entre la población con sistema inmunológico afectado. Sin embargo, el diagnóstico de enfermedades fúngicas es un desafío, en parte debido al desconocimiento sobre la diversidad de hongos y su identificación. Fruto de esta experiencia, nuestro laboratorio se ha convertido en Centro de Referencia no oficial en la identificación de hongos de origen clínico que comúnmente presentan dificultades para crecer o esporular *in vitro*. Recibimos continuamente cepas clínicas de todo el mundo para su caracterización, dando la oportunidad de trabajar con especialistas de diferentes centros relevantes como el *Fungus Testing Laboratory* de la Universidad de Texas o el Instituto Pasteur de París y de hospitales españoles. Todas estas colaboraciones nos brindan la oportunidad de estudiar numerosas cepas a partir de muestras clínicas humanas y describir nuevos hongos de gran impacto para la salud humana como *Sporothrix brasiliensis* o *Scedosporium aurantiacum*, que hoy en día son patógenos muy conocidos capaces de provocar infecciones graves en la población inmunocomprometida. Por ello, además de realizar las tareas de identificación de todas las cepas clínicas que recibimos, nuestro grupo se centra en la caracterización de especies de géneros clínicamente relevantes como *Alternaria*, los conocidos como levaduras negras y los mucorales. Por tanto, nuestros objetivos en este campo son: 1) determinar la diversidad de especies de los grupos antes mencionados en un entorno clínico mediante análisis de secuencias multilocus; 2) caracterizar mediante enfoques polifásicos los nuevos

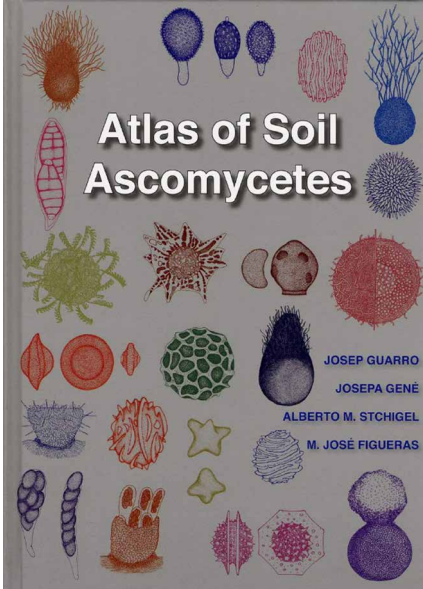

Figura 5. Portada del *Atlas of Soil Ascomycetes*.

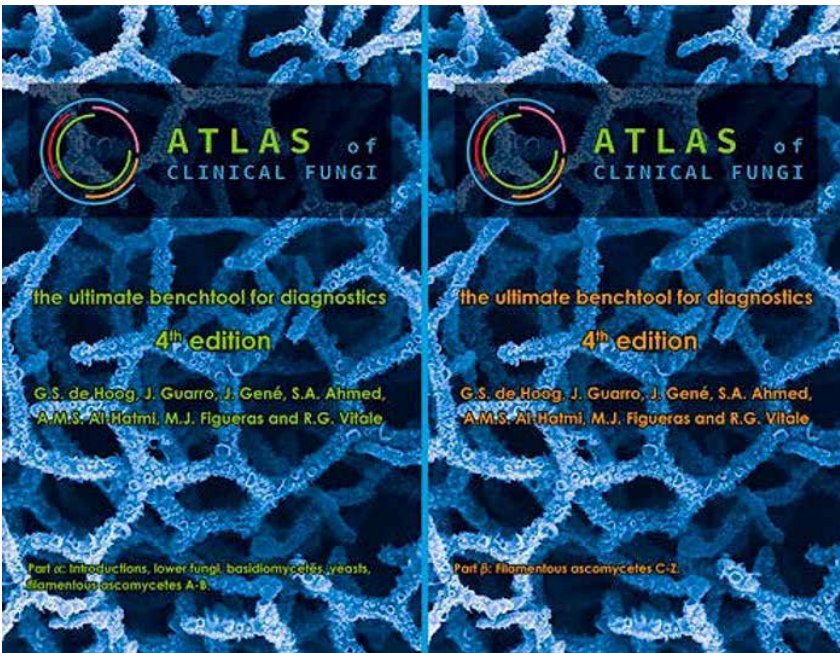

Figura 6. Portada del *Atlas of Clinical Fungi*.

linajes detectados entre las cepas clínicas; y 3) proponer códigos de barras alternativos para un diagnóstico fácil y rápido de los hongos patógenos.

Otro aspecto importante y que tomamos muy en consideración es el de transmisión del conocimiento; con esta finalidad hemos organizado/impartido numerosos cursos teórico/prácticos tanto en nuestro país como en Latinoamérica y en el Instituto Pasteur. En los mismos, los alumnos aprenden a conocer las diferentes estructuras de interés en la identificación de los hongos microscópicos, los diferentes grupos y también las técnicas para determinar la sensibilidad de las cepas fúngicas a diferentes compuestos. Estos cursos, no solo se destinan a los clínicos, sino que también se dirigen a todos los interesados en el mundo de la micología.

En definitiva, también nos consideramos micólogos y os estamos muy agradecidos de que nos hayáis dado la oportunidad de darnos a conocer.

JOSÉ F. CANO LIRA

CATEDRÁTICO DE UNIVERSIDAD. UNIDAD DE MICOLOGÍA Y MICROBIOLOGÍA AMBIENTAL.
FACULTAT DE MEDICINA / FACULTAT D'ENOLOGIA
UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
REUS, ESPAÑA

Treballs científics

NORMES DE PUBLICACIÓ

Per consultar les normes amb detall i el model de presentació de manuscrit científic, visitar la pàgina web **www.somival.org**

NORMAS DE PUBLICACIÓN

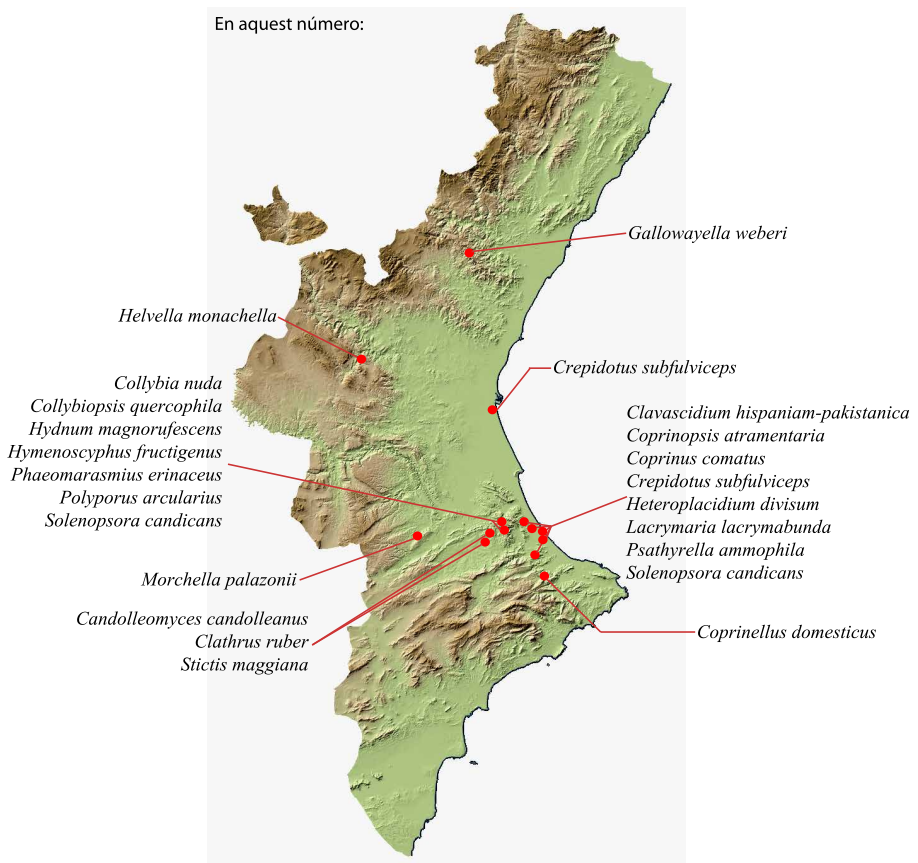
Para consultar las normas con detalle y el modelo de presentación del manuscrito científico, visitar la página web **www.somival.org**

Funga Valentina: notes 20-40

ISAAC GARRIDO-BENAVENT^{1*}, CARLES MIR¹, TERESA BASOMBA¹, LUCÍA ESCRIBANO¹, PABLO HERNÁNDEZ¹, LLUÍS LÓPEZ¹, NIEVES MOLERO¹ & SIMÓN FOS²

¹Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València, C/ Doctor Moliner, 50, E-46100 Burjassot, València; ²VAERSA, Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Infraestructures i Territori, Avda. Corts Valencianes 20, E-46015, València

*Autor per la correspondència/Author for correspondence: Isaac.Garrido@uv.es

CITA/CITATION: Garrido-Benavent I., Mir C., Basomba T., Escribano L., Hernández P., López Ll., Molero, N. & Fos S. (2024). Funga Valentina: notes 20-40. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 28: 15-61.

20. *Candolleomyces candolleanus* (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer, *Mycological Progress* 19 (11): 1233 (2020) [MB832265]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Psathyrellaceae* > *Candolleomyces*

Diagnosi: Basidiomes amb pèileu de fins a 5-6 cm de diàmetre, convex-aplanat, amb cutícula blanc-crem, més bé ocre cap al centre, i amb restes de vel evidents, brunenques, arreu de la superfície; làmines inicialment de color blanquinós, esdevenint bru-porpra quan les espores maduren; esporada de color porpra fosc; estípit esvelt, de fins 6-8 cm de longitud, cilíndric, buit, blanquinós, llis o recobert d'una fina pruïna al terç superior; olor fúngic agradable. Espores el·líptiques, brunes, llises i amb porus germinatiu evident.

Material estudiat: València, Quatretonda, Barranc de Les Fontetes, La Font Vella, 30SYJ2513, 38° 56' 28.26" N, 0° 23' 59.16" O, 196 msnm, sobre restes vegetals diverses, prop de *Vitis vinifera*, en substrat margós, 18/06/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1611, VAL_Myco 1737.

Distribució i autoecologia: Espècie freqüent que creix als jardins, vores de camins, llocs herbosos, i també sobre fusta soterrada en descomposició, comuna als camps de fruiters, indiferent edàfica, en grups gregaris o cespitosos, i tant a la primavera com a la tardor. És una espècie pràcticament subcosmopolita, absent a Groenlàndia però amb cites a l'Antàrtida, la presència de la qual està força documentada a Europa, Nord-Amèrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2024). Pel que fa a la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a les tres províncies, tot i que el nombre de cites és reduït malgrat la seua freqüència en molts indrets antropitzats (BDBCv 2024).

Figura 1. *Candolleomyces candolleanus* (VAL_Myco 1737).

Observacions: L'anàlisi filogenètica de la seqüència obtinguda permet ubicar la mostra valenciana a cavall entre unes mostres xineses i de Sudàfrica. El GENBANK acull moltíssimes seqüències d'aquesta espècie, majoritàriament provinents dels Estats Units. No s'han inclòs totes a la filogènia que presentem, però ja s'observa que aquest fong presenta una elevada diversitat genètica intraspecífica, només a la regió nrITS. Estudis futurs hauran d'esclarir si d'aquesta elevada diversitat se'n poden delimitar distintes espècies. D'ací que hagem optat per denominar al clade "*Candolleomyces candolleanus sensu lato*".

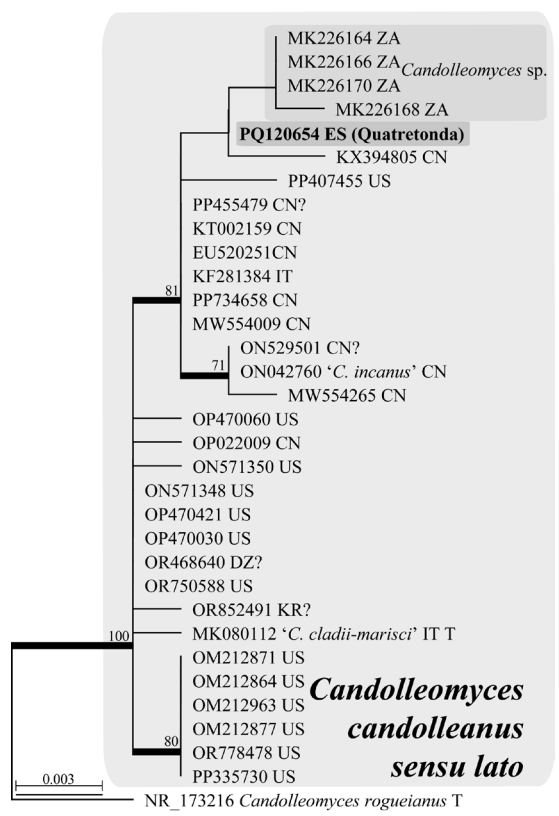

Figura 2. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià de *Candolleomyces candolleanus* (VAL_Myco 1737), recollit a Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

21. *Clathrus ruber* P. Micheli ex Pers, *Synopsis Methodica Fungorum*: 241 (1801) [MB232782]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Phallomycetidae* > *Phallales* > *Clathraceae* > *Clathrus*

Diagnosi: Inicialment els basidiomes formen un ou (globós o piriforme) que pot assolir fins a 8 cm, bonyut i blanc, amb un evident cordó miceliar a la base; en obrir-se la capa externa, grossa i gelatinosa, es forma una malla o reixat de color roig corall viu, d'aspecte rugós-granulós; a la base d'aquest reixat es troba la gleba (regió fèrtil), de color verd-oliva i mucilaginosa; en la fase d'ou, el bolet fa olor a rave, però en l'estat adult esdevé insuportable, a fruita o carn passada, la qual cosa permet atreure a les mosques i aquestes, després, dispersen unes espores d'el·lipsoïdes a cilíndriques, llises, hialines, i menudes, de no més de 4-5 µm de longitud.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pinar de l'Avenc, 30SYJ2816, 38° 58' 12.04" N, 0° 21' 25.07" O, 466 msnm, sota *Pinus pinaster* en terreny arenós, 22/01/2022, leg. E. Benavent Alberola, IGB1236, VAL_Myco 1738.

Distribució i autoecologia: Espècie aparentment no micorrícica que és bastant comuna als indrets forestals, generalment als pinars i matollars de la Comunitat Valenciana, i que es desenvolupa prompte després de les primeres pluges de la tardor, podent romandre fins ben entrat l'hivern. Segons GBIF (2024) presenta una distribució ampla a Europa i a l'occident asiàtic, també al Carib, Califòrnia i Austràlia. Al nostre territori, hi ha referències de la seua presència a les tres províncies, per bé que sembla més comuna a les muntanyes litorals, més tèrmiques (BDBC 2024).

Figura 3. *Clathrus ruber* (VAL_Myco 1738).

Observacions: A pesar de ser una espècie ben coneguda a Europa, encara hi ha molt poques seqüències nrITS disponibles al GENBANK. El nostre estudi filogenètic indica que l'espècimen valencià se'n separa mínimament, a nivell genètic, d'unes mostres de les Illes Britàniques i dels Estats Units, la qual cosa és interessant, donada la distància geogràfica existent entre aquests tres indrets.

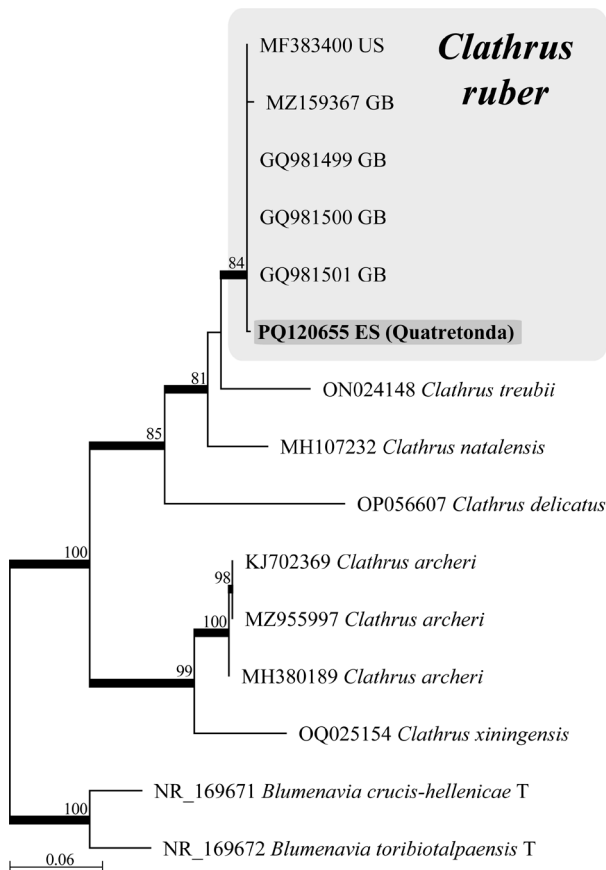

Figura 4. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen quatretondís de *Clathrus ruber* (VAL_Myco 1738), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

22. *Clavascidium hispaniam-pakistanica* Nadeem, Chiva, Firdous & Khalid, *Plant Systematics and Evolution* 309 (17): 5 (2023) [MB851415]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Eurotiomycetes* > *Chaetothyriomycetidae* > *Verrucariales* > *Verrucariaceae* > *Clavascidium*

Diagnosi: Tal·lus esquamulós, amb esquàmules disperses a contigües, de 3 a 10 mm de diàmetre, bastant adherides al substrat, tot i que els marges poden esdevenir una mica lliures; la superfície és des de bru pàl·lid a bru obscur, fins verd oliva obscur, més o menys brillant; la superfície inferior és més pàl·lida i pot presentar rizines blanques. Reproducció sexual mitjançant peritecis negres, immersos al tal·lus, nombrosos a cada esquàmula i detectables per la presència d'una taca negra a la superfície, i que formen ascbs amb espores el·líptiques, simples i hialines.

Material estudiat: València, Gandia, muntanya de Santa Anna, 30SYJ4317, 38° 58' 35.78" N, 0° 11' 23.51" O, 95 msnm, terrícola, en terreny calcari, pedregós, 15/03/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1248, VAL_Lich 34020.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie que fou descrita recentment (HABIB ET AL. 2023) en base a espècimens de Cadis, al sud de la Península Ibèrica, i de les regions pakistaneses de Khyber Pakhtunkhwa i Islamabad. A Cadis, que és la localitat de l'holotip, aquesta espècie creixia a El Gastor sobre sòl gipsífer, a 461 msnm, la qual cosa contrasta amb el sòl típicament calcari, un tant argilenc, de la muntanya de Santa Anna de Gandia, que s'eleva uns 95 msnm i està pròxima a la mar. Es tracta, per tant, de la primera referència d'aquest fong liquenitzat per a la Comunitat Valenciana i també permet ampliar l'autoecologia i distribució de l'espècie.

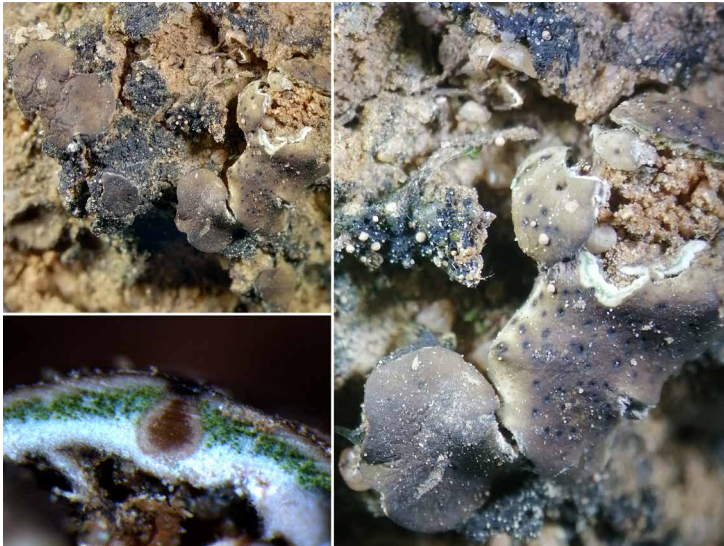

Figura 5. *Clavascidium hispaniam-pakistanica* a Xeraco (VAL_Lich 34020).

Observacions: La filogènia reconstruïda amb el marcador nrITS indica la ubicació dins el gènere *Clavascidium* de l'espècimen recol·lectat a Gandia. A nivell genètic, les dues mostres peninsulars són idèntiques, i se'n separen de les pakistaneses per unes bases nucleotídiques, la qual cosa representa diversitat genètica intraspecífica, que és lògica, donada la distància geogràfica de les col·leccions.

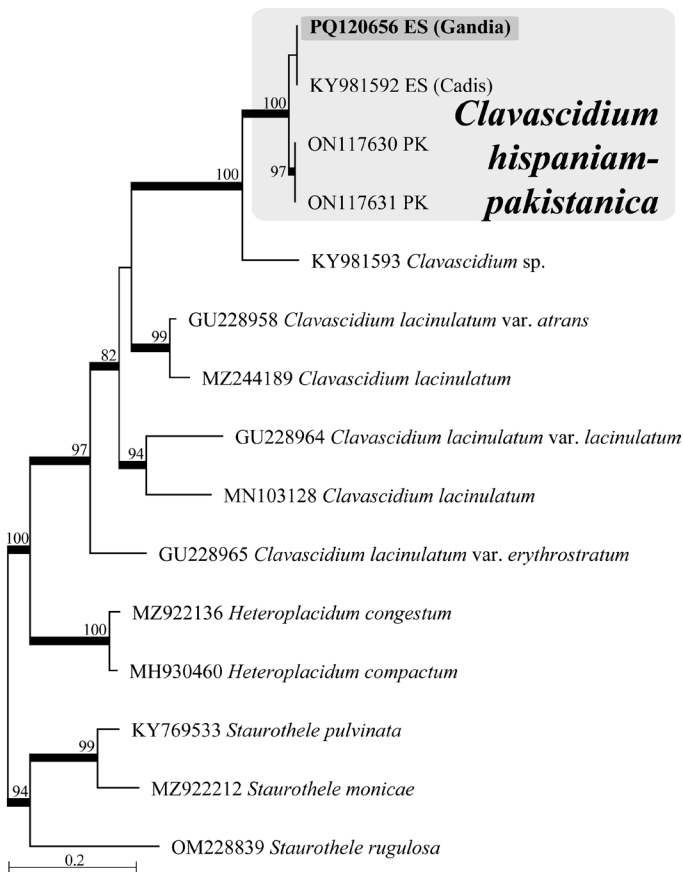

Figura 6. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen saforí (VAL_Lich 34020) de *Clavascidium hispaniam-pakistanica*, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

23. *Collybia nuda* (Bull.) Z.M. He & Zhu L. Yang, *Fungal Diversity* 123: 35 (2023) [MB847252]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Tricholomatinae* > *Clitocybaceae* > *Collybia*

Diagnosi: Basidiomes relativament grans, amb píleu sobrepasant en molts casos els 10 cm de diàmetre, primer convex i després aplanat, amb el marge incurvat; la superfície és viscoseta en temps humit i d'un bell color blau-violaci, amb tons una mica bruns o groguencs en algunes àrees; làmines d'un color violaci clar a l'inici, i més fosc al madurar les espores; estípit robust, gros, ple i fibrós, d'un color violaci més o menys clar, però amb fibres blanquinoses longitudinals; carn violàcia clara, d'olor agradable.

Material estudiat: València, Barx, Barranc de Manesa, 30SYJ3320, 39° 0' 15.40" N, 0° 18' 30.34" O, 484 msnm, sota *Quercus suber* en terreny calcari-descarbonatat, 22/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1480, VAL_Myco 1739.

Distribució i autoecologia: Espècie no massa freqüent que creix a la tardor en distints tipus de boscos, tot i que al sud de la província de València és més comuna en rodals de *Quercus suber*, els quals es desenvolupen sobre terreny arenós o descalcificat. És una espècie de la qual hi ha referències a ambdós hemisferis, però ha sigut citada especialment a Europa, des de la Mediterrània fins Escandinàvia; també present a Nord-Amèrica i el sud d'Àustràlia (GBIF 2024). A la Comunitat Valenciana, hi ha referències de la seua presència a les tres províncies (BDBCv 2024).

Figura 7. *Collybia nuda* (VAL_Myco 1739).

Observacions: D'acord amb la filogènia reconstruïda amb dades del marcador nrITS, la mostra valenciana s'ubica en un dels dos grans subclades dels què es compon aquest taxó. En aquest clade també s'ubiquen les seqüències d'espècimens recol·lectats a Nord-Amèrica (EUA, Canadà) i Europa (França i Croàcia).

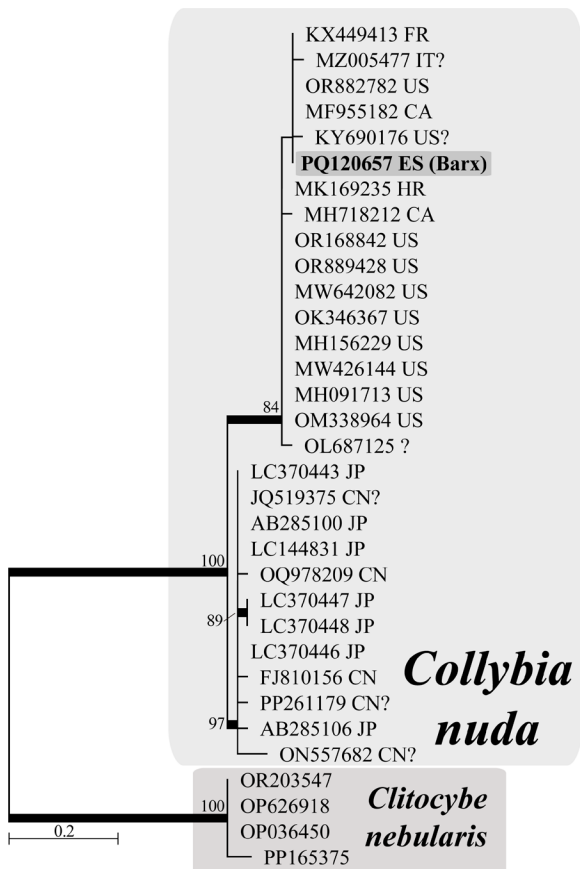

Figura 8. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià de *Collybia nuda* (VAL_Myc0 1739), recollit al Barranc de Manesa de Barx, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

24. *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen, *Mycotaxon* 136 (2): 344 (2021) [MB556197]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Marasmiineae* > *Omphalotaceae* > *Collybiopsis*

Diagnosi: Basidiomes menuts, amb píleu que rarament supera el 10 mm de diàmetre, i el qual és primer hemisfèric, i acaba essent convex o estès, lleugerament deprimat al centre; el marge és característic per ser crenulat; la superfície és inicialment entre rosada i brunenca, pàl·lida, després crem blanquinosa cap a la perifèria, i més rosada o ocre cap al centre; làmines espaiades, de color crem blanquinoses; estípit prim, filiforme, tomentós o fibril·lós, de color bru clar; carn amb olor poc aparent.

Material estudiat: València, Barx, Barranc de Manesa, 30SYJ3320, 39° 0' 11.05" N, 0° 18' 39.85" O, 484 msnm, sobre fulla en descomposició de *Quercus rotundifolia*, en terreny calcari-dicarbonatat, 09/10/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1409, VAL_Myco 1740.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un taxó bastant freqüent, localment, als carrascars, on creix sobre fulles en descomposició de *Quercus rotundifolia*, essent en molts casos un dels primers bolets que apareix rere les pluges de finals d'estiu i de tardor, especialment en indrets humits i ombrívols amb abundant fullaraca. Segons el GBIF (2024) aquesta espècie té una àmplia distribució al continent europeu, especialment a la zona mediterrània i temperada, i també a l'est i oest dels EUA i a Mèxic; de l'hemisferi sud es tenen referències a Sud-Amèrica i Austràlia. Escassament referenciat a la Comunitat Valenciana, amb cites a la Devesa del Saler i la Serra de Mariola (València) i, a Alacant, a la Font Roja d'Alcoi (BDBCv 2024).

Figura 9. *Collybiopsis quercophila* (VAL_Myco 1740).

Observacions: La filogènia inferida ubica la mostra saforina en un clade junt a les seqüències d'espècimens recol·lectats a Noruega, Estònia, Dinamarca, Eslovàquia i, més allunyada, una mostra d'EUA.

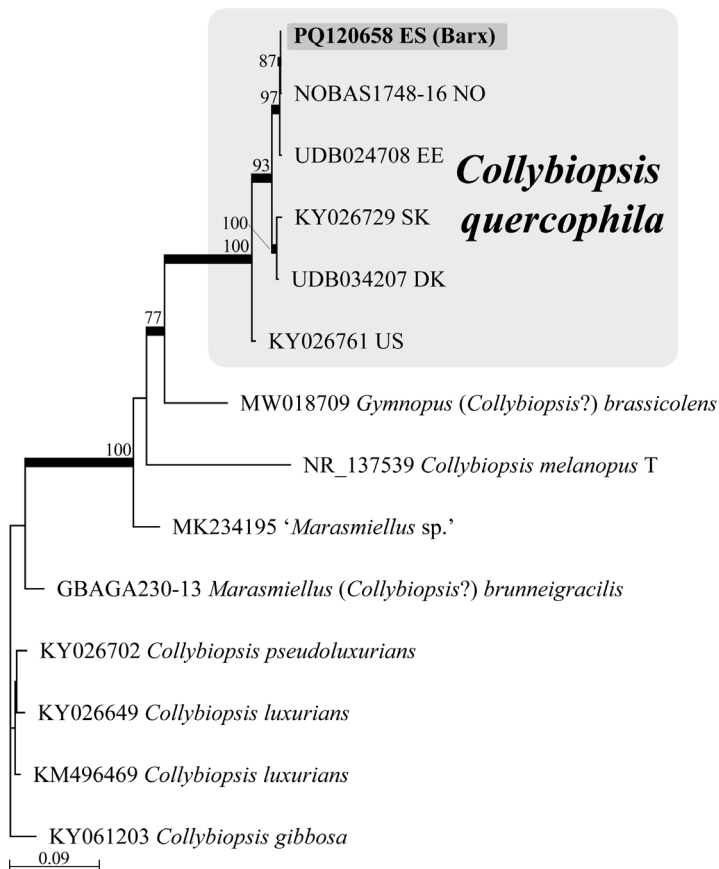

Figura 10. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen saforí de *Collybiopsis quercophila* (VAL_Myc0 1740), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK, UNITE o BOLD i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

25. *Coprinellus domesticus* (Bolton) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson, Taxon 50 (1): 233 (2001) [MB474357]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Psathyrellaceae* > *Coprinellus*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu primer en configuració oval i, aleshores, amb un diàmetre al voltant d'1-2 cm, mentre que quan aquest s'esté i s'aplana, el diàmetre pot augmentar fins 3-4 cm; el marge és estriat i la superfície té un color ocre, més fosc cap al centre i més clar cap al marge, i està coberta de restes de vel en forma de grànuls, fàcilment separables; làmines moderadament atapeïdes, primer blanquinoses i, al madurar les espores, esdevenen primer brunes i després negres; estípit cilíndric però evidentment engrossit a la base, pruïnós a tota la superfície; carn blanquinosa d'olor agradable. Espores el·lipsoidals en visió frontal, arryonades en vista lateral, brunes i amb porus germinatiu evident.

Material estudiat: Alacant, Pego, Pla del Molló, 30SYJ4900, 38° 48' 52.18" N, 0° 7' 43.12" O, 549 msnm, sobre terreny cremat, a la cendra, sobretot sota *Pistacia lentiscus* cremada, 18/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1470, VAL_Myco 1741.

Distribució i autoecologia: És un fong que fructifica a la primavera i la tardor sobre restes vegetals en descomposició, ja siguen indrets antropitzats (e.g., camps de cultiu) com forestals i, tot i no ser una espècie massa freqüent, puntualment forma grans poblacions, com fou el cas del paratge cremat després de l'incendi de la Vall d'Ebo a l'agost de 2022. Aquesta espècie té una àmplia distribució al continent europeu, endinsant-se en Àsia central, i també ha sigut àmpliament referenciada als EUA, al sud de Sud-Amèrica, Sud-Àfrica i l'est d'Àustràlia (GBIF 2024). Escasses són les cites a la Comunitat Valenciana, en concret a la Devesa del Saler, Llanera de Ranes i la Serra de Mariola (València) i, a Alacant, a la Font Roja d'Alcoi (BDBCv 2024).

Figura 11. *Coprinellus domesticus* (VAL_Myco 1741).

Observacions: Hem optat per anomenar al gran clade on s'inclou la nostra seqüència valenciana "*Coprinellus domesticus sensu lato*", doncs forma un subclade delimitat de la resta de seqüències junt amb una mostra de Tunísia. El subclade germà està compostat sobre tot per seqüències obtingudes de mostres recol·lectades a centre Europa: Txèquia, Polònia, França, Bielorússia i els Països Baixos. Caldrà incorporar més dades genètiques i espècimens per avaluar si aquest complex inclou més d'una espècie.

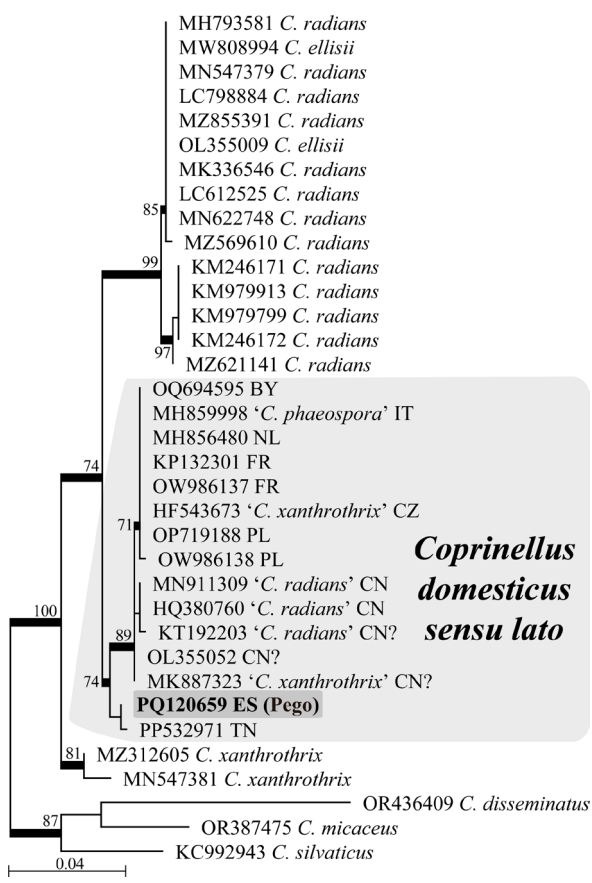

Figura 12. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Coprinellus domesticus* (VAL_Myco 1741), recol·lectat a la Marina Alta, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

26. *Coprinosopsis atramentaria* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo, *Taxon* 50 (1): 226 (2001) [MB474167]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Psathyrellaceae* > *Coprinosopsis*

Diagnosi: Basidiomes el píleu dels quals és inicialment oval i quan s'esté i s'aplana pot assolir un diàmetre al voltant dels 5 cm; el marge està recorregut per nombrosos solcs paral·lels que neixen des del centre; la superfície és gris clara o gris terrosa, tot i que cap al centre pot esdevenir una mica brunenca per l'abundància d'unes esquames del mateix color; làmines blanques inicialment que, amb la maduració esporal, esdevenen negres i deliqüescents; estípit cilíndric, buit, fràgil, amb superfície blanca i amb restes de vel abundants cap a la base, convertint-la en fibro-llanoseta; carn blanca, amb olor agradable. Espores el·líptiques, llises, brunes, i amb porus germinatiu evident.

Material estudiat: València, Gandia, 30SYJ4417, 38° 58' 29.19" N, 0° 10' 28.54" O, 16 msnm, en jardí de gespa sota *Melia azedarach*, 01/05/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1263, VAL_Myco 1742.

Distribució i autoecologia: Espècie no massa freqüent que sol créixer de forma cespitosa a la primavera o la tardor sobre restes de fusta morta, més o menys soterrada. Aquest fong té una àmplia distribució al continent europeu, endinsant-se en Àsia central, també a la Xina i al Japó, i és comuna als EUA, Mèxic i el sud de Sud-Amèrica, Sud-Àfrica, Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2024). A la Comunitat Valenciana ha estat escassament citat a la província de València i, a Alacant, a la Font Roja d'Alcoi (BDBCv 2024).

Figura 13. *Coprinosopsis atramentaria* (VAL_Myco 1742).

Observacions: Aquesta espècie consta de moltes dades genètiques del marcador nrITS al GENBANK. La filogènia inferida ubica l'exemplar de Gandia junt amb algunes mostres originàries de la Xina i els EUA. La diversitat genètica intraspecífica és molt elevada, i no es pot descartar que estudis posteriors delimiten algun clade que es pugui correspondre amb una espècie distinta. De fet, dins el que hem anomenat "*Coprinopsis atramentaria sensu lato*" s'inclouen les seqüències de mostres que foren originalment identificades amb el nom de *C. romagnesianiana* (Singer) Redhead, Vilgalys & Moncalvo, *C. pinguispora* (Bogart) Redhead, Vilgalys & Moncalvo, *C. striata* (Bogart) Redhead, Vilgalys & Moncalvo, *C. depressiceps* (Bogart) Redhead, Vilgalys & Moncalvo i *C. acuminata* (Romagn.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo.

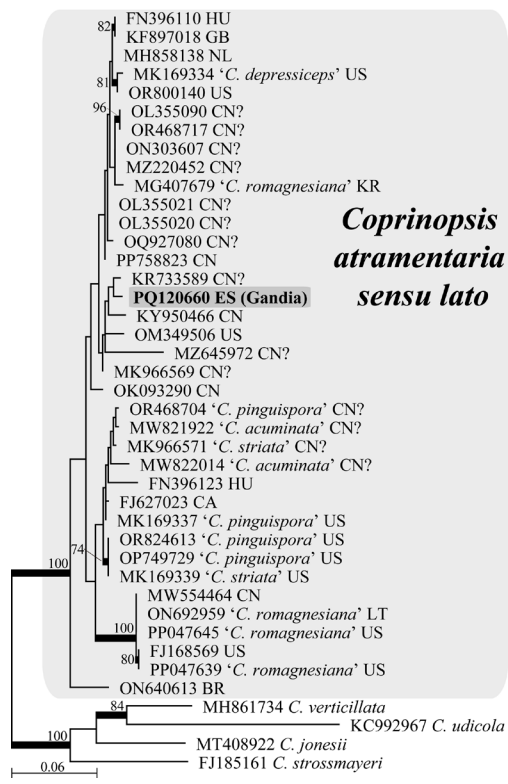

Figura 14. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Coprinopsis atramentaria* (VAL_Myc0 1742), recol·lectat a la ciutat de Gandia, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

27. *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers., *Tentamen Dispositionis Methodicae Fungorum*: 62 (1797) [MB148667]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Agaricaceae* > *Coprinus*

Diagnosi: Basidiomes el píleu dels quals és inicialment oval-cilíndric i, quan madura, s'aplana i assoleix un diàmetre al voltant del 5 cm; la superfície està completament recoberta d'escates blanques, un poc brunes o ocràcies amb el fregament, fàcilment separables; làmines atapeïdes i blanques inicialment que, amb la maduració esporal, esdevenen negres i deliqüescents; estípit esvelt, però amb la base una mica bulboseta, buit, fibrós, que pot superar els 10 cm de longitud, i amb superfície blanca; carn blanca, amb olor agradable. Espores el·líptiques, llises, brunes, i amb porus germinatiu evident.

Material estudiat: València, Daimús, 30SYJ4717, 38° 58' 17.27" N, 0° 8' 34.01" O, 2 msnm, parc en urbanització propera a la platja, en substrat arenós, 06/03/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1251, VAL_Myco 1743.

Distribució i autoecologia: Espècie relativament freqüent que sol créixer de forma aïllada o gregària a la primavera o la tardor sobre restes vegetals, com ara als parcs i jardins, vores de camins, i també als femers. Aquest basidiomicet presenta una distribució gairebé cosmopolita, amb absència a Groenlàndia i l'Antàrtida (GBIF 2024). A la Comunitat Valenciana hi ha unes poques cites repartides a les tres províncies, tant en ambients litorals como forestals d'interior (BDBCV 2024).

Figura 15. *Coprinus comatus* (VAL_Myco 1743).

Observacions: L'exemplar saforí se situa, a la filogenia inferida amb dades del marcador nrITS, proper a altres mostres espanyoles, de les quals no se'n diferencia en cap base nucleotídica, així com seqüències de col·leccions provinents dels EUA i la Xina. També sembla haver-hi una marcada diversitat intraspecífica.

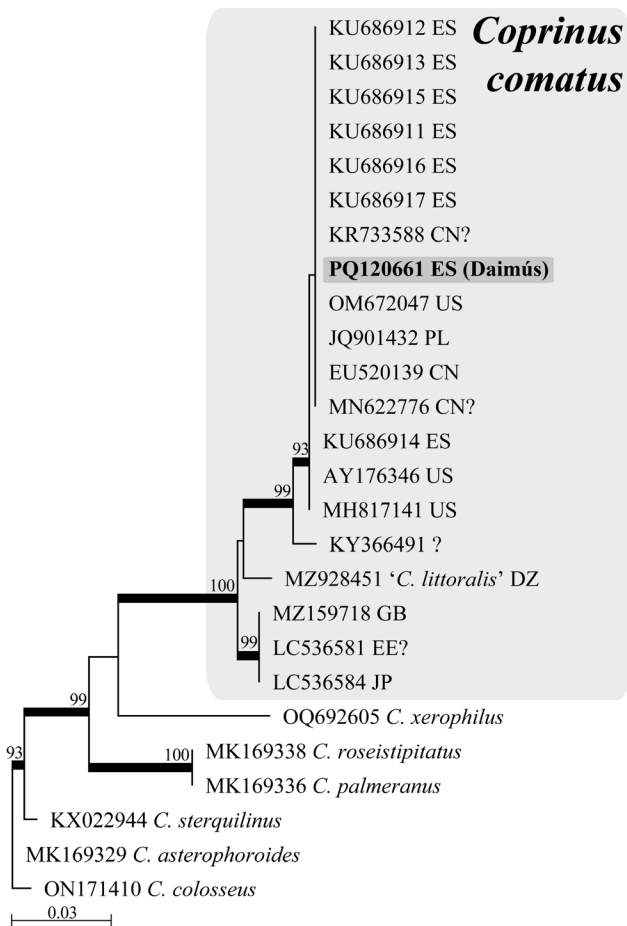

Figura 16. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Coprinus comatus* (VAL_Myc0 1743), recol·lectat a Daimús, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

28. *Crepidotus subfulviceps* (Murrill) Aime, Vila & P.-A. Moreau, *Mycotaxon* 110: 284 (2009) [MB513297]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Crepidotaceae* > *Crepidotus*

Diagnosi: Basidiomes amb píleu umbilicat i marge irregular d'entre 1 i 2,5 cm de diàmetre; superfície lleugerament feltrada, de color bru clar o crem obscur, mat; làmines crem, desiguals, amb l'aresta sencera; estípit central, cilíndric, d'entre 2 a 3,5 cm d'alt i 3 mm de diàmetre, amb la superfície de color brunenca, més obscura que la del píleu, i amb la base blanquinosa; olor agradable, una mica a farina

Material estudiat: València, Quatretonda, Cap de Bou, 30SYJ2614, 38° 56' 48.72" N, 0° 23' 8.44" O, 248 msnm, en terreny calcari-margós entre molces i *Marchantia* cf. *polymorpha*, 18/06/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1615, VAL_Myco 1744; *ibidem*, Gandia, extrem NE de la muntanya Santa Anna, 30SYJ4318, 38° 58' 56.43" N, 0° 11' 16.92" O, 12 msnm, al sòl calcari, cespitós, entre gramínies sota *Pinus halepensis*, *Olea europaea* i *Celtis australis*, 17/09/2023, leg. Í. Garrido-Benavent, IGB1675, VAL_Myco 1745.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un taxó sapròfit de matèria vegetal diversa que pot passar desapercebut per la seua xicoteta mida. No obstant això, en algunes ocasions pot créixer de forma cespitosa, com és el cas de la col·lecció feta a Gandia, on centenars d'exemplars cobrien les vores d'un camí sota pins, oliveres i lledoners, a uns pocs metres sobre el nivell del mar. Pel que fa a llur distribució geogràfica global, la majoria de registres provenen dels EUA i Mèxic, mentre que a Europa sols es coneix a la Península Ibèrica: Catalunya, Comunitat Valenciana i Sevilla (GBIF 2024). A la Comunitat Valenciana s'ha citat a la Vall d'Albaida (Fontanars dels Alforins, Ontinyent i Quatretonda; ANTONI CONCA com. pers.), la Devesa del Saler i algunes localitats a Castelló (BDBCVC 2024; GBIF 2024).

Figura 17. *Crepidotus subfulviceps* (VAL_Myco 1745).

Observacions: Les dues seqüències obtingudes del material de Quatretonda i Gandia s'ubiquen en un subclade junt a una mostra de Mèxic; un segon subclade inclou dues seqüències d'exemplars identificats com a *Crepidotus cf. subfulviceps*. L'espècie germana seria *C. iqbalii* A. Izhar, Usman & Khalid, descrita del Punjab pakistanès.

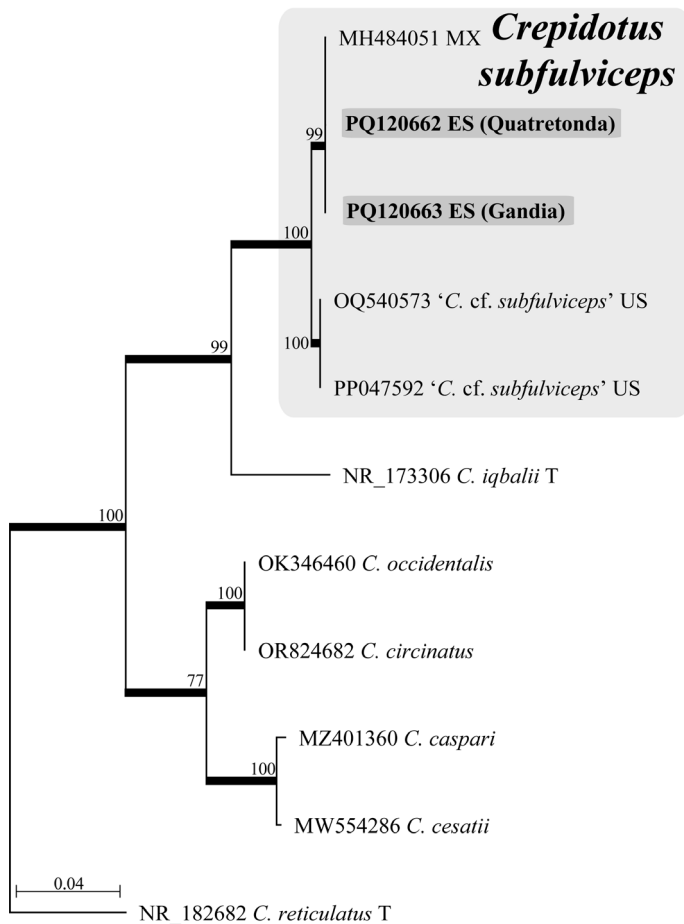

Figura 18. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de *Crepidotus subfulviceps* (VAL_Myco 1744 i 1745), que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

29. *Gallowayella weberi* (S.Y. Kondr. & Kärnefelt) S.Y. Kondr., Fedorenko, S. Stenroos, Kärnefelt, Elix, Hur & A. Thell, *Bibliotheca Lichenologica* **108**: 60 (2012) [MB586795]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Teloschistales* > *Teloschistineae* > *Teloschistaceae* > *Gallowayella*

Diagnosi: Tal·lus foliaci de fins a 4 mm d'ample, moderadament adherit al substrat; lòbuls horitzontals i un tant ascendents, dorsiventrals, aplanats, de 0,3 a 0,5 mm de diàmetre, amb els àpexs dels lòbuls freqüentment incurvats i més o menys truncats; superfície superior de color groc a taronja, llisa, mentre que la inferior és més pàl·lida, blanquinosa. Reproducció asexual mitjançant soredis groguencs que es formen en soralis ubicats als àpexs dels lòbuls; picnidis freqüents, ubicats a la làmina dels lòbuls, d'un color taronja més obscur. Pel que fa al seu fotobiont, s'associa amb la microalga *Trebouxia decolorans*.

Material estudiat: Castelló, Torralba del Pinar, Parc Natural de la Serra d'Espadà, zona pícnic sobre La Huerta del Romeral, 30SYK1829, 730 msnm, juntament amb *Physcia adscendens* sobre escorça de *Koelreuteria paniculata*, 12/02/2023, leg. S. Fos & M.A. Codoñer, Fos 2671, VAL_Lich 33389.

Distribució i autoecologia: Es tracta de la primera referència d'aquesta espècie a la Península Ibèrica, essent recolzada, a més, per un estudi filogenètic en base a dades del marcador nrITS (veure més endavant). Pel que fa a llur distribució geogràfica global, hi ha abundants registres a la meitat oriental dels EUA i Mèxic, amb referències escasses a Europa (França, Rússia i Finlàndia) segons GBIF (2024). D'acord amb LINDBLOM (2006), als Estats Units d'Amèrica aquesta espècie apareix en hàbitats secs sobre una àmplia diversitat de substrats, com ara l'escorça d'arbres o roca, així com aquells fabricats per la mà de l'home (e.g., ciment, tombes). En un article més recent, MOTIEJŪNAITĖ ET AL. (2016) comenten que a Europa (Alemanya, Noruega, Suècia i Rússia), aquesta espècie creix típicament sobre l'escorça d'arbres caducifolis situats a les voreres de les carreteres, en indrets amb pol·lució moderada. Segons la nostra col·lecció, *G. weberi* seria una espècie epífita que habita indrets forestals, una mica antropitzats, situats al pis bioclimàtic mesomediterrani.

Figura 19. *Gallowayella weberi* (VAL_Lich 33389).

Observacions: L'exemplar de Torralba del Pinar se situa en un clade ben recolzat que defineix aquest líquen, junt amb mostres dels EUA, França i del Perú, per la qual cosa podem afirmar que es tracta d'una espècie que creix als dos hemisferis.

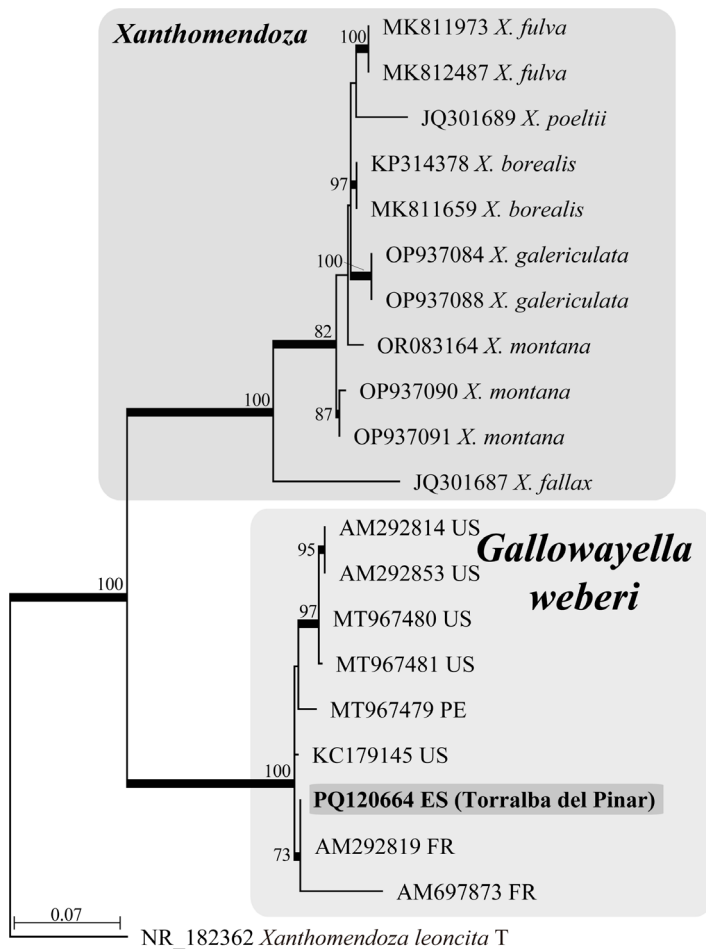

Figura 20. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Gallowayella weberi* (VAL_Lich 33389), recol·lectat al Parc Natural de la Serra d'Espadà, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent i Simón Fos)

30. *Helvella monachella* (Scop.) Fr., *Systema Mycologicum* 2: 18 (1822) [MB141488]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Pezizomycetes* > *Pezizomycetidae* > *Pezizales* > *Helvellaceae* > *Helvella*

Diagnosi: Ascomes formats per un pèileu i un estípit, amb unes dimensions entre 3 i 6 cm d'altura total; el pèileu és de color bru obscuro o bru grisenc, de vegades amb forma de cadira de muntar a cavall, o bé proveït d'uns tres lòbuls grans i irregulars, orientats de formes diverses, però sovint amb el marge soldat a l'estípit; aquest darrer és blanquinós, de vegades curt i gros, buit, sense solcs o només amb uns pocs plecs, i amb consistència un tant elàstica; l'olor és poc apreciable. Les ascòspores són el·lipsoïdals, llises, hialines i amb una gran gútula lipídica.

Material estudiat: València, Sot de Xera, rodalies de la Fuente del Tio Fausto, 30SXJ7987, 39° 37' 10.54" N, 0° 54' 28.72" O, 329 msnm, en ambient ripari, entre la fullaraca de *Populus* sp., en substrat calcari, 06/03/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1250, VAL_Myco 1746.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un ascomicet que viu normalment als boscos, especialment als de ribera, amb xops i oms, sobre substrat arenós (al·luvions). No és una espècie massa comuna, i la podem trobar tant a la primavera com a la tardor. Pel que fa a la seua distribució geogràfica global, la majoria de cites existents a GBIF (2024) pertanyen a l'Europa mediterrània i temperada; també hi ha registres al centre asiàtic, i unes poques al continent americà. A la Comunitat Valenciana no hi havia registres fins ara d'aquesta espècie (BDBCv 2024), però sí d'*H. spadicea* Schaeff. que, a l'espera d'estudiar-la més a fons a nivell filogenètic, podria tractar-se de la mateixa espècie (MAO ET AL. 2023). El que sí que s'assumeix és que *H. monachella* i *H. leucopus* Pers., de la qual es disposa de bastants cites a la Península Ibèrica (GBIF 2024), representen la mateixa espècie (SKREDE ET AL. 2017).

Figura 21. *Helvella monachella* (VAL_Myco 1746).

Observacions: L'exemplar de Sot de Xera s'ubica en un clade que representa a aquesta espècie junt amb un parell de seqüències d'Itàlia, una d'elles provinent de material originalment identificat com a *H. spadicea* Schaeff., més una altra mostra de Turquia. L'espècie més propera (germana) seria *H. subspadicea* Q. Zhao, Zhu L. Yang & K.D. Hyde, tot i que aquesta relació manca de suficient recolzament de *bootstrap*. Seguint els treballs de SKREDE ET AL. (2017) i MAO ET AL. (2023) pensem que *H. monachella* i *H. spadicea* podrien representar la mateixa espècie. Malauradament, encara no hi ha seqüències nrITS d'*H. monachella* al GENBANK.

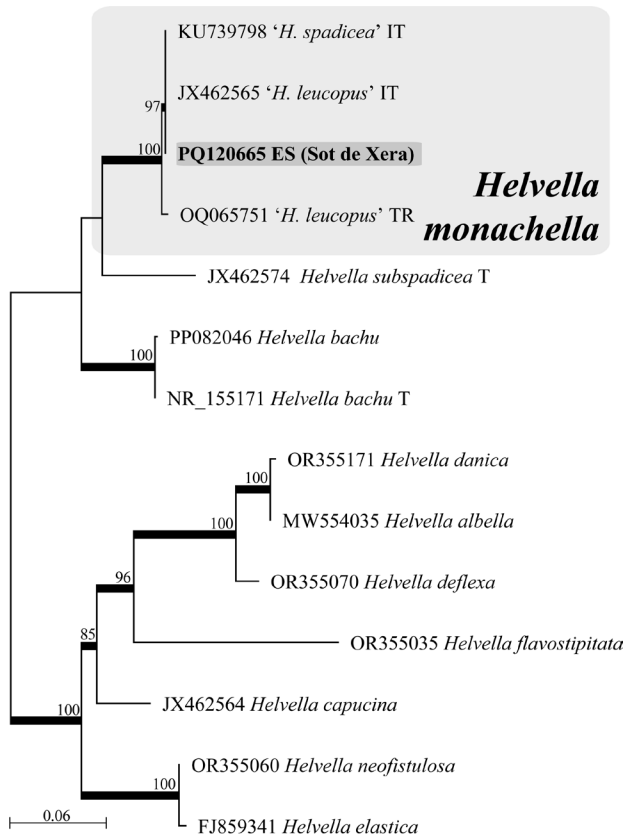

Figura 22. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Helvella monachella* (VAL_Myc 1746), recol·lectat a Sot de Xera, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

31. *Heteroplacidium divisum* (Zahlbr.) Breuss, *Annalen des Naturhistorischen Museums Wien* 98 (Suppl.): 40 (1996) [MB436624]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Eurotiomycetes* > *Chaetothyriomycetidae* > *Verrucariales* > *Verrucariaceae* > *Heteroplacidium*

Diagnosi: Tal·lus esquamulós, amb les esquàmules densament imbricades, menudes i primes, d'uns 1-3 mm d'ample, aplanades i sovint ondulades i una mica lobulades a les vores; la superfície superior és gris verdosa, una mica pruïnosa, mentre que la superfície inferior és inicialment blanquinosa però acaba enfosquit-se. Reproducció sexual mitjançant peritecis subglobosos que estan immersos a les esquàmules; asexualment, presenten picnidis negres immersos també a les làmines de les esquàmules.

Material estudiat: València, Villalonga, Els Corral, Corral de Dionís, 30SYJ4206, 38° 52' 24.32" N, 0° 12' 16.84" O, 342 msnm, en pinar de *Pinus halepensis* molt ombrívol, dins d'un forat de roca calcària, 27/02/2021, leg. I. Garrido-Benavent, IGB923, VAL_Lich 34021.

Distribució i autoecologia: Segons NIMIS & MARTELOS (2024), es tracta d'un líquen que se sol trobar en hàbitats terrícoles enriquits amb bases, generalment al sud d'Europa. En el nostre cas, creixia en un orifici de roca calcària on s'hi dipositava una mica de terra, en la zona de transició entre el termo- i el mesomediterrani. Globalment, els registres del GBIF (2024) inclouen tres úniques referències a la Comunitat Valenciana, Grècia i la Xina. En concret, al nostre territori s'ha trobat prèviament a Tavernes de la Vall d'igna i a Cullera (BDBCV 2024).

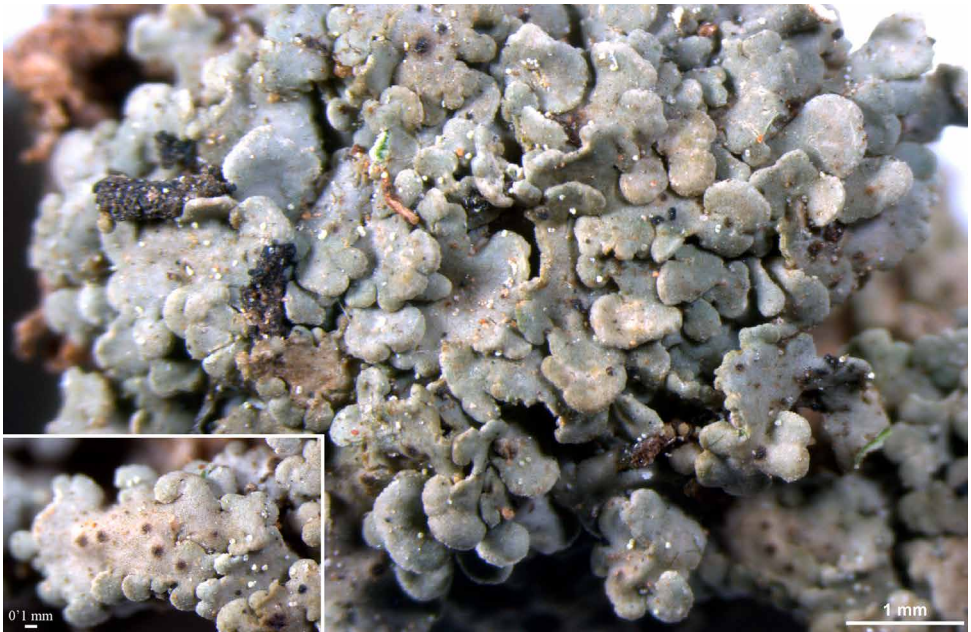

Figura 23. *Heteroplacidium divisum* (VAL_Lich 34021).

Observacions: L'exemplar de Villalonga s'agrupa amb una altra mostra identificada també com a *H. divisum* provinent d'Itàlia. La manca de més dades genètiques i més mostres que cobreixen una àrea geogràfica major no permet, de moment, discutir amb més profunditat aspectes evolutius o biogeogràfics d'aquesta espècie, tot i que a la filogènia inferida sembla ser basal a la resta d'espècies d'aquest gènere.

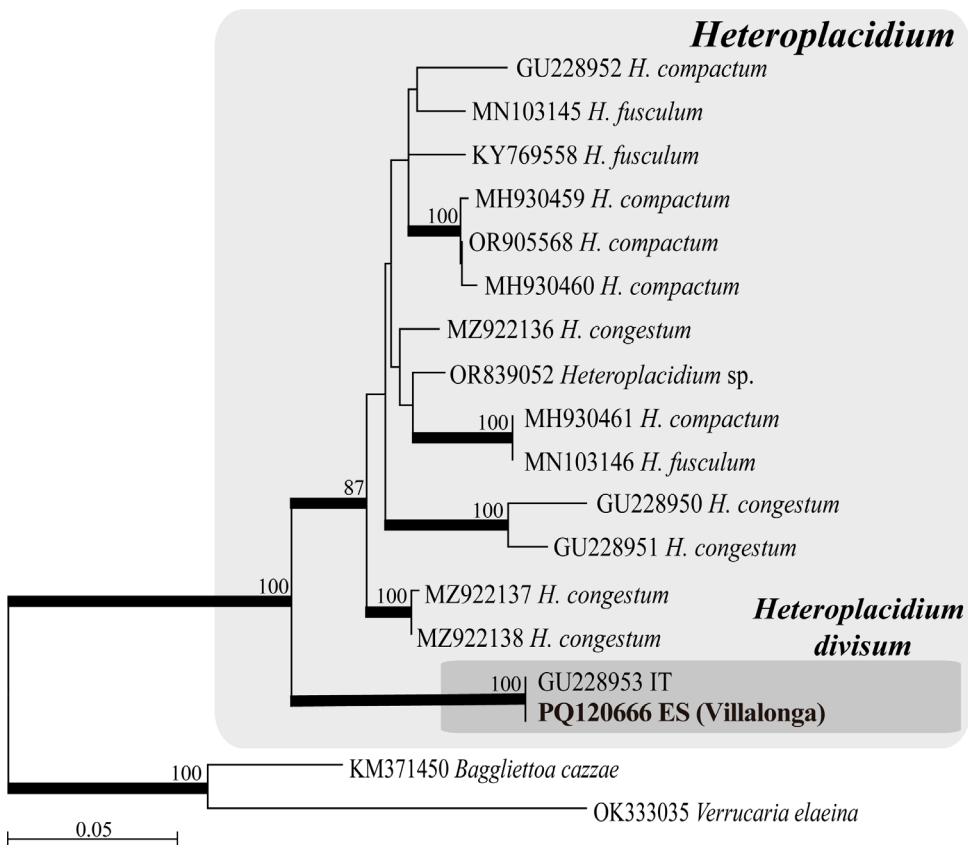

Figura 24. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Heteroplacidium divisum* (VAL_Lich 34021), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

32. *Hydnum magnorufescens* Vizzini, Picillo & Contu, *Mycosphere* 4 (1): 37 (2013) [MB802977]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Cantharellales* > *Hydnaceae* > *Hydnum*

Diagnosi: Basidiomes grossos, amb píleus de fins a 70 mm de diàmetre, primer convexos, després pulvinats i finalment aplanats, no umbilicats, i sovint irregulars o gibosos, amb el marge un tant lobulat o sinuós-ondulat, trencadís; superfície seca, lleugerament feltrada, no zonada, de color crem-ocre, i sovint amb tonalitats rosades però mai roig-ataronjades brillants; himenòfor amb espines blanc-crem no decurrents; estípit central, curt, ferm, cilíndric o de vegades una mica engrossit a la base, amb la superfície finament tomentosa, més pàl·lida que la del píleu; carn ferma, crem-beix, amb olor agradable, a fruita. Espores globoses o subgloboses i llises.

Material estudiat: València, Barx, Barranc de Manesa, 30SYJ3321, 39° 0' 26.44" N, 0° 18' 23.87" O, 442 msnm, sota *Quercus rotundifolia*, en terreny calcari-descarbonatat, gregaris, 22/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1478, VAL_Myco 1747.

Distribució i autoecologia: Segons la publicació original d'aquesta espècie (VIZZINI ET AL. 2013), creix de forma gregària als ecosistemes forestals mediterranis dominats per *Quercus*, sobre substrat calcari, a la tardor o l'hivern, aspecte que està d'acord amb la nostra troballa. La localitat de l'holotip està situada al sud d'Itàlia, però darrerament s'han trobat col·leccions al centre i nord d'aquest país, i també a Alemanya, Dinamarca, Noruega, i diversos països del Bàltic (GBIF 2024). Per tant, sembla que seria una espècie no només de la Mediterrània, si no també de zones més temperades. Es tracta, per tant, de la primera cita per a la Península Ibèrica. Molt probablement, referències de *H. rufescens* (Pers.) Poir. a la Comunitat Valenciana presents al BDRCV (2024) es corresponguen amb *H. magnorufescens*.

Figura 25. *Hydnum magnorufescens* (VAL_Myco 1747).

Observacions: L'exemplar del Barranc de Manesa de Barx se situa en un clade ben recolzat estadísticament junt amb la mostra italiana corresponent a l'holotip de l'espècie, així com una altra danesa. També s'inclouen altres mostres, inicialment identificades com a *H. rufescens*, originàries d'Espanya (Àlaba, amb codi de GENBANK HE611089, a sota de *Quercus rotundifolia*), Eslovènia i Tunísia.

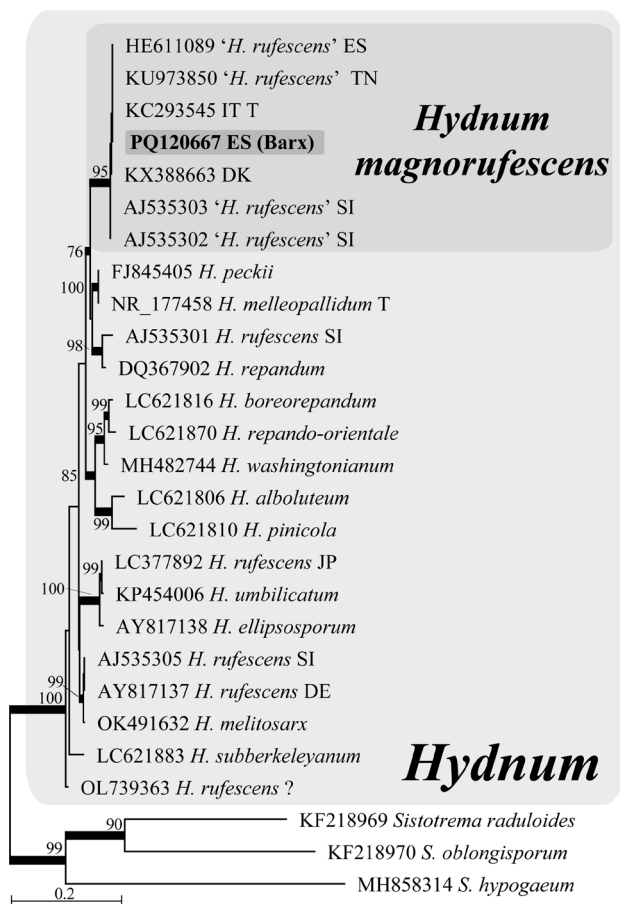

Figura 26. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Hydnum magnorufescens* (VAL_Myc0 1747), recol·lectat a Barx, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

33. *Hymenoscyphus fructigenus* (Bull.) Gray, *A Natural Arrangement of British Plants* 1: 673 (1821) [MB119009]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Leotiomyces* > *Leotiomycetidae* > *Helotiales* > *Helotiaceae* > *Hymenoscyphus*

Diagnosi: Ascomes disciformes o cupuliformes, d'entre 2-4 mm de diàmetre i amb un estípit claviforme més o menys llarg; tot el cos fructífer té un color blanc-crem, que pot esdevindré un mica ocraci amb l'envelliment, amb una consistència una mica blana i cerosa.

Material estudiat: València, Barx, Barranc de Manesa, 30SYJ3321, 39° 0' 11.05" N, 0° 18' 39.85" O, 485 msnm, sobre fulla en descomposició de *Quercus rotundifolia*, en terreny calcari-descarbonatat, 09/10/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1410, VAL_Myco 1748.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un ascomicet freqüent i abundant, ja a l'inici de la tardor, que es troba sobre fullaraca en descomposició de carrasca (*Quercus rotundifolia*), tant en individus aïllats com en boscos; de vegades també creix sobre bellotes. Segons el GBIF (2024), es tracta d'una espècie amb nombroses referències a l'Europa mediterrània, temperada i boreal, i també a l'orient dels EUA i Canadà. També hi ha cites disperses a Àsia oriental, Nova Zelanda i Sud-Amèrica. A la Comunitat Valenciana hi ha referències, tot i que minses, a les tres províncies, tant en ambients litorals (Devesa del Saler) com forestals d'interior (Font Roja d'Alcoi).

Figura 27. *Hymenoscyphus fructigenus* (VAL_Myco 1748).

Observacions: L'exemplar de Barx se situa proper a nivell genètic i filogenètic a altres mostres provinents d'Espanya i altres països del centre i nord d'Europa (e.g., França, Alemanya, Noruega i Rússia) i dels EUA. Malauradament, la filogènia reconstruïda amb dades únicament del marcador nrITS no resol amb claredat els límits d'*H. fructigenus*. Sí que sembla separar-se'n clarament d'una altra espècie freqüent sobre fulles de carrasca, *H. caudatus* (P. Karst.) Dennis, si acceptem que la seqüència introduïda a la nostra filogènia és una bona representant d'aquesta última espècie.

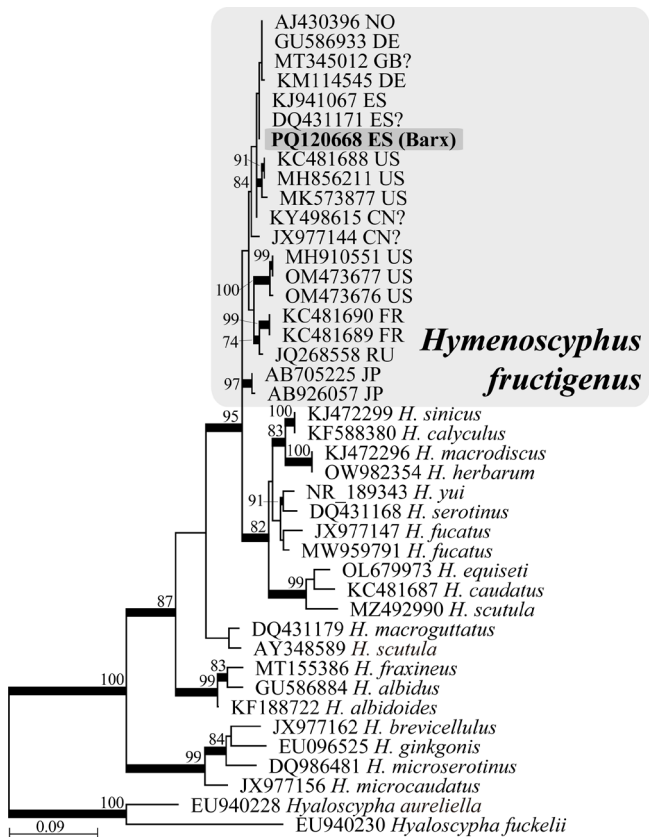

Figura 28. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Hymenoscypha fructigenus* (VAL_Myco 1748), recol·lectat a Barx, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GenBank i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

34. *Lacrymaria lacrymabunda* (Bull.) Pat., *Les Hyménomycètes d'Europe*: 123 (1887) [MB355615]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Psathyrellaceae* > *Lacrymaria*

Diagnosi: Basidiomes amb pèileu inicialment convex, una mica mamellonat obtús, més tard una mica més aplanat, d'entre 2 i 8 cm de diàmetre; superfície fibril·lo-tomentosa o esquamosa, finalment llisa, de color bru-ocre, més obscur amb la maduració, i amb vel abundant present a la vora, conferint-li un aspecte fibril·lo-apendiculat; làmines atapeïdes, d'un color porpra fosc i amb l'aresta clarament blanquinosa, la qual exsuda unes gotetes si el temps és humit; estípit cilíndric, una mica engrossit cap a la base, fistulós, i amb la superfície blanquinosa, d'aspecte fibril·lo-esquamulosa, amb una zona anular cortiniforme; olor poc notòria, de restes vegetals humides, en tot cas agradable. Espores citriformes, brunes, verrucoses i amb un porus germinatiu truncat, molt evident.

Material estudiat: València, Daimús, 30SYJ4618, 38° 58' 47.20" N, 0° 9' 3.31" O, 5 msnm, parc en urbanització propera a la platja, en substrat arenós, sota *Morus* sp., 21/11/2021, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1203, VAL_Myco 1749.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita no massa freqüent que, quan apareix, de forma localitzada als prats, jardins, bancals o als senders dels boscos, pot formar grups cespitosos de nombrosos basidiomes, tant a la primavera com a la tardor. GBIF (2024) conté referències d'aquesta espècie a la regió Holàrtica, incloent tota Europa, des de la Mediterrània fins els països escandinaus, Islàndia i Rússia, i també als extrems occidental i oriental dels EUA i a Mèxic. Apareixen cites també a la Xina i el Japó, Sud-Amèrica, i el sud d'Àustràlia i Nova Zelanda. Actualment, el BDBC (2024) conté tres úniques cites, una per cada província. La nostra representaria la localitat més tèrmica i propera a la costa de totes tres.

Figura 29. *Lacrymaria lacrymabunda* (VAL_Myco 1749).

Observacions: La filogènia inferida amb dades genètiques únicament del marcador nrITS no resol amb claredat els límits de l'espècie *L. lacrymabunda*. L'exemplar de Daimús s'ubica cap a la base del clade que representaria aquest basidiomicet, formant un subclade junt amb una mostra de les Illes Britàniques. No és descabellat que estudis posteriors, usant una aproximació integradora, i amb més espècimens i dades genètiques, resolguen identificar més d'un taxó dins aquesta espècie, fins aleshores, àmpliament distribuïda.

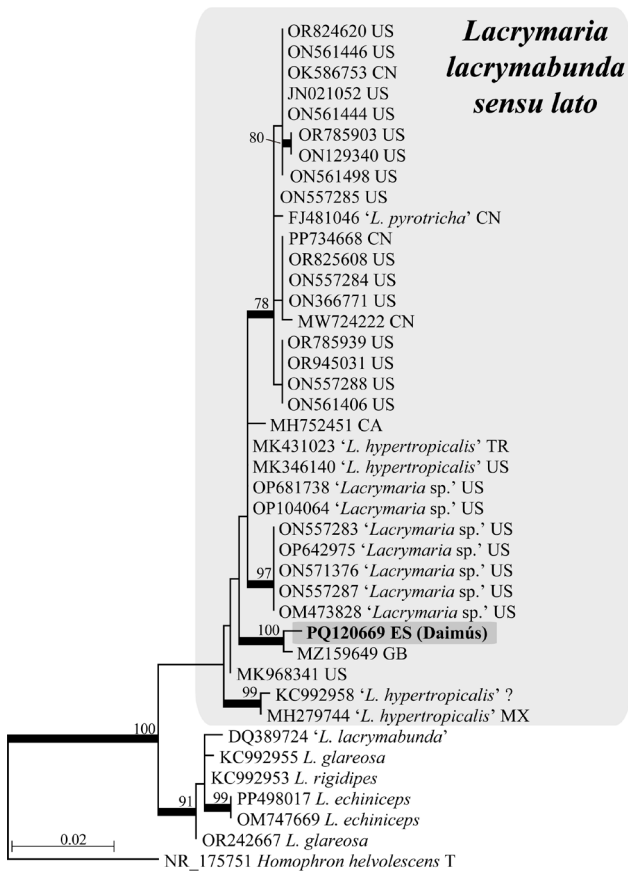

Figura 30. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Lacrymaria lacrymabunda* (VAL_Myco 1749), recol·lectat a La Safor, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

35. *Morchella palazonii* Clowez & L. Romero, *Documents Mycologiques* 36: 74 (2015) [MB#814780]

Taxonomia: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Pezizomycetes* > *Pezizomycetidae* > *Pezizales* > *Morchellaceae* > *Morchella*

Diagnosi: Ascomes amb píleu i estípit molt semblant a *Morchella esculenta* (L.) Pers., amb el píleu (mitra) trapezoidal d'apex truncat, de color inicialment gris obscur, que ràpidament es decolora i esdevé un bronzejat brut o groc làtex obscur; al·vèols generalment menuts, entre 50 i 70 per ascoma, arrodonits o poligonals i no massa profunds, amb costelles blanquinoses, o amb el temps amb taques roges-ataronjades; la inserció del píleus a l'estípit es produeix sense la formació d'una val·lècula; estípit cilíndric o estretit a l'apex, blanquinós i esdevenint una mica ataronjat amb el fregament o l'edat.

Material estudiat: València, Ènguera, Barranco Barbas, 30SXJ9815, 280 msnm, en fullaraca sota *Quercus rotundifolia*, en substrat calcari, 09/04/2022, leg. C. Mir, VAL_Myco 1750.

Distribució i autoecologia: Segons la descripció original de l'espècie (CLOWEZ ET AL. 2015), aquesta gírgola és termòfila i apareix sota arbres de fulla ampla (e.g., *Fraxinus*, *Quercus*) en àrees exposades. L'holotip fou recol·lectat a Aracena, a Andalusia, sota *Fraxinus angustifolia* i *Nerium oleander*. Des d'aleshores, l'espècie ha sigut citada a altres indrets de la Península Ibèrica, el sud d'Àustràlia i Tasmània (GBIF 2024), i a França (veure cites a <https://ascomycete.org/>). Mentre que el BDBC (2024) no conté referències d'aquesta espècie a la Comunitat Valenciana, GBIF (2024) inclou diverses cites a Castelló (e.g., Navaixes) i València (Quatretonda) provinents de la plataforma INaturalist.

Figura 31. *Morchella palazonii* (VAL_Myco 1750).

Observacions: La mostra d'Ènguera s'ubica en un clade molt ben delimitat que inclou les seqüències d'altres col·leccions de *M. palazonii* provinents d'Espanya (incloent el tipus), el Pakistan i la Xina.

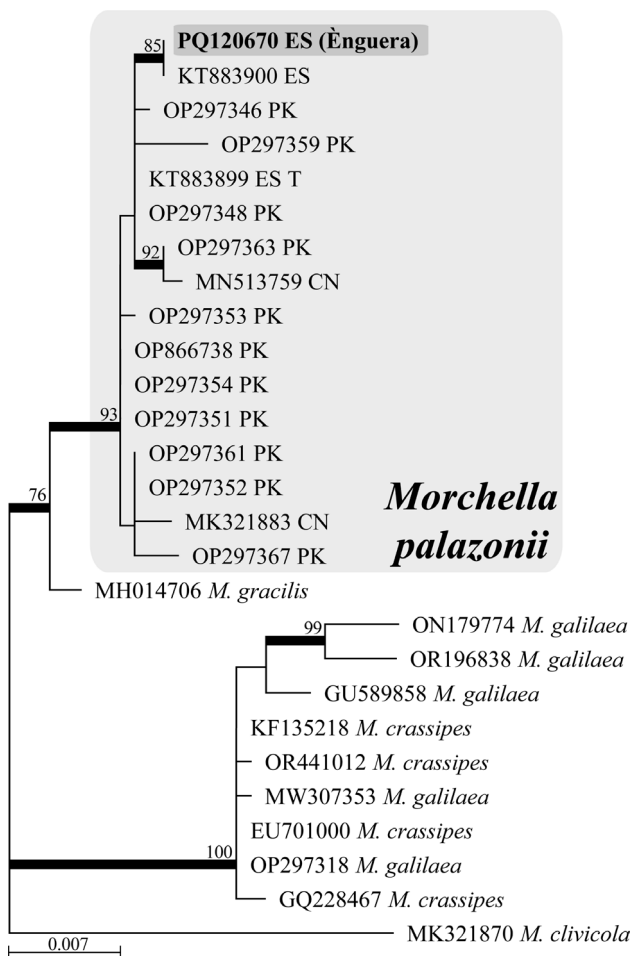

Figura 32. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Morchella palazonii* (VAL_Myc0 1750), recol·lectat a Ènguera, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent i Carles Mir)

36. *Phaeomarasmius erinaceus* (Fr.) Scherff. ex Romagn., *Revue de Mycologie*, Paris: 195 (1937) [MB102851]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Tubariaceae* > *Phaeomarasmius*

Diagnosi: Basidiomes menuts, amb píleu inicialment semiglobós, que esdevé convex i pla amb la maduració, inclús una mica deprimat al centre, de fins a 1'5 cm de diàmetre; superfície de color bru ferruginós, més pàl·lid cap a la perifèria, totalment coberta per mètxul·les concolors, sovint ericades al centre i adpreses cap al marge; làmines moderadament aïllades, ocroses inicialment i amb l'aresta blanquinososa, i finalment canyella o concolor al píleu; estípit igual, cilíndric, i una mica tort, en funció de la ubicació on creix el carpòfor, i llur superfície és concolor al píleu, i també mostra mètxul·les; olor poc apreciable. Espores llises, d'el·líptiques, ovals a subcitriformes, i bru pàl·lid.

Material estudiat: València, Barx, Pla de la Nevereta, 30SYJ3320, 38° 59' 54.65" N, 0° 18' 29.38" O, 658 msnm, a l'escletxa de l'escorça cremada de *Quercus rotundifolia*, 09/10/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1412, VAL_Myco 1751.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'un basidiomicet lignícola els carpòfors del qual creixen habitualment sobre fusta de *Quercus* (*Q. rotundifolia* i *Q. suber*), tot i que també s'ha observat sobre *Cistus*. L'època de fructificació inclou la primavera i la tardor, tot i que és més freqüent en la segona. A nivell mundial, aquesta espècie està distribuïda arreu de l'Holàrtic, a tota Europa, a l'Àsia Central russa, i als dos extrems de Nord-Amèrica. El BDBC (2024) inclou cites a les tres províncies, a les localitats de Bocarent, Morella i Alcoi.

Figura 33. *Phaeomarasmius erinaceus* (VAL_Myco 1751).

Observacions: A nivell filogenètic, la mostra de Barx s'ubica en un clade ben delimitat que també inclou les seqüències nrITS de col·leccions provinents d'Espanya, el centre d'Europa (Alemanya, França i Rússia), les Illes Britàniques i els EUA. No sembla haver-hi massa diversitat genètica intraspecífica, en vista de la diversitat geogràfica incorporada a l'estudi.

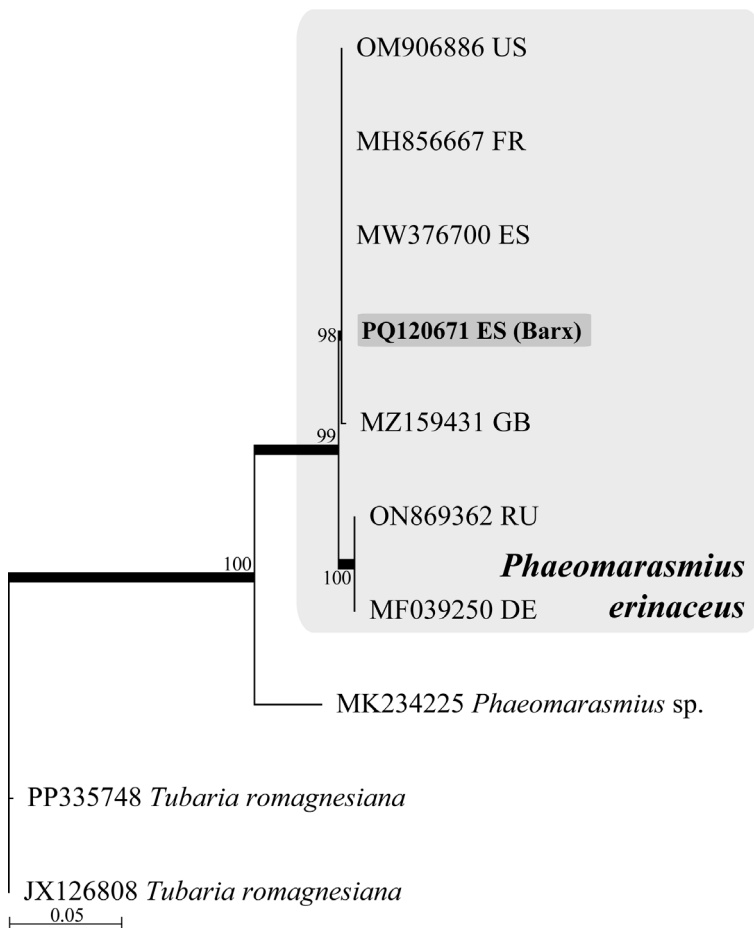

Figura 34. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Phaeomarasmium erinaceus* (VAL_Myc0 1751), recol·lectat a Barx, que ha sigut elaborat amb RAXML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

**37. *Polyporus arcularius* (Batsch) Fr., *Systema Mycologicum* 1: 342 (1821)
[MB176922]**

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Polyporales* > *Polyporaceae* > *Polyporus*

Diagnosi: Basidiomes amb pïeu al principi semiesfèric, després convex i, per acabar, aplanat, de fins a 5 cm de diàmetre, generalment umbilicat al centre, amb la vora peluda, incurvada; la superfície és bru groguenca o bru grisenca, fibril·lo-esquamosa, seca, amb les mètxul·les més obscures; himenòfor constituït per tubs que s'obrin per porus angulosos, poligonals, de vegades comprimits, de més diàmetre cap al centre, i més prims cap al marge, de color blanc-crem; estípit cilíndric, central, relativament curt, i un tant corbat cap a la base, amb la superfície finament fibril·losa, blanc-crem o sovint més obscurida cap a la base; olor fúngic dèbil.

Material estudiat: València, Llutxent, Els Surars, 30SYJ3318, 38° 59' 6.78" N, 0° 18' 20.11" O, 613 msnm, sobre tronc de fusta en descomposició de *Quercus suber*, 13/06/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1606, VAL_Myco 1752.

Distribució i autoecologia: Es tracta d'una espècie sapròfita, lignícola, que apareix amb freqüència a la tardor o a l'estiu, si aquest és humit, sobre branques o troncs caiguts de carrasques, sureres i roures (*Quercus* spp.). Mentre que BDBC (2024) no conté referències a la Comunitat Valenciana, GBIF (2024) sí que ho fa, a l'incloure dades de la plataforma iNaturalist, que indicarien la seua presència a la província de València i Castelló, tant en zones preitorals com forestals d'interior. A nivell global, aquest basidiomicet s'ha documentat a pràcticament tots els continents a excepció de l'Antàrtida i Groenlàndia, havent-hi més cites a Nord-Amèrica (incloent Mèxic), Europa i Austràlia.

Figura 35. *Polyporus arcularius* (VAL_Myco 1752).

Observacions: L'exemplar dels Surars de Llutxent-Pinet s'insereix dins un clade ben delimitat que representa aquesta espècie de fong. Amb més detall, la mostra valenciana és idèntica genèticament a un parell provinents de Rússia i Turquia, i molt propera a una de Portugal. Totes aquests formen un subclade dins l'espècie, demostrant l'existència de certa diversitat genètica intraspecífica, almenys considerant les dades del marcador nrITS.

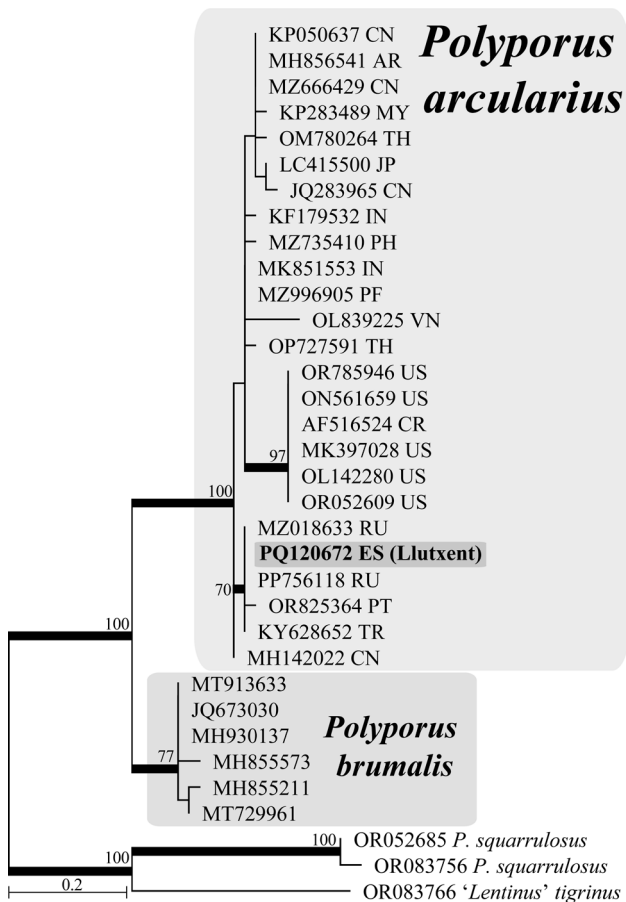

Figura 36. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Polyporus arcularius* (VAL_Myco 1752), recol·lectat als Surars de Llutxent-Pinet, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

38. *Psathyrella ammophila* (Lév. & Durieu) P.D. Orton, *Transactions of the British Mycological Society* 43 (2): 180 (1960) [MB337654]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Basidiomycota* > *Agaricomycotina* > *Agaricomycetes* > *Agaricomycetidae* > *Agaricales* > *Agaricinae* > *Psathyrellaceae* > *Psathyrella*

Diagnosi: Basidiomes amb pèileu primer hemisfèric que passa a convex i, finalment, deprimit, i que pot assolir un diàmetre al voltant dels 3-4 cm; superfície llisa, un tant fibril·losa i rugulosa radialment, de color ocre o bru pàl·lid, higròfana, amb restes de vel blanquinós només als exemplars més joves; làmines moderadament atapeïdes, de joves grisènques i després bru obscur o negrós al madurar les espores; estípit cilíndric, sovint engrossit a la base, ple i després fistulós, parcialment soterrat a l'arena, amb la superfície blanc-crem i fibril·losa; carn sense olor massa remarcable. Espores el·líptiques, brunes, llises i amb porus germinatiu evident.

Material estudiat: València, Daimús, 30SYJ4717, 38° 58' 31.56" N, 0° 8' 26.00" O, 1 msnm, a la platja, en substrat arenós, 14/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1467, VAL_Myco 1753; *ibidem*, 38° 58' 31.56" N, 0° 8' 26.00" O, 1 msnm, a la platja, en substrat arenós, 14/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1467, VAL_Myco 1753; *ibidem*, 38° 58' 25.06" N, 0° 8' 19.87" O, IGB1468, VAL_Myco 1754.

Distribució i autoecologia: Espècie sapròfita que creix a la tardor i a l'hivern a les dunes mòbils de la platja, sovint entre el borró (*Ammophila*) i altres angiospermes halòfiles, que s'ha citat especialment a les costes de la Península Ibèrica, de França, les Illes Britàniques i el Bàltic, així com les costes est i oest dels EUA; hi ha també referències escasses a l'hemisferi sud, especialment a Austràlia i Nova Zelanda (GBIF 2024). A la Comunitat Valenciana, s'ha citat prèviament a les dunes de Pinet (Elx), a la Devesa del Saler i a la Safor (BDBCV 2024).

Figura 37. *Psathyrella ammophila* (VAL_Myco 1753).

Observacions: A diferència de la filogènia publicada per HEYKOOP ET AL. (2017), on *P. ammophila* formava un clade ben delimitat i recolzat estadísticament, la nostra filogènia revela la proximitat d'altres dues espècies americanes, *P. arenulina* (Peck) A.H. Sm. i *P. velatipes* A. H. Sm., que posen en dubte l'amplitud del concepte morfològic i biogeogràfic de *P. ammophila*. Mentre aquesta qüestió es resol, cal comentar que les mostres saforines s'apropen genèticament a dues mostres d'Oviedo, mentre que altres dues mostres provinents d'Alcalà d'Henares, que creixien sobre substrat arenós (HEYKOOP ET AL. 2017), aparegueren més distants.

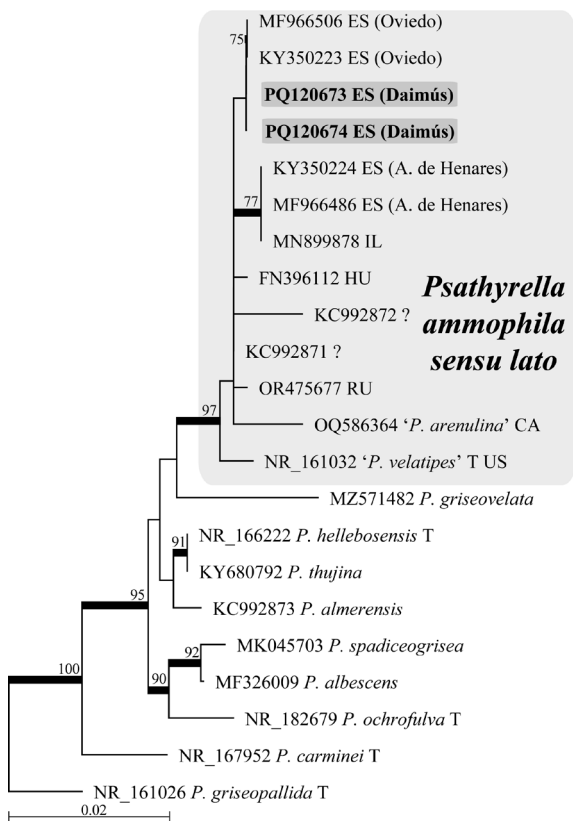

Figura 38. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de *Psathyrella ammophila* (VAL_Myco 1753 i 1754), recol·lectats a la platja de Daimús, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

39. *Solenopsora candicans* (Dicks.) J. Steiner, *Österreichische Botanische Zeitschrift* 65 (10-12): 288 (1915) [MB405250]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Lecanoromycetidae* > *Lecanorales* > *Catillariaceae* > *Solenopsora*

Diagnosi: Tal·lus crustaci-placodiode, que forma rosetes d'orbiculars a irregulars, densament pruïnoses, que poden assolir els 2-5 cm de diàmetre, amb lòbuls generalment aplanats, contigus, radials, de color blanc (guix) i al voltant de 0,8 mm d'ample. Reproducció sexual mitjançant apotecis, que en són freqüents, lecanorins, però amb un marge tal·lí que a la fi desapareix, subsèssils, al voltant 1-2 mm de diàmetre, amb un disc pla, bru fosc o negrós i sovint amb pruïna.

Material estudiat: València, Xeraco, La Font de l'Ull, en sospedrà orientada al nord, 30SYJ2513, 39° 1' 36.93" N, 0° 16' 29.38" O, 444 msnm, en sospedrà de roca calcària orientada al nord, 30/12/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1228, VAL_Lich 34022; *ibidem*, Barx, Barranc de Manesa, 39° 0' 7.25" N, 0° 18' 50.69" O, 508 msnm, sobre roca calcària, 9/10/2022, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1407, VAL_Lich 34023.

Distribució i autoecologia: Segons NIMIS & MARTELLOS (2024), aquest líquen és habitual a la Mediterrània, apareguent també a zones temperades suaus, i pràcticament sempre saxícola sobre blocs de pedra calcària, en àrees horitzontals. Les dues troballes que es presenten ací representen la transició entre el termo- i el mesomediterrani, i creixen en àrees ombrívoles. A la Comunitat Valenciana s'ha citat a les tres províncies, tant en zones prelitorals com muntanyoses d'interior.

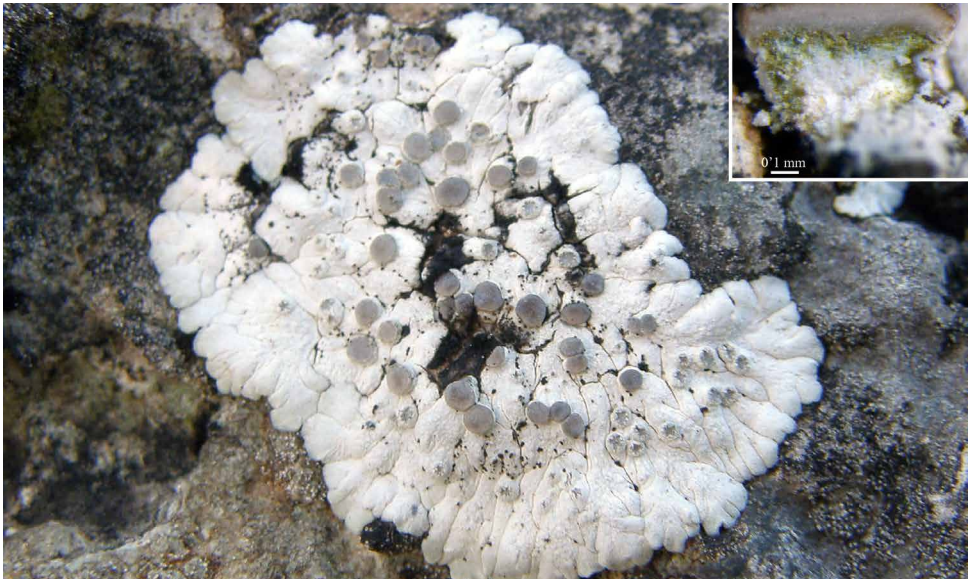

Figura 39. *Solenopsora candicans* (VAL_Lich 34022).

Observacions: A nivell filogenètic, aquest fong liquenitzat està ben delimitat. Les dues mostres de la Safor no són idèntiques genèticament, la qual cosa ens indica de l'existència de diversitat genètica intraspecífica inclús a nivell molt local, i almenys per al marcador nrITS. Així, mentre que la mostra de Xeraco és més semblant a altres de França i Alemanya, la de Barx ho és d'una mostra albanesa.

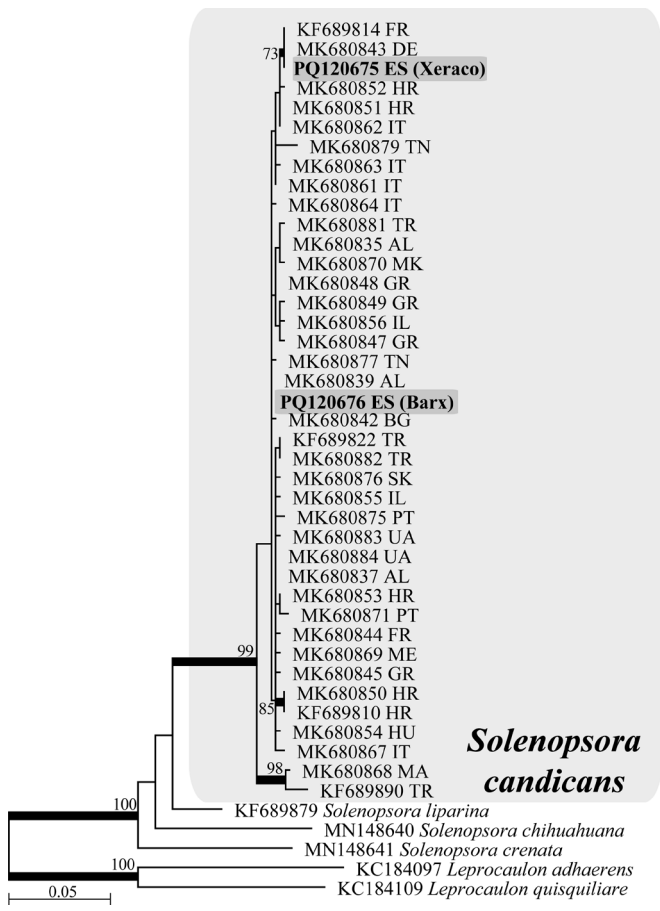

Figura 40. Filograma que representa la ubicació filogenètica dels espècimens saforins de *Solenopsora candicans* (VAL_Lich 34022 i 34023), que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+Γ. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

40. *Stictis maggiana* Cl. Roux & Ertz, *Bulletin de la Société Linnéenne de Provence* **72**: 48 (2021) [MB840799]

Taxonomía: *Fungi* > *Dikarya* > *Ascomycota* > *Pezizomycotina* > *Lecanoromycetes* > *Ostropomycetidae* > *Ostropales* > *Stictidaceae* > *Stictis*

Diagnosi: Tal·lus d'entre 1 i 3 cm de diàmetre, blanquinós, prim, desenvolupant-se sobre el ritidoma d'un *Fraxinus*. Reproducció sexual mitjançant ascomes d'entre 0,2 i 1,1 mm de diàmetre, i fins quasi 1 mm de profunditat, blanquinosos, pràcticament en tota la seua totalitat enfonsats sobre el substrat, urceolats, amb un disc negrós; el vorell de l'ascoma sobreix del substrat i és d'un color blanc molt evident.

Material estudiat: València, Quatretonda, Pla dels Engolidors, 30SYJ2718, 38°58'56.62" N, 0°22'43.25" O, 305 msnm, sobre escorça d'arbre caducifoli (*Fraxinus* sp.), 31/12/2023, leg. I. Garrido-Benavent, IGB1720, VAL_Lich 34024.

Distribució i autoecologia: La present referència és la primera per a la Península Ibèrica, i probablement la segon rere la de l'holotip, que fou recol·lectat a la localitat francesa de Villeneuve-Loubet, als Alps Marítims (ROUX & ERTZ 2021). El material tipus també fou recol·lectat sobre escorça d'una espècie de *Fraxinus*, com també fou el cas de la nostra col·lecció. La localitat valenciana on creix s'inclou dins del pis bioclimàtic termomediterrani.

Figura 41. *Stictis maggiana* (VAL_Lich 34024).

Observacions: L'exemplar quatretondí és idèntic al tipus a nivell genètic (marcador nrITS). Ambdós col·leccions formen un clade germà a l'espècie *S. urceolata* (Ach.) Gilenstam (codi GENBANK HQ650601).

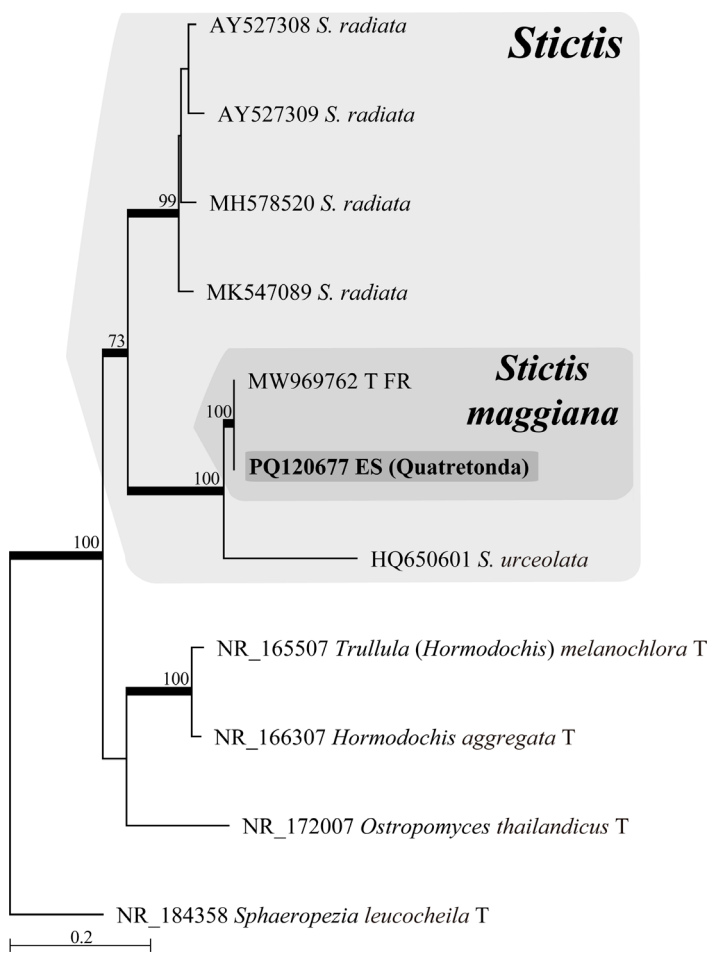

Figura 42. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Stictis maggiana* (VAL_Lich 34024), recol·lectat a la serra de Quatretonda, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica *GTR+Γ*. El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el codi del país d'origen (visitar el web <https://countrycode.org/> per més detalls) i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (T).

(Nota elaborada per Isaac Garrido-Benavent)

Taula 1. Relació de tàxons inclosos en Funga Valentina: notes 20–40. Per a cadascun d’ells s’indica a la taula, si escau, la localitat de recol·lecció, el codi de les seqüències genètiques (nrITS) dipositades al GENBANK i els d’herbari. “Micobiont” i “fotobiont” fan referència al fong i alga liquenitzats, respectivament.

TÀXON	ESPECIFICACIONS	CODI GENBANK	CODI HERBARI
<i>Candolleomyces candolleanus</i>	Fong no liquenitzat	PQ120654	VAL_Myco 1737
<i>Clathrus ruber</i>	Fong no liquenitzat	PQ120655	VAL_Myco 1738
<i>Clavascidium hispaniam-pakistanica</i>	Micobiont	PQ120656	VAL_Lich 34020
<i>Collybia nuda</i>	Fong no liquenitzat	PQ120657	VAL_Myco 1739
<i>Collybiopsis quercophila</i>	Fong no liquenitzat	PQ120658	VAL_Myco 1740
<i>Coprinellus domesticus</i>	Fong no liquenitzat	PQ120659	VAL_Myco 1741
<i>Coprinopsis atramentaria</i>	Fong no liquenitzat	PQ120660	VAL_Myco 1742
<i>Coprinus comatus</i>	Fong no liquenitzat	PQ120661	VAL_Myco 1743
<i>Crepidotus subfulviceps</i>	Fong no liquenitzat	PQ120662	VAL_Myco 1744
		PQ120663	VAL_Myco 1745
<i>Gallowayella weberi</i>	Micobiont	PQ120664	VAL_Lich 33389
	Fotobiont	PQ120653	
<i>Helvella monachella</i>	Fong no liquenitzat	PQ120665	VAL_Myco 1746
<i>Heteroplacidium divisum</i>	Micobiont	PQ120666	VAL_Lich 34021
<i>Hydnum magnorufescens</i>	Fong no liquenitzat	PQ120667	VAL_Myco 1747
<i>Hymenoscyphus fructigenus</i>	Fong no liquenitzat	PQ120668	VAL_Myco 1748
<i>Lacrymaria lacrymabunda</i>	Fong no liquenitzat	PQ120669	VAL_Myco 1749
<i>Morchella palazonii</i>	Fong no liquenitzat	PQ120670	VAL_Myco 1750
<i>Phaeomarasmium erinaceus</i>	Fong no liquenitzat	PQ120671	VAL_Myco 1751
<i>Polyporus arcularius</i>	Fong no liquenitzat	PQ120672	VAL_Myco 1752
<i>Psathyrella ammophila</i>	Fong no liquenitzat	PQ120673	VAL_Myco 1753
		PQ120674	VAL_Myco 1754
<i>Solenopsora candicans</i>	Micobiont	PQ120675	VAL_Lich 34022
		PQ120676	VAL_Lich 34023
<i>Stictis maggiana</i>	Micobiont	PQ120677	VAL_Lich 34024

AGRAÏMENTS

Volem agrair a la Dr. Eva Barreno Rodríguez (Universitat de València) la facilitació dels recursos de laboratori que han sigut necessaris per obtenir les seqüències genètiques. En aquest mateix sentit també agraiem els recursos econòmics del projecte del Ministeri de Ciència i Innovació del Govern Espanyol (PID2021-127087NB-I00 atorgat a IGB). Finalment, agraiem a Antoni Conca (Ontinyent) el compartir informació sobre la distribució de *Crepidotus subfulviceps* a distintes localitats de la província de València.

BIBLIOGRAFIA

BDCBV [Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana] (2024). *Banc de dades de biodiversitat de la Comunitat Valenciana: Fongs. Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient. Generalitat Valenciana*. Disponible a <http://bdb.cma.gva.es>. Data de consulta: 28 de juliol de 2024.

CLOWEZ P., BELLANGER J.-M., ROMERO DE LA OSA L. & MOREAU P.-A. (2015). *Morchella palazonii* sp. nov. (Ascomycota, Pezizales): une nouvelle morille méditerranéenne. *Documents Mycologiques* **36**: 71–84.

GBIF (2024). *Candolleomyces candolleanus* (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer; *Clathrus ruber* P. Micheli ex Pers.; *Clavascidium hispaniam-pakistanica* Nadeem, Chiva, Firdous & Khalid; *Collybia nuda* (Bull.) Z.M. He & Zhu L. Yang; *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen; *Coprinellus domesticus* (Bolton) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson; *Coprinopsis atramentaria* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo; *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers.; *Crepidotus subfulviceps* (Murrill) Aime, Vila & P.-A. Moreau; *Gallowayella weberi* (S.Y. Kondr. & Kärnefelt) S.Y. Kondr., Fedorenko, S. Stenroos, Kärnefelt, Elix, Hur & A. Thell; *Helvella leucopus* Pers.; *Heteroplacidium divisum* (Zahlbr.) Breuss; *Hydnum magnorufescens* Vizzini, Picillo & Contu; *Hymenoscyphus fructigenus* (Bull.) Gray; *Lacrymaria lacrymabunda* (Bull.) Pat.; *Morchella palazonii* Clowez & L. Romero; *Phaeomarasmius erinaceus* (Fr.) Scherff. ex Romagn.; *Polyporus arcularius* (Batsch) Fr.; *Psathyrella ammophila* (Lév. & Durieu) P.D. Orton; *Solenopsora candicans* (Dicks.) J. Steiner; *Stictis maggiana* Cl. Roux & Ertz; in GBIF Secretariat. GBIF Backbone Taxonomy. Checklist dataset: <https://doi.org/10.15468/39omei>. Disponible a GBIF.org. Data de consulta: 28 de juliol de 2024.

HABIB A., CHIVA S., FIRDOUS Q., NADEEM S., NIAZI A.R., BARRENO E. & KHALID A.N. (2023). A new species of *Clavascidium* (Verrucariales, lichenized Ascomycota) from Pakistan and Spain, with remarks on the photosymbiont. *Plant Systematics and Evolution* **309**: 17.

LINDBLOM L. (2006). *Xanthomendoza galericulata*, a new solediate lichen species, with notes on similar species in North America. *The Bryologist* **109**: 1–8.

MAO N, XU Y.Y., ZHANG Y.X., ZHOU H., HUANG X.B., HOU C.L. & FAN L. (2023). Phylogeny and species diversity of the genus *Helvella* with emphasis on eighteen new species from China. *Fungal Systematics and Evolution* **12**: 111–152.

MOTIEJŪNAITĖ J., CHESNOKOV S.V., CZARNOTA P., GAGARINA L.V., FROLOV I., HIMELBRANT D., KONOREVA L.A., KUBIAK D., KUKWA M., MOISEJEVS R.,

STEPANCHIKOVA I., SUIJA A., TAGIRDZHANOVA G., THELL A. & TSURYKAU A. (2016). Ninety-one species of lichens and allied fungi new to Latvia with a list of additional records from Kurzeme. *Herzogia* **29**: 143–163.

NIMIS P.L. & MARTELLOS S. (2024). ITALIC - The Information System on Italian Lichens. Version 7.0. University of Trieste, Dept. of Biology. Disponible a <http://dryades.units.it/italic>. Data de consulta: 28 de juliol de 2024.

ROUX C. & ERTZ D. (2014). *Stictis maggiana* Cl. Roux et Ertz sp. nov., lichen à *Trentepohlia* (Ascomycota, Ostropales, Stictidaceae). *Bulletin de la Société Linnéenne de Provence* **72**: 47–54.

SKREDE I., CARLSEN T. & SCHUMACHER T. (2017). A synopsis of the saddle fungi (*Helvella*: Ascomycota) in Europe – species delimitation, taxonomy and typification. *Persoonia* **39**: 201–253.

STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and post-analysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

VIZZINI A., PICILLO B., ERCOLE E., VOYRON S. & CONTU M. (2013). Detecting the variability of *Hydnum ovoideisporum* (Agaricomycetes, Cantharellales) on the basis of Italian collections, and *H. magnorufescens* sp. nov. *Mycosphere* **4**: 32–44.

LLISTAT DE NOTES PUBLICADES

(en negreta, les publicades en el present volum del Butlletí)

1. *Flavopunctelia flaventior* (Stirt.) Hale (Butll. no. 25)
2. *Heppia solorinoides* (Nyl.) Nyl. (Butll. no. 25)
3. *Myriolecis reuteri* (Schaer.) Śliwa, Zhao Xin & Lumbsch (Butll. no. 25)
4. *Parmotrema perlatum* (Huds.) M. Choisy (Butll. no. 25)
5. *Usnochroma carphineum* (Fr.) Søchting, Arup & Frödén (Butll. no. 25)
6. *Xanthoparmelia pulla* (Ach.) O. Blanco, A. Crespo, Elix, D. Hawksw. & Lumbsch (Butll. no. 25)
7. *Xanthoparmelia tinctina* (Maheu & A. Gillet) Hale (Butll. no. 25)
8. *Physconia grisea* (Lam.) Poelt (Butll. no. 26)
9. *Tephromela atra* (Huds.) Hafellner (Butll. no. 26)
10. *Candelaria concolor* (Dicks.) Stein (Butll. no. 26)
11. *Porpidinia tumidula* (Sm.) Timdal (Butll. no. 26)
12. *Phaeophyscia cernohorskyi* (Nádv.) Essl. (Butll. no. 26)
13. *Acarospora cervina* (Ach.) A. Massal. (Butll. no. 27)
14. *Parmotrema hypoleucinum* (J. Steiner) Hale (Butll. no. 27)

15. *Protoblastenia rupestris* (Scop.) Steiner (Butll. no. 27)
16. *Psora taurensis* Timdal, Bendiksbj, Kahraman & Halıcı (Butll. no. 27)
17. *Psora testacea* Hoffm. (Butll. no. 27)
18. *Roccella phycopsis* (Ach.) Ach. (Butll. no. 27)
19. *Tubaria conspersa* (Pers.) Fayod (Butll. no. 27)
20. *Candolleomyces candolleanus* (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer
21. *Clathrus ruber* P. Micheli ex Pers.
22. *Clavascidium hispaniam-pakistanica* Nadeem, Chiva, Firdous & Khalid
23. *Collybia nuda* (Bull.) Z.M. He & Zhu L. Yang
24. *Collybiopsis quercophila* (Pouzar) R.H. Petersen
25. *Coprinellus domesticus* (Bolton) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson
26. *Coprinopsis atramentaria* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo
27. *Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers.
28. *Crepidotus subfulviceps* (Murrill) Aime, Vila & P.-A. Moreau
29. *Gallowayella weberi* (S.Y. Kondr. & Kärnefelt) S.Y. Kondr., Fedorenko, S. Stenroos, Kärnefelt, Elix, Hur & A. Thell
30. *Helvella monachella* (Scop.) Fr.
31. *Heteroplacidium divisum* (Zahlbr.) Breuss
32. *Hydnum magnorufescens* Vizzini, Picillo & Contu
33. *Hymenoscyphus fructigenus* (Bull.) Gray
34. *Lacrymaria lacrymabunda* (Bull.) Pat.
35. *Morchella palazonii* Clowez & L. Romero
36. *Phaeomarasma erinaceus* (Fr.) Scherff. ex Romagn.
37. *Polyporus arcularius* (Batsch) Fr.
38. *Psathyrella ammophila* (Lév. & Durieu) P.D. Orton
39. *Solenopsora candicans* (Dicks.) J. Steiner
40. *Stictis maggiiana* Cl. Roux & Ertz

Algunos hipogeos raros o poco citados en España encontrados en Chelva (Los Serranos, Valencia)

PABLO CHACÓN SANCHIS

C/ Górgol 36, pta. 2, E-46176 Chelva, Valencia, España. E-mail: micologia@pablochacon.com

Resum. CHACÓN-SANCHIS P. (2024). Alguns hipogeus rars o poc citats a Espanya trobats a Xelva (Els Serrans, València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 62-70.

Es realitza una descripció iconogràfica en què es detallen els trets morfològics, microscòpics, ecològics i corològics de tres espècies de fongs hipogeus que, a més, en són cites noves per al catàleg micològic de la Comunitat Valenciana. Aquests fongs són dos ascomicets (*Elaphomyces anthracinus* f. *talosporus* i *Tuber zambonelliae*), i un basidiomicet (*Hymenogaster bucholtzii*).

Paraules clau: *Ascomycota*, *Basidiomycota*, micorriza, taxonomia.

Resumen. CHACÓN-SANCHIS P. (2024). Algunos hipogeos raros o poco citados en España encontrados en Chelva (Los Serranos, Valencia). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 62-70.

Se realiza una descripción iconográfica en la que se detallan los caracteres morfológicos, microscópicos, ecológicos y corológicos de tres especies de hongos hipogeos que, además, resultan representar tres citas nuevas para el catálogo micológico de la Comunidad Valenciana. Estos hongos son dos ascomicetos (*Elaphomyces anthracinus* f. *talosporus* y *Tuber zambonelliae*), y un basidiomiceto (*Hymenogaster bucholtzii*).

Palabras clave: *Ascomycota*, *Basidiomycota*, micorriza, taxonomía.

Abstract. CHACÓN-SANCHIS P. (2024). Some rare or scarcely reported hypogeous fungi in Spain found in Chelva (Los Serranos, Valencia). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 62-70.

An iconographic description is made detailing the morphological, microscopic, ecological and chorological characters of three species of hypogeous fungi, which also represent three new records for the mycological checklist of the Valencian Community. These fungi are two ascomycetes (*Elaphomyces anthracinus* f. *talosporus* and *Tuber zambonelliae*), and a basidiomycete (*Hymenogaster bucholtzii*).

Keywords: *Ascomycota*, *Basidiomycota*, mycorrhiza, taxonomy.

INTRODUCCIÓN

La comarca de Los Serranos en la provincia de Valencia se presenta como uno de los más variopintos ecosistemas valencianos con unas posibilidades micológicas excepcionales. Sometido al clima mediterráneo más intenso, con lluvias escasas y calores extremos, dibuja un mar de posibilidades micológicas si se presta atención a momentos donde la humedad hace acto de presencia. Precisamente, esta escasa disposición de agua favorece la aparición de hongos hipogeos simbios, adaptados a la sequía y a tierras poco fértiles. En el presente trabajo se presentan los resultados de un primer estudio de estos hongos en esta zona.

MATERIALES Y MÉTODOS

Para localización y estudio de hipogeos nos ayudamos de una perra de raza *border collie*. Con cuidado y ayuda de un machete trufero se extrajeron los hongos hipogeos que el animal marcó. Una vez extraído, se anotaron los datos como el aroma, color, localización y fecha en la libreta de campo. Posteriormente, los ejemplares fueron fotografiados *in situ* con una máquina fotográfica Canon 5DMIII y un objetivo macro Tamrom 90 mm. Después fueron estudiados en fresco, realizando en primer momento el análisis macroscópico. Para el estudio microscópico se utilizó un microscopio triocular Optika B-380. La preparación microscópica se realizó, en primer lugar, con agua bidestilada para tomar medidas, y después para observar la morfología se usaron el colorante azul de lactofenol y rojo Congo amoniaca.

RESULTADOS Y DISCUSIÓN

TAXONOMÍA

ASCOMICETOS

Elaphomyces anthracinus f. *talosporus* A. Paz & Lavoise, *Persoonia* **38**: 229 (2017)

Código MYCOBANK: MB817254

Figura 1

Descripción macroscópica. Ascoma hipogeo de 1 a 3 cm de diámetro. Subgloboso e irregular con peridio necro oscuro, liso o ligeramente escrobiculado. Normalmente con hifas pardo-negruczas muy adheridas al ascoma o parte de él. Peridio grueso con dos capas perfectamente apreciables a simple vista con un difuminado halo negro hacia la gleba. Esta última es grisácea, hueca en ejemplares jóvenes y de color negro intenso en la madurez. Muy pulverulenta apreciándose hifas filamentosas. Olor agradable ligeramente fúngico mentolado.

Descripción microscópica. Córtex formado por hifas cilíndricas, con septos muy cortos, de pared gruesa e incrustaciones en forma de placas. Exoperidio negro de 600–700 μm de espesor, muy frágil y endoperidio blanco más grueso de 1000–2000 μm , compuesto de hifas entrelazadas pálido-amarillentas formando una estructura pseudoparenquimatosa. Ascas subglobosas de 28–32 \times 24–35 μm con largo pedúnculo de doble pared de 1–1,3 μm que contienen de 1 a 4 (–6) lo más normal 2–4 esporas. Esporas de 14–24 μm (24–26 μm en ascas con 1 espóra; 14–22 μm en ascas de 2 y 3 esporas; 14–18 μm en ascas de 4 esporas; 13–18 μm en ascas de 6 esporas), la forma nos recuerda a un cubo con las caras más claras, con un perisporio de 1,5–2 μm de alto, formado por bastoncillos finos y muy juntos que, en la madurez, se unen en el ápice formando placas; la ausencia de él da lugar a formar las caras de las esporas.

Ecología. Encontrada junto a *Quercus rotundifolia*, siempre en contacto íntimo con sus raíces gruesas. Substrato calizo, a 900 m de altitud. La especie se ha recolectado en varias ocasiones, principalmente los meses de primavera.

Material estudiado. España, Valencia, Chelva, Barranco de Mozul, 30SXK7106, 39° 47' 15" N 0° 59' 46" O, 950 msnm, en suelo calizo bajo *Quercus rotundifolia*, 15/10/2023, leg. P. Chacón, PCHS15102023.1; *ibidem*, PCHS023052024.1; *ibidem*, PCHS07062024.2.

Observaciones. Especie por lo que parece muy abundante en la zona y también en su forma *talosporus*, ya que de todas las recolectas, alguna se presenta con las esporas en forma de dado.

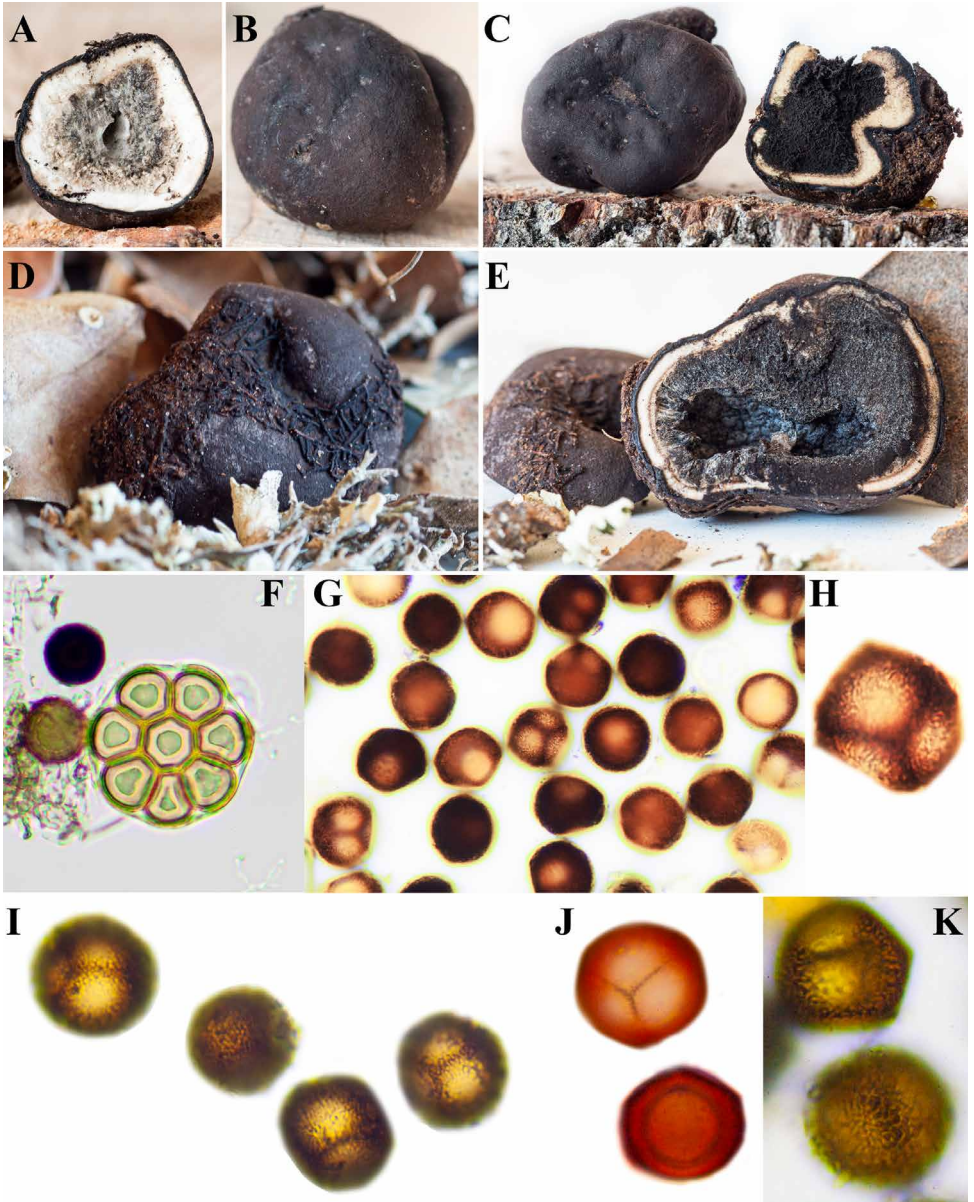

Figura 1. Caracteres macro- y microscópicos de *Elaphomyces anthracinus* f. *talosporus*. A-B, E: Ascocarpos, peridio y gleba inmaduros. C: Peridio y gleba madura. D: Rizomorfos. F: Asca. H-K: ascosporas en forma de dado ("talosporus").

Tuber zambonelliae Ant. Rodr. & Morte, *Persoonia* **46**: 516-517 (2021)

Código MYCOBANK: MB838904

Figura 2

Descripción macroscópica. Ascoma hipogeo de 0,5 a 2 cm de diámetro. Subgloboso, con peridio blanco crema en los ejemplares jóvenes hasta marrón oxidado al madurar. Peridio liso con presencia de pruina blanquecina que desaparece al contacto con los dedos. Éste bastante fino de un espesor de 100–200(–300) μm , formado por una sola capa en forma de textura intrincada, compuesta de hifas entretrejidas hialinas. Gleba firme, de color blanco crema en estadios inmaduros, tornándose de color a marrón claro en la madurez, con venas ramificadas blancas. Olor fuerte a apio o grasa rancia, no agradable.

Descripción microscópica. Ascas inamiloide, 70–110 \times 40–50 μm , piriformes o subglobosas, que surge de un crozier. De 1 a 5 esporas por asca, siendo muy variable el tamaño esporal en función del número de esporas por asca. Tamaño esporal según el número de esporas por asca: en ascas con 1 espora, 35–40 \times 22–25 μm ; en ascas con 2 esporas, 27–30 \times 20–25 μm ; en ascas de 3 ó 4 esporas, 22–25 \times 18–20 μm y en ascas de 5 esporas, 20–22 \times 16–19 μm , descartando la ornamentación. Esporas hialinas siendo inmaduras y de color marrón amarillento en la madurez. De forma elipsoidales a ovoide y ornamentadas con espinas cortas, de 2–3 μm de alto, a menudo conectadas por crestas inferiores, convirtiendo la ornamentación en un retículo espinoso irregular e imperfecto.

Ecología. Encontrada junto a *Quercus rotundifolia*, en un campo abandonado de almendros de secano. Sustrato calizo a 950 m de altitud. La especie se ha recolectado en tres ocasiones, los meses de mayo y junio.

Material estudiado. España, Valencia, Chelva, Barranco de Mozul, 30SXK7105, 39° 47' 05" N 0° 59' 38" O, 950 msnm, en suelo calizo junto a *Quercus rotundifolia*, 07/06/2024, leg. P. Chacón, PCHS023052024.1; *ibidem*, PCHS07062024.2; *ibidem*, PCHS19062024.3.

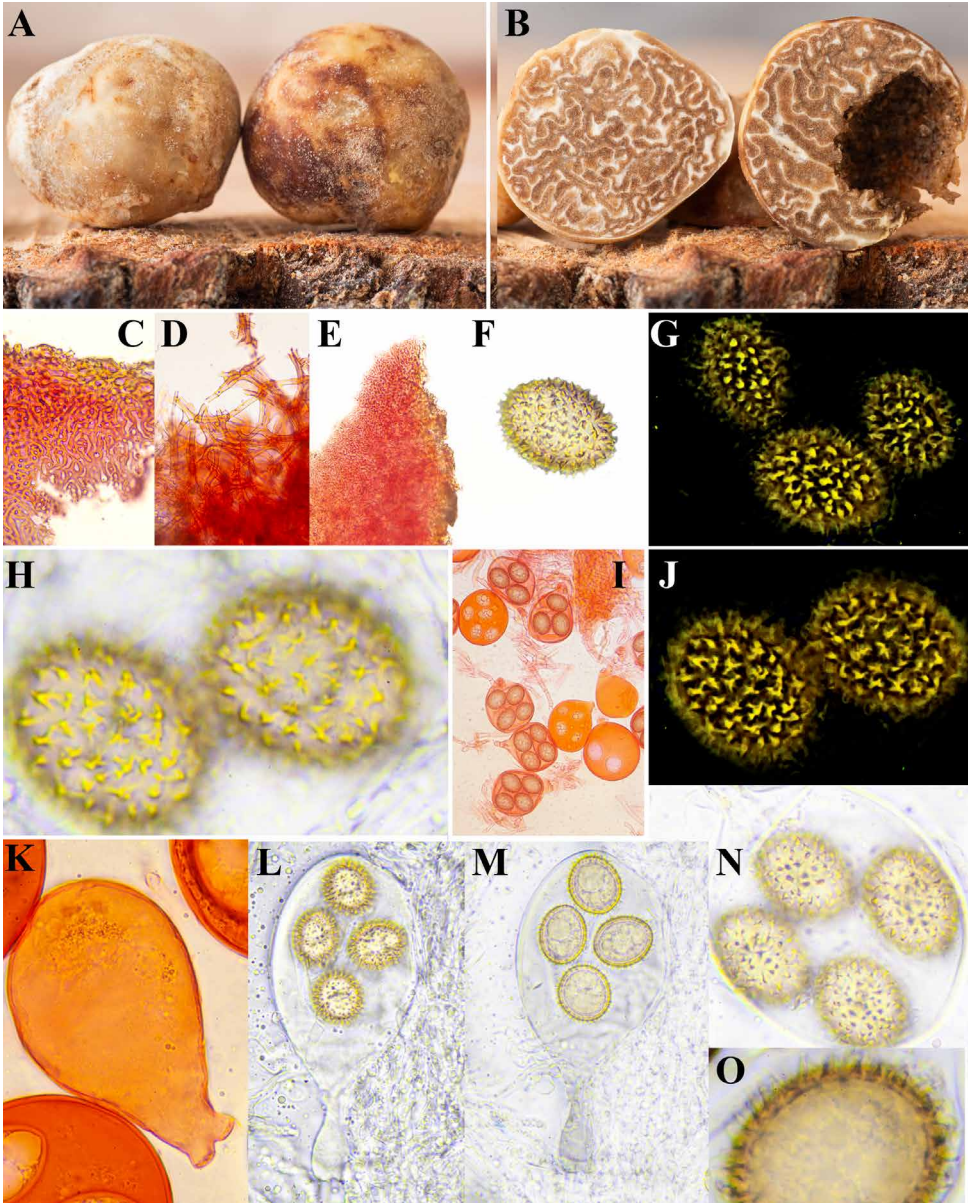

Figura 2. Caracteres macro- y microscópicos de *Tuber xambonelliae*. **A:** Ascocarpos y detalle del peridio. **B:** Detalle gleba. **C-E:** Hifas del peridio. **F-H, J:** Esporas. **I, K-N:** Ascas. **O:** Detalle de la ornamentación de las esporas.

BASIDIOMICETOS

Hymenogaster bucholtzii Soehner, *Kryptog. Forsch.* 1(6): 395 (1924)

Código MYCOBANK: MB251128

Figura 3

Descripción macroscópica. Basidioma hipogeo de 0,5 a 3 cm de diámetro, de forma más o menos irregular, amorfo, con peridio liso o ligeramente filamentoso, blanquecino que oxida a amarillo parduzco inmediatamente. Gleba de gris en ejemplares jóvenes a gris oscuro casi negro violáceo en la madurez. Con celdas muy pequeñas. Olor penetrante a pintura vieja y disolvente.

Descripción microscópica. Peridio fino de 200–300 μm de espesor, compuesto de hifas subglobosas hialinas. Basidios bi- y trispóricos, con forma claviforme con estigmas largos de 4–6 μm . Esporas elipsoidales de 15–20 \times 7–9 μm , amarillas la juventud y color ámbar en la madurez. Presenta una papila que va desapareciendo al madurar; con un perisporio compuesto de 5–7 crestas de una altura de 2–3 μm .

Ecología. Encontrada junto a *Quercus rotundifolia*, en un campo abandonado de almendros de secano. Sustrato calizo a 950 m de altitud.

Material estudiado. España, Valencia, Chelva, Barranco de Mozul, 30SXK7105, 39° 47' 05" N 0° 59' 38" O, 950 msnm, en suelo calizo bajo *Quercus rotundifolia*, 15/05/2024, leg. P. Chacón, PCHS15052024.1.

Observaciones. Especie por lo que parece muy abundante en la zona, encontrando decenas de recolectas. Llamativo el aroma a pintura vieja y disolvente que impregna la tierra que lo rodea.

De las tres especies descritas en esta publicación, dos de ellas tienen un interés especial. *Tuber zambonelliae* fue descrita RODRÍGUEZ & MORTE (2021) recientemente como nueva especie en la provincia de Albacete. Esta recolecta de Chelva que se describe en el presente trabajo pone de relieve el valor micológico de este territorio tan agreste. Así como especies del género *Tuber* sí han sido citadas a lo largo y ancho del territorio valenciano, el género *Elaphomyces* no tiene ninguna. En este artículo, se presenta la primera cita del género, y en consecuencia la primera cita de una especie, *Elaphomyces anthracinus* f. *talosporus* (PAZ ET AL. 2017), de manera que estamos ante otra especie rara o poco descrita en un territorio que se presta atractivo micológicamente hablando.

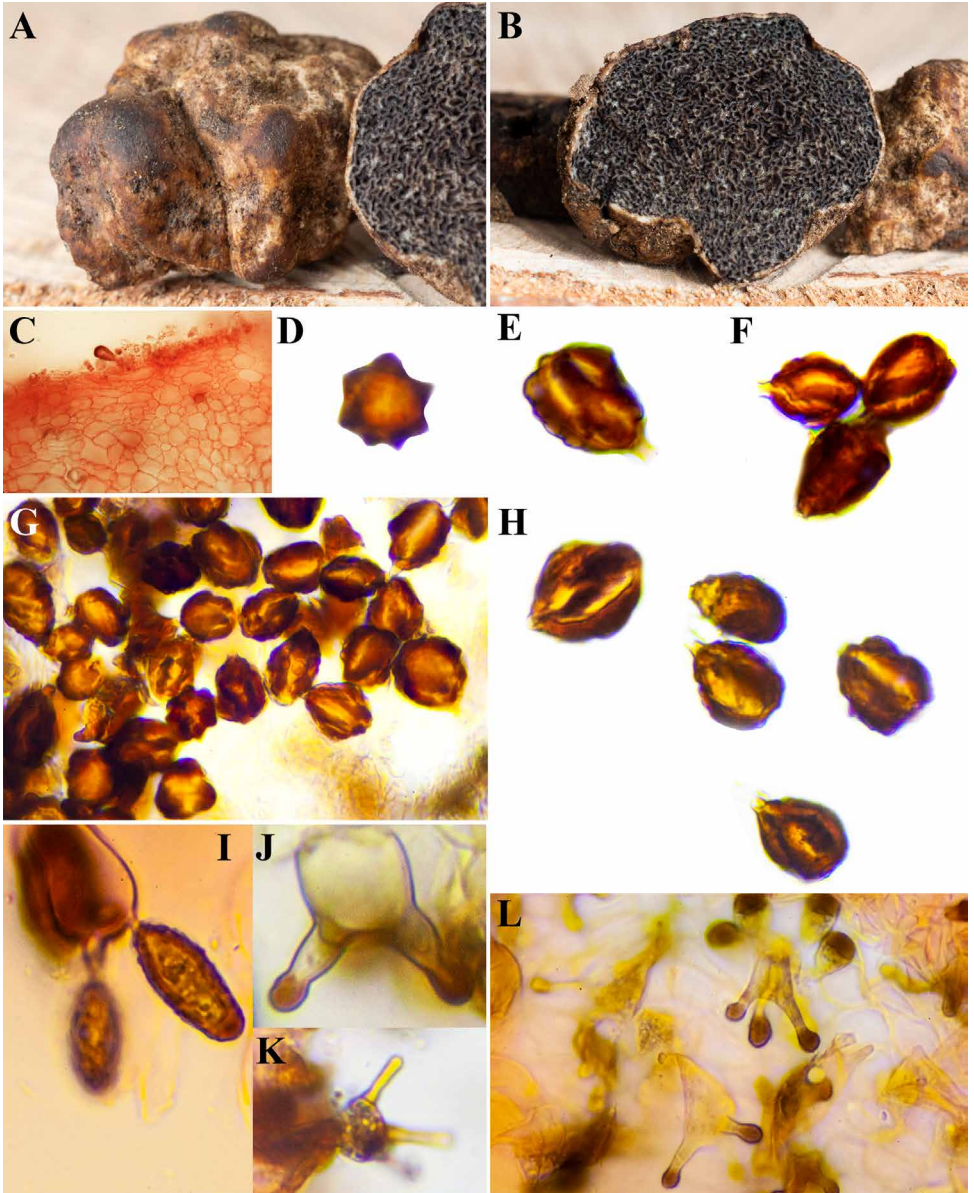

Figura 3. Caracteres macro- y microscópicos de *Hymenogaster bucholtzii*. **A:** Basidiocarpus y detalle del peridio. **B:** Detalle gleba madura. **C:** Hifas del peridio. **D-H:** Esporas. **I-L:** Ascas.

AGRADECIMIENTOS

Especialmente Ita Paz Conde por su ayuda a la identificación de las tres especies y su inmensa paciencia en la ayuda en la comprensión de los hongos hipogeos de la Comunidad Valenciana. Y a Paco Tejedor, por su aportación bibliográfica y empeño en descifrar a *Hymenogaster bucholtzii*.

BIBLIOGRAFÍA

PAZ A., BELLANGER J.M., LAVOISE C., MOLIA A., ŁAWRYNOWICZ M., LARSSON E., IBARGUREN I., JEPPSON M., LÆSSØE T., SAUVE, M., RICHARD F. & MOREAU P.-A. (2017). The genus *Elaphomyces* (Ascomycota, Eurotiales): a ribosomal DNA-based phylogeny and revised systematics of European “deer truffles”. *Persoonia* **38**: 197–239.

RODRÍGUEZ A & MORTE A. (2021). *Tuber zambonellinae*: 516–517. In: CROUS P. ET AL. Fungal Planet description sheets: 1182–1283. *Persoonia: Molecular Phylogeny and Evolution of Fungi* **46**.

Leucoagaricus brunneolilacinus Babos, novetat per la micoflora valenciana

ANTONI CONCA FERRÚS^{1*} & ISAAC GARRIDO-BENAVENT²

¹P. Poeta Joan Vimbodí 5, E-46870 Ontinyent, València. E-mail: tconca@gmail.com

²Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València. C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot (València). E-mail: Isaac.Garrido@uv.es

*Autor per a la correspondència

Resum. CONCA A. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, novetat per la micoflora valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 71-84.

Es presenta la recent troballa de *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, taxó molt escassament referenciat a nivell mundial, del qual es fa una descripció macro- i microscòpica, amb recolzament iconogràfic. A més, es compara la seua seqüència nrITS de l'ADN ribosòmic amb les més properes que hi ha a la base de dades del GENBANK i se'n reconstrueix la filogènia d'aquesta espècie i d'altres properes.

Paraules clau: *Agaricaceae*, corologia, filogènia, nova cita, País Valencià.

Resumen. CONCA A. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, novedad para la micoflora valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 71-84.

Se presenta *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, taxón con escasas citas a nivel mundial, del cual se realiza una descripción macro- y microscópica acompañada de fotografías. Además, se compara su secuencia nrITS del ADN ribosómico con las más cercanas que surgen al compararla con las que hay en la base de datos del GENBANK y se reconstruye una filogenia de esta especie y otras cercanas.

Palabras clave: *Agaricaceae*, corología, filogenia nueva cita, País Valenciano.

Abstract. CONCA A. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, a novelty for the Valencian fungal checklist. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 71-84.

Leucoagaricus brunneolilacinus Babos, a taxon with few records worldwide, is presented and a macro- and microscopic description accompanied by photographs is provided. In addition, its nrITS sequence of the ribosomal DNA is compared with the closest ones that arise when comparing it with those in the GENBANK database and a phylogeny of this species and other close ones is reconstructed.

Keywords: *Agaricaceae*, chorology, new citation, phylogeny Valencian country.

INTRODUCCIÓ

El gènere *Leucoagaricus* Locq. ex Singer, esta inclòs dins de la família *Agaricaceae*, dins de l'ordre *Agaricales*. Els seus elements són saprotròfics i terrestres, creixen sobre fragments i serradures de fusta, en boscos, prats i vores de camins, així com medis rics en matèria orgànica, com ara jardins adobats, o tests amb plantes ornamentals. Encara que distribuïdes per tot el món, excepte les zones àrtiques i alpines, són especialment abundants en la zona subtropical (VELLINGA 2001), i també en ambients dunars com la Devesa de l'Albufera de València, on tenim 12 representants d'aquest gènere (APARICI & MAHIQUES 1996; CONCA ET AL. 2017; veure també altres articles d'aquest número del Butlletí). Segons CABALLERO (1999) i VELLINGA (op. cit.), els trets diferencials del *Leucoagaricus* són la formació de basidiocarps pluteoides, de menuts a mitjans, amb píleu llis o esquamós, rarament solcat, làmines lliures i estípit amb anell, de vegades fugaç. Pel que fa als trets microscòpics, les espores són llises o lleugerament rugoses, amb o sense porus germinatiu, generalment dextrinoides i metacromàtiques en blau de Cresil. Els queilocistidis són presents, però els pleurocistidis estan generalment absents; finalment, la pileipellis és molt variable.

Al País Valencià, fins al present número del butlletí, estaven citades 13 espècies de *Leucoagaricus* i 11 de *Leucocoprinus* (BDBC 2024; veure també el Catàleg Micològic Valencià de SOMIVAL a <https://somival.org/mico-catalogo/>; i també el Catàleg micològic de la província de Castelló a <https://spain.inaturalist.org/projects/catalogo-micologico-equipos-catalogacion-de-castellon-asmicas>).

Recentment, ASIF ET AL. (2024) han recombinat moltes espècies que abans estaven situades en el gènere *Leucoagaricus* en *Leucocoprinus* Pat. en base a les anàlisis filogenètiques, ja que formen part del mateix clade, i *Leucocoprinus* és el nom més antic. En el present treball descrivim des de tots els punts de vista *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos, i fem una sèrie de consideracions sobre la seua posició sistemàtica.

MATERIAL I MÈTODE

Estudi macro- i microscòpic, i taxonòmic. La metodologia emprada és l'habitual en aquest tipus de treballs: descripció macroscòpica al lloc de recol·lecta, acompanyada de la presa de fotografies dels exemplars *in situ*, les quals s'han realitzat amb una càmera Olympus E-M5. L'examen microscòpic s'ha realitzat amb un microscopi Nikon Labophot, amb objectius de 600 i 1000 augments. Les prepa-

racions es feien en aigua o en roig Congo. Les fotografies de microscòpia s'han fet amb una Canon EOS 1300D aplicada sobre el tercer ocular del microscopi. Pel tractament estadístic de les mesures esporals s'ha emprat el programa Piximètre v 5.10 (disponible a <http://www.piximetre.fr/>).

Per alçar els exemplars s'han assecat a temperatura ambient o amb l'ajuda d'un assecador a baixa temperatura i, posteriorment, abans d'incloure les mostres a l'herbari, s'han passat els exemplars pel congelador durant almenys una setmana. Els exemplars estan alçats a l'herbari particular d'Antoni Conca (ACM). Pel que fa a la vessant taxonòmica, s'ha seguit, generalment, els criteris de *l'Index Fungorum* (CABI: <http://www.indexfungorum.org/Names/Names.asp> [Consultat 06/2024]).

Aïllament de l'ADN, seqüenciació i anàlisi filogenètica. L'ADN provinent d'un tros de làmina d'un dels exemplars recol·lectats a la Llosa de Ranes es va aïllar mitjançant un protocol modificat basat en l'ús de bromur de cetil trimetil amoni (CTAB; MURRAY & THOMPSON 1980). La parella d'encebadors ITS1F i ITS4 (GARDES & BRUNS 1993; WHITE ET AL. 1990) s'usà per amplificar i seqüenciar la regió nrITS. La reacció de PCR es va realitzar amb un inici en calent de 95 °C durant 5 min, seguit de 35 cicles de 45, 30, i 45 segons a 94 °C, 54 °C i 72 °C respectivament, amb un pas final d'elongació a 72 °C durant 10 min. L'èxit de la PCR es va comprovar amb un gel d'agarosa a l'1 % per a la visualització de les bandes, i després es va purificar i seqüenciar emprant els dos encebadors originals. Els cromatogrames rebuts foren visualitzats i editats (e.g., detecció i correcció de possibles errades de lectura) usant el programa SEQMANN II v.5.07© (DnaStar Inc.). El número d'accés del GENBANK (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/genbank/>) corresponent a la nova seqüència generada en aquest estudi és PQ129437. Des d'aquesta base de dades també es van descarregar 44 seqüències corresponents d'espècies incloses als gèneres *Leucoagaricus* i *Leucocoprinus*, seguint a ASHRAF ET AL. (2023) i ASIF ET AL. (2024). El conjunt de dades també inclogué quatre seqüències d'espècies del gènere *Agaricus*, utilitzades com a grup extern (*outgroup*), per arrelar l'arbre.

A continuació, la construcció d'una filogènia que inclogués la seqüència de l'exemplar estudiat es dugué a terme amb RAXML v.8.2.11 (STAMATAKIS 2014) amb el model de Màxima Versemblança. L'alineament en què es basà aquest anàlisi fou estimat a l'entorn de GENEIOUS PRIME emprant MAFFT v.7.490 (KATO ET AL. 2002; KATO & STANDLEY 2013) amb els paràmetres següents: algorisme FFT-NS-I x1000, la matriu de puntuació 200PAM / k = 2, una penalització per obertura de *gaps* de 1.5, i un valor *offset* de 0.123. L'alineament resultant fou

posteriorment corregit manualment, de manera que es van eliminar les regions de l'ADN ribosòmic dels flancs del nrITS corresponents al 18S i 28S. El model de substitució nucleotídica emprat per a la construcció de l'arbre fou GTR+G per a les dues particions en què es va dividir l'alineament (i.e., ITS1+ITS2, i 5.8S), i el recolzament dels nodes es va avaluar mitjançant els valors de *bootstrap* calculats a partir de 500 pseudorèpliques. L'arbre resultant fou editat gràficament amb l'Adobe Illustrator 2021.

RESULTATS I DISCUSSIÓ

Estudi de la variabilitat genètica i filogènia. L'alineament de les 45 seqüències assolí una longitud de 743 parelles de bases nucleotídiques, de les quals 378 foren variables mentre que 69 d'elles representaren posicions variables úniques (*singletons*). La nova seqüència obtinguda en el present treball se'n separava per una base nucleotídica respecte a una seqüència atribuïda a *Leucoagaricus brunneolilacinus* amb codi de GENBANK OK582196, recol·lectada a Jaén. Ni a la base de dades GENBANK, però tampoc a UNITE o BOLD, consta cap altra seqüència d'aquesta espècie, el tipus de la qual tampoc s'ha seqüenciat. En qualsevol cas, la similitud d'aquests dues seqüències peninsulars es traduí en l'existència d'un clade monofilètic amb alt recolzament de *bootstrap* (100 %) que inclogué aquests dos espècimens (Figura 1). En la topologia obtinguda, aquest clade romangué germà (*bootstrap* 100 %) i, per tant, genèticament més proper, al clade configurat per les quatre espècies d'*Agaricus*, i no pas al clade que incloïa el grup d'espècies de *Leucocoprinus*, que és on s'inclouen ara la majoria d'antigues espècies de *Leucoagaricus* (veure, per exemple, ASHRAF ET AL. (2023) i ASIF ET AL. (2024)). A mode d'exemple, la distància genètica entre la nova seqüència de *Leucoagaricus brunneolilacinus* obtinguda en el present estudi i una seqüència d'*Agaricus bisporus* (MH859091) fou del 20,7 %, i respecte a l'espècie *Leucocoprinus croceovelutinus* (EU166352) fou del 27,1 %.

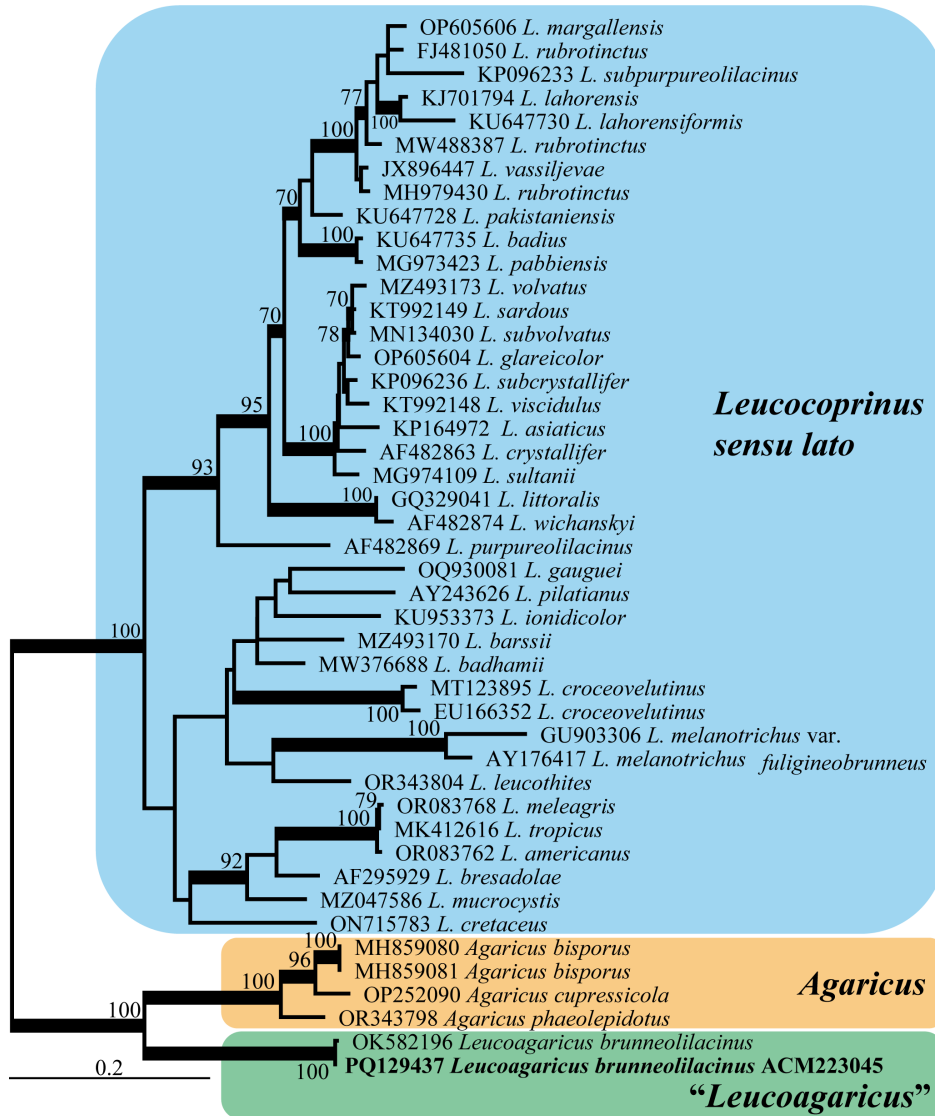

Figura 1. Filograma elaborat amb el mètode de Màxima Versemblança que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià de *Leucoagaricus brunneolilacinus* (ACM223045), recollit a la Llosa de Ranos (La Costera). Les branques amb negreta representen un recolzament estadístic nodal (*bootstrap*) igual o superior al 70 %. Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon. Els requadres amb fons de diferents colors assenyalen els límits dels tres gèneres en què s'ubiquen les espècies incloses a la filogenia.

TAXONOMÍA

Leucoagaricus brunneolilacinus Babos, *Annls hist.-nat. Mus. natn. hung.* 72: 81 (1980)

Código MYCOBANK: MB112998

Figura 2 i 3

Etimologia. “*brunneolilacinus*”, per les tonalitats marró porpra del pileus i superfície de l'estípit.

Diagnosi. Leucoagàric de dimensions mitjanes amb tonalitats marró porpra al pileus i superfície de l'estípit, carn que esdevé ataronjada en tallar-la per després passar a marró fosc, espores sense porus germinatiu i menudes $4-5 \times 2,5-3 \mu\text{m}$.

Descripció original. *Pileus 3-8,5(-12) cm diam., semiglobosus, convexus, dilatatus, squamulis brunneolilacinis-brunneolopurpleolilacinis, lanuginoso-vellereis, fibrilloso-lanuginosis coopertus (in speciminibus velde juvenilibus tantum albus). Lamellae usque 4 mm latae, liberae, confertae, albae-cremaeae, colorem per rosaceum usque brunneum maculose mutantes, sicce olivaceobrunneae usque tabacinae, acie hinc inde albae Stipes (1-)3-10 × (0,3-0,5)-1 cm, cylindricus, plerumque curvatus, superne albus, fioccosus, infra collare pileo similiter ornatus. Velum parziale evanidum, membranaceum, albidum deinde brunneolilacinum-purpureolilacinum Ad basin stipitis stragulae hypharum adsunt. Caro (in carposomate juvenili recentiquei) in pileo albus, in stipite brunneolus, post sectionem per colorem aurantiacum rubescens. Odor indistinctus vel parum insuavis. Sporae ellipsoideae, 4-5(-5,4) × 2,4-3,2 μm, dextrinoideae, per cresyl-eyaneum metachromatice tinctae. Basidia 4-spora, 4-5 μm lata. Squamae pilei ex hyphis purpureolilacinis, levibus vel granulose incrustatis, 3,9-10(-14) μm latis constructae.*

Material tipus. Hongria, Budapest, Soroksár, jardí Botànic, sols o en grups a terra entre *Strelitzia* en hivernacle subtropical de Jardí Botànic, 16 de juliol 1975, leg. Rimóczy, núm 58.270 a l'Herbario Musei Historico-Naturalis Hungarici.

Descripció macroscòpica. Pileus 6-8,5 cm de diàmetre, inicialment d'hemisfèric a parabòlic, posteriorment convex i, finalment, irregularment aplanat, amb el contorn lobulat i onejat. Vora excedent, apendiculada amb restes fibroses a membranoses de vel, de color porpra, marró porpra en els exemplars vells, de vegades amb una fina línia blanca. Superfície seca, lanuginosa, escatosa al centre, fibro-escatosa cap a la vora, d'un bell color marró porpra, morat a por-

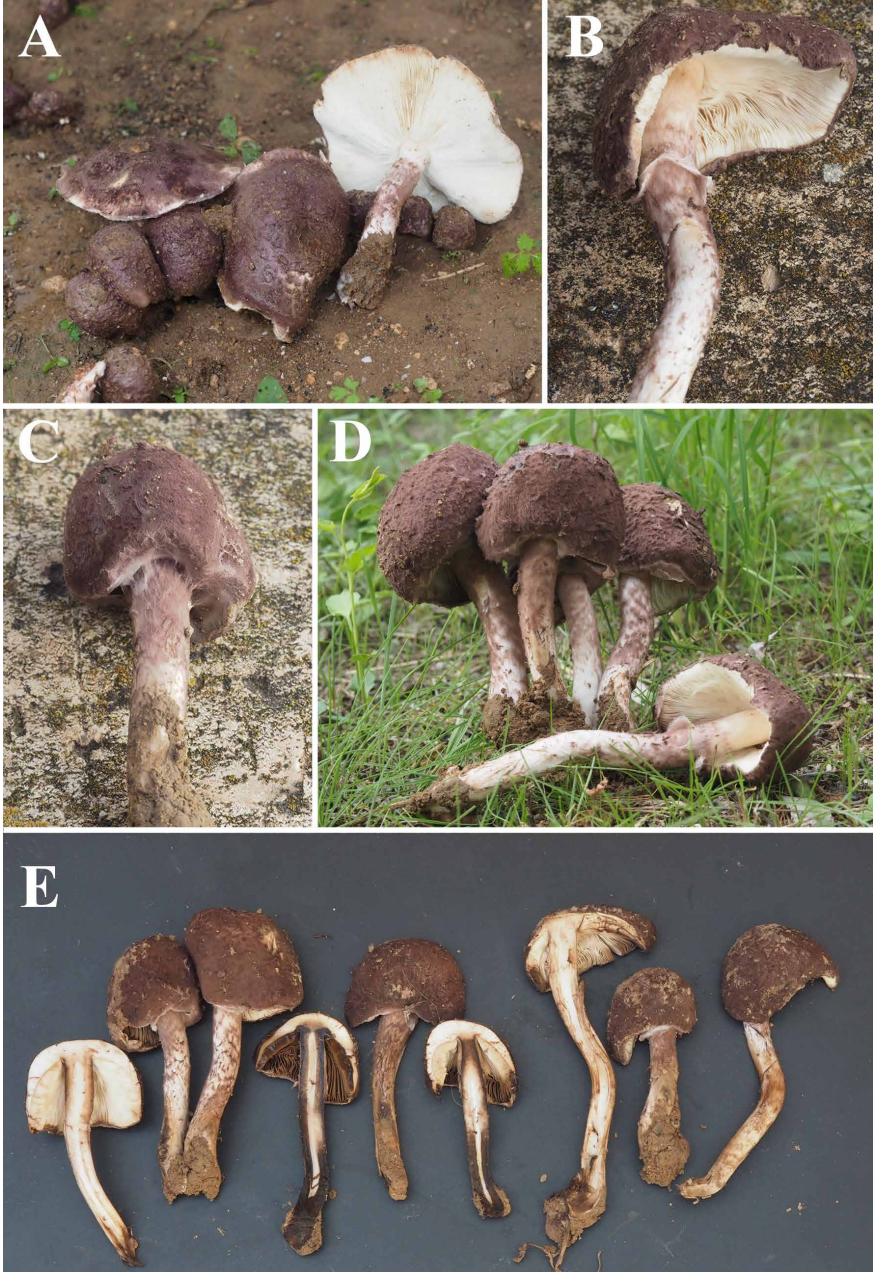

Figura 2. Basidiomes de *Leucoagaricus brunneolilacinus* (ACM223045).

pra fosc, sobre un fons blanc. Làmines atapeïdes, amb lamèl·lules abundants, lliures, estretes, d'arquejades a lleugerament ventrudes, blanquinoses que es taquen de porpra per passar a marró negroses amb el temps. Aresta recta, inicialment blanquinosa, des d'on progressivament va enfosquint la làmina. Estípit 7,2–10 × 0,9–1,1(–1,2) cm, cilíndric, d'igual a subfusiforme cap a la base que es presenta de vegades subradicant i amb restes de miceli, sinuós i fistulós. Superfície separada en dues parts per l'anell, la superior llisa i blanquinosa, la inferior zeburada amb fibres de color porpra sobre un fons blanquinos. Anell membranós, fugaç, fibrós cap a la vora, simple, abraçant-se per un collaret estret per sota i una estreta làmina erecta a ascendent per damunt, blanquinos per dalt i de coloració porpra per sota. Carn inicialment blaneta al pileus i fibrosa a l'estípit, blanquinosa, es tallar-la esdevé ataronjada per passar després al marró fosc, quasi negre. Olor forta, però agradable, de bolet o *Lepiota cristata*. Esporada blanca.

Descripció microscòpica. Espores el·lipsoides a oblongues, de paret grossa, sense porus germinatiu, amb apèndix notori, dextrinoides, metacromàtiques amb blau de Cresil, de (4–)4,3–4,8(–5) × (2,4–)2,5–2,9(–3) µm, Me = 4,6 × 2,7 µm, Q = (1,5–)1,6–1,8(–2), Qe = 1,7, N = 121. Basidis claviformes, tetraspòrics de 10–18 × 5–6 µm. Queilocistidis de cilíndric a fusiformes, de vegades sinuosos, en els exemplars vells amb contingut marró, de 18–33 × 4,5–8 µm. Pleurocistidis no observats. Elements terminals de la pileipellis, ramificats, llisos o amb pigment parietal, de 5,8–12 µm de diàmetre. Hipodermis amb hifes més estretes amb pigment mixt, parietal i incrustant en hèlix. Sense fíbules a cap lloc del carpòfor.

Material estudiat. València, La Llosa de Ranes, jardí amb gespa en casa particular, 30SYJ1332, 95 m, gregaris i fasciculats sobre la gespa adobada la primavera passada, 18/09/2023, leg. A. Hostalet i R. Balbuena, det.: A. Conca, ACM223045.

Observacions. Des del punt de vista morfològic els nostres exemplars són conformes amb la descripció de BABOS (1980), excepte en un parell de detalls: l'enfosquiment que presenten les nostres làmines no es assenyalada en la descripció original, però si per JIMÉNEZ & REYES (2021), i la presència d'esferòcits a la cutícula dels exemplars més joves, possiblement perquè les mostres foren rentades per la pluja. JIMÉNEZ & REYES (op. cit.) presenten unes espores on la mitjana és inferior a la nostra, 3,82 × 2,62 µm front 4,6 × 2,7 µm en ACM223045.

Si ens atenem als aspectes macromorfològics, *L. brunneolilacinus* pertany a la secció *Piloselli* (Künher) Singer pel viratge de la carn, primerament cap color safrà i després marró negrós i l'absència de porus germinatiu a les espores. Dintre

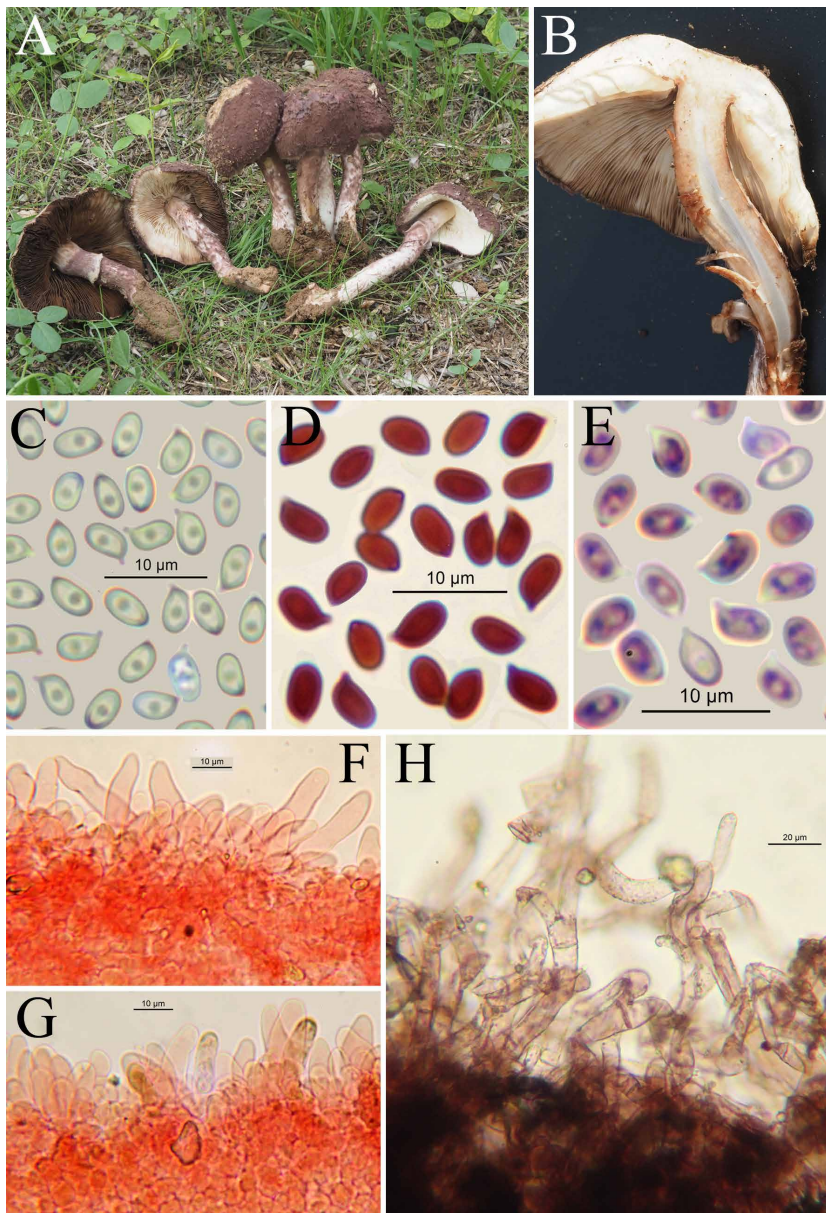

Figura 3. Trets morfològics i microscòpics de *Leucoagaricus brunneolilacinus* (ACM223045). A-B: Basidiomes. C: Espores en H₂O. D: Espores en Melzer. E: Espores en blau de Cresil. F: Queilocistidis. G: Epicutis.

d'ella, pertanyeria a la subsecció *Pilatiani* Migliozi et Perrone per la presència de queilocistidis claviformes sense apèndix moniliformes (BON 1993). D'altra banda, *L. brunneolilacinus* té certa ressemblança amb *L. pseudopilatianus* Migliozi, Rocabruna & Tabares, per la presència de necropigment als queilocistidis i el comportament de la carn en tallar-la, però les seues espores de $6,3-8,6(-9) \times 4,2-5,3 \mu\text{m}$ són molt més grosses que les nostres que se situen entre $4-5 \times 2,4-3 \mu\text{m}$ (MIGLIOZZI ET AL. 2001).

Leucoagaricus badhamii (Berk. & Broome) Singer, és una espècie que hem pogut estudiar (CONCA ET AL. 2020) i que presenta un comportament de la carn molt semblant, però que manca completament dels tons porpra de *L. brunneolilacinus*; a més, té les espores molt més grosses i queilocistidis amb apèndix moniliforme. Aquests darrers tret l'inclouen a la subsecció *Piloselli*.

Aquesta constitueix la segona citació de *L. brunneolilacinus* a nivell de la Península Ibèrica, després de la de Linares (Jaén) realitzada per JIMÉNEZ & REYES (op. cit.). A nivell europeu sols tenim coneixement de les quatre citacions del Jardí Botànic d'Hongria (BABOS 1980). Segons GBIF (2024), la espècie s'hi troba a Hongria (BIJMOER ET AL. 2023) i Canadà (ARCHAMBAULT 2019). L'hàbitat en que BABOS (op. cit.) descriu l'espècie és un test amb *Strelitzia* situada en un hivernacle tropical del Jardí Botànic de Budapest. La primera mostra peninsular fou localitzada en un test amb *Lotus* a Linares (Jaén) per JIMÉNEZ & REYES (op. cit.). La nostra col·lecció s'ha trobat entre la gespa d'un jardí particular adobat la primavera anterior. Pensem que es tracta d'una espècie tropical, com molts taxons d'aquest gènere (VELLINGA 2001), que ocasionalment fructifiquen en terres temperades, ja siga per les condicions tropicals de l'hàbitat (BABOS op. cit.) o en tests o gespes adobats amb materials d'origen tropical (fibra de coco...).

No hem trobat en el GENBANK la seqüència de la regió ITS de l'holotip, així que des d'aquest punt de vista no podem assegurar la pertinença del nostres exemplars a l'espècie descrita per Babos. Però sí que hi ha una coincidència del 100 % entre les dues col·leccions peninsulars.

De l'anàlisi de l'arbre filogenètic s'hi poden extraure una sèrie de conclusions, encara que no definitives ja que estan realitzades en base a una única regió (ITS). La primera es que *L. brunneolilacinus* es troba filogenèticament allunyat de les espècies de *Leucoagaricus* macroscòpicament semblants com *L. badhamii* (Berk. & Broome) Singer i *L. croceovelutinus* (Bon & Boiffard) Bon. Aquestes espècies formarien un clade amb *L. purpureolilacinus* Huijsman, *L. pilatianus* (Demoulin) Bon & Boiffard o *L. subvolvatus* (Malençon & Bertault) Bon, que han estat

recombinats recentment a *Leucocoprinus purpureolilacinus* (Huijsman) M. Asif, Saba & Vellinga, *Leucocoprinus pilatianus* (Demoulin) M. Asif, Saba & Vellinga, *Leucocoprinus subvolvatus* (Malençon & Bertault) M. Asif, Saba & Vellinga per ASIF ET AL. (2024). Una altra conclusió que es trau de l'arbre és que, filogenèticament, *L. brunneolilacinus* està més pròxim a *Agaricus*, almenys *A. bisporus*, *A. cupressicola* i *A. phaeolepidotus*, que als leucoagàrics clàssics. Caldria estudiar més regions de l'ADN i més mostres de *L. brunneolilacinus*, especialment el tipus o un topotipus, per tal d'avaluar la seua transferència al gènere *Leucocoprinus*, *Agaricus*, o bé el mantindre-la dins els gènere *Leucoagaricus*. Per totes les consideracions anteriors pensem que, de moment, cal mantenir el nom genèric de *Leucoagaricus* i no recombinar-lo amb *Leucocoprinus*.

Finalment, la relació actual d'espècies de *Leucoagaricus* i *Leucocoprinus* al País Valencià és la següent, estant en negreta les aportacions d'aquest número del Butlletí (incloent altres articles):

Leucoagaricus americanus (Peck) Vellinga
Leucoagaricus badhamii (Berk. & Broome) Singer
Leucoagaricus barssii (Zeller) Vellinga
Leucoagaricus brunneolilacinus Babos
Leucoagaricus carneifolius (Gillet) Wasser
Leucoagaricus cinerascens (Quél.) Bon & Boiffard
Leucoagaricus crystallifer Vellinga
Leucoagaricus cygneoaffinis (Pilát) P. Roux & Eyssart.
Leucoagaricus erubescens (Babos) Bon
Leucoagaricus gauguei Bon & Boiffard
Leucoagaricus melanotrichus (Malençon & Bertault) Trimbach
Leucoagaricus subolivaceus Migl. & L. Perrone
Leucoagaricus viridariorum G. Muñoz, A. Caball., Salom & Vizzini
Leucoagaricus volvatus Bon & A. Caball.
Leucocoprinus birnbaumii (Corda) Singer
Leucocoprinus cepistipes (Sowerby) Pat
Leucocoprinus cretaceus (Bull.) Locq
Leucocoprinus cygneus (J.E. Lange) Bon
Leucocoprinus ianthinus (Sacc.) P. Mohr
Leucocoprinus leucothites (Vittad.) Redhead
Leucocoprinus littoralis (Ménier) M. Asif, Saba & Vellinga
Leucocoprinus nymphaeum (Kalchbr.) M. Asif, Saba & Vellinga
Leucocoprinus purpureolilacinus (Huijsman) M. Asif, Saba & Vellinga

Leucocoprinus serenus (Fr.) M. Asif, Saba & Vellinga
Leucocoprinus subvolvatus (Malençon & Bertault) M. Asif, Saba & Vellinga
Leucocoprinus tricolor H.V. Sm.

AGRAÏMENTS

Fonamentalment a Alba Hostalet Balbuena i Rubén Balbuena Ferrando, la primera que troba els bolets a sa casa i crida a son tio Rubén Balbuena que es posa en contacte amb un dels autors d'aquest article; sense la seua curiositat aquest article no haguera estat possible. A Cándido Sos, sempre amable i ràpid, que ens ha facilitat les dades del Catàleg micològic de la província de Castelló. A Juan de Dios Reyes per indicar-nos on podíem localitzar l'article on publicaren *L. brunneolilacinus*.

BIBLIOGRAFIA

- APARICI R. & MAHIQUES R. (1996). *Leucocoprinaea* de la zona litoral de "El Saler" (València) I. *Butlletí de la Societat Micologica Valenciana* **2**: 67–82.
- ARCHAMBAULT R (2019). Cercle des mycologues de Montréal Fungarium (CMMF). Version 11.6. Université de Montréal Biodiversity Centre. Occurrence dataset <https://doi.org/10.5886/jcq7t9e9> accessed via GBIF.org on 2024-07-17.
- ASHRAF S., NASEER A., USMAN M. & KHALID A.N. (2023). Two new species of genus *Leucoagaricus* (*Agaricaceae*, *Agaricales*) from Pakistan. *MycKeys* **96**: 159–171.
- ASIF M., SABA M., RAZA M. & VELLINGA E.C. (2024). Molecular insights into fungal diversity reveal three novel species of *Leucocoprinus* from southern Punjab, Pakistan, *Mycologia* **116**: 601–620.
- BABOS M. (1980). Studies on Hungarian *Lepiota* s.l. species. V. *Annales Historico-Naturales Musei Nationalis Hungarici* **72**: 81–90.
- BDBC [Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana] (2024). *Banc de dades de biodiversitat de la Comunitat Valenciana: Fongs. Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient. Generalitat Valenciana*. Disponible a <http://bdb.cma.gva.es>. Data de consulta: 28 de juliol de 2024.

BIJMOER R., SCHERRENBERG M. & CREUWELS J. (2023). Naturalis Biodiversity Center (NL) - Botany. Naturalis Biodiversity Center. Occurrence dataset <https://doi.org/10.15468/ib5ypt> accessed via GBIF.org on 2024-07-17.

BON M. (1993). Les Lepiotes. *Flore Mycologique d'Europe*. 3. *Documents Mycologiques Mémoire hors série* 3. Ed Association d'Ecologie et de Mycologie. Lille

CABALLERO A. (1999). *Lepiotaceae*. Flora Micologica de la Rioja 1. Versión 2. CDR. Ed. A. Caballero.

CONCA A., MARTÍNEZ F.DeP., APARICI R., ORMAD J. & GARCÍA F. (2017). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera IV (València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **22**: 7–71.

CONCA A., MARTÍNEZ F. & GARCÍA F. (2020). Basidiomicets del parc natural del Carrascar de la Font Roja (l'Alcoià, Alacant) III. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **24**: 9–117.

GARDES M. & BRUNS T.D. (1993). ITS primers with enhanced specificity for basidiomycetes. Application to the identification of mycorrhizae and rusts. *Molecular Ecology* **2**: 113–118.

GBIF (2024). *Leucoagaricus brunneolilacinus* Babos; in GBIF Secretariat. GBIF Backbone Taxonomy. Checklist dataset: <https://doi.org/10.15468/39omei>. Disponible a GBIF.org. Data de consulta: 28 de juliol de 2024.

JIMÉNEZ F. & REYES, J.deD. (2021). Especies interesantes. XXVII. *Lactarius* **29**: 20–37.

KATOH K., MISAWA K., KUMA K-I. & MIYATA T. (2002). MAFFT: a novel method for rapid multiple sequence alignment based on fast Fourier transform. *Nucleic Acids Research* **30**: 3059–3066.

KATOH K. & STANDLEY D.M. (2013). MAFFT: Iterative Refinement and Additional Methods. *Methods in Molecular Biology* **1079**: 131–146.

MIGLIOZZI V., ROCABRUNA A. & TABARES M. (2001). *Leucoagaricus pseudopilatianus*, una nueva especie de la sección *Piloselli*. *Revista Catalana de Micologia* **23**: 67–74.

MURRAY M.G. & THOMPSON W.F. (1980). Rapid isolation of high molecular weight plant DNA. *Nucleic Acids Research* **8**: 4321–4325.

STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and post-analysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

TAMURA K., STECHER G., PETERSON D., FILIPSKI A. & KUMAR S. (2013). MEGA6: Molecular Evolutionary Genetics Analysis version 6.0. *Molecular Biology and Evolution* **30**: 2725–2729.

VELLINGAE.C. (2001). *Leucoagaricus; Leucocoprinus*: 76–108. In: NOORDELOOS M.E., KUYPER TH.W., VELLINGA E.C.. *Flora Agaricina Neerlandica* 5. Rotterdam: Balkema Publishers.

WHITE T.J., BRUNS T., LEE S. & TAYLOR J. (1990). Amplification and direct sequencing of fungal ribosomal RNA genes for phylogenetics, pp. 315-322. In MICHAEL J., GELFAND D.H., SNINSKY J.J. & WHITE T.J.A. *PCR protocols: a guide to the methods and applications*. Academic Press, New York, USA.

Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera de València (V)

ANTONI CONCA FERRÚS^{1*}, RICARDO APARICI IZQUIERDO²
& ISAAC GARRIDO-BENAVENT³

¹P. Poeta Joan Vimbodi 5, E-46870 Ontinyent, València. E-mail: tconca@gmail.com

²C/ Cristo del Refugio 54, E-46026 l'Oliveral, València.

³Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, Universitat de València, C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot, València. E-mail: Isaac.Garrido@uv.es

*Autor per a la correspondència

Resum. CONCA A., APARICI R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera de València (V). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 85-129.

S'incorporen 24 noves espècies de basidiomicets al catàleg de la Devesa de l'Albufera i es descriuen tots aquells que representen una novetat per a la flora micològica valenciana entre els quals destaquem *Agaricus boisseletii*, *Candolleomyces halophilus*, *Crepidotus subverrucisporus*, *Crinipellis pedemontana*, *Leucocoprinus purpureoilacinus*, *Pluteus izurun* i *Psathyrella panaeoloides*.

Paraules clau: *Basidiomycota*, catàleg micològic, Comunitat Valenciana, distribució d'espècies, filogènia.

Resumen. CONCA A., APARICI R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). Basidiomicetos nuevos para la Dehesa de la Albufera de Valencia (V). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 85-129.

Se incorporan 24 nuevas especies de basidiomicetos al catálogo de la Dehesa de la Albufera y se describen todos aquellos que representan una novedad para la flora micológica valenciana entre los que destacamos *Agaricus boisseletii*, *Candolleomyces halophilus*, *Crepidotus subverrucisporus*, *Crinipellis pedemontana*, *Leucocoprinus purpureoilacinus*, *Pluteus izurun* y *Psathyrella panaeoloides*.

Palabras clave: *Basidiomycota*, catálogo micológico, Comunidad Valenciana, distribución de especies, filogenia.

Abstract. CONCA A., APARICI R. & GARRIDO-BENAVENT I. (2024). Additions of basidiomycetes to the fungal checklist of the Devesa de l'Albufera of Valencia (V). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 85-129.

Twenty-four new species are incorporated to the checklist of basidiomycete fungi of the Devesa de l'Albufera and the following species, which represent a novelty for the Valencian mycological checklist, are described: *Agaricus*

boisseletii, *Candolleomyces halophilus*, *Crepidotus subverrucisporus*, *Crinipellis pedemontana*, *Leucocoprinus purpureolilacinus*, *Pluteus izurun* and *Psathyrella panaeoloides*.

Keywords: *Basidiomycota*, fungal checklist, phylogeny, species distribution, Valencian Community.

INTRODUCCIÓ

Els primers estudis de la Devesa de l'Albufera foren realitzats per MALENÇON & BERTAULT (1971). Als anys 80 del segle passat, d'una manera independent, R. FOLGADO elabora la seua tesina de llicenciatura sobre la micobiota de la Devesa de l'Albufera, i R. APARICI comença a recollir dades i fer un herbari sobre el paratge. Les prospeccions d'aquest darrer culminen en una sèrie d'articles junt a R. MAHIQUES sobre diferents gèneres d'agaricals l'any 1996. A partir de la primera dècada del segle actual els autors d'aquest article continuen l'estudi de la micobiota de l'àrea i, en el cas del basidiomicets, els resultats es mostren en un conjunt de treballs publicats al butlletí de la Societat Micològica Valenciana (CONCA ET AL. 2010, 2011, 2014, 2017). L'any 2017 es publica per part de l'Ajuntament de València el llibre "Bolets i líquens de la Devesa de l'Albufera" en el que intervenen els autors d'aquest article en la part de l'estudi dels basidiomicets (GARCÍA ET AL. 2018). En el present treball incorporem novetats al catàleg de la micobiota de la Devesa, incloent-hi les aquelles espècies publicades per primera vegada al llibre.

MATERIAL I MÈTODE

La metodologia emprada és l'habitual en aquest tipus de treballs. Descripció macroscòpica al lloc de recol·lecta, acompanyada, normalment, de la presa de fotografies dels exemplars "in situ"; aquestes s'han realitzat amb Canon Powershot G10, Canon EOS 5D i Olympus E-M5. L'examen microscòpic s'ha realitzat amb un microscopi Nikon Labophot, amb objectiu de 1000 augments, les preparacions es feien en aigua o en roig Congo, roig Congo amoniaca per les *exsiccatae*. Les fotografies de microscòpia s'han fet amb una Nikon Coolpix 5400 aplicada sobre l'ocular o amb una càmera digital DCM510 situada en el tercer ocular del microscopi o amb una Canon EOS 1300D aplicada sobre el tercer ocular del microscopi. Pel tractament estadístic de les mesures esporals s'ha emprat el programa Piximètre v 5.10 (disponible a <http://www.piximetre.fr/>).

Per alçar els exemplars s'han assecat a temperatura ambient o amb l'ajuda d'un assecador a baixa temperatura i, posteriorment, abans d'incloure les mostres a l'herbari, s'han passat els exemplars pel congelador durant, almenys, una setmana. Els exemplars estan alçats als herbaris particulars dels autors: ACM (ANTONI CONCA) i RA (RICARDO APARICI). Una mostra de *Pluteus izurun* també s'ha dipositat a l'herbari de criptògames VAL_Myco de la Facultat de Ciències Biològiques de la Universitat de València. Pel que fa a la vessant taxonòmica, s'ha seguit, generalment, els criteris de l'*Index Fungorum* (CABI: <http://www.indexfungorum.org/Names/Names.asp> [Consultat 06/2024]).

RESULTATS I DISCUSSIÓ

Agaricus boisseletii Heinem., *Bull. Jard. Bot. natn. Belg.* **57**(3-4): 460 (1987)

Codi MYCOBANK: MB132953

Figura 1

Descripció macroscòpica. Píleu de 4–11 cm de diàmetre, inicialment globós, posteriorment tronco-convex, convex a aplanat, amb el centre lleugerament deprimit i la vora caiguda. Marge excedent, apendiculat i inflex. Superfície fibril·losa a fibro-escatosa de color ocre a torrat, sobre un fons crema a ocre clar. La superfície en tocar-la esdevé roja per després passar a marró negrós. Làmines atapeïdes, lliures, sinuoses, de fins 0'7 cm d'amplària; primer de color gris-clar, després rosa-grisenc i finalment marró xocolata; en tallar-les, com tot el carpòfor, enrogeixen. Aresta serrada en els primer estadis puntejada de blanc però ràpidament marró fosc a negra. Estípit de 3,5–9 × 1,4–2(1,5–2,5) cm, cilíndric, subbulbós, recte a corbat lleugerament cap a la base, lleugerament fistulós. Superfície blanc-fibril·losa a la part superior, per sota l'anell floco-esquamosa en bandes irregulars una mica en ziga-zaga de color marró sobre un fons blanquinós. Anell situat al terç superior als exemplars joves, més tard a la zona mitjana o inferior, membranós, fortament adherit a l'estípit, ni clarament súper ni clarament ífer, estret (fins 0,2 cm), difícil de separar, estriat per dalt i flocós per sota, de color marró més fosc a la part inferior. Carn abundant, ferma, inicialment de color blanc, en tallar-la esdevé de color roig ataronjat, posteriorment roja, i, finalment gris, d'olor fúngica, un poc a *Scleroderma* i sabor dolç.

Descripció microscòpica. Espores el·líptiques, a subovoides, puntualment ovo-el·líptiques, de paret grossa, amb un gran vacúol central, curtament apiculades,

de color marró fosc, de (4,9)5,2–5,9(6,4) × (3,7)3,8–4,3(4,6) µm, Me = 5,5 × 4 µm, Q = 1,3–1,47(1,5), Qe = 1,4, N = 105. Basidis claviformes, tetraespòrics de (20)21–30(31) × (6)7–8 µm. Queilocistidis catenulats amb el darrer segment esfèric o claviforme, en un primer moment hialins, ràpidament plens d'un necropigment de color marró fosc, abundants, però difícil de veure en el primer estadi, de 13–19 × 5–10 µm, amb el darrer segment de 7–13 × 4–9 µm.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Casal de l'Esplai, 30SYJ3157, 2 m, gregaris sota *Pinus*, 2/12/2020, leg. A. Conca & M. Micó, ACM220061 i ACM220062; Gola de Pujol, camí Aterrissador, 30SYJ3159, 1 m, gregaris en pinar sobre dunes fixes, 11/12/2020, leg. A. Conca & M. Micó, ACM220075; Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3059, 2 m, gregaris sota *Pinus*, 11/12/2020, leg. A. Conca & M. Micó, ACM220076.

Observacions. Aquesta espècie ja fou citada per APARICI & MAHIQUES (1996) com a *Agaricus sylvaticus* var. *fuscosquamatus* (F.H. Møller) F.H. Møller. Tant la descripció com la iconografia de les recol·lectes de R. APARICI concorden perfectament amb els nostres exemplars. Es tracta d'un taxó relativament freqüent a la Devesa de l'Albufera on, a vegades, forma poblacions de nombrosos individus. Creix als pinars tant de *Pinus pinea* com de *P. halepensis* situats sobre dunes fixes. Tenim referències de la seua presència al mateix hàbitat als pinars de Guardamar del Segura (A. M. PÉREZ, com. personal). Aquesta espècie és novetat per a micoflora valenciana i, segons les nostres dades, únicament ha estat citada a Catalunya en zona costanera, però sota ullastrès (MACAU 2014). La separació d'*A. sylvaticus*, espècie que amb que es pot confondre, es basa en l'estructura de l'anell, molt estret i fortament adherit a l'estípit, i sobretot en la decoració esquamosa de la part inferior de l'estípit (PARRA & MACAU 2012).

Amanita pantherina (DC) Krombh., *Naturgetr. Abbild. Besch.*
Schwämme (Prague) 10: 29 (1846)

Codi MYCOBANK: MB156565

Figura 2A-B

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3059, 2 m, dos exemplars sota *Pinus pinea* en substrat arenós calcari, 6/11/2018, leg. A. Conca, ACM218087.

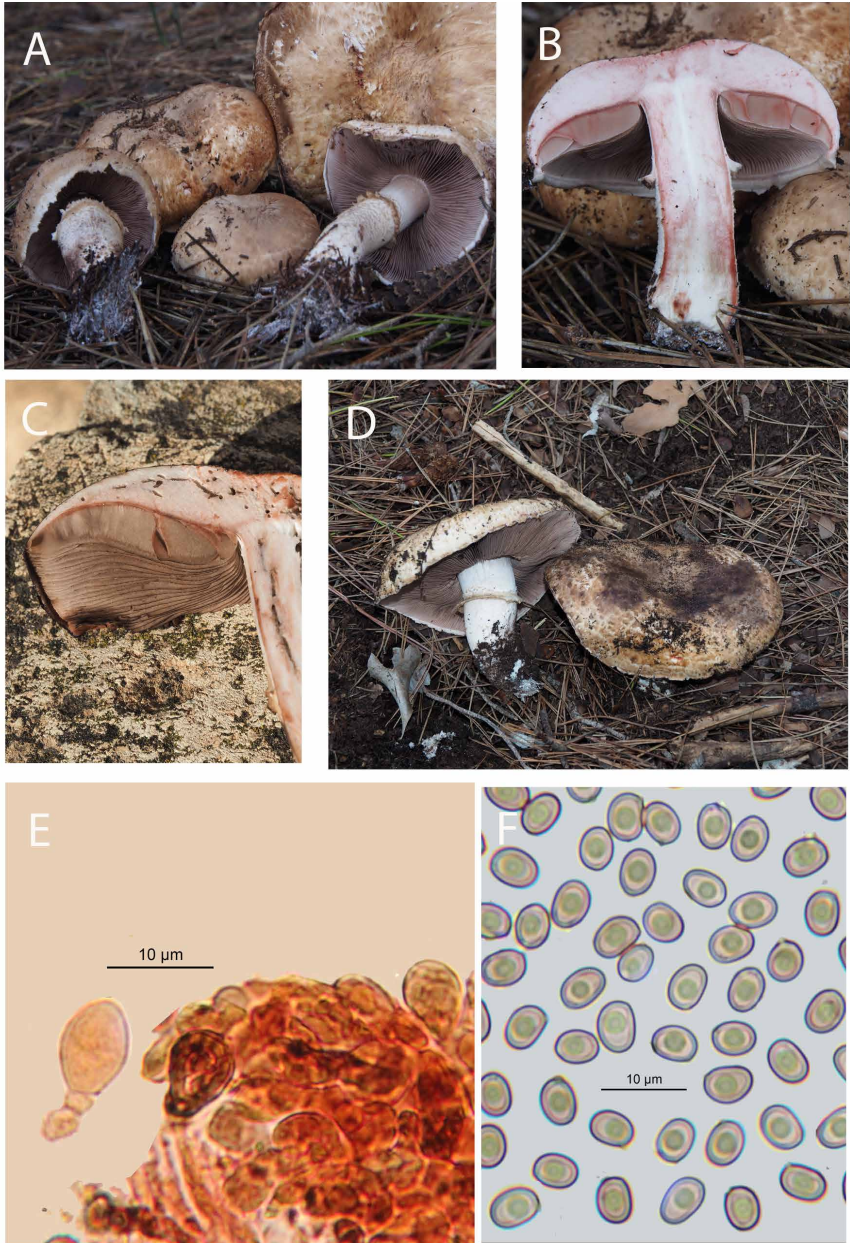

Figura 1. Trets morfològics i microscòpics d'*Agaricus boisseletii*. A, B i C: ACM22061. D: ACM22076. E: Queilocistidis (ACM220061). F: Espores (ACM220061).

Observacions. Espècie molt ben caracteritzada pel capell de color marró clar i recobert d'escates floccoses blanques en disposició més o menys concèntrica, amb vora estriada, anell baix i volva circumcisa adherida a l'estípit i dissociada en anells concèntrics; microscòpicament per les espores no amiloides i l'absència de fibules (NEVILLE & POUMARAT 2004). Troballa curiosa i totalment inesperada, tant per l'hàbitat, pinar de *Pinus pinea* i *P. halepensis*, com per la cota, pràcticament a nivell del mar. Aquesta espècie està citada de les tres províncies, però sempre a cotes superiors. NEVILLE & POUMARAT (op. cit.) assenyalen que pot formar micorrizes amb planifolis (carrasques, sureres, roures, castanyers...) i amb coníferes i amb cistàcies (*Helianthemum sp. pl.*), tant sobre sòls àcids com bàsics. Al País Valencià s'han relacionat simbiosis amb: *Quercus suber* (BURGUETE 1995; MAHIQUES 1995; MAHIQUES & TEJEDOR 2001), *Q. ilex* subsp. *rotundifolia* (SÁNCHEZ ET AL. 1997; CONCA ET AL. 2003), *Q. faginea* (CONCA ET AL. 2003; MIR & ATIENZA 2009), *Pinus sylvestris* i *P. pinaster* (TEJEDOR & MAHIQUES 2004) i *Cistus monspeliensis* (TORREJÓN 2009). La nostra recol·lecta és la primera sota *Pinus pinea* i *P. halepensis*, almenys per les terres valencianes.

Battarrea phalloides (Dicks.) Pers., Syn. meth. fung. (Göttingen) 1: xiv, 129 (1801)

Codi MYCOBANK: MB159853

Figura 2C

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, rodalies de la venta del Saler, 30SYJ3060, 1 m, un parell d'exemplar a la vara del camí en zona lleugerament antropitzada, 9/10/1986, leg. R. Aparici, RA073; Alacant, Biar, Barranc del Derramador, 30SXH9379, solitari en un barranc prop d'on alcen cavalls, 8/02/2016, leg. M. Belda. ACM216002.

Observacions. Les espores de la col·lecció ACM216002 eren globoses a lleugerament irregulars, adornades per berrugues planes i aïllades amb diàmetre entre 5–6 µm, el capil·lic el·latifforme amb filaments en espirals amb una amplària entre 5–7(7,7) µm. CALONGE (1998) proposa la separació de dues espècies: *B. phalloides*, amb basidiomes més menuts i una volva gelatinosa en fresc i al humidificar-la, i *B. stevenii* (Libosh.) Fr., de basidiomes més llargs i la volva no gelatinosa en humidificar-la. GARRIDO-BENAVENT (2014) assenyalava, rere conduir una anàlisi filogenètica, que els trets morfològics clàssics emprats

per separar les dues espècies no se suporten, ja que es troben representants de les dues espècies en cadascun dels tres clades que apareixen, i proposa l'existència de almenys 3 espècies críptiques que, per separar-les caldria recórrer a estudis morfològics, ecològics i filogenètics. A falta dels estudis d'ADN de les mostres i en base a les menudes dimensions de la col·lecció de la Devesa hem optat per *B. phalloides*, seguint també els criteris de l'INDEX FUNGORUM i MYCOBANK que consideren les dues espècies com a sinònims i aquest com nom prioritari. L'espècie ha estat citada de València ciutat, en un test amb *Ficus benjamina* (TEJEDOR 2009) i de Quatretonda (GARRIDO-BENAVENT op. cit.), en el camp, però amb abundants restes de gallinassa per la proximitat d'una granja.

***Candolleomyces halophilus* (Esteve-Rav. & Enderle) D. Wächt. & A. Melzer, *Mycol. Progr.* **19**(11): 1233 (2020)**

Codi MYCOBANK: MB832271

Figura 2D-E, i Figura 3A-C

Descripció macroscòpica. Píleu d'1,5–3 cm de diàmetre, inicialment semiesfèric, posteriorment convex i finalment aplanat, no umbonat o molt suaument. Marge recte, amb restes de vel fibrosos, únicament observables als exemplars joves i tancats. Cutícula amb flocs de vel blanquinosos ràpidament evanescents, higròfana, estriada per transparència fins la meitat (únicament a la col·lecció ACM222079), de color bru-rosa a bru-castanya, més o menys fosc en estat humit, posteriorment marró grisenc a gris, quan s'asseca crema-grisenc. Làmines espaiades, L = 20–28, l = 1–3(5), de sublliures a curtament adnates, ventrudes, inicialment blanquinoses, posteriorment rosa-grisenques, finalment marró grisenques. Aresta poc diferenciada, blanquinosa únicament als exemplars joves, subflocosa a la lupa, sense línia rosa. Estípit 2,5–3,7 × 0,2–0,4 cm, cilíndric, igual, recte, esvelt, fistulós i fàcilment trencadís. Superfície blanquinosa, fibril·losa i furfuràcia a la part superior. Carn molt escassa, blanquinosa, sense olor ni sabor diferenciats, fúngic.

Descripció microscòpica. Espores llises, d'el·lipsoides a oblongues, amb porus germinatiu notori (1,5–2 µm), puntualment estretes a la part mitjana (en un percentatge inferior al 5 %), de color marró fosc al microscopi. Valors esporals de ACM222079: (8,1)8,5–9,6(11,1) × (4,6)5,1–5,7(6) µm, Me = 9 × 5,3 µm, Q = (1,5)1,6–1,8(1,9), Qe = 1,7, N = 63; per ACM212075: (7,6)7,8–9,1(9,6) ×

Figura 2. A-B: *Amanita pantherina* (ACM218087). C: *Battarreia phalloides* (RA073, foto R. APARICI). D: Espores de *Candolleomyces halophilus* (ACM222079). E: Basidiomes de *Candolleomyces halophilus* (ACM222079).

(4,9)5,1–5,9(6,3) μm , $\text{Me} = 8,4 \times 5,5 \mu\text{m}$, $\text{Q} = (1,4)1,44–1,6(1,7)$, $\text{Qe} = 1,5$; $\text{N} = 52$. Basidis claviformes amb 4 esterigmes, de $26–28 \times 9–10 \mu\text{m}$. Queilocistidis, fusiformes, langeniformes, utrifformes, claviformes a vesiculosos, puntualment subcapitats de $(27,1)28,3–37,8(42,7) \times (8,7)11,1–15,5(18,3) \mu\text{m}$. Pleurocistidis no observats. Cutícula una himenoderma de cèl·lules claviformes a piriformes de $30–37 \times 25–27 \mu\text{m}$. Caulocistidis de la part superior de l'estípit cilíndrics, de vegades tortuosos a colzats, sublangeniformes amb l'àpex dilatat.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Mallada de la platja del Saler, 30SYJ3061, 1 m, gregaris entre *Cladium mariscus*, *Salicornia* sp., 30/11/2012, leg. A. Conca, ACM212075; Mallada de la Garrofera, 30SYJ3159, 0'5 m, dispersos sobre sòl salí i humit, 31/10/2022, leg. P. Martínez, A. Conca & J. Ormad, ACM222079.

Observacions. Els trets diferencials d'aquesta espècie són l'ecologia lligada a zones salines, com les mallades, les làmines amb un reflex rosat als exemplars joves, les espores amb porus germinatiu i una lleugera constricció central i l'absència de pleurocistidis (SIQUIER ET AL. 1998). Espècie originalment descrita de Mallorca (ESTEVE-RAVENTÓS & ENDERLE 1992), i que posteriorment s'ha localitzat a Girona (CARBÓ & PÉREZ DE GREGORIO 1999). Aquesta constitueix la primera cita al País Valencià.

***Clitocybe leucodiatreta* Bon, Bull. trimest. Soc. mycol. Fr. 96(2): 165 (1980)**

Codi MYCOBANK: MB112775

Figura 3D

Descripció macroscòpica. Pileus d'1,8–2 cm, inicialment convex, ràpidament deprimit, de vegades, umbonat al centre. Marge involut, en les primeres etapes, després recte, no estriat. Cutícula llisa, higròfana, recoberta per una pruïna cerosa, de color beix, en assecar-se passa a color blanquinós. Làmines espaiades, d'adnates a curtament decurrents, de vegades escotades, blanquinoses a crema, amb l'aresta concolor. Estípit de $2–3 \times 0,2–0,3 \text{ cm}$, cilíndric, fistulós, més o menys concolor al pileu, amb restes cotonoses a la base. Carn escassa, blanquinosa, d'olor i sabor fúngics, poc notoris.

Descripció microscòpica. Espores el·lipsoïdes, llises, no amiloides, de (4,5)4,6–5,76(5,8) × 3–4,1(4,2) µm, Me = 5 × 3,6 µm, Q = (1,3)1,34–1,5(1,6), Q_e = 1,4. Basidis cilíndric-claviformes, tetraesporics, de 20–23 × 4–5 µm. Fíbules presents.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3059, 2 m, gregaris sota *Pinus canariensis* i *P. halepensis*, en lloc amb molsa, 14/12/2022, leg. A. Conca & J. Ormad, ACM222120.

Observacions. BON (1997) assenyala que es tracta d'una espècie sabulícola, tant de dunes primàries nues com de dunes fixes amb molsa, ecologia de la nostra recol·lecta, així com les assenyalades per RUBIO (2011), SIQUIER & CONSTANTINO (2008) i MUÑOZ (2022). BALLARÀ & POUMARAT (2010) i CURCÓ (2014) la citen de zones d'interior per sobre dels 850 m sota alzines acompanyades de *Pinus sylvestris*, en el primer cas, o únicament sota *Pinus sylvestris*. Els primers autors donen referències d'altres troballes fora d'ambient dunar. Les nostres espores són una mica més grosses que les assenyalades pels autors anteriors, però la resta de caràcters microscòpics i microscòpics així com l'hàbitat dunar concorda. És una nova cita pel País Valencià, encara que pensem que ha d'estar present a les escasses pinedes litorals ben conservades.

***Clitocybe lituus* (Fr.) Métrod, Bull. trimest. Soc. mycol. Fr. 62: 42 (1946)**

Codi MYCOBANK: MB445855

Figura 3E-F

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3159, 1 m, dos exemplars sobre molsa en pinar amb matoll, 11/01/2021, leg. A. Conca & M. Micó, ACM221001.

Observacions. Aquesta espècie de tonalitats marrons a gris fosc s'engloba seguint els criteris de BON (1997) en el subgènere *Pseudolyophyllum*, secció *Pseudolyophyllum* i subsecció *Cyathiformes*, per ser higròfana, amb làmines grisenques, olor nul·la, espores oblongues i capell infundibuliforme. Se separa fàcilment d'altres elements pels seus basidis bispòrics. El seu hàbitat són els pinars amb molsa, que correspon perfectament a l'ecologia on ha estat trobada a la Devesa de l'Albufera. Les nostres espores mesuren (6,9)7,2–9,1(10,2) × (4,3)4,6–5,7(5,9) µm, Me = 7,9 × 5 µm, Q = (1,4)1,5–1,7(2), Q_e = 1,6, N = 45, i són més grosses que les descrites per BON (op. cit.), EYSSARTIER & ROUX (2017) i CONSTANTINO & SIQUIER (2006). Pensem que

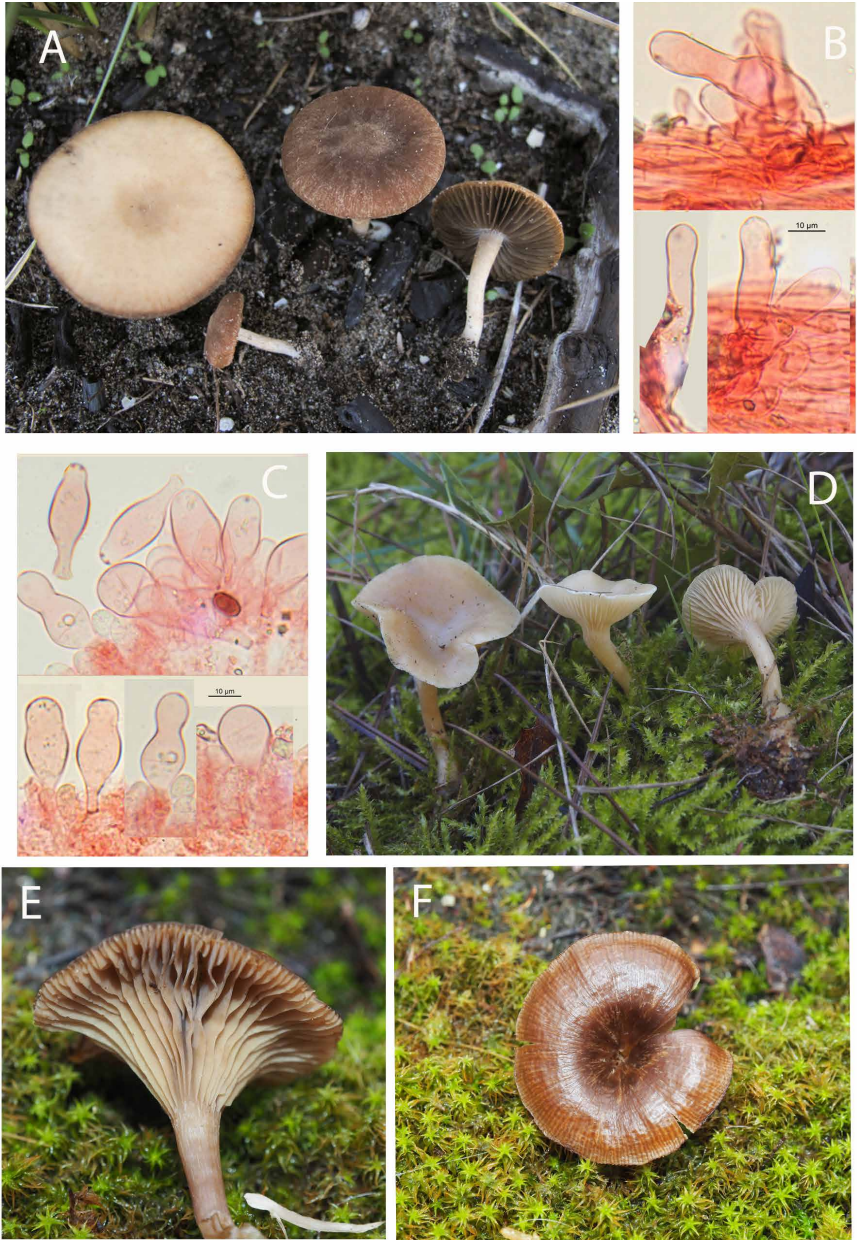

Figura 3. A: *Candolleomyces halophilus* (ACM212075). B: Caulocistidis de *Candolleomyces halophilus* (ACM222079). C: Queilocistidis de *Candolleomyces halophilus* (ACM222079). D: *Clitocybe leucodiatreta* (ACM222120). E-F: *Clitocybe lituus* (ACM221001).

aquest fet és per la presència de basidis monospòrics en els nostres exemplars. A la zona mediterrània, externament es confon fàcilment amb *Pseudoclitocybe expallens* (Pers.) M.M. Moser, però aquest presenta les espores amiloides i les seues hifes manquen de fíbules (BON op. cit.). Aquesta espècie ha estat citada del de PN de la Serra de Mariola (CONCA ET AL. 2004) i PN del Carrascar de la Font Roja (CONCA ET AL. 2020).

***Conocybe semiglobata* Kühner & Watling, Notes R. bot. Gdn Edinb. 38(2): 337 (1980)**

Codi MYCOBANK: MB295605

Figura 4A-E.

Descripció macroscòpica. Pileus d'1,3–1,7 × 0,8–1 cm, d'hemisfèric, a convex en els primers estadis, posteriorment, un poc més obert, no umbonat. Superfície llisa, higròfana, estriada per transparència cap a la vora, de color ocre ferruginós en estat humit i crema a crema-ocre en assecar-se, un poc més fosc al centre. Làmines espaiades, L = 17–19(24), l = 3(7), adnates, amples (fins 0,5 cm), ventrudes, de color crema a ocre, que s'enfosqueix cap a ferruginós en madurar les espores. Aresta sencera i concolor. Estípit de 3,6–4 × 0,1–0,15(0,2–0,25) cm, cilíndric, igual a subbulbós, fistulós. Superfície fibril·losa longitudinalment, pruïnosa a la part superior, de color crema passa a ocre. Carn escassa de color crema i olor fúngic. En exsiccata les lamines s'enfosqueixen a marró ferruginós fosc.

Descripció microscòpica. Espores el·lipsoïdes, algunes lentiformes, de color ocre a ocre groguenc, marró rogenques en KOH, de (11)11,8–13,3(14,1) × (6,2)6,9–8,1(8,9) µm, Me = 12,5 × 7,4 µm, Q = (1,4)1,6–1,8(2), Qe = 1,7, N = 39; amb porus germinatiu central i ample de 1,6–2,1 µm, i paret grossa de 0,6–0,8 µm. Basidis claviformes, generalment tetraspòrics, de 21–25 × 10–12 µm. Queilocistidis lecitiformes amb la base claviforme a ventruda que mesura entre 11–15 × 8–10 µm, coll entre 5–8 µm i "capitulum" de 3–4,5 µm de diàmetre. Pleurocistidis no observats. Caulocistidis lecitiformes, semblants als cistidis himenials. Cutícula formada per una himenoderma de cèl·lules claviformes que presenten intercalats pileocistidis lecitiformes, estrets i pigmentats de 19–21 × 4–5 amb el "capitulum" de 3–4 µm.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, al sud Col·legi Lluís Santàngel, 30SYJ2962, 1 m, gregaris en un prat amb gramínies i ciperàcies, en un lloc cremat l'any anterior, 18/03/2011, leg. A. Conca, ACM211031.

Observacions. Els trets diferencials d'aquesta espècie són els basidiocarps de dimensions mitjanes, píleu ràpidament pàl·lid i únicament estriat per transparència a la vora i als exemplars joves, peu fosc, espores amb la paret grossa i un porus germinatiu ample (HAUSKNECHT 2009). A la nostra col·lecció en trobat unes poques espores lentiformes la presència de les quals assenyala HAUSKNECHT (op. cit.). Aquest fet ens feia pensar en *Conocybe subxerophytica* Singer & Hauskn., però aquest té les espores amb una paret molt prima i una reacció a l'amoníac positiva (SIQUIER & SALOM 2018). Aquesta espècie ja ha estat referenciada al País Valencià de la Serra de Mariola (CONCA ET AL. 2004).

***Crepidotus subverrucisporus* Pilát, Stud. Bot. Čechoslov. 10(4): 151 (1949)**

Codi MYCOBANK: MB285843

Figura 4F-G.

Descripció macroscòpica. Pileus de 0,8–1,2 cm de diàmetre, en forma de ventall, en el primer estadi amb el contorn regular, en els exemplars vells lleugerament lobulat. Marge excedent i enrotllat cap a les làmines, Superfície llisa, lleugerament tomentosa, inicialment blanca, posteriorment de color blanquinós a crema. Làmines confluents en un punt, L = 10–12, l = 5–10, espaiades, ventrudes i relativament amples, blanquinoses, crema torrat en madurar les espores. Aresta més clara, blanquinosa i flocosa. Estípit inexistent a rudimentari, de 0,2–0,3 cm, blanc tomentós. Carns mol escassa, blanquinosa, sense olor, ni sabor remarcables.

Descripció microscòpica. Espores d'el·lipsoides a amigdaliformes, berrugoses, amb berrugues de tipus II segons els criteris de CONSIGLIO & SETTI (2008), groc ocre al microscopi, de (7,4)7,7–9,2(9,5) × (4,3)4,6–5,3(5,7) µm, Me = 8,4 × 5 µm, Q = (1,5)1,6–1,8(1,9). Qe = 1,7, N = 101. Basidis claviformes, amb 4 esterigmes, de 24–28 × 8–10 µm. Queilocistidis cilíndrico-fusiformes, langeniformes, fusiformes, amb el coll llarg i de vegades un poc sinuós, de 40–60 × 10–22 µm. Fíbules presents en totes les estructures cel·lulars.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Mallada Redona, 30SYJ3061, 1 m, gregaris sobre una branca de *Pistacia lentiscus*, 27/12/2014, leg. M. Micó, A. Conca & J. Ormad, ACM214125.

Observacions. Les grosses i berrugoses espores, la forma dels cistidis, la presència de fíbules i color blanc dels carpòfors són els trets diferencials que hem emprat per separar aquesta espècie d'altres semblants d'acord amb la monografia de CONSIGLIO & SETTI (2008). Les nostres espores presenten una Q major i un volum esporal menor que l'assenyalat pels autors anteriors. *Crepidotus neutrichocystis* Consiglio & Setti és una espècie molt semblant, però amb unes espores força més menudes fins $7,7 \times 4,6 \mu\text{m}$. No coneguem cap referència a aquesta espècie al País Valencià; és, per tant, una novetat.

Crinipellis pedemontana Vizzini, Antonín & Noordel, *Mycologia* **99**(5): 786 (2008) [2007]

Codi MYCOBANK: MB505964

Figura 5A-B.

Descripció macroscòpica. Pileus fins 18 mm de diàmetre, de convex a lleugerament deprimat amb la vora solcat, alçada i estriada per transparència. Superfície tomentosa a hirsuta al centre on presenta coloracions porpra a malva fosc, llisa per depilació a la resta i de color crema. Làmines espaiades, adnates, escotades, ventricoses, intervenades i parcialment anastomosades amb les lamèl·lules de color crema amb l'aresta recta i concolor. Estípit de fins $2 \times 0,2$ cm, cilíndric, eixamplat cap a l'àpex i progressivament dilatat cap a la base, fistulós. Superfície subllisa cap a la part superior i progressivament tomentosa a hirsuta cap a la base, de color crema, enfosquint-se cap a la base. Carn escassa, elàstica sobretot a l'estípit, blanquinosa a crema, sabor dolç i olor no significativa.

Descripció microscòpica. Espores llises, d'el·lipsoides a oblongues, amb una a dues gútules, ni amiloides, ni dextrinoides, de $(8)8,3-10(10,8) \times (4,6)4,7-5,5(6) \mu\text{m}$, $Me = 9,2 \times 5,1 \mu\text{m}$, $Q = (1,6)1,7-2(2,2)$, $Q_e = 1,8$, $N = 33$. Queilocistidis de base rectangular a troncocònica, diverticulats amb ramificacions nombroses a l'àpex. Pileocistidis cilíndrics amb paret grossa, escassament septats, de pigment marró que esdevé verdós en contacte amb KOH al 20 %, que mesuren entre $175-260 \times 5-8 \mu\text{m}$. Clamidòspores arrodonides en forma amb un llarg peduncle i paret grossa i dextrinoide que mesuren $68-87 \times 18-27 \mu\text{m}$. Caulocistidis cilíndrics, setiformes, de paret grossa i dextrinoides, de $50-150 \times 8-11 \mu\text{m}$. Fíbules presents.

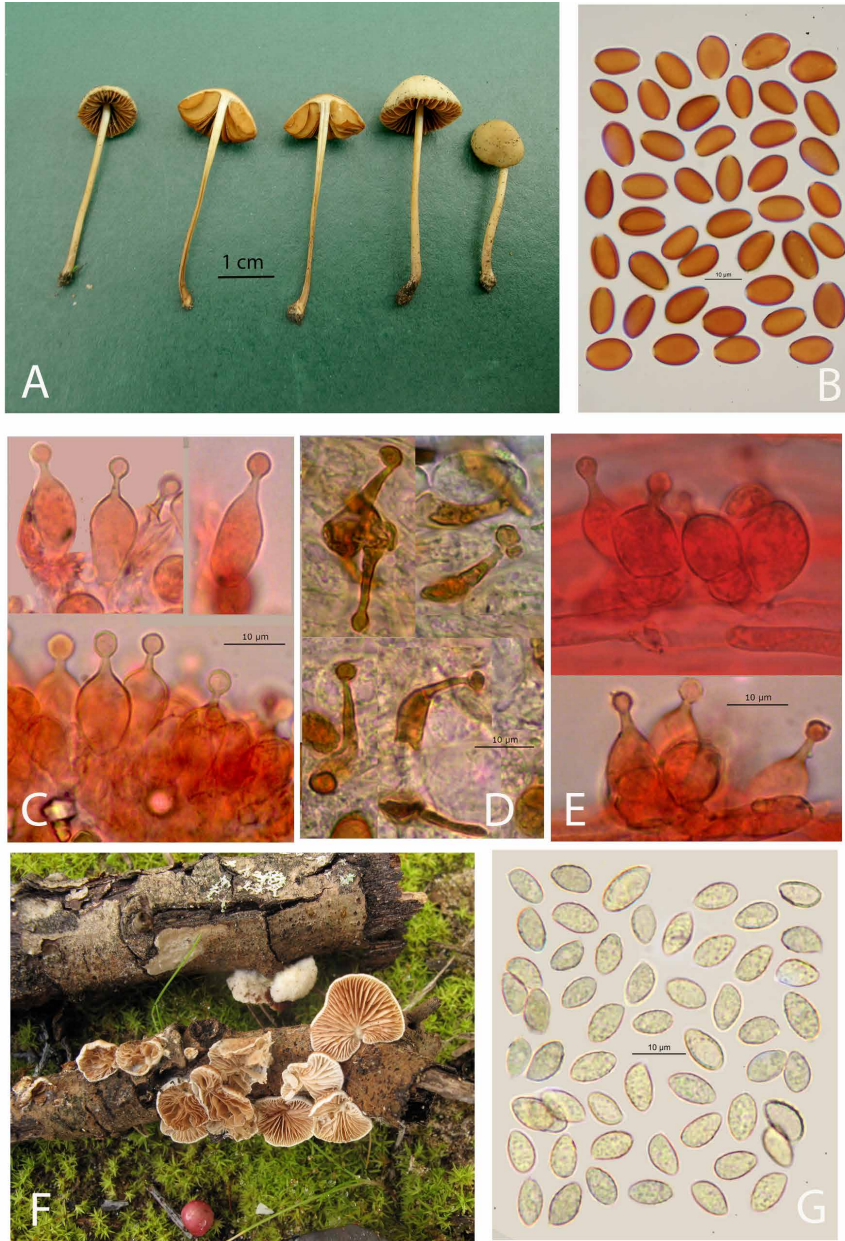

Figura 4. *Conocybe semiglobata* (ACM21103). A: Basidiomes. B: Espores. C: Queilocistidis. D: Pileocistidis. E: Caulocistidis. *Crepidotus subverrucisporus* (ACM214125): Basidiomes (F) i espores (G).

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3159, 1 m, dispersos en un prat clar entre moltes i gramínies, 14/09/2018, leg. A. Conca & M. Micó, ACM218033.

Observacions. Els trets diferencials d'aquesta espècie són la presència de tonalitats porpra a la cutícula pileal, el viratge cap al verd que presenta aquesta en aplicar-li bases fortes, espores no dextrinoides i la presència de clamidòspores pedunculades a la pileipellis (ANTONIN & NOORDELOOS 2010). Les espores de la nostra col·lecció són una mica més llargues, més oblongues que el·lipsoïdes, amb un Q clarament major (1,8–1,9), a banda d'aquest fet la resta de caràcters estan d'acord amb la descripció de l'espècie que indiquen ANTONIN & NOORDERLOOS (2010) i RUBIO (2024). Novetat per la micoflora del País Valencià, a nivell peninsular ha estat citada a Catalunya en la localitat de Santa Cristina d'Aro (CARBÓ ET AL. 2016) Santa Cristina d'Aro (Catalunya), Menorca (MIR ET AL. 2016) i més recentment a Astúries per RUBIO (2024).

***Entoloma nitens* (Velen.) Noordel., *Persoonia* 10(2): 252 (1979)**

Codi MYCOBANK: MB313766

Figura 5C-F.

Descripció macroscòpica. Pileus de 2–2,5 cm de diàmetre, cònic a convex, posteriorment estès, i fins i tot, un poc deprimat amb les vores alçades i el contorn irregular, mucronat. Marge de recte a lleugerament reflex en els primers estadis. Superfície llisa, higròfana, lluenta i estriada per transparència fins la meitat en temps humit, assecament radial, de color marró grisenc fosc, ombra a sèpia clar, passa a crema grisenc en assecar-se. Làmines mitjanament atapeïdes, L = 24–26, l = 1–3, adnates, escotades i decurrents per un dent, un poc ventrudes, inicialment de color gris, passen a gris rosat en madurar les espores. Estípit 4–5 × 0,2–0,35 (0,35–0,45) cm, cilíndric, d'igual a lleugerament eixamplat cap a la base, fistulós; superfície fibril·losa longitudinalment, amb fibril·les lluentes de color gris clar, sobre un fons concolor al capell, base blanc cotonosa. Carn escassa concolor a la superfície, sense olor significativa. Esporada de color rosa clar.

Descripció microscòpica. Espores anguloses, hialines subisodiamètriques, amb 4–5 angles obtusos i un apèndix llarg, de (7,4)8–10,2(10,6) × (6,5)7,3–9,2(9,6) µm, Me = 8,9 × 8,1 µm, Q = 1–1,2(1,3), Qe = 1,1, N = 101. Basidis claviformes,

amb quatre esterigmes, fibulats a la base, de 49–51 × 15–17 µm. Aresta fèrtil sense queilocistidis. Pileipellis formada per un cutis d'hifes cilíndriques amb pigment parietal incrustant de 2–4 µm de diàmetre. Subcutis amb hifes més grosses que igualment presenten pigment incrustant. Fíbules abundants als basidis, més rares a la pileipellis.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3059, 2'5 m, dispersos sota *Pinus halepensis* amb molsa, 30/11/2020, leg. J. Ormad & A. Conca, ACM220057; ibidem, Tallafocs de la Rambla, 30SYJ3062, 3 m, dispersos en pinar sobre dunes fixes, 30/11/2020, leg. J. Ormad & A. Conca, ACM220059.

Observacions. *Entoloma nitens* està inclòs dins del subgènere *Nolanea* (Fr.: Fr.) Noordel. dins de la secció *Papillata* (Romagn.) Noordel. i la subsecció *Fibulata* caracteritzada per tenir les espores isodiàmtriques o subisodiàmtriques, amb una Q = 1,05–1,1, presència de pigment incrustant i làmines grisenques a marrons (NOORDELOOS 2004). Molt semblant a *E. juncinum* (Kühner & Romagn.) Noordel., del que fonamentalment se separaria perquè *E. juncinum* té un basidioma menys carnós, més esvelt, amb el pileus més clarament estriat, la superfície gairebé llisa, olor de farina, i sobretot, per l'absència de l'aspecte brillant típic de les fibril·les soltes del pileus d'*E. nitens* (VILA ET AL. 2013). Aquesta espècie ja fou citada de l'àrea d'estudi per S. CATALÀ en VILA ET AL. (op. cit.) i del PN de la Serra de Mariola (CONCA ET AL. 2015).

Fuscoporia torulosa (Pers) T Wagner & M Fisch., *Mycol. Res.* **105**(7): 780 (2001)
= *Phellinus torulosus* (Pers.) Bourdot & Galzin, *Bull. trimest. Soc. mycol. Fr.* **41**(2): 191 (1925)

Codi MYCOBANK: MB474671

Figura 6A.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3059, 2 m, sobre una soca tallada d'eucaliptus, 6/01/2020, leg. A. Conca, ACM220004.

Observacions. Aquesta espècie esta molt ben caracteritzada pels basidiomes perennes, amples i aplanats, amb la superfície superior verda per la presència d'algues i molses, les setes himenials rectes i les espores hialines, de 5–6 × 3–4

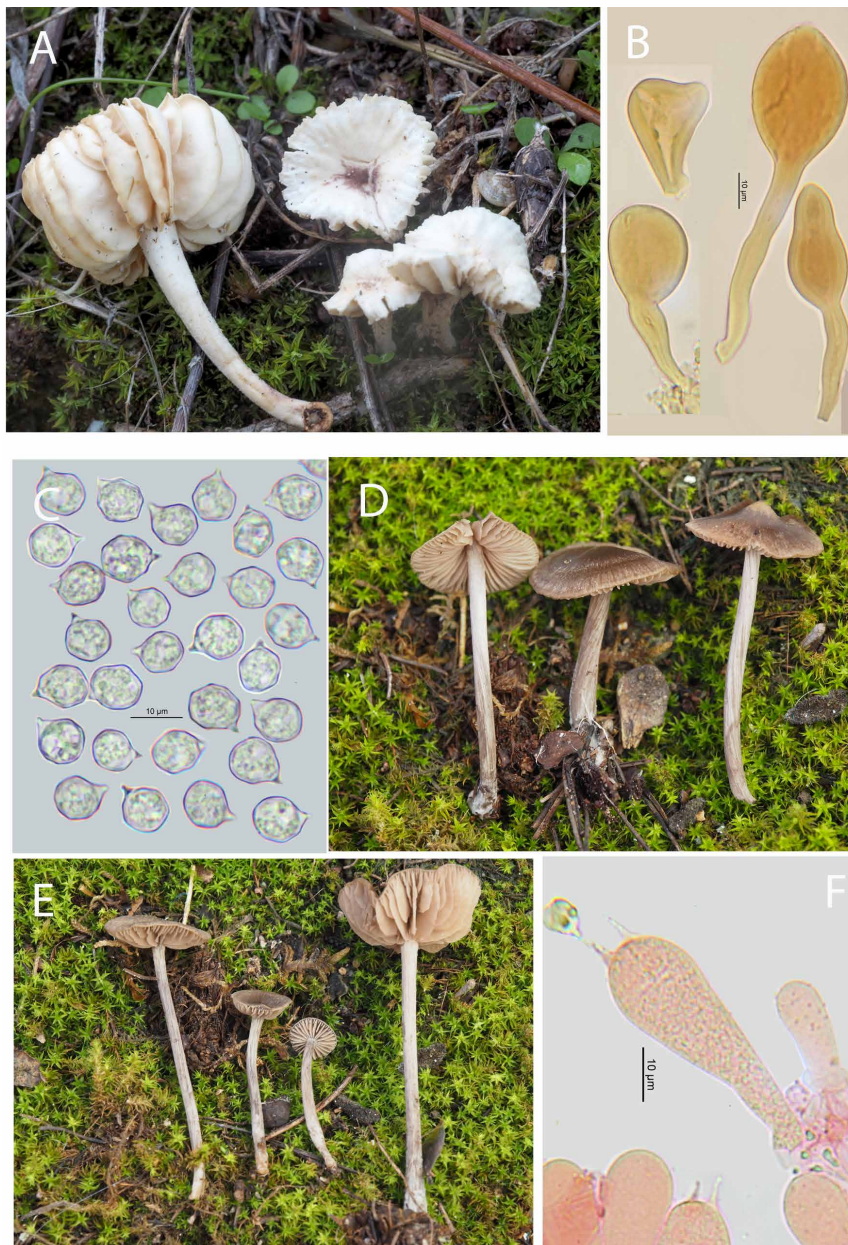

Figura 5. *Crinipellis pedemontana* (ACM218033). A: Basidiomes. B: Clamidòspores en reacció de Melzer. *Entoloma nitens* (ACM22059): Espores (C) i basidiomes (D). *Entoloma nitens* (ACM22057): Basidiomes (E) i basidi (F).

µm (BERNICCHIA & GORJÓN 2020). MALENÇON & LLIMONA (1983) la citen de la Font Roja i la serra d'Aitana (Alacant) sobre carrasca. Sobre aquesta mateixa espècie es citada per CONCA ET AL. (2004) de la Serra de Mariola (València). Sobre garrofera (*Ceratonia siliqua*) ha estat citada de Pinet (València) per MALENÇON & BERTAULT (1971) i de Cabanes (Castelló) per TORREJÓN (2003). La seua presència sobre eucaliptus és novetat per la micoflora valenciana.

Inosperma cervicolor (Pers) Matheny & Esteve-Rav., in Matheny, Hobbs & Esteve-Raventós, *Mycologia*: 10.1080/00275514.2019.1668906, 19 (2019) = *Inocybe cervicolor* (Pers.) Quél., *Enchir. fung.* (Paris): 95 (1886)

Codi MYCOBANK: MB830355

Figura 6B.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3059, 2 m, gregaris sota *Pinus canariensis*, 14/12/2022, leg. J. Ormad & A. Conca, ACM222119.

Observacions. MATHENY ET AL. (2020) eleven a nivell de gènere els elements inclosos en subgènere *Inosperma* d'*Inocybe*. Els caràcters que defineixen aquest nou gènere són basidiospores sovint faseoliformes, basidis hialins o amb necropigment, queilocistidis cianòfils, absència de pleurocistidis, base de l'estípit sovint bulbosa, carn que sovint enrogeix en fregar-la, i olor sovint significativa. *Inosperma cervicolor* és una espècie molt pròxima a *I. bongardii* (Weinm.) Matheny & Esteve-Rav. Totes dues espècies estaven incloses en la secció *Cervicolores* Kühn & Romagn. ex Singer de l'antic gènere *Inocybe* que es caracteritzava pels seus basidiomes esvelts que desprenen una olor notòria, agradable o desagradable, pileus pelut i enrogiment freqüents. La separació entre les dues radica en el capell més clar, l'olor agradable, de flors, i la preferència de sòls calcaris en el cas d'*I. bongardii* (BON 1997; FERRARI 2006). En el nostre cas, el pileus més fosc, l'olor forta desagradable, d'insecticida, ens fa incloure aquesta col·lecció dins de *I. cervicolor*. Aquesta espècie ha estat referenciada de les províncies de València i Alacant. De València, a Ontinyent (MAHIQUES 1995), Bocairent (MAHIQUES 2002 i CONCA ET AL. 2004) sempre en boscos de *Pinus halepensis* i *Quercus ilex* subsp. *rotundifolia*; d'Alacant ha estat citada del PN del Carrascar de la Font Roja, igualment sota *P. halepensis* i *Q. ilex* subsp. *rotundifolia*, però també d'Alfafara a la primavera sota *Populus x canadensis* (MAHIQUES 2002).

Lentinellus micheneri (Berk. & M.A. Curtis) Pegler, *Kew Bull.*, Addit. Ser. 10: 245 (1983)

= *Lentinellus omphalodes* (Fr.) P. Karst., *Bidr. Känn. Finl. Nat. Folk* 32: 248 (1879)

Codi MYCOBANK: MB106976

Figura 6D.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, camí central, 30SYJ3255, 2'5 m, gregaris sobre restes de cons i branques de pi, 9/11/1989, *leg.* R. Aparici, RA674; València, Ontinyent, Arenal d'Eusebi, 30SYH0198, 460 m, gregaris sobre agulles i branques de pi, 24/10/2016, *leg.* A. Conca & M. Micó, ACM 216020; Castelló, Vistabella del Maestrat, Mas de l'Espino, 30TYK2660, 1211 m, tres exemplars sobre branquetes de pi, 28/10/2023, *leg.* A. Conca, ACM 223080.

Observacions. Aquesta espècie la trobem en freqüència sobre restes vegetals llenyoses, moltes vegades de pi, des del nivell del mar fins al massís de Penyagolosa. Se separa d'altres espècies del mateix gènere per l'hàbitat lignícola, la manca d'olor anisada i les espores entre $5-6 \times 3-4,5 \mu\text{m}$ (KNUDSEN 2008).

Lepiota cristata (Bolton) P Kumm., *Führ. Pilzk.* (Zerbst): 137 (1871)

Codi MYCOBANK: MB221078

Figura 6C.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Tallafocs de la Garrofera, 30SYJ3050, 2 m, solitària en triturat vegetal entre *Pinus pinea* i *P. halepensis*, 12/11/2021, *leg.* J. Ormad & A. Conca, ACM221295.

Observacions. Aquesta col·lecció presenta les característiques típiques de l'espècie: estípit amb anell blanquinós, espores esperonades i cutícula en himenoderma. Taxó amplament referenciat a la literatura des de nivell del mar fins a més de 1000 m a Penyagolosa.

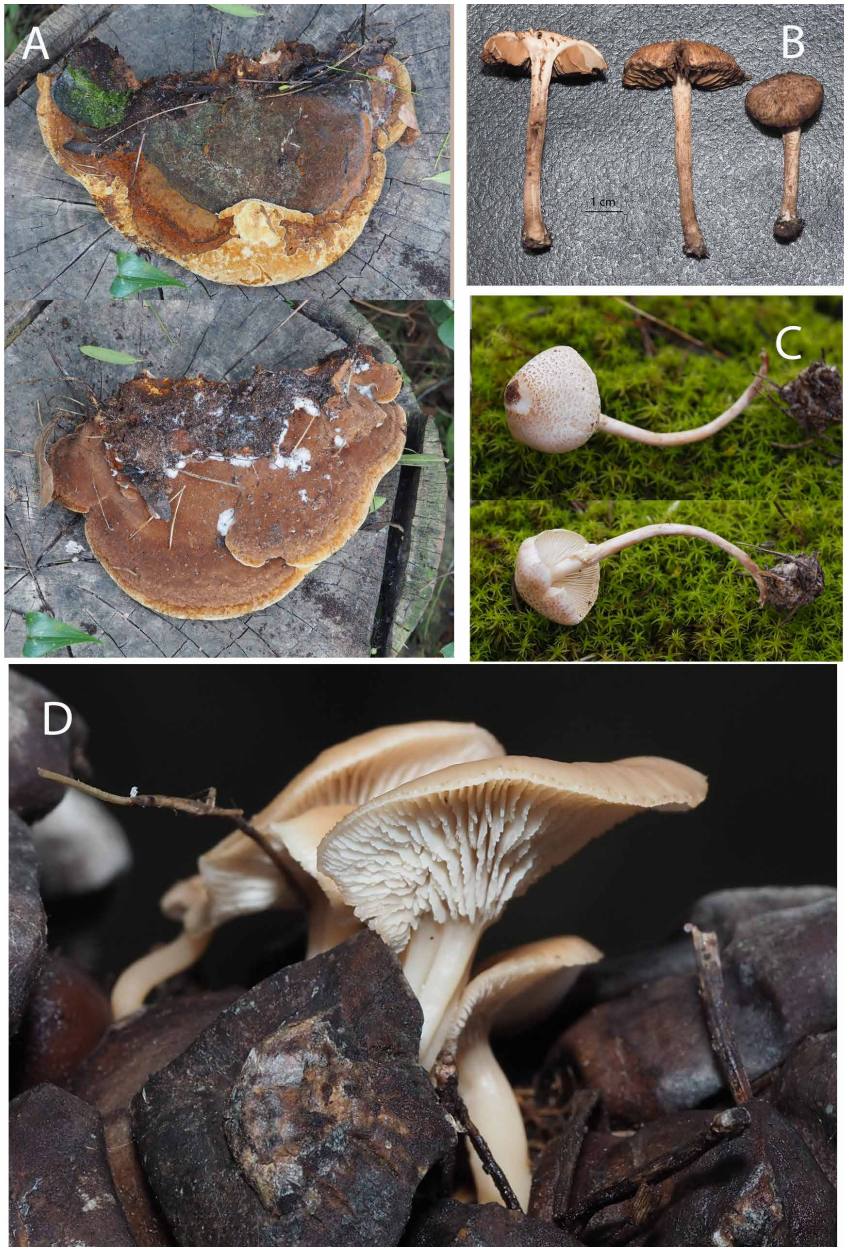

Figura 6. A: *Fuscoporia torulosa* (ACM220004). B: *Inosperma cervicolor* (ACM222119). C: *Lepiota cristata* (ACM221295). D: *Lentinellus micheneri* (ACM216020).

Leucocoprinus purpureolilacinus (Huijsman) M. Asif, Saba & Vellinga, in Asif, Saba & Raz, *Mycologia* **116**(4):601-620 (2024)
= *Leucoagaricus purpureolilacinus* Huijsman, *Fungus, Wageningen* **25**: 34 (1955)

Codi MYCOBANK: MB901253

Figura 7A-D.

Descripció macroscòpica. Pileus de 2,5 cm de diàmetre, hemisfèric, convex i finalment estès, amb un umbó ample. Marge excedent, apendiculat. Superfície mat a lluenta al centre, amb una cutícula de color marró porpra a pruna amb el centre ocre; aquesta cutícula es presenta sencera al centre i fragmentada en diminutes escates adherides cap a la vora. Làmines atapeïdes, lliures, amb collaret, ventrudes de color blanc. Aresta fimbriada a la lupa. Estípit 4,2 × 0,5(0,8) cm, cilíndric bulbós a la base, lleugerament corbat, fistulós. Superfície blanca. Anell membranós, blanc, abraçant-se per la part inferior per una banda relativament ampla, la part lliure recta i curta. Carn blanca, tova, escassa, sense cap olor especial. Esporada blanca.

Descripció microscòpica. Espores el·lipsoides a amigdaliformes, molt heterogènies, de vegades citriformes per presentar l'apex ogival, de paret grossa 0,4–0,5 µm, sense porus germinatiu, dextrinoides i metacromàtiques, de (6,4)7–9(10) × (3,9)4,3–4,8(5,1) µm, Me = 8,2 × 4,5 µm, Q = (1,5)1,7–2(2,1), Qe = 1,8, N = 55. Basidis claviformes, tetraespòrics. Queilocistidis cilíndrics, fusiformes, lageniformes amb cristalls a l'apex de 31–43 × 8–12 µm. Pileipellis amb hifes terminals cilíndriques, ondulades, amb pigment vacuolar grisenc, incrustant en el subcutis. Fíbules absents.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3058, 2 m, solitari sota *Ceratonia siliqua* entre pins, 22/12/2022, leg. A Conca & J Ormad, ACM222134.

Observacions. Els nostres exemplars concorden perfectament amb la descripció original de l'espècie feta per HUIJSMAN (CANDUSSO & LANZONI 1990), VELLINGA in NOORDELOOS ET AL. (2001) i PÉREZ DE GREGORIO in PANCORBO ET AL. (2015). CANDUSSO & LANZONI (op. cit.) i BON (1993) separen dues espècies, *L. purpureolilacinus* i *L. purpureorimosus* Bon & Boiffard, la segona estaria caracteritzada per basidiomes més grossos, fins 10 cm, la cutícula de ratllada a rimosa i les espores menors i més citriformes. VELLINGA (op. cit.) considera que són sinònims ja que no es poden trobar caràcters diferencials. Darrerament ASIF

ET AL. (2024) han inclòs aquesta espècie i d'altres que abans estaven situades en el gènere *Leucoagaricus* en *Leucocoprinus*, en base a les anàlisis filogenètiques, ja que formen part del mateix clade i *Leucocoprinus* és el nom més antic. Espècie saprofítica típica de les dunes litorals fixades per vegetació, (VELLINGA op. cit.; PÉREZ DE GREGORIO op. cit.) hàbitat on ha esta localitzada. Aquesta citació es una novetat per la micoflora valenciana, encara que existeix una cita en base a unes fotografies i sense mostres d'herbari d'Alfafara, Alacant (<https://www.biodiversidadvirtual.org/hongos/Leucoagaricus-purpureoilacinus-Huijsman-1955-img117335.html>); com les fotos manquen del color porpra típic de l'espècie pensem que no es tracta d'aquest taxó.

Phylloporia ribis (Schumach) Ryvar den, *Polyp. N. Eur.* (Oslo) 2: 371 (1978)
= *Phellinus ribis* (Schumach.) Qué l., *Enchir. fung.* (Paris): 173 (1886)

Codi MYCOBANK: MB320281

Figura 7E.

Descripció macroscòpica. Fructificacions pileades, plurianuals, semicirculars a trapezoidals, de 4–4,5 cm de diàmetre, de secció aplanada a subtriangular. Part estèril zonada concèntricament, amb la zona interior generalment coberta de molses i de color negre a marró negrós, les mitjanes de color marró i la més exterior de color crema. Tubs simples de fins a 3 mm de llargada i de color marró. Porus menuts, 4–6 per mm, arrodonits, de paret grossa, de color ocre més o menys fosc, amb una zona més clara al voltant. Vora de la part fèrtil, estèril, i més clara, fins a la ½ en els exemplars recollits. Trama fibrosa, elàstica, de color marró fosc, negre a les parts velles, zona central i damunt l'himeni.

Descripció microscòpica. Espores de subgloboses a amplament el·líptiques, llises, grogoses, ni amiloides, ni dextrinoides, de $(3)3,1\text{--}3,5(3,8) \times (2,4)2,6\text{--}2,9(3,1) \mu\text{m}$, $Me = 3,3 \times 2,7 \mu\text{m}$, $Q = (1,1)1,12\text{--}1,3(1,4)$, $Q_e = 1,2$, $N = 51$. Hifes terminals de la part estèril, de paret grossa, pigmentades de groc a marró de fins a $6 \mu\text{m}$ de diàmetre. Trama monomítica. Hifes de l'himeni pigmentades de marró, de paret grossa i no septades de $4\text{--}6 \mu\text{m}$ de diàmetre.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Casal de l'Esplai, 30SYJ3257, 2 m, dispersos sobre arrels i tiges d'*Ephedra*, 27/11/2018, leg. A. Conca & J. Ormad, ACM218122; Alacant, Alfafara, el Planet, 30SYH1295, 530 m, gregaris i imbricats sobre soca de *Crataegus monogyna*, 24/12/2021, leg. A. Conca, ACM221317.

Observacions. Els caràcters diferencials d'aquesta espècie són l'absència de setes, les espores menudes i la presència d'una línia negra ben desenvolupada (RYVARDEN & MELO 2017; BERNICCHIA & GORJÓN 2020). Encara que normalment es presenta sobre angiospermes, com *Crataegus monogyna* en el cas de ACM221371, la seua presència sobre *Ephedra*, una gimnosperma, ha esta documentada per RYVARDEN & MELO (op. cit.). Aquest fong ja ha estat citat del desert de les Palmes (Castelló) per TORREJÓN (2004), sobre els arrels i la soca d'una servera (*Sorbus domestica*) morta.

***Pluteus ephebeus* (Fr.) Gillet, *Hyménomycètes* (Alençon): 392 (1876) [1878]**

Codi MYCOBANK: MB240423

Figura 9A

Descripció macroscòpica. Pileus de 4 cm de diàmetre, convex a cònic convex, amb un umbó ample i baix. Marge enter, molt lleugerament estriat per transparència. Cutícula fibrosa a fibro-esquamulosa, grisa, més fosca al centre i aclarint-se cap a la vora, on es presenta blanquinosa amb un reflex rosa. Làmines atapeïdes, L = 58, l = 1(3), lliures, separades per un collaret de l'estípit, ventrudes, inicialment blanquinoses, rosa salmó en madurar les espores. Aresta flocosa a la lupa, concolora. Estípit 6,5 × 0,5, cilíndric, igual a subbulbós, fistulós i trencadís, amb la superfície llisa a fibril·losa i blanca. Carn escassa, blanquinosa, d'olor fúngica i sabor dolç.

Descripció microscòpica. Espores llises, d'amplament el·lipsoides a el·lipsoides, quasi rectangulars, amb les dues cares rectes a lleugerament convexes, de paret grossa, lleugerament acolorides al microscopi, de (5,8)6,3–7,4(7,9) × (4)4,4–5,5(5,9) µm, Me = 6,8 × 4,9 µm, Q = (1,1)1,2–1,67(1,7), Qe = 1,4, N = 30. Basidis cilíndrics a cilíndric-fusifomes, generalment amb 4 esterigmes, rarament amb 2 de 25–34 × 9–12 µm amb esterigmes de 3–4 µm de llargada. queilocistidis fusiformes, cilíndric-fusifomes, utrifomes a claviformes de 28–74 × 13–28 µm. Pleurocistidis escassos i dubtosos, únicament prop de l'aresta semblants als queilocistidis. Pileipellis formada per un cutis en transició a tricoderma amb les cèl·lules terminals cilíndriques a fusiformes amb pigment vacuolar i incrustant de 90–140 × 29–43 µm. Fíbules absents en tot el carpòfor.

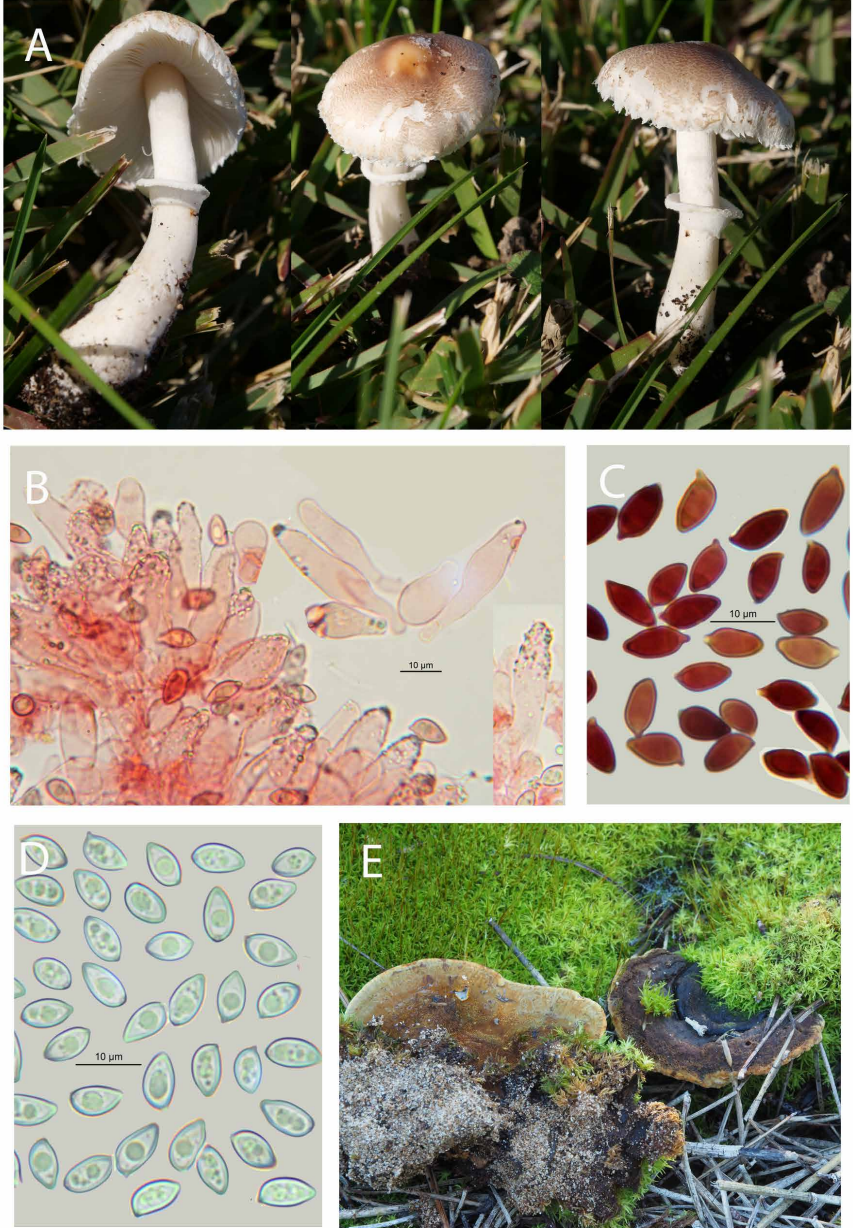

Figura 7. *Leucocoprinus purpureoilacinus* (ACM222134). **A:** Basidiomes. **B:** Queilocistidis. **C:** Espores en reactiu de Melzer. **D:** Espores en blau de cotó. **E:** *Phylloporia ribis* (ACM218122).

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, rodalies Col·legi Lluís Santàngel, 30SYJ2962, 1 m, solitari en restes vegetals indeterminats, possiblement de *Populus*, 6/11/2015, leg. A Conca & M. Micó, ACM215078.

Observacions. Els nostres exemplars concorden amb la iconografia que presenten EYSSARTIER & ROUX (2017) per *P. ephebeus*. *Pluteus murinus* Bres. que INDEX FUNGORUM considera sinònim, és una espècie semblant que se separaria de *P. ephebeus* per tenir la cutícula notòriament clivellada radialment i unes coloracions més fosques (CITERIN & EYSSARTIER 1998). A la col·lecció de la Devesa el nombre de pleurocistidis es escàs i els cistidis no són apendiculats, fets que no concorden amb la descripció de *P. ephebeus* de VELLINGA (1990). La citació de *P. ephebeus* de Mariola (CONCA ET AL. 2006) correspon realment a *P. murinus* en no acceptar la seua sinonímia amb *P. ephebeus*. Aquesta seria la tercera cita de *P. ephebeus* pel País Valencià, en acceptar com a tals les de MAHIQUES (1995) i GARRIDO ET AL. (2012).

Pluteus izurun Arrillaga & Justo in Menolli Jr, Justo, Arrillaga, Pradeep, Minnis & Capelari, *Phytotaxa* **188**(2): 82.

Codi MYCOBANK: MB809614

Figura 8 i ANNEX I

Descripció macroscòpica. Pileus de fins 4,5 cm de diàmetre, inicialment parabòlic a campanulat, passa a convex a pla convex amb un umbó obtús ample que presenta un xicotet mèlic en els exemplars adults. Superfície recoberta de pèls de color verd oliva en els exemplars joves, en créixer la part pilosa queda reduïda a l'umbó central; la resta blanquinosa, estriada per transparència a acanalada en els exemplars més vells. Làmines atapeïdes, amb 1 a 3 lamèl·lules, lliures, un poc ventrudes, blanquinoses en un primer moment, passen a rosa clar en madurar les espores. Aresta suaument flocosa, concolora o un poc més clara. Estípit $6 \times 0,6(0,8)$ cm, cilíndric, bulboset a la base, fistulós. Superfície blanca, fibril·losa longitudinalment, amb pèls verd blavosos més abundants en els exemplars molt joves i a la base, que desapareixen en créixer. Carn escassa, blanquinosa als exemplars adults, amb tonalitats blau verdoses als joves, sense olor significatiu i sabor dolç.

Descripció microscòpica. Espores amplament llises, el·líptiques, de rectangulars a rectangulars obovades, de paret grossa, de $(6,3)6,8-8(8,7) \times (5)5,1-6,1(6,5)$

μm , $Me = 7,4 \times 5,6 \mu\text{m}$, $Q = (1,2)1,22-1,4(1,5)$, $Q_e = 1,3$, $N = 43$. Queilocistidis claviformes, fusiformes, subcilíndrics, puntualment septats, amb àpex arrodonit o papil·lats, de $33-57 \times 8-18 \mu\text{m}$. Pleurocistidis fusiformes, clavifomes i septats en els individus joves, sempre de paret prima, amb l'àpex obtús i arrodonit, de $57-88 \times 14-28 \mu\text{m}$. Pèls de la cutícula amb pigment intracel·lular de color blau verdós. Fíbules absents.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3058, 2'5 m, 29/10/2022, tres exemplars sobre un tronc de pi tombat, leg. A. Conca, M. Micó & C. Cambra, ACM222074, VAL_Myco 1759.

Observacions. No hem pogut obtenir una seqüència completa de la regió ITS, però el fragment de la seqüència estudiat inclou la mostra dins del grup de *Pluteus glaucotinctus* s.l. Aquest grup ha estat estudiat per MENOLLI ET AL. (2014), que descriuen 5 espècies: *P. glaucotinctus*, *P. izurum*, *P. meridionalis*, *P. padanilus* i *P. thoenii*. Seguint les descripcions dels trets macro- i microscòpics presents a MENOLLI ET AL. (op. cit.), pensem que es tracta de *P. izurum*, encara que les espores presenten una Q major, però la resta de caràcters concorden i, a més a més, és l'única espècie present a Europa. Descartem *P. glaucotinctus* E. Horak, amb una Q esporal més semblant a la nostra, per la manca de papil·la als queilocistidis i tenir els elements terminals de la pileipellis més llargs. La filogènia que hem inferit (ANNEX I) ubica la mostra valenciana més propera al tipus de *P. meridionalis* Menolli & Capelari (HM562157), que al tipus de *P. izurum* (JQ065023). El número de bases nucleotídiques que se'n separen a la regió ITS és mínim, i tal vegada siga aquest el motiu de la incertesa en el posicionament filogenètic de la nostra mostra, a més de la seua longitud curta. Això no obstant, si tenim en compte els caràcters morfològics i anatòmics, cal advertir que *P. meridionalis* manca dels tons blaus verdosos que hem vist nosaltres a l'estípit, té una $Q > 1,4$ i els pleurocistidis presenten projeccions laterals (MENOLLI ET AL. op. cit.). Amb això, la nostra decisió és optar per *P. izurum*. Finalment, *P. padanilus* Justo & C.K. Pradeep presenta els pleurocistidis amb àpex truncat, prolongacions curtes, i de vegades, estan septats i amb pigment parietal a l'àpex, mentre que *P. thoenii* Menolli & Minnis té les espores subgloboses i els queilocistidis més llargs. Ens crida força l'atenció la presència de pleurocistidis claviformes a utrifomes i septats a l'exemplar més tancat, que no hem observat a l'exemplar adult. MENOLLI ET AL. (op. cit.) assenyalen que totes les espècies excepte *P. izurum* es troben a la zona tropical (Brasil, Congo i l'Índia) en ecosistemes amb una elevada humitat ambiental. La situació de la Devesa de l'Albufera entre la mar Mediterrània

i l'Albufera aportaria la suficient humitat per la fructificació. A diferència de *P. izurun*, del qual es trobaren 10 exemplars al llarg d'un mes, nosaltres únicament observarem tres basidiomes, un de desenvolupat i altres dos en fase botó, del qual en recollirem dos, quan al cap de tres dies tornarem, no trobarem cap rastre, ja que una ponentada havia assecat la zona. Les visites realitzades l'any següent foren infructuoses. Altra consideració important seria el seu creixement sobre fusta de pi, front a la fusta de *Quercus* on ha estat trobat *P. izurun*. Evidentment, la seua presència representa una novetat per a la micobiota del País Valencià i la segona citació a nivell peninsular.

***Psathyrella panaeoloides* (Maire) Arnolds, *Bibliothca Mycol.* 90: 433 (1982)**

Codi MYCOBANK: MB109191

Figura 9B-F.

Descripció macroscòpica. Pileus d'1–2 cm de diàmetre, de semiesfèric a convex, generalment no umbonat. Marge recte, llis, sense restes de vel, ni estriat per transparència. Superfície llisa, rugulosa en assecar-se, higròfana, de color marró ocre a marró fosc, decolorant-se cap al crema, restant el centre ocre. Làmines mitjanament atapeïdes, L = 29–35, l = 1–3, adnates, lleugerament ventrudes, inicialment de color gris, passen a marró porpra o marró negrós en madurar les espores. Aresta flocosa a la lupa, un poc més clara, sense línia roja. Estípit 1,8-3 × 0,1-0,3 cm, cilíndric, d'igual a subbulbós, no radicant, fistulós i altament fràgil, recte. Superfície blanquinosa, flocosa a l'àpex. Carn escassa, blanquinosa, sense olor ni sabor significatius.

Descripció microscòpica. Espores llises, de color marró fosc al microscopi, el·lipsoïdes en visió lateral, ovoides a obtruncocòniques en visió frontal, amb un porus germinatiu central i ample (1,7–2,2 µm), de (7,6)8–8,2(9) × (4,2)4,6–5,6(5,8) × (5,7)5,9–6,4(6,5) µm, Me = 8,4 × 5,3 × 6,2 µm, Qe = 1,3–1,7. Basidis d'esferopedunculats a claviformes, de 15–25 × 7–10 µm. Queilocistidis langeniiformes a utriiformes, de 22–36 × 9–15 µm. Paracistidis abundants, esferopedunculats a claviformes de 15–22 × 11–14 µm. Pleurocistidis utriiformes escassos, de 32–50 × 11–14 µm. Caulocistidis semblants als cistidis himenials agrupats en feixos. Cutícula formada per una himenoderma de cèl·lules claviformes. Fíbules presents, però no abundants.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, mallada de la Garrofera,

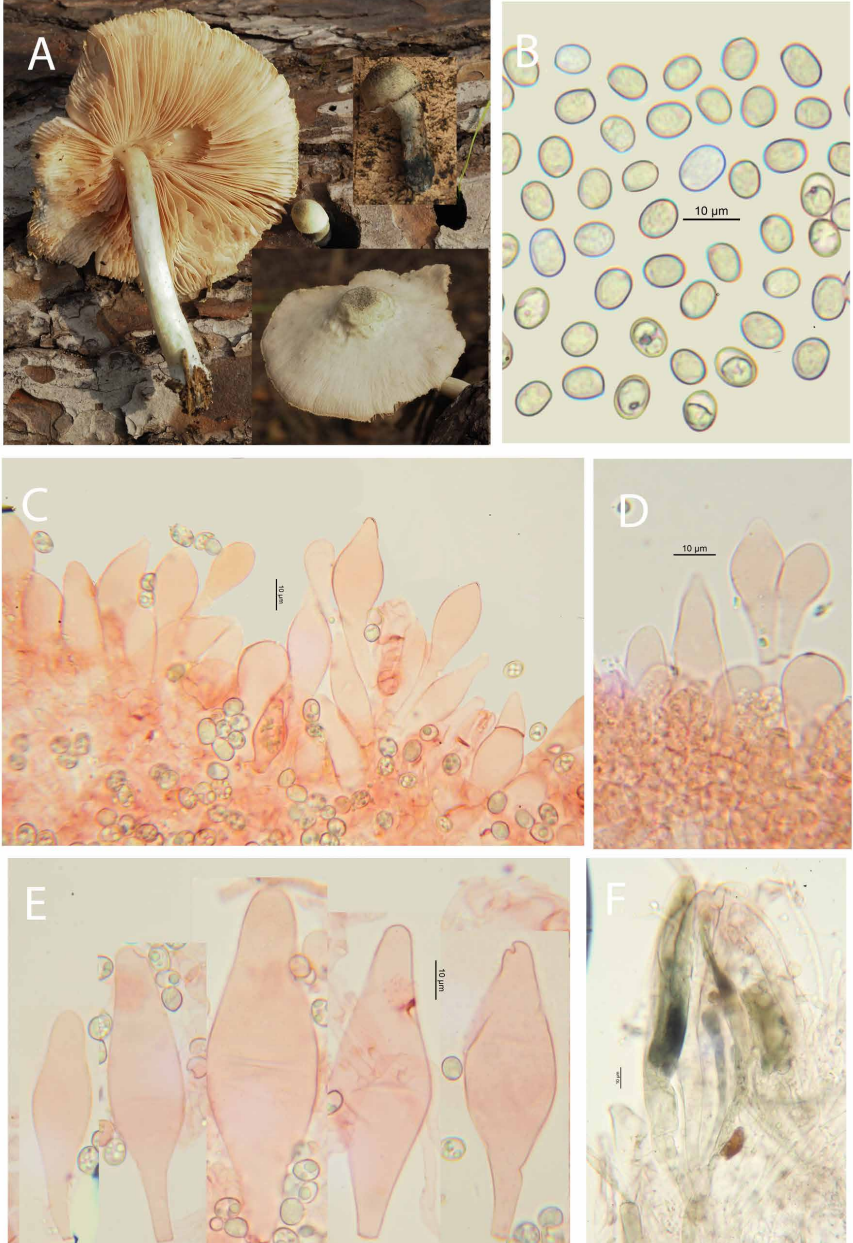

Figura 8. *Pluteus izurum* (ACM222074). **A:** Basidiomes. **B:** Espores. **C-D:** Queilocistidis. **E:** Pleurocistidis. **F:** Pileipellis.

30SYJ3061, 0'5 m, tres exemplars en un caminet entre les plantes crasses de la mallada, 5/01/2010, *leg.* A. Conca, ACM 210003; *ibidem*, Tallafocs de la Rambla, 30SYJ3061, 1 m, quatre exemplars a la vora del camí, 14/12/2022, *leg.* A. Conca & J. Ormad, ACM222131; València, Bocairent, Serra de Mariola, pla de la Font, 30SYH0991, 850 m, dispersos entre l'herba d'un prat, 27/04/2021, *leg.* A. Conca, ACM221060.

Observacions. El trets diferencials d'aquesta espècie són les dimensions mitjanes dels carpòfors i, fonamentalment, les espores troncocòniques a subtriangulars en visió frontal i els cistidis utriformes (KITS VAN WAVEREN 1985; MUÑOZ & CABALLERO 2012; HEYKOOP ET AL. 2017; ÖRSTADIUS 2023). KITS VAN WAVEREN (op. cit.), assenyala que el nombre d'espores troncocòniques a subtriangulars és molt variable en funció de les col·leccions, des de molt poques a majoritàries, a ACM210003 i ACM222131 les espores d'aquest tipus eren majoritàries mentre que a ACM221060 eren minoritàries. MUÑOZ & CABALLERO (op. cit.), citant a Melzer indiquen una gran variabilitat en la forma, hàbit i dimensions dels basidiomes, les mostres que hem recollit sempre estan en dimensions entre 1–2 cm de diàmetre, encara que el pileus pot ser més cònic (ACM210003) o més semiesfèric a convex. La majoria d'autors anteriors indiquen la presència de vel, fet que no hem observat, possiblement per la manca d'exemplars joves. Es tracta d'una espècie heliòfila que apareix en herbassars un tant nitròfils sobre dunes costaneres fixes (ACM222139) o a la muntanya mitjana (ACM221060). ACM210003 es trobava en un caminet en el interior de la mallada del Saler, és a dir, en un ambient halòfil, aquest hàbitat es va fer pensar en un primer moment en *Candolleomyces halophilus*, però la presència de pleurocistidis elimina aquesta possibilitat. Encara que es tracta d'una de les espècies del gènere més comuna (MUÑOZ & CABALLERO op. cit.) aquestes són les primeres referències per la microbiota valenciana.

***Rhizopogon roseolus* (Corda) Th. Fr., Svensk bot. Tidskr. 3: 282 (1909)**

Codi MYCOBANK: MB100130

Figura 10A

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, antic càmping el Saler, 30SYJ3062, 3 m, semihipogeus sota *Pinus halepensis*, 30/11/2020, *leg.* J. Ormad & A. Conca, ACM220056.

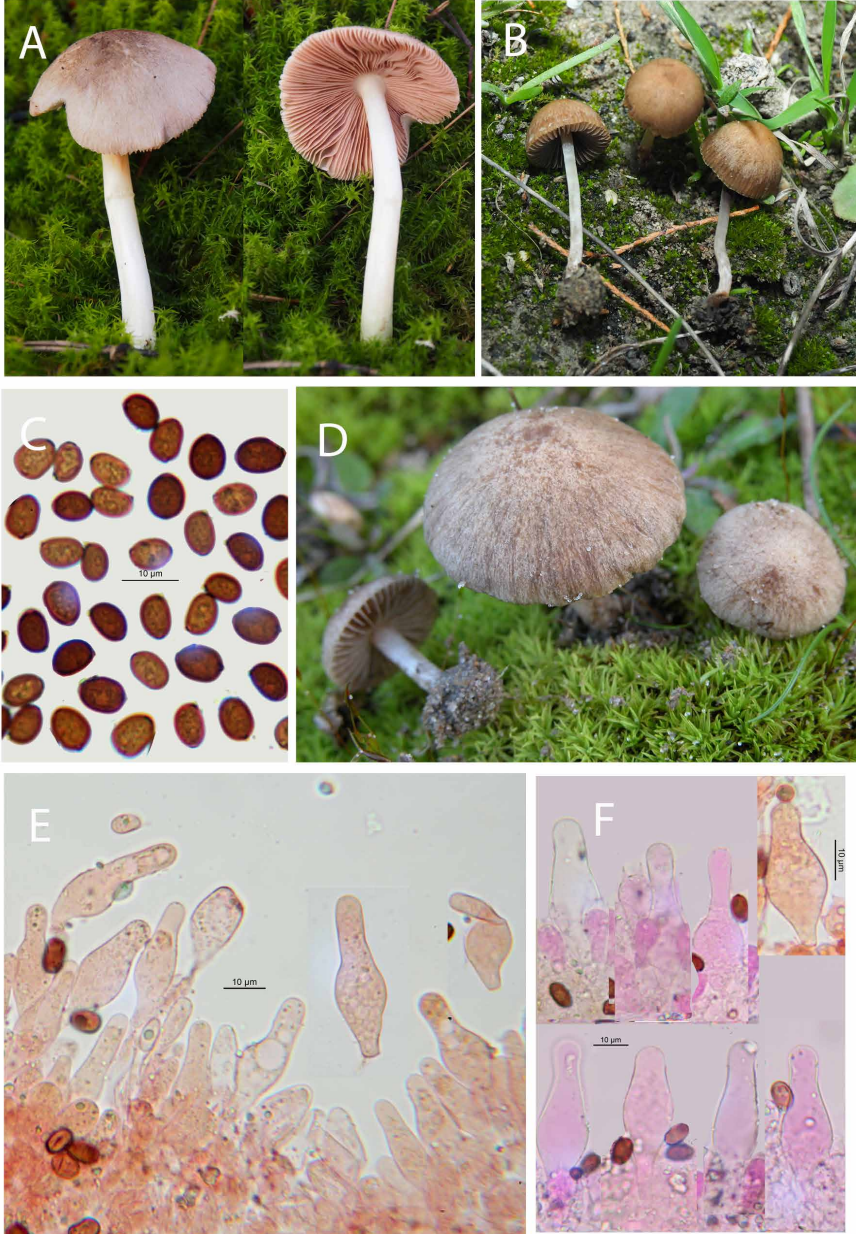

Figura 9. A: *Pluteus ephebeus* (ACM215078). *Psathyrella paneoloides* (ACM22135): Basidiomes (B) i espores (C). *Psathyrella paneoloides* (ACM210003): Basidiomes (D). *Psathyrella paneoloides* (ACM221060): Queilocistidids (E) i pleurocistidids (F).

Observacions. *Rhizopogon roseolus* es caracteritza pel seu peridi prim, de 2–4 mm de gruix, que esdevé roig en fregar-lo i les espores el·lipsoïdes a cilíndriques, uni- o bigutulades (MARTÍN 1996; MONTECCHI & SARASINI 2000). Espècie amplament citada a nivell del País Valencià (GARCÍA & PÉREZ 2002). Viu associada als pins, i recentment ha estat citada de dunes costaneres a Elx al Pinet de la Marina, en un hàbitat igual al de la Devesa de l'Albufera (MIR ET AL. 2023).

Rubroboletus lupinus (Fr.) Costanzo, Gelardi, Simonini & Vizzini, in Vizzini, *Index Fungorum* **233**: 1 (2015)
= *Boletus lupinus* Fr., *Epicr. syst. mycol.* (Upsaliae): 418 (1838) [1836-1838]

Codi MYCOBANK: MB551144

Figura 10B

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3059, 2'5 m, 30/11/2020, dispersos i tallats per terra en un pinar de *Pinus halepensis* i *P. pinea* amb *Quercus coccifera*, leg. A. Conca & J. Ormad, ACM220055.

Observacions. Espècie amb citacions al llarg de tot el territori valencià, generalment en carrascars calcaris, però també sota sureres (*Quercus suber*) sobre sòls descalcificats (CONCA & MAHIQUES 2003; CONCA & TEJEDOR 2005). Els exemplars de la Devesa creixien en un pinar amb escassa presència de coscolla (*Quercus coccifera*), possiblement a l'espècie amb la que formaven micorrizes. Aparici ja l'observa el 12 d'octubre de 1988 però des d'aleshores no l'havíem vist. Els nostres exemplars presentaven el peu tallat i estaven tirats en terra, possiblement per cercadors de boletals (*Suillus* i *Xerocomus*) de Polònia o altres països de l'est que freqüenten la zona.

Scleroderma polyrhizum (J.F. Gmel.) Pers., *Syn. meth. fung.* (Göttingen) **1**: 156 (1801)

Codi MYCOBANK: MB414483

Figura 10C-F

Descripció macroscòpica. Carpòfors inicialment tancats, globosos o ovoides, de 3–4 × 3,5–3 cm; posteriorment oberts en estrella amb la base sense pseudoestípit,

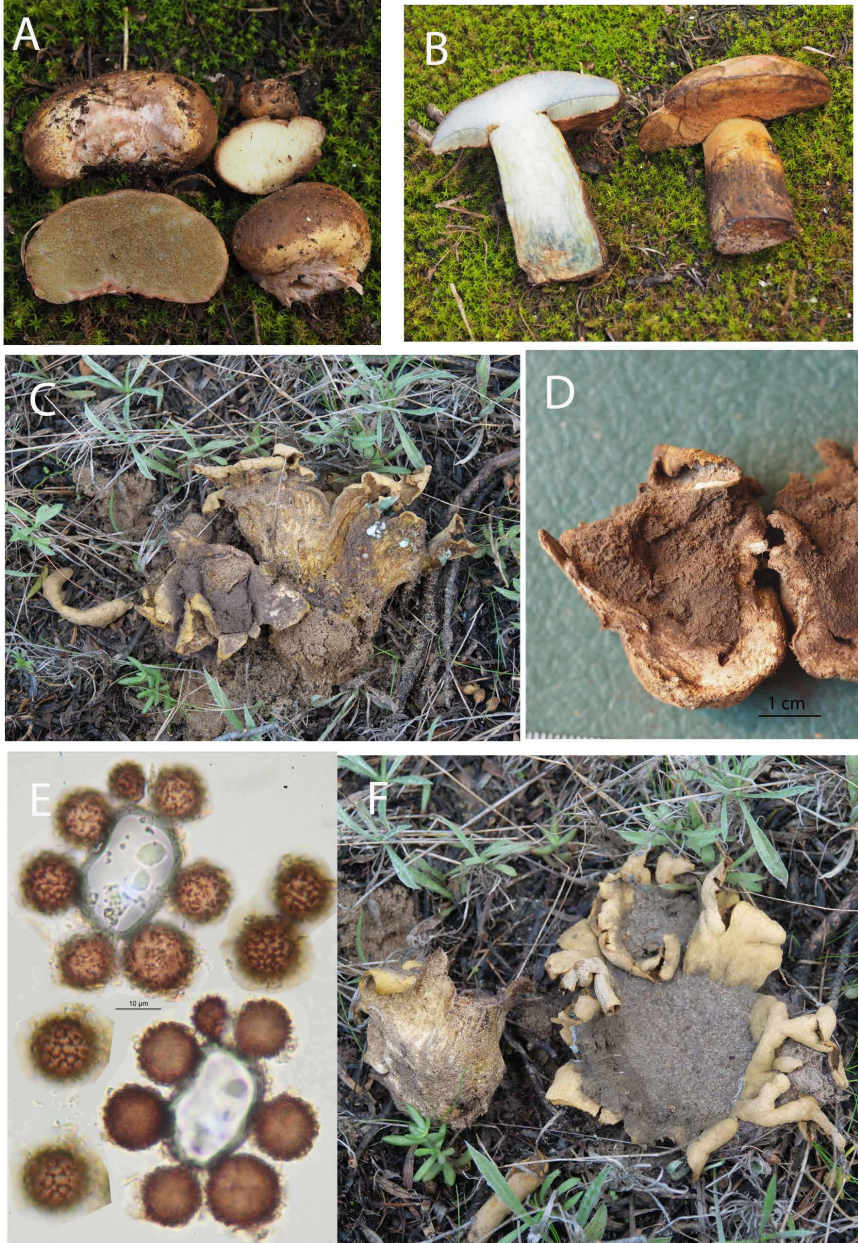

Figura 10. A: *Rhizopogon roseolus* (ACM220056). B: *Rubroboletus lupinus* (ACM220055). C-D i F: Basidiomes de *Scleroderma polyrhizum* (ACM222141). E: Espores.

de fins 6 cm de diàmetre. Peridi més prim a la part superior gros cap a la base de fins 7 mm de grossor, coriacci, tomentós a aracneiforme par la part externa, de color groc, més fosc a la cara interna. Gleba polsosa de color gris groguenc a marró fosc.

Descripció microscòpica. Espores arrodonides, subreticulades de (9,9)10,2–13,8(15,1) × (8,6)9,9–12,8(14) µm, Me = 12,3 × 11,7 µm, Q = 1–1,1(1,3), Qe = 1,1, N = 33. Capil·lici format per hifes hialines de paret prima, fibulades, de 2–4 µm de diàmetre.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Pla de la Sanxa, 30SY3058, 1,5 m, dispersos en un pinar sobre dunes fixes, 22/12/2022, leg. A. Conca & J. Ormad, det. A. Conca & L.A. Parra, ACM222141.

Observacions. La nostra mostra concorda amb la descripció de CALONGE (1998), que assenyala com a trets diferencials els basidiomes grans de fins 25 cm quan estan oberts i el peridi gros i molt coriacci. Del mateix gènere estan presents a la Devesa *S. cepa* Pers.: Pers. i *S. verrucosum* (Bull.) Pers., tots dos amb les espores espinoses, no reticulades, hifes sense fíbules i peridi més prim. Localitzat en un pinar de *Pinus halepensis* i *P. pinea*, amb els que forma micorrizes, sobre els sòls arenosos de les dunes secundàries, que correspon a un dels hàbitats assenyalats per CALONGE (op. cit.). Aquesta recol·lecta constitueix la primera referència de la seua presència a les terres valencianes.

Trametes trogii Berk., in Trog, *Mitt. naturf. Ges. Bern* **171-173**: 52 (1850) = *Corioloopsis trogii* (Berk.) Domański, *Mała Flora Grzybów*, I Basidiomycetes (Podstawczaki), Aphyllophorales (Bezblaszkowce). (5) Corticiaceae (Kraków) **1**: 230 (1974) = *Funalia trogii* (Berk.) Bondartsev & Singer, *Annls mycol.* **39**(1): 62 (1941)
Codi MYCOBANK: MB208715

Figura 11A-B

Descripció macroscòpica. Carpòfors efuso-reflexos a plans, de contorns concoide a rectangular, de 4–8 cm de llargada i 3–3,5 d'amplària. Superfície estèril de convexa a còncava, parcialment zonada, fortament hirsuta amb pèls de color groc a groc brut. Himeni tubular format per tubs simples de 3–5 mm de longitud de color ocre. Porus arrodonits, irregulars, allargats a les zones resupinades, progressivament

més menuts cap al marge, de paret més o menys grossa, 1(2) per mm, blanquinosos a ocre, més clars cap a la vora. Context estret, de fins 1 mm, fibrós, de color groc-ocre. KOH 30 % produeix un enfosquiment de la part superior dels tubs. Esporada blanca.

Descripció microscòpica. Espores llises, cilíndriques de (7,1)8–9,3(10,9) × (3,2)3,4–4,4(4,6) µm, Me = 8,7 × 3,9 µm, Q = (1,9)2,1–2,5(2,6), Qe = 2,3, N = 31. Hifes esquelètiques abundants, rectes, de paret grossa, sense septes ni fíbules, de 3–4,5 µm de diàmetre.

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Mallada redona, 30SYJ3061, 1 m, imbricats sobre tronc de *Tamarix*, 14/12/2022, leg. A. Conca & J. Ormad, ACM 222132.

Observacions. Diferenciem aquesta espècie de la pròxima *Corioloopsis gallica* (Fr.) Ryvarden per la reacció suau que presenta front a KOH, els porus majors i les espores significativament menors en *Trametes trogii* (BERNICCHIA & GORJÓN 2020). Citada fonamentalment de *Populus* i *Salix*, encara que també d'altres gimnospermes arbòries o arbustives, (BERNICCHIA & GORJÓN 2020; RYVARDEN & MELO 2017). No hem trobat cap referència bibliogràfica de la seua presència sobre *Tamarix*, arbre on l'hem localitzat a la Devesa. Citat d'Ontinyent (València) per MAHIQUES (1995) i d'Alcoi (Alacant) per CONCA ET AL. (2003), sempre sobre fusta de xop (*Populus x canadiensis*).

Tubaria cistophila Cheype, *Bulletin Semestriel de la Fédération des Associations Mycologiques Méditerranéennes* 12: 45 (1997)

Codi MYCOBANK: MB504393

Figura 11C-D

Material estudiat. València, Devesa de l'Albufera, Gola de Pujol, 30SYJ3059, 1 m, gregaris sobre fulles de *Cistus salviifolius* & *Halimium halimifolium*, 16/11/2012, leg. A. Conca & F. García, ACM212056.

Observacions. CHEYPE (1997) caracteritza l'espècie per les seues dimensions menudes, l'habitat sobre fulles de *Cistus albidus*, els cistidis langeniiformes, sovint capitulats a subcapitulats, fíbules escasses i menudes; trets que compleix la nostra recol·lecta, excepte l'habitat que en el nostre cas són fulles

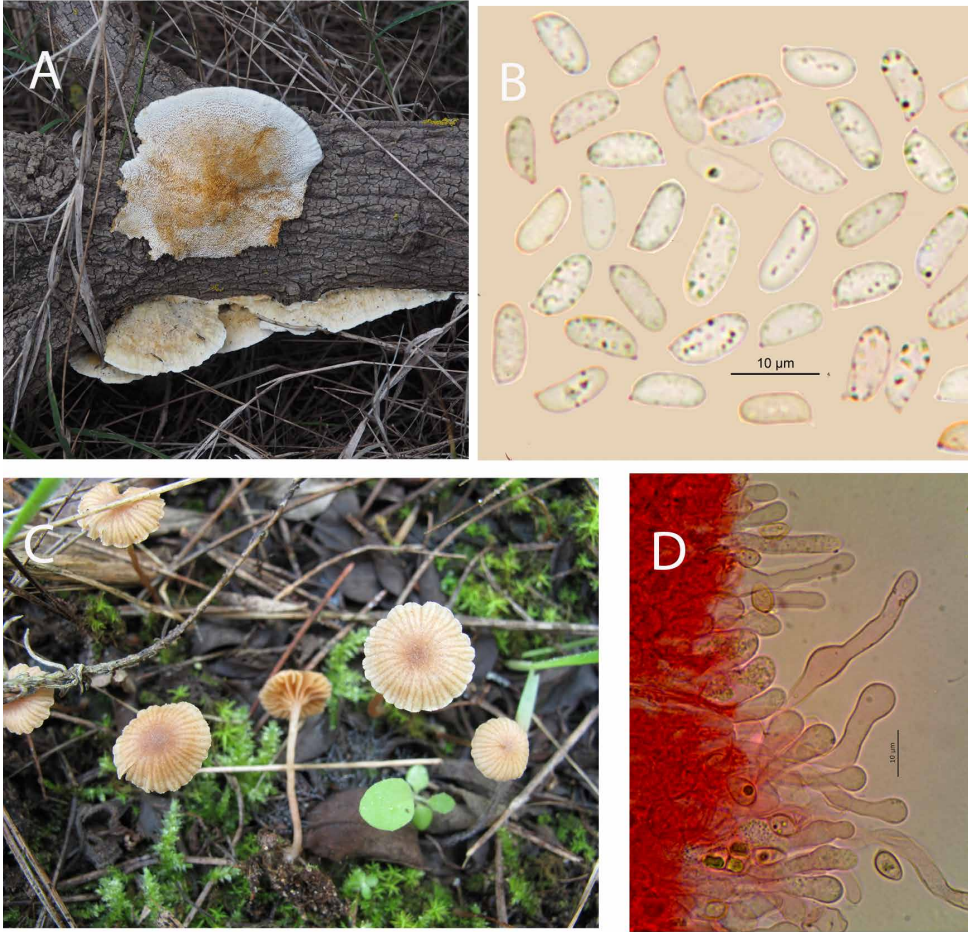

Figura 11. *Trametes trogii* (ACM222132). A: Basidiomes B: Espores. *Tubaria cistophila* (ACM212056): Basidiomes (C) i queilocistidis (D).

de *C. salviifolius* i *Halimium halimifolium*. Citada al PN del desert de les Palmes (TORREJÓN 2005), a la serra Calderona (TORREJÓN 2007), als barrancs de la Vall d'Albaida (GARRIDO ET AL. 2012), al PN de la serra de Mariola (CONCA ET AL. 2015) i al PN del Carrascar de la Font Roja (CONCA ET AL. 2020) sempre sota o sobre fulles de *Cistus albidus*.

CONCLUSIÓ

S'aporten 24 noves espècies al catàleg micològic de la Devesa de l'Albufera; entre d'elles nou són novetat per la micoflora Valenciana, aquestes espècies són assenyalades amb un asterisc al llistat següent. Remarquem la presència d'*Amanita pantherina* a nivell del mar en zona climàtica mediterrània seca (precipitació anual 460 mm). Relacionem a continuació les espècies comentades en aquest treball:

**Agaricus boisseletii* Heinem.

Amanita pantherina (DC) Krombh.

Battarrea phalloides (Dicks.) Pers

**Candolleomyces halophilus* (Esteve-Rav. & Enderle) D. Wächt. & A. Melzer

**Clitocybe leucodiatreta* Bon

Clitocybe lituus (Fr.) Métrod

Conocybe semiglobata Kühner & Watling,

**Crepidotus subverrucisporus* Pilát

**Crinipellis pedemontana* Vizzini, Antonín & Noordel,

Entoloma nitens (Velen.) Noordel.

Fuscoporia torulosa (Pers) T Wagner & M Fisch.

Inosperma cervicolor (Pers) Matheny & Esteve-Rav

Lentinellus micheneri (Berk. & M.A. Curtis) Pegler

Lepiota cristata (Bolton) P Kumm.

**Leucocoprinus purpureolilacinus* (Huijsman) M. Asif, Saba & Vellinga

Phylloporia ribis (Schumach) Ryvarden

Pluteus ephebeus (Fr.) Gillet

**Pluteus izurun* Arrillaga & Justo

**Psathyrella panaeoloides* (Maire) Arnolds

Rubroboletus lupinus (Fr.) Costanzo, Gelardi, Simonini & Vizzini

Rhizopogon roseolus (Corda) Th. Fr.,

**Scleroderma polyrhizum* (J.F. Gmel.) Pers.,

Trametes trogii Berk.

Tubaria cistophila Cheype

AGRAÏMENTS

A Guillermo Muñoz (La Rioja) per l'ajuda prestada en la determinació de *Psathyrella panaeoloides*. A Pedro Arrillaga pels comentaris sobre *Pluteus izurun*. Al membres de Micolist i la Usonera, que sempre estan disposats a donar una ma. Als amics Javier Ormad, Paco Martínez Tolosa i Fernando García que ens han acompanyat en nombroses excursions i ens han aportat material interessant. A Mercé Micó, companya de vida des de fa molts anys, sinó fos per la seua infinita paciència i suport, molts treballs no hagueren estat possibles. A les autoritats del parc natural de la Devesa de l'Albufera per les facilitats donades per desplaçar-nos per l'interior del parc.

BIBLIOGRAFIA

- ANTONIN, V. & NOORDELOOS, M.E. (2010). *A monograph of marasmiod and collybioid fungi in Europe*. IHW-Verlag. Eching.
- APARICI, R. & MAHIQUES, R. (1996). Agàrics de la zona litoral de "El Saler" (València) I. *Butlletí de la Societat Micologica Valenciana* 2: 15–37.
- BALLARA, J. & POUMARAT, S. (2010). Espècies interessants del Alzinars del Berguedà (1). *Moixeró* 1: 19–36.
- BERNICCHIA, A. & GORJÓN, S.P. (2020). *Polypores of the Mediterranean region*. Ed. Romar. Segrate. Italia.
- BON, M. (1993). Les Lepiotes. *Flore Mycologique d'Europe*. 3. *Documents Mycologiques Mémoire hors série* 3. Ed. Association d'Ecologie et de Mycologie. Lille
- BON, M. (1997). Les clitocybes, omphales et ressemblants. *Flore Mycologique d'Europe*. 4. *Documents Mycologiques*. Mémoire hors série 4. Ed. Association d'Ecologie et de Mycologie. Lille
- BON, M. (1997). Cle monographique du gener *Inocybe* (Fr.) Fr. (1ère partie: généralités et espèces acystidiées= Ss.-g. *Inosperma* Kühner. *Documents Mycologiques*: XXVII: 105: 1–51.
- BURGUETE, A. (1995). Bolets de la Serra d'Espadà (Castelló). *Butlletí de la Societat Micologica Valenciana* 1: 99–109.

CANDUSSO, M. & LANZONI, G. (1990). *Lepiota* s.l. *Fungi Europaei*, 4. Ed. Giovanna Biella. Saronno.

CARBÓ, J. & PÉREZ DE GREGORIO, M.A. (1999). Cuatro especies de hongos interesantes citadas por primera vez en la Península Ibérica. *Revista Catalana de Micologia* **22**: 77–90.

CARBÓ, J., PÉREZ DE GREGORIO, M. A. & TORRENT, A. (2016). *Crinipellis pedemontana* en Bolets de Catalunya de la Península Ibérica i de les Illes Balears, Col. XXXV núm: 1710.

CHEYPE, J. (1997). Une nouvelle espèce des cistes méditerranéens: *Tubaria cistophila* sp. nov. *Bulletin Semestriel de la Fédération des Associations Mycologiques Méditerranéennes* **12**: 41–46.

CITERIN, M. & EYSSARTIER, G. (1998). Cle analytique du genre *Pluteus* Fr. *Documents Mycologiques XXVIII*, **111**: 47–67.

CALONGE, F.D. (1998). *Gasteromycetes, I. Lycoperdales, Nidulariales, Phallales, Sclerodermatales, Tulostomales. Flora Mycologica Ibérica*. Vol 3. Ed. Real Jardín Botánico Madrid & J. Cramer. Madrid Berlin Stuttgart.

CONCA, A. & MAHIQUES, R. (2002). Boletals de les comarques centrals valencianes. *Butlletí. Societat Micològica Valenciana* **7**: 239–257.

CONCA, A. & TEJEDOR, F. (2005). El gènere *Boletus* Dill. ex Fr. al País Valencià. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **10**: 55–76.

CONCA, A., GARCÍA, F., MARTÍNEZ, FDP. & MAHIQUES, R. (2003). Basidiomicets dels carrascar de la Font Roja II. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **8**: 177–222.

CONCA, A., GARCÍA, F., MARTÍNEZ, F. DE P., & MAHIQUES, R. (2004). Basidiomicets del Parc Natural de la Serra de Mariola (I). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **9**: 291–344.

CONCA, A., ORMAD, J. & GARCÍA, F. (2006). Fongs nous o poc citats al País Valencià. I. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **11**: 91–104.

- CONCA, A. ORMAD, J. & GARCÍA ALONSO, F. (2010). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera (València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **15**: 101–155
- CONCA, A. ORMAD, J. & GARCÍA ALONSO, F. (2011). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera II (València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **16**: 177–227.
- CONCA, A. ORMAD, J., GARCÍA ALONSO, F. & MARTÍNEZ TOLOSA, F. DE P. (2014). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera III (València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **19**: 143–172.
- CONCA, A., GARCÍA, F., MARTINEZ, F. DE P., & MAHIQUES, R. (2015). Basidiomicets del Parc Natural de la serra de Mariola (II). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **20**: 47–172.
- CONCA, A., GARCÍA, F. & MAHIQUES, R. (2020). Basidiomicets del Parc natural del Carrascar de la Font Roja (l'Alcoià, Alacant) III. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **24**: 9–117.
- CONCA, A., MARTÍNEZ, F. DE P., APARICI, R., ORMAD, J. & GARCÍA, F. (2017). Basidiomicets nous per la Devesa de l'Albufera IV (València). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **22**: 7–71.
- CONSIGLIO, G. & SETTI, L. (2008). *Il Genere Crepidotus in Europa*. A.M.B. Fondazione Centro Studi Micologici. Brescia.
- CONSTANTINO, C. & SIQUIER, J. L. (2006). *Els Bolets de les Balears*. Vol I. 2n edició. Ed. Micobaleare, c.b. Soller.
- CURCÓ, C. (2014). *Clitocybe leucodiatreta*: núm. 1612. In: Bolets de Catalunya de la Península Ibèrica i de les Illes Balears. XXXIII col·lecció. Ed Societat Catalana de Micologia.
- ESTEVE-RAVENTÓS, F. & ENDERLE, M. (1992). *Psathyrella halophila* spec. nov., eine neue Art aus der Sektion Spintrigerae (Fr.) Konrad & Maublanc vom Meeresstrand der Insel Mallorca (Spanien). *Zeitschrift für Mykologie* **58**: 205–209.
- FERRARI, E. (2006). *Inocybe alpine e subalpine*. Il genere *Inocybe* (Fr.) Fr. nel nord Italia e paesi limitrofi. Fungi non delineati: XXXIV-XXXV-XXXVI, Alassio.

GARCÍA, F. & PÉREZ, P. (2002). Catàleg dels fons hipogeus de la Comunitat Valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 7: 221–238.

GARCÍA, F., VIZCAÍNO, A., CONCA, A., APARICI, R., ORMAD, J., FOS, S., CALATAYUD, V., ATIENZA, V., OLTRA, M., BOIX, A., SAMPIO, D., & BERMELL, R. (2018). *Bolets i líquens de la Devesa de l'Albufera de València*. Ajuntament de València. València.

GARRIDO, I., GARCÍA, F., MAHIQUES R., CATALÀ, S. & CONCA, A. (2012). Diversidad micológica en los barrancos de la comarca de la Vall d'Albaida (Valencia). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 17: 167–232.

GARRIDO-BENAVENT, I. (2014). The *Battarrea phalloides-stevenii* complex: múltiples sources of evidence as a strategy to unveil cryptic species within poorly characterized taxa. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 19: 17–36.

HAUSKNECHT, A. (2009). *Conocybe Fayod-Pholiotina Fayod* in Europe. *Fungi Europaei*, 11. Edizione Candusso. Alassio.

HEYKOOP, M., G. MORENO, P. ALVARADO & F. ESTEVE-RAVENTÓS (2017). El género *Psathyrella* (Fr.) Quél. s.l. en España. VI. Especies nuevas o raras y reevaluación de otras. *Boletín Sociedad Micológica Madrid* 41: 71–98.

KITS VAN WAVEREN, E. (1985). The dutch, french and british species of *Psathyrella*. *Persoonia Suppl.* 2: 1–300.

KNUDSEN, H. IN KNUDSEN, H & VESTERHOLT, J. (2008). *Lentinellus* in *Funga Nordica*. *Agaricoid, boletoid and cyphelloid genera*. Nordsvamp-Copenhagen.

PARRA, L.A. (2008). *Agaricus* L. *Allopsalliota Nauta & Bas*. *Fungi Europaei* 1. Ed. Candusso. Alassio.

PARRA, L.A. & N. MACAU (2012). *Agaricus boisseletii*, primeras citas para España. *Boletín Micológico de FAMCAL* 7: 13–18.

MACAU, N. (2014). *Agaricus boisseletii* Heinem: Núm. 1061. In: *Bolets de Catalunya de la Península Ibèrica i de les Illes Balears*. XXXIII Col·lecció. Ed Societat Catalana de Micologia.

MAHIQUES, R. (1995). Fongs de Primavera a la Vall d'Albaida. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* 1: 35–45.

- MAHIQUES, R & TEJEDOR F. (2001). Amanites de la Comunitat Valenciana (I). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* 6: 209–220.
- MAHIQUES, R. (2002). Alguns bolets interessants de la primavera al 2002 a la Comunitat Valenciana. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* 7: 259–266.
- MALENÇON, G. & BERTAULT, R. (1971). Champignons de la Peninsule Iberique. I, II, III. *Acta Phytotaxonomica Barcinonensia* 8: 6–67.
- MALENÇON, G. & LLIMONA, X. (1983). Champignons de la Péninsule Ibérique VII- Flore vernale du SE: Basidiomycètes. *Anales Universidad de Murcia, Ciencias* 39 (1, 2, 3): 1–89.
- MARTIN, M. P. (1996) The genus *Rhizopogon* in Europe. *Edicions especials de la Societat Catalana de Micologia*. Vol 5. Barcelona.
- MATHENY, P.B., HOBBS, A.M. & ESTEVE-RAVENTÓS, F. (2020). Genera of *Inocybaceae*: new skin for the old ceremony. *Mycologia* 112: 83-120.
- MENOLLI, N., JUSTO, A., ARRILLAGA, P., PRADEEP C. K., MINNIS, A. M. & CAPELARI, M. (2014) Taxonomy and phylogeny of *Pluteus glaucotinctus sensu lato* (*Agaricales, Basidiomycota*), a multicontinental species complex. *Phytotaxa* 188: 78–90.
- MIR, C. & ATIENZA, V. (2009). Primera aproximació als fongs de ""El Toro"" (Castelló, est d'Espanya). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* 14: 325–348.
- MIR, C., ATIENZA, V. & GARRIDO-BENAVENT, I. (2023). Contribució al coneixement dels fongs i mixomicets de l'Illa de Tabarca i de les dunes de Pinet (La Marina, Elx, Espanya) *Butlletí Societat Micològica Valenciana* 27: 55–79
- MIR, G., MELIS, J. LL. I MASCARÓ C. (2016). *Bolets de Menorca*. Ed. Consell Insular de Menorca. Menorca Reserva de la Biosfera. Institut Menorquí d'Estudis. Maó.
- MONTECCHI, A., & SARASINI, M. (2000). *Fungi Ipogei d'Europa*. Ed. A.M.B. Fondazione Centro Studi Micologici. Trento.
- MUÑOZ, G. & CABALLERO, A. (2012). Contribución al conocimiento del género *Psathyrella* en la Península Ibérica (I). *Boletín Micológico de FAMCAL* 7: 37–74.

MUÑOZ, J.A. (2022). *Clitocybe leucodiatreta* Bon, micológica-barakaldo.org [en línea]. Fichas Micológicas, nº 161 (Actualizada el 18-XII-2022). Disponible en: <https://micologica-barakaldo.org/Clitocybe-leucodiatreta/>

NOORDERLOOS, M.E. (1992). *Entoloma* s.l. *Fungi Europaei*, 5. Ed Giovanna Biella, Saronno.

NOORDERLOOS, M.E., T.W. KUYPER & E.C. VELLINGA (2001). *Flora Agaricina Neerlandica. Agaricaceae* vol. 5. 169 pp.

NOORDERLOOS, M.E. (2004). *Entoloma* s.l. *Fungi Europaei*, 5a. Ed Candusso, Alassio.

ÖRSTADIUS, L. (2023) The genus *Psathyrella* s.l. *Fungi of Northern Europe*. Vol. 6. Ed. T. Læssøe & J. H: Petersen, Denmark.

PANCORBO, F., M.Á. RIBES, J.C. CAMPOS, J.F. MATEO, D. MERINO, S. TELLO, M. BECERRA, E. ROBLES, M.A. PÉREZ-DE-GREGORIO, J.F. MORENO & SÁNCHEZ, F. (2015). Estudio de la micobiota de los sistemas dunares de la Península Ibérica e Islas Baleares. III. *Boletín Sociedad Micológica de Madrid* **39**: 195–214.

RUBIO, E. (2011) *Clitocybe leucodiatreta* Bon in *Asturnatura*. <https://www.asturnatura.com/especie/clitocybe-leucodiatreta>

RUBIO, E. (2024) *Crinipellis pedemontana* Vizzini, Antonin & Noorderloos en *Centro de Estudios Micológicos Asturianos*. <https://www.centrodeestudiosmicologicosasturianos.org/?p=62843>

RYVARDEN, L. & MELO, I. (2017). *Poroid fungi of Europe*. 2nd edition. Synopsis Fungorum 37. Fungiflora. Oslo. Norway.

SÁNCHEZ, M., HONRUBIA, M. & TORRES, P. (1997). Hongos ectomicorrízicos del Maestrazgo. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **3**: 5–38

SIQUIER, J.L., LILLO, F. & ESTEVE-RAVENTÓS, F. (1998) Nuevas observaciones sobre *Psathyrella halophila*. *Boletín Sociedad Micológica de Madrid* **23**: 147–150.

SIQUIER, J. L. & CONSTANTINO, C. (2008). *Els Bolets de les Balears*. Vol II. Ed. Micobalear, c.b. Soller.

- SIQUIER, J.L. & SALOM, J.C. (2018). Contributo alla conoscenza del genere *Conocybe* nelle Isole Baleari (Spagna). I. *Rivista di Micologia* **61**: 35–77.
- TEJEDOR, F. & MAHIQUES, R. (2003). Amanites de la Comunitat Valenciana (II). *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **8**: 153–159.
- TEJEDOR, F. (2009). Aportaciones al Catálogo Micológico Valenciano (V). *Battarrea phalloides* (Dicks.) Pers., especie novedosa. *Butlletí Societat Micològica Valenciana* **14**: 233–235
- TORREJÓN, M. (2003). Contribución al estudio de la flora micológica del Desert de les Palmes (Castelló) II. *Revista Catalana de Micologia* **25**: 1–13.
- TORREJÓN, M. (2004). Contribución al estudio de la flora micológica del Desert de les Palmes (Castelló) III. *Revista Catalana de Micologia* **26**: 117–129.
- TORREJÓN, M. (2005). Contribución al estudio de la flora micológica del Desert de les Palmes (Castelló). IV. *Revista Catalana Micologia* **27**: 99–104.
- TORREJÓN, M. (2007). Contribución al estudio de los hongos del Parque Natural de la Serra Calderona y su área de influencia. Castelló-Valencia (España). I. Jarales (Cistion). *Revista Catalana Micologia* **29**: 17–28.
- TORREJÓN, M. (2009). A contribution to the study of fungi asociated whit *Cistus* spp. In the Sierra Calderona Nature Reserve, Castellón-Valencia, Spain. II. *Mycologia Balcanica* **6**: 111–122.
- VELLINGA, E. (1990). *Pluteus*: 31–55. In: BAS, C., KUYPER, TH. W., NOORDELOOS, M.E. & VELLINGA, E.C. *Flora Agaricina Neerlandica* vol. 2.
- VILA, J., CARBÓ, J., CABALLERO, F., CATALÀ, S., LLIMONA, X, NOORDERLOOS, M.E. & RIBES, M.A. (2013). Studies on *Entoloma*. *Fungi non Delineati* LXVI. Ed. Candusso.

Annex I. Filograma que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen valencià de *Pluteus izurun* (ACM222074, VAL_Myco 1759), recollit a la Devesa de l'Albufera, que ha sigut elaborat amb RAxML v. 8.2.11 (STAMATAKIS 2014, doi: 10.1093/bioinformatics/btu033) mitjançant l'opció de Màxima Versemblança. Les dades genètiques de partida provenien de la regió ribosòmica nuclear nrITS i s'usà el model de substitució nucleotídica GTR+ Γ . El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus (holòtip).

Primera referència de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae*, *Agaricales*) per al País Valencià

FRANCESC DE PAULA MARTÍNEZ TOLOSA^{1*}, ENRIQUE RUBIO²,
ISAAC GARRIDO-BENAVENT³, ANTONIO COUCEIRO⁴ & ANTONI CONCA FERRÚS⁵

¹C/ Xàtiva 27, E-46818 Granja de la Costera, València. E-mail: afedepekant@hotmail.com

²C/ José Cueto 3 5^ºB, E-33401 Avilés, Astúries. E-mail: enrirubio@asturnatura.com

³Departament de Botànica i Geologia, Facultat de Ciències Biològiques, C/ Doctor Moliner 50, E-46100 Burjassot, València. E-mail: Isaac.Garrido@uv.es

⁴Sociedad Micológica Andoa, Río Barcés 6, E-15660, A Barcala, Cambre, A Coruña. E-mail: acnaveira69@gmail.com

⁵P. Poeta Joan Vimbodí 5, E-46870 Ontinyent, València. E-mail: tconca@gmail.com

*Autor para la correspondència

Resum. MARTÍNEZ F. de P., RUBIO E., GARRIDO-BENAVENT I, COUCEIRO A. & CONCA A. (2024). Primera referència de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae*, *Agaricales*) per al País Valencià. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 130-145.

Es presenta una troballa recent de Penyagolosa (Castelló) de *Pulverulina praticola*, taxó molt escassament referenciat a nivell mundial, del qual es fa una descripció macro- i microscòpica, amb recolzament iconogràfic. A més, es compara la seua seqüència nrITS de l'ADN ribosòmic amb les més properes que hi ha a la base de dades del GENBANK i se'n reconstrueix la filogènia d'aquesta espècie, incloent també dades d'una col·lecció lleonesa, així com d'altres espècies properes.

Paraules clau: *Agaricaceae*, corologia, filogènia, Lleó, LSU, nova cita, País Valencià, *RPB2*.

Resumen. MARTÍNEZ F. de P., RUBIO E., GARRIDO-BENAVENT I, COUCEIRO A. & CONCA A. (2024). Primera referencia de *Pulverulina praticola* (*Porotheleaceae*, *Agaricales*) para la Comunidad Valenciana. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 130-145.

Se presenta una colección reciente de Peñagolosa (Castellón) de *Pulverulina praticola*, taxón con escasas citas a nivel mundial, de la que se realiza una descripción macro- y microscópica acompañada de iconografía. Además, se compara su secuencia nrITS del ADN ribosómico con las más cercanas que surgen al compararla con las que hay en la base de datos del GENBANK y se reconstruye una filogenia de esta especie, incluyendo también material de una colección leonesa, así como de otras especies cercanas.

Palabras clave: *Agaricaceae*, corología, filogenia, León, LSU, nueva cita, País Valenciano, *RPB2*.

Abstract. MARTÍNEZ F.de P., RUBIO E., GARRIDO-BENAVENT I, COUCEIRO A. & CONCA A. (2024). First record of *Pulverulina praticola* (Porotheleaceae, Agaricales) for the Valencian region. *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* 28: 130-145.

Pulverulina praticola, a taxon with few records worldwide, is presented based on a recent collection made in Penyagolosa (Castelló), and a macro- and microscopic description accompanied by photographs is provided. In addition, the nrITS sequence of the ribosomal DNA of the recently collected specimens are compared with the closest ones that arise when comparing it with those in the GENBANK database and a phylogeny of this species is reconstructed, including a specimen collected in León as well as closely related species.

Keywords: Agaricaceae, chorology, León, LSU, new citation, phylogeny, RPB2, Valencian country.

INTRODUCCIÓ

El gènere *Pulverulina* Matheny & K.W. Hughes fou descrit per recombinar *Clitocybe ulmicola* H.E. Bigelow, una espècie americana lignícola que creix sobre fusta d'*Ulmus* i *Quercus* (MATHENY ET AL. 2020). Les raons adduïdes per la creació del gènere són, des del punt de vista morfològic, que encara que es tracta d'un fong d'aspecte marasmioide, l'estructura de la pileipellis no és compatible amb cap fong marasmioide. A banda, les anàlisis filogenètiques el relacionaven amb *Porotheleum*, un gènere de fongs cifel-loide, morfològicament molt diferent respecte *Clitocybe ulmicola* (MATHENY ET AL. op.cit.).

Més recentment, CHALLENGE & MOREAU (2023) proposen la inclusió d'*Omphalina praticola* Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer dins del gènere *Pulverulina*, encara que hi ha diferències morfològiques clares entre, fins a eixe moment, l'única espècie del gènere, *P. ulmicola*. Això no obstant, aquests autors no troben suficients raons filogenètiques per la creació d'un nou gènere.

A l'actualitat, el gènere *Pulverulina* compren tres espècies: *P. cyathella* (J. Favre et Schweers ex Kuyper) Chalange & P.-A. Moreau, *P. praticola* (Kuyper, Arnolds et P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau i *P. ulmicola* (H.E. Bigelow) Matheny & K.W. Hughes. *Pulverulina cyathella* és una espècie europea, descrita originalment com *Omphalina cyathella* J. Favre & Schweers ex Kuyper de Suïssa i Holanda (FAVRE & SCHWEERS 1942) i de la qual en el GBIF consten dos observacions com *O. cyathella* fetes a Holanda l'any 2019 i una mostra a l'herbari de Kew. Per la seua part, *P. praticola* fou descrita inicialment com a *Omphalina praticola* en base a dues col·leccions d'Holanda (KUYPER ET AL. 1997); posteriorment, s'ha localitzat

a França i hi ha mostres en GENBANK procedents dels Estats Units, Mongòlia, Xina i Estònia (CHALLENGE & MOREAU 2023). A la Península Ibèrica tenim dues mostres, una de Lleó (RUBIO 2024) i la que presentem en aquest treball, al Massís de Penyagolosa (Castelló). *Pulverulina ulmicola*, d'acord amb les dades del GBIF, concentra la majoria del material als Estats Units, encara que també s'han trobat seqüències idèntiques en els sòls de l'Índia i Àfrica. Per tant, no existeixen a hores d'ara mostres europees.

El present estudi aporta una nova cita per a la Península Ibèrica i novetat per a la Comunitat Valenciana, trobada al Massís del Penyagolosa, de la qual s'ha realitzat l'estudi morfològic, tant macroscòpic com microscòpic i filogenètic. Finalment, es comparen les característiques que diferencien *Pulverulina* d'alguns gèneres que, d'acord amb ANTONÍN & M.E. NOORDELOOS (2004), podrien ser propers a nivell morfològic.

MATERIAL I MÈTODE

Estudi macro- i microscòpic, i taxonòmic. La metodologia utilitzada és la tradicional. S'ha realitzat l'estudi morfològic a partir del material fresc. Per a les fotografies dels carpòfors s'ha utilitzat una Olympus OM-D E-M5 Mark II amb un objectiu Zuiko de 60 mm. El microscopi ha estat l'Optika model B383PLi. Per a prendre les fotos microscòpiques, la càmera usada ha sigut l'Optika C-B5 i la seua pròpia aplicació per a l'obtenció de mesures. Per a realitzar la microscòpia s'han utilitzat els reactius Melzer i Roig Congo, mentre que per a l'estudi de la pileipellis s'usà NH₄OH al 20 %. La mostra castellanenca està dipositada a l'herbari personal de l'autor F. DE P. MARTÍNEZ (FMT), mentre que la lleonesa es troba a l'Herbari LEB de la Facultat de Ciències Biològiques i Ambientals de la Universitat de Lleó, sota el codi provisional ERD-9856, que és el personal d'un dels autors del present treball (ENRIQUE RUBIO DOMÍNGUEZ, ERD).

Aïllament de l'ADN, seqüenciació i anàlisi filogenètica. L'ADN provinent d'un tros de làmina d'un dels exemplars recol·lectats al Massís de Penyagolosa es va aïllar mitjançant un protocol modificat basat en l'ús de bromur de cetil trimetil amoni (CTAB; MURRAY & THOMPSON 1980). La parella d'encebadors ITS1F i ITS4 (GARDES & BRUNS 1993; WHITE ET AL. 1990) s'usà per amplificar i seqüenciar la regió nrITS, mentre que els encebadors LR0R i LR5 (CUBETA ET AL. 1991; VILGALYS & HESTER 1990) s'empraren per a seqüenciar una porció del 28S. Així mateix, els encebadors bRPB2-6F2 (i el revers bRPB2-6R2) o bRPB2-

7R2 s'usaren per a la regió RPB2 (MATHENY ET AL. 2007) i la parella EF1-983F i EF1-1567R (REHNER & BUCKLEY 2005) per al gen que codifica per al factor d'elongació alfa (*TEF1 α*). Les reaccions de PCR es van realitzar amb un inici en calent de 95 °C durant 5 min, seguit de 35 cicles de 45, 30, i 45 segons a 94 °C, 54 °C i 72 °C respectivament, amb un pas final d'elongació a 72 °C durant 10 min. L'èxit de les reaccions de PCR es va comprovar amb un gel d'agarosa a l'1 % per a la visualització de les bandes. Les reaccions positives es van purificar i seqüenciar emprant, generalment, els dos encebadors originals. Els cromatogrames rebuts foren visualitzats i editats (e.g., detecció i correcció de possibles errades de lectura) usant el programa SEQMANII v.5.07© (DnaStar Inc.). El número d'accés de GENBANK (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/genbank/>) corresponent a les noves seqüències generades per als diferents marcadors genètics foren: PQ201020 (nrITS), PQ201076 (LSU), PQ216434 (*TEF1 α*) i PQ216435 (*RPB2*).

En base a les seqüències disponibles dipositades a la base de dades pública GENBANK, es construïren a continuació dos filogènies (nrITS i LSU) mitjançant RAxML v.8.2.11 (STAMATAKIS 2014). Els conjunts de dades inclogueren 15 seqüències nrITS i 10 LSU descarregades de dita base de dades, entre les quals figuraven les dels grups externs (*outgroup*), necessàries per arrelar els arbres: *Porotheleum albidum* (MG250189) en el cas del nrITS, i *Leucoinocybe taniae* (OM423645) en LSU. Prèviament, els alineaments en què es basaren les anàlisi filogenètiques foren estimats a l'entorn de GENEIOUS PRIME emprant MAFFT v.7.490 (KATOH ET AL. 2002; KATOH & STANDLEY 2013) amb els paràmetres següents: algorisme FFT-NS-I x1000, la matriu de puntuació 200PAM / k = 2, una penalització per obertura de *gaps* de 1,5, i un valor *offset* de 0,123. Els alineaments resultants foren posteriorment corregits manualment, de manera que es van eliminar les regions de l'ADN ribosòmic dels flancs del nrITS corresponents al 18S i 28S. Per a la inferència de totes dues filogènies, el model de substitució nucleotídica emprat fou el GTR+G, i el recolzament dels nodes es va avaluar mitjançant els valors de *bootstrap* calculats a partir de 200 pseudorèpliques. Els arbres resultants foren editats gràficament amb l'ADOBE ILLUSTRATOR 2021.

RESULTATS I DISCUSSIÓ

Estudi de la variabilitat genètica i filogènies. L'alineament de les 16 seqüències nrITS assolí una longitud de 648 parelles de bases nucleotídiques, de les quals 173 foren variables mentre que 52 d'elles representaren posicions variables

úniques (*singletons*). La seqüència generada de la col·lecció de Penyagolosa de *Pulverulina praticola* fou idèntica a la de l'epítip (OR122347), mentre que se'n separava només una substitució de la mostra de Lleó (OR708695). A la filogènia de RAxML (Figura 1) s'observa que les dues mostres espanyoles i dues de França, una de les quals representa l'epítip, formen un subclade amb alt recolzament de *bootstrap* (100 %) a dintre d'un clade major (requadre verd) que representa l'espècie *Pulverulina praticola*. En aquest clade hi trobem dos subclades addicionals, un configurat per mostres ambientals de Mongòlia, i l'altre per dues mostres dels Estats Units. Segons la nostra filogènia, i amb les dades de seqüències disponibles, *Pulverulina ulmicola* i una espècie encara no descrita d'aquest gènere serien el grup germà de *P. praticola*.

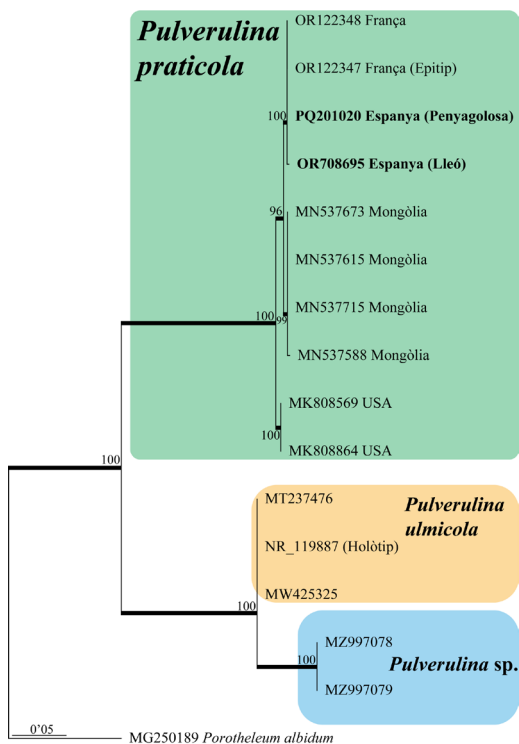

Figura 1. Filograma elaborat amb RAxML v. 8.2.11 i dades del marcador nrITS que representa la ubicació filogenètica dels espècimens de *Pulverulina praticola* recol·lectat al Massís de Penyagolosa (FMT00102020P) i a Lleó (ERD-9856). El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon, el país d'origen i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus.

En el cas de l'alineament de les 11 seqüències de la regió LSU, la longitud total d'aquest fou de 926 parelles de bases, de les quals 11 eren variables i 47 *singleton*. La nova seqüència obtinguda del material castellonenc i la de l'epítip (OR105011) foren idèntiques i, per tant, a la filogènia obtinguda (Figura 2) s'ubiquen en el mateix clade (requadre verd). Dita filogènia també recolza la ubicació del gènere *Pulverulina* a dintre de la família *Porotheleaceae*, i per altra banda situa a *P. ulmicola* com l'espècie germana de *P. praticola*.

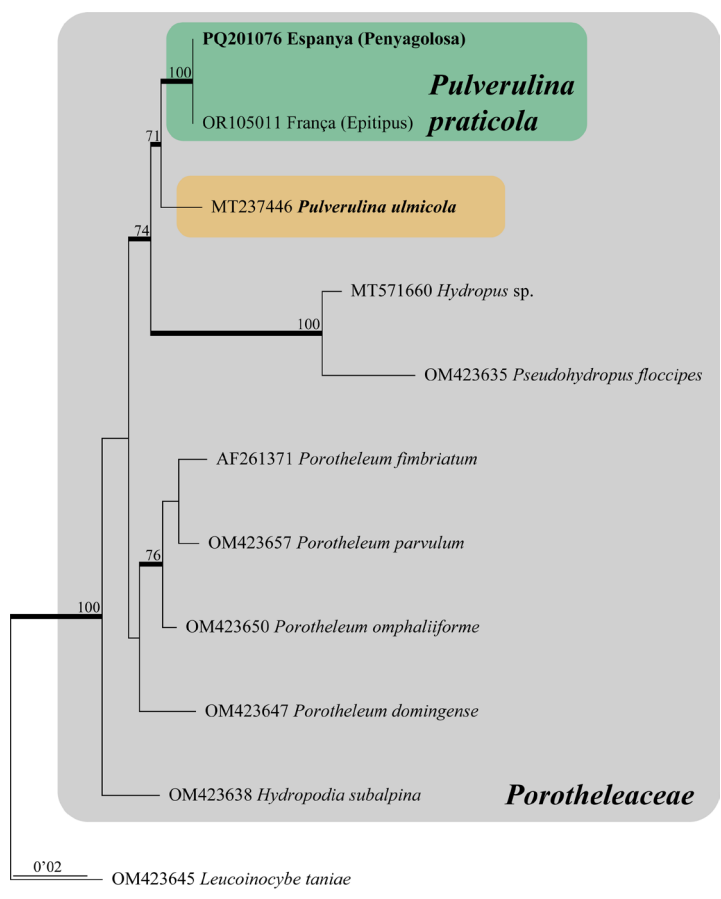

Figura 2. Filograma elaborat amb RAXML v. 8.2.11 i dades del marcador LSU que representa la ubicació filogenètica de l'espècimen de *Pulverulina praticola* recol·lectat al Massís de Penyagolosa (FMT00102020P). El recolzament estadístic nodal s'expressa només per a aquells valors percentuals de *bootstrap* superiors a 70 (branques associades més grosses). Per a cada terminal s'indica el codi de GENBANK i, si escau, el nom del tàxon i si es tracta de la seqüència obtinguda del material tipus.

TAXONOMIA

Pulverulina praticola (Kuyper, Arnolds & P.-J. Keizer) Chalange & P.-A. Moreau, *Bull. Soc. Mycol. France* **139** (1-2): 89 (2023)

Codi MYCOBANK: MB 84892

Figura 3–6

Descripció macroscòpica. Basidiomes d'aspecte omfaloide, amb píleu de fins a 35 mm, semiesfèric, o convex, deprimit al centre. Superfície un tant pruïnosa, de color marró amb tonalitats grisenques, més obscur al centre (quasi negre); estriada en $\frac{3}{4}$ parts del píleu. Làmines espaiades, amb valors $L=17-25$, $l=1-3$, horitzontals, un tant arcades, decurrents per una xicoteta dent, blanques amb una tonalitat grisenca molt subtil i amb l'aresta blanca. Estípit de $35 \times 2-5$ mm, cilíndric, blanc, lluent i bastant fràgil. Carn amb una dèbil olor farinosa en alguns exemplars.

Pel que fa a la col·lecció lleonesa ERD-9856, cal destacar que els píleu mesuraven entre 7 i 20 mm de diàmetre, eren molt hígròfans, fibril·losos i radialment estriats per transparència, amb làmines arquejat-decurrents. Els estípits assolien unes dimensions de $18-25 \times 1$ mm; esporograma blanc, clarament no amiloide. Manca d'olor significatiu.

Descripció microscòpica. Basidis claviformes, bispòrics, de $23-30 \times 8-9$ μm . Espores amplament el·líptiques, de $5,5-6 \times 4,5-6$ μm , hialines i, amb un tant d'incertesa, amiloides. Elements estèrils himenials absents. Pileipellis formada per cèl·lules cilíndriques, amb prolongacions terminals fins a 60 μm , amb alguna fíbula. Caulocistidis cilíndrics, amb terminacions més allargades que les del píleu i un tant arrodonides a l'extrem, fins 120 μm .

Una vegada més, la col·lecció lleonesa mostrava basidis bispòrics, espores no amiloides, des de molt amplament el·lipsoidal a subesfèriques, hialines i llises. Sense cistidis himenials. L'epicutis de tipus cutis, amb hifes en disposició paral·lela a la superfície i pigment vacuolar, no incrustant, molt ocasionalment fibulades als septes. La caulocutis també de tipus cutis, amb caulocistidis que contenen pigment vacuolar grisenc en la part alta de l'estípit. Fíbules absents.

Hàbitat. Prat graminoide sobre substrat calcari, possiblement sobre els rizomes de gramínies.

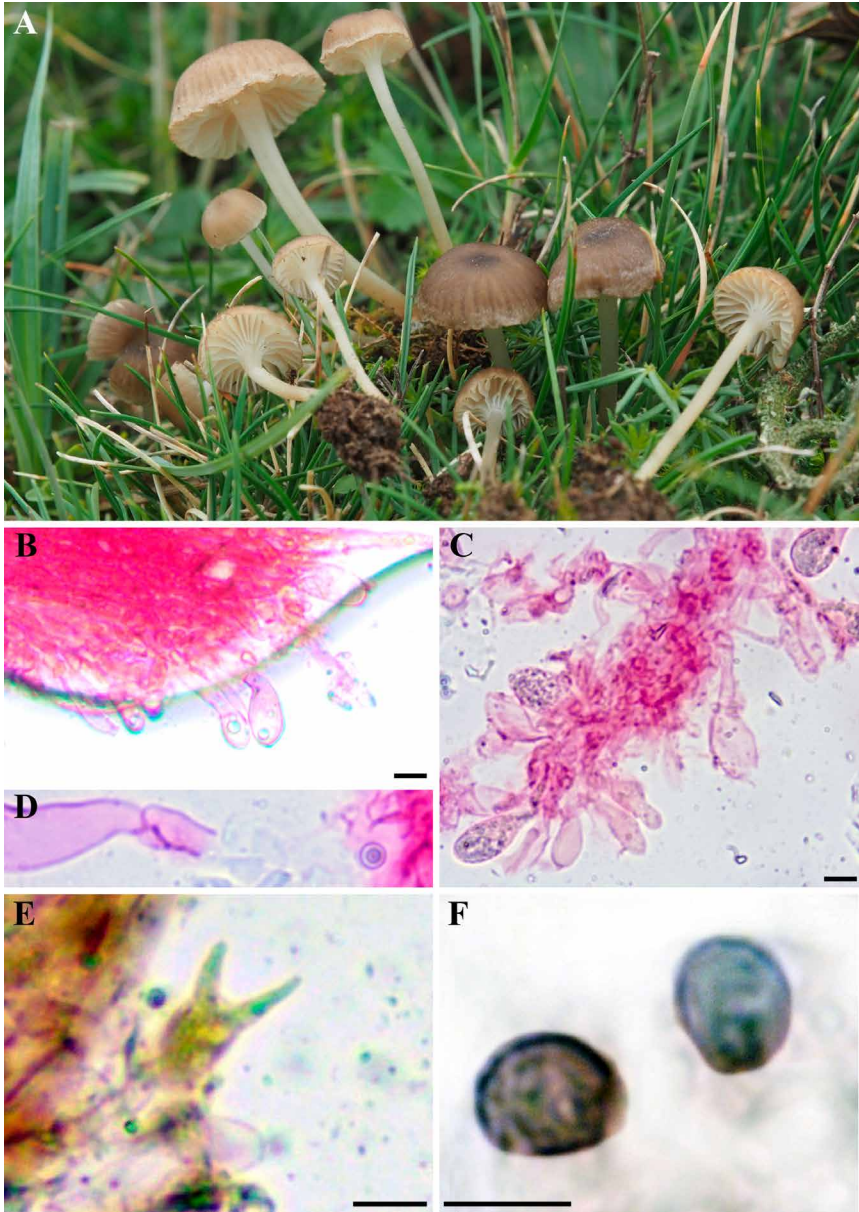

Figura 3. Caràcters macro- i microscòpics de l'exemplar castellonenc de *Pulverulina praticola* (FMT00102020P). **A:** Basidiomes. **B:** Caulocutis amb caulocistidis. **C:** Aresta laminar. **D:** Fíbula. **E:** Basidi. **F:** Espores. Escala: 10 µm (B, C i E); 5 µm (F). Fotografies: Francesc de Paula Martínez Tolosa.

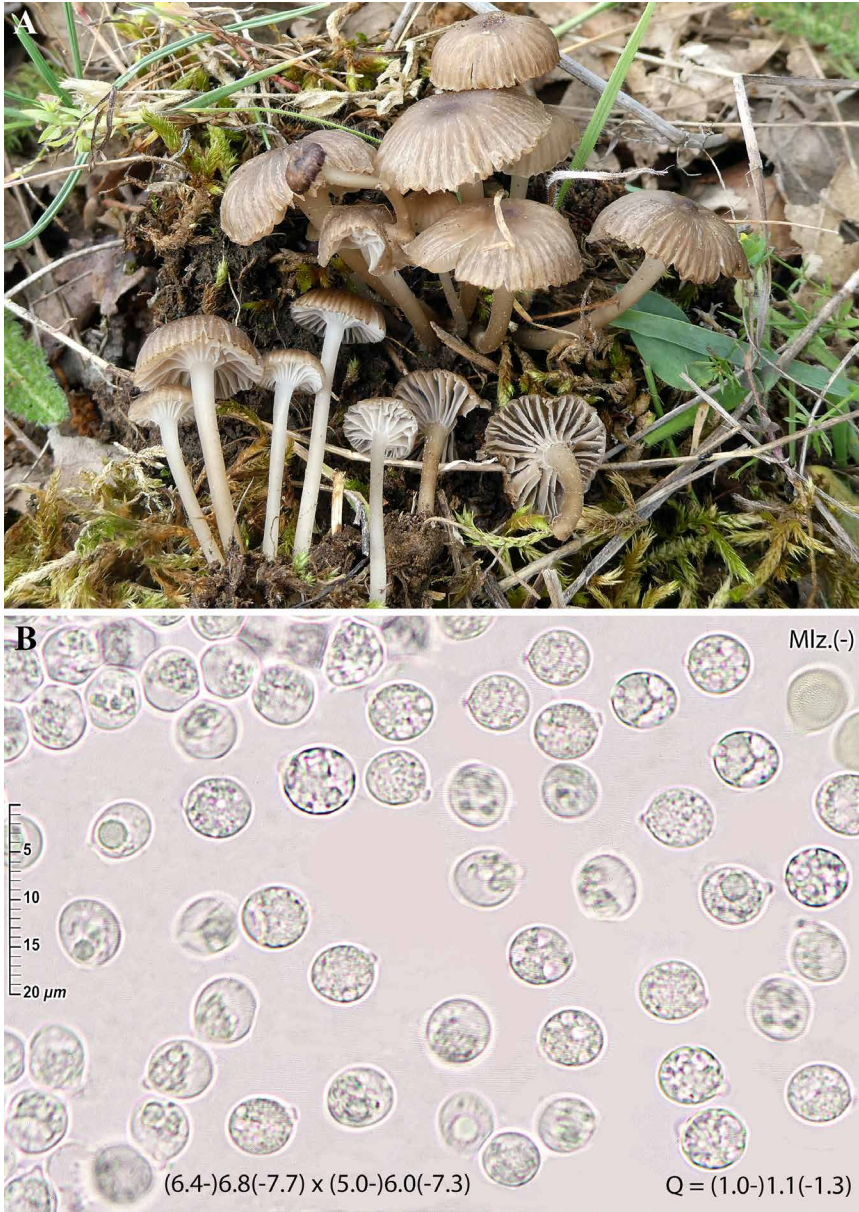

Figura 4. Caràcters macro- i microscòpics de l'exemplar lleonés de *Pulverulina praticola* (ERD-9856). **A:** Basidiomes. **B:** Espores. Fotografies: A. Couceiro (macro) i E. Rubio (micro).

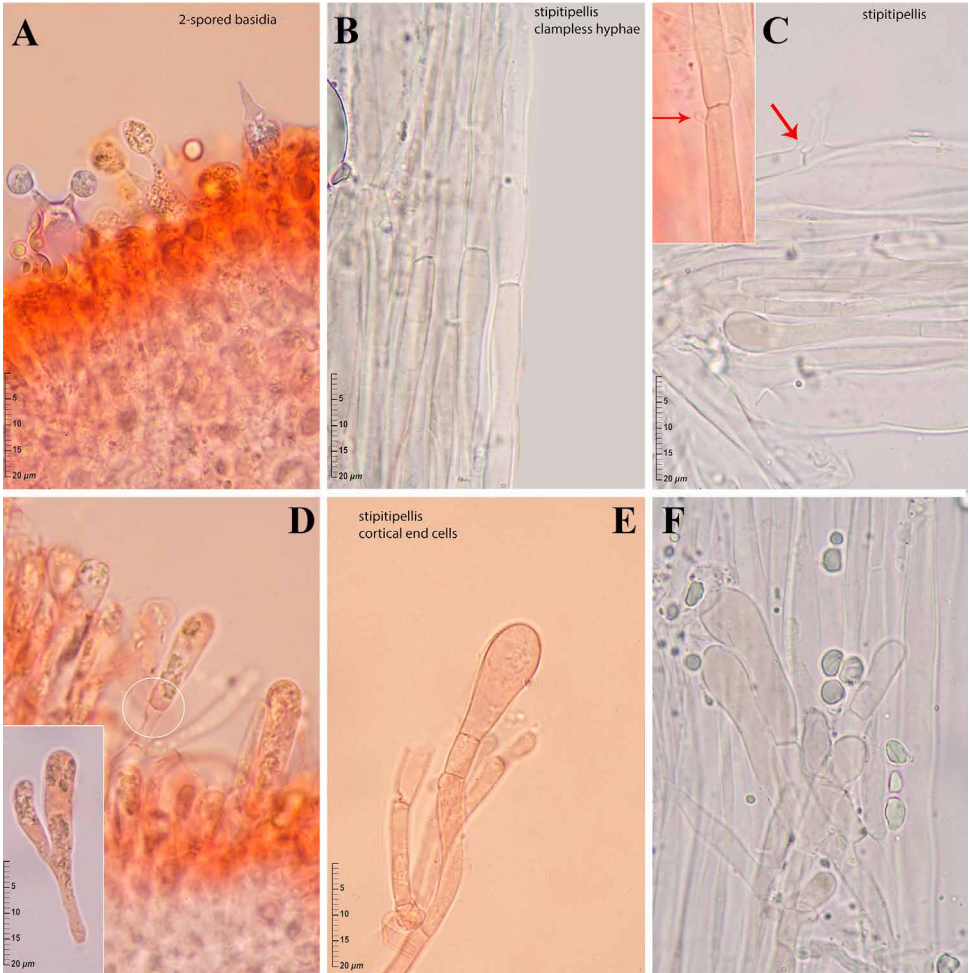

Figura 5. Caràcters microscòpics de l'exemplar lleonès de *Pulverulina praticola* (ERD-9856). **A:** Basidis bispòrics. **B-C, F:** Estipitipellis o caulocutis (la fletxa a C indica els diverticles observats a prop dels septes). **D:** Basidioli. **E:** Elements terminals de l'estipitipellis. Fotografies: E. Rubio.

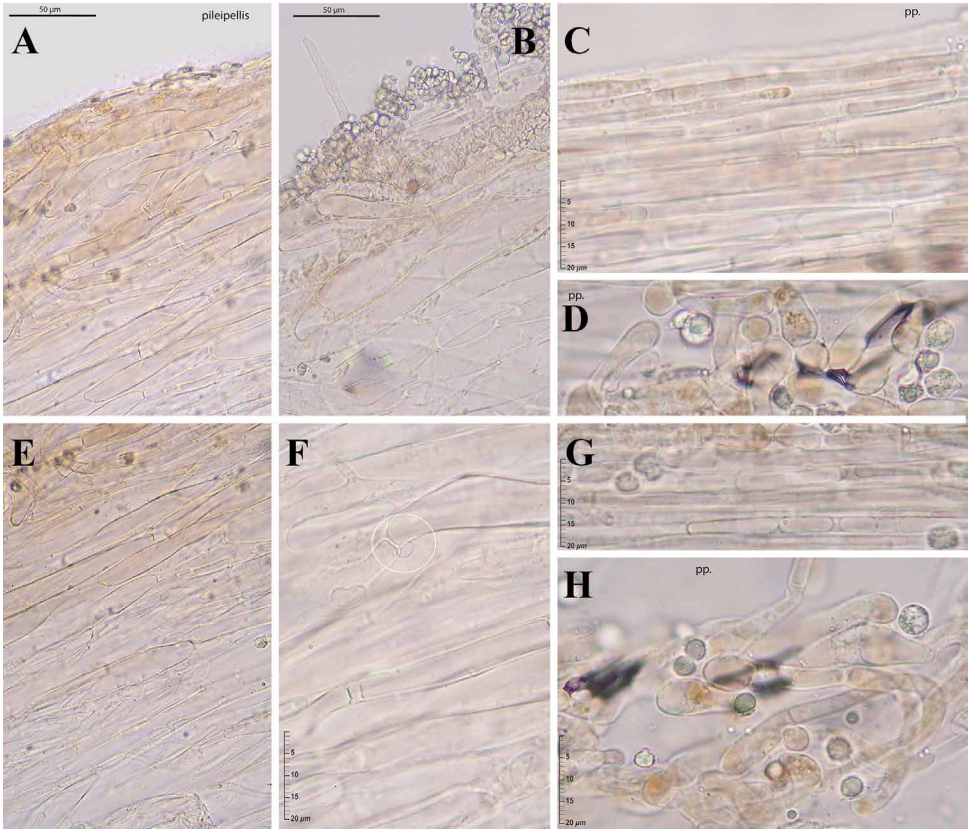

Figura 5. Detalls microscòpics de la pileipellis de l'exemplar lleonés de *Pulverulina praticola* (ERD-9856) (A-H). Fotografies: E. Rubio

Material estudiat. Espanya, Castelló, L'Alcalatén, Vistabella del Maestrat, Massís del Penyagolosa, Rebollar d'el Rotxero, 30TYK3167, 1132 m, gregaris en prat, 14/09/2021, leg. A. Conca, det. F. De P. Martínez, FMT00102020P. Castella i Lleó, Lleó, Olleros de Alba, 30TTN805440, 1094 m, en pradell termòfil sobre sòl bàsic, 17/06/2023, leg. A. Couceiro, det. E. Rubio, ERD-9856.

Observacions. La identificació taxonòmica de les mostres recol·lectades es va iniciar amb la comparació morfològica dels gèneres que més s'apropaven als trets macroscòpics. En primer lloc, es comparà amb *Mycena* (Pers.) Roussel i *Gamundia* Raithelh., concretament *G. lonatii* Bon & Röllin. El gènere *Mycena* es caracteritza principalment com a element diferenciador per les espores llises, l'amiloïcitat d'aquestes, i també la seua forma de "llavor de gira-sol" (*pip saper*). Respecte als cistidis laminars trobem dues formes dominants: forma de brotxa amb prolongacions més o menys llargues, i formes llises, claviformes, lageniformes, etc. La nostra mostra presenta basidiomes amb un aspecte "micenoide" o "omfalioide", però les espores són el·lipsoides, la seua amiloïcitat és dubtosa a la mostra de Castelló i clarament absent a la lleonesa (ERD-9856), i ambdós col·leccions manquen de cèl·lules himenials estèrils, fets que l'allunyen del gènere *Mycena*. *Gamundia* té els basidiomes més bé d'aspecte "col·libioide" i les espores equinulades, caràcters absents en els nostres exemplars (ANTONÍN & NOORDELOOS 2004). A la Taula 1 es presenten les característiques macro- i microscòpiques que diferencien els nostres exemplars dels membres d'aquests dos gèneres així com d'altres propers d'acord amb ANTONÍN & NOORDELOOS (2004), ARONSEN & LÆSSØE (2016), MATHENY ET AL. (op. cit.) i CHALLENGE & MOREAU (op. cit.).

Finalment, l'aspecte macroscòpic de la nostra col·lecció és conforme amb la iconografia i descripcions de CHALLENGE & MOREAU (op. cit.) i RUBIO (op. cit.). A nivell microscòpic les mesures i la forma de les espores són semblants a les descripcions dels autors anteriors, que citen espores globoses o amplament el·líptiques. La presència de fíbules és citada per RUBIO (op. cit.) i no per CHALLENGE & MOREAU (op. cit.). De fet, a la mostra lleonesa, les fíbules pareixen ser abundoses a les hifes de la subpellis però semblen mancar a les de l'estipitipellis. En aquesta darrera el que s'observen són nombrosos "clamps" avortats, que apareixen com a diverticles a les immediacions dels septes hifals.

Taula 1. Descripció de les característiques més importants entre els gèneres propers a *Pulverulina*. El símbol * indica dades obtingudes de la bibliografia.

BASIDIOCARPS				
	PÍLEU	LÀMINES	ESTÍPIT	FORMA
<i>MYCENA</i>	Llis	Adnates o un poc decurrents/ Blanques	Llis/ Pruïnós	Micenoide, omfaloide, rarament col·libioide
<i>FAYODIA</i>	Llis	Adnates a decurrents/ Blanquinoses	Llis/ Pruïnós	Micenoide , omfaloide
<i>GAMUNDIA</i>	Llis	Adnates a decurrents/ Blanques	Llis a pruïnós	Col·libioide, omfaloide
<i>MYXOMPHALIA</i>	Llis	Adnates a decurrents/ Blanques	Pruïnós a l'apex	Omfaloide a clitociboide
<i>XEROMPHALINA</i>	Llis	Adnates o decurrents	De centrats a excentric. Flocós	Omfaloïdes, marasmoides o col·liboides
<i>RICKENELLA</i>	Llis	Decurrents Blanquinoses o grisenques	Pubescent	Omfaloide a micenoide
<i>PULVERULINA</i>	Llis	Adnates a decurrents	Llis	Omfaloide a micenoide

Taula 2. Descripció de les característiques més importants entre els gèneres propers a *Pulverulina*. El símbol * indica dades obtingudes de la bibliografia.

		MICROSCÒPIA							
		ESPORES		ORNAMENTACIÓ		QUEILOCISTITIS	PLEUROCISTITIS	CAULOCISTIDIS	BASIS
AMILOIDES	FORMA								
<i>MYCENA</i>	Subcilíndriques a el·lipsoïdes	SI	Llises	Llisos o en brotxa	Si hi ha, com els queilocistidis	Multiformes/ Llisos	Bispòrics i tetraespòrics	Bispòrics	Bispòrics
<i>FAYODIA</i>	Globoses	No, però perispori si	Esportes amb epispori equinulat i no amiloide	Llisos	Absents	Presentes/ absents	Bispòrics	Bispòrics	Bispòrics
<i>GAMUNDIA</i>	El·lipsoïdes	No	Equinulades a berrugoses	Llisos	Llisos	Presentes	Tetraespòrics	Tetraespòrics	Tetraespòrics
<i>MYXOMPHALIA</i>	De globoses a amplament el·lipsoïdes	SI	Llises, berrugoses al ME	Llisos	Llisos	Presentes/ Cilíndrics o fusiformes	Tetraespòric	Tetraespòric	Tetraespòric
<i>XEROMPHALINA</i>	El·lipsoïdes a cilíndriques	SI	Llises	Llisos	De presents a absents	Presentes	Tetraespòric	Tetraespòric	Tetraespòric
<i>RICKENELLA</i>	El·lipsoïdes a cilíndriques	No	Llises	Llisos	Llisos	Presentes	Bispòrics i tetraespòrics	Bispòrics i tetraespòrics	Bispòrics i tetraespòrics
<i>PULVERULINA</i>	Globoses* a amplament el·líptiques	No*	Llises	Absents	Absents	Presentes	Bispòrics	Bispòrics	Bispòrics

AGRAÏMENTS

Caldria donar les gràcies d'una manera molt significativa a G. CONSIGLIO i a P. ALVARADO per les aportacions científiques i per la seua dedicació i esclariments magistrals.

BIBLIOGRAFIA

ANTONÍN V. & NOORDELOOS, M.E. (2004). *A monograph of the genera, Hemimycena, Delicatula, Fayodia, Gamundia, Myxomphalia, Resinomycena, Rickenella and Xeromphalina (tribus Mycenae sensu Singer, Mycena excluded) in Europa*. IHW Verlag, Echting. 279 pp.

ARONSEN A. & LÆSSØE T. (2016). The genus *Mycena* s.l. Vol. 5. En ARONSEN A., LÆSSØE T. & The Danish Mycological Society. *Fungi of Northern Europe*. Denmark.

CHALANGE R. & MOREAU P.-A. (2023). Deux taxons rares, *Omphalina praticola* et *Omphalina cyathella*, reclassés dans le genre *Pulverulina*, *Bulletin Société Mycologique de France* **139**: p 87–105.

CUBETA M.A., ECHANDI E., ABERNETHY T. & VILGALYS R. (1991). Characterization of anastomosis groups of binucleate *Rhizoctonia* species using restriction analysis of an amplified ribosomal RNA gene. *Phytopathology* **81**: 1395–1400.

FAVRE J. & SCHWEERS A.C.S. (1942). Une Omphale palustre nouvelle. *Bulletin Société Mycologique de France* **58**: 105–107.

GARDES M. & BRUNS T.D. (1993). ITS primers with enhanced specificity for basidiomycetes. Application to the identification of mycorrhizae and rusts. *Molecular Ecology* **2**: 113–118.

KATOH K., MISAWA K., KUMA K-I. & MIYATA T. (2002). MAFFT: a novel method for rapid multiple sequence alignment based on fast Fourier transform. *Nucleic Acids Research* **30**: 3059–3066.

KATOH K. & STANDLEY D.M. (2013). MAFFT: Iterative Refinement and Additional Methods. *Methods in Molecular Biology* **1079**: 131–146.

KUYPER T.W., ARNOLDS E. & KEIZER P.-J. (1997). *Omphalina praticola*, eine neue Art aus den Niederlanden. *Österreichische Zeitschrift für Pilzkunde* **6**: 131–134.

MATHENY P.B., HUGHES K.W., KALICHMAN J. & LEBEUF R. (2020). *Pulverulina*, a new genus of Agaricales for *Clitocybe ulmicola*. *Southeastern Naturalist* **19**: 447–459.

MATHENY P.B., WANG Z., BINDER M., CURTIS J.M., LIM Y.W., NILSSON R.H., HUGHES K.W., HOFTSETTER V., AMMIRATI J.F., SCHOCH C.L., LANGER E., LANGER G., MCLAUGHLIN D.J., WILSON A.W., FRØSLEV T., GE Z.-W., KERRIGAN R.W., SLOT J.C., YANG Z.-L., BARONI T.J., FISCHER M., HOSAKA K., MATSUURA K., SEIDL M.T., VAURAS J. & HIBBETT D.S. (2007). Contributions of *rpb2* and *tef1* to the phylogeny of mushrooms and allies (*Basidiomycota*, Fungi). *Molecular Phylogenetics and Evolution* **43**: 430–451.

MURRAY M.G. & THOMPSON W.F. (1980). Rapid isolation of high molecular weight plant DNA. *Nucleic Acids Research* **8**: 4321–4325.

REHNER S.A. & BUCKLEY E. (2005). A *Beauveria* phylogeny inferred from nuclear ITS and *EF1- α* sequences: evidence for cryptic diversification and links to *Cordyceps* teleomorphs. *Mycologia* **97**: 84–98

RUBIO E. (2024). *Pulverulina praticola*. En Centro de Estudios Micológicos Asturianos (disponible a <https://www.centrodeestudiosmicologicosasturianos.org/?p=62342>; data de consulta: agost 2024).

STAMATAKIS A. (2014). RAxML version 8: a tool for phylogenetic analysis and postanalysis of large phylogenies. *Bioinformatics* **30**: 1312–1313.

VILGALYS R. & HESTER M. (1990). Rapid genetic identification and mapping of enzymatically amplified ribosomal DNA from several *Cryptococcus* species. *Journal of Bacteriology* **172**: 4238–4246.

WHITE T.J., BRUNS T., LEE S. & TAYLOR J. (1990). Amplification and direct sequencing of fungal ribosomal RNA genes for phylogenetics, pp. 315–322. En MICHAEL J., GELFAND D.H., SNINSKY J.J. & WHITE T.J.A. *PCR protocols: a guide to the methods and applications*. Academic Press, New York, USA.

Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (I)

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ^{1*} & JOAQUÍN HERRERO CONEJOS²

¹C/ Marines 1-1, 46191 Vilamarxant (València). E-mail: nacho.tara@gmail.com

²C/ Monestir de Poblet 14-15, 46015 València (València). E-mail: ximo57@gmail.com

*Autor per a la correspondència.

Resum. TARAZONA I. & HERRERO J. (2024). Aportació al coneixement de la flora micològica del Parc Natural de la Serra Calderona (I). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 146-223.

En aquest treball s'aporten les cites de 171 taxons: tres mixomicets, un mucoromicet, set ascomicets i 160 basidiomicets, tots ells trobats al Parc Natural de la Serra Calderona i zones adjacents, entre els anys 2010 i 2015. D'ells, 149 són novetats per al Parc i sis per a les terres valencianes: *Conocybe moseri*, *Inocybe pallida*, *Inosperma pisciodorum*, *Lentinus arcularius*, *Lycoperdon mamiforme* i *Rhodocybe formosa*.

Paraules clau: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, catàleg micològic, mixomicet, País Valencià, *Quercus suber*.

Resumen. TARAZONA I. & HERRERO J. (2024). Aportación al conocimiento de la flora micológica del Parque Natural de la Sierra Calderona (I). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 146-223.

En este trabajo se aportan las citas de 171 taxones: tres mixomicetos, un mucoromiceto, siete ascomicetos y 160 basidiomicetos, todos ellos hallados en el Parque Natural de la Sierra Calderona y zonas adyacentes, entre los años 2010 y 2015. De ellos 149 son nuevas para el Parque y seis para el territorio valenciano: *Conocybe moseri*, *Inocybe pallida*, *Inosperma pisciodorum*, *Lentinus arcularius*, *Lycoperdon mamiforme* y *Rhodocybe formosa*.

Palabras clave: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, catálogo micológico, mixomiceto, País Valenciano, *Quercus suber*.

Abstract. TARAZONA I. & HERRERO J. (2024). Contribution to the knowledge of the mycological diversity of the Sierra Calderona Natural Park. (I). *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* **28**: 146-223.

In this work we provide references of 171 taxa: three myxomycetes, one mucoromycete, seven ascomycetes and 160 basidiomycetes, all of them found in the Sierra Calderona Natural Park and adjacent areas, between 2010 and 2015. Of these 149 are new for the Park and six for the Valencian territory:

Conocybe moseri, *Inocybe pallida*, *Inosperma pisciodorum*, *Lentinus arcularius*, *Lycoperdon mammiforme* and *Rhodocybe formosa*.

Keywords: *Ascomycotina*, *Basidiomycotina*, fungal checklist, myxomycete, *Quercus suber*, Valencian Country.

INTRODUCCIÓ

El Parc Natural Sierra Calderona està situat en el cor dels últims contraforts del Sistema Ibèric, i constitueix, amb els seus quasi 60000 ha (600 km²), un dels enclavaments naturals més valuosos del País Valencià. Integrat per dèneu municipis (Figura 1), té una alineació muntanyosa NW-SE que separa les conques dels rius Palància i Túria, amb altures que a penes superen els 1000 msnm amb relleus molt abruptes; els pics més importants són: el Montemayor (1015 msnm), el Gorgo (907 msnm), Rebalsadors (802 msnm), l'Oronet (742 mmsnm) i el Garbí (600 msnm).

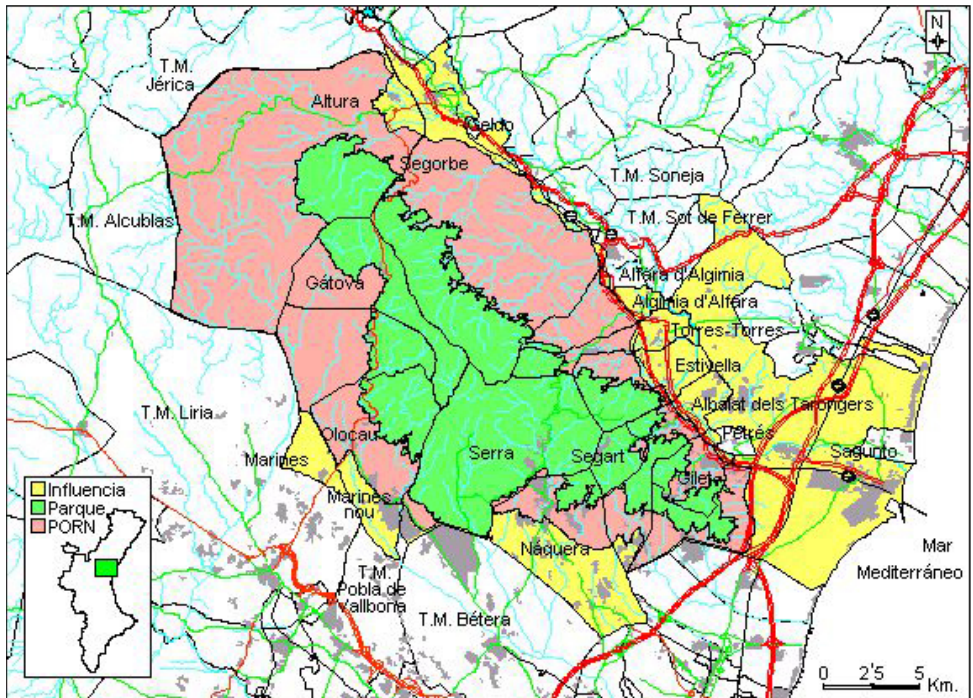

Figura 1. Situació i municipis que integren el P.N. Serra Calderona.

<https://calderona.webs.upv.es/calder1.html>

En els sòls calcaris la vegetació està composta sobretot de pi blanc (*Pinus halepensis*) i alguna orla residual de carrasca (*Quercus rotundifolia*), acompanyat de mates de llentiscle (*Pistacia lentiscus*), romaní (*Salvia rosmarinus*) i bruc (*Erica multiflora*; Figura 2). En els sòls degradats per l'erosió i els continus incendis apareixen estepes (*Cistus salvifolius*, *C. albidus*) i argelagues (*Ulex parviflorus*).

Figura 2. Pinar de *Pinus halepensis*. Portaceli, Serra (València). Fotografia: J. Herrero.

D'altra banda, als afloraments silícis presents predomina el pinastre (*Pinus pinaster*) i de manera residual, als indrets d'ombroclima subhúmid, la surera (*Quercus suber*) amb *Erica arborea* com a principal espècie arbustiva (Figura 3). En els terrenys més degradats desapareix la cobertura arbòrea i apareixen les estepes de *Cistus monspeliensis* (Figura 4).

És important destacar que el règim de pluges és molt variable d'un any a un altre, així com d'un punt a un altre del Parc. En aquestes últimes dècades han disminuït les pluges de temporal i han augmentat els episodis tempestuosos més puntuals. Així, els valors de precipitació oscil·len entre els 400 i 600 mm anuals; la majoria d'elles en forma líquida, les sòlides (neu i granissol) són esporàdiques. En els règims pluviomètrics de cada estació pot apreciar-se l'existència d'un

Figura 3. Surar (*Quercus suber*). Barranco Bou. Marines (València). Fotografia: J. Herrero.

Figura 4. Brolla de *Cistus monspeliensis* i *Erica arborea*. Pla del Garbí-Pic de l'Abella en Serra (València). Fotografia: J. Herrero.

màxim principal tardorenc (octubre o novembre) al qual acompanyen altres dos secundaris de menor entitat, situats en ordre d'importància a l'hivern (desembre) i a la primavera (maig). El mínim es produeix a inicis de l'estiu (juliol). Aquest règim de pluja de temps curts i espaiats no permet l'abundància de fructificacions de bolets, excepte anys excepcionals. Malgrat això, en la zona es busquen rovellons (*Lactarius sanguifluus*), bolets de xop (*Cyclocybe aegerita*) i el bolo de garrofera (*Laetiporus sulphureus*) que son els únics que s'han consumit tradicionalment en el territori on esta integrat el Parc Natural de la Serra Calderona.

Respecte als treballs referents a la micoflora present al Parc, només en trobem un centrat en els fongs associats a espècies del gènere *Cistus* dins de la zona d'influència del Parc (TORREJÓN 2007) a més de l'article sobre les espècies *Suillellus permagnificus* i *Alessioporus ichmusanus* (TARAZONA & HERRERO 2017). Eixa falta d'estudis juntament amb la gran tradició micològica del territori és el que ens ha portat a elaborar aquest treball. Aquest treball permetrà constatar la micoflora més freqüent i característica dels diferents ecosistemes presents en el Parc Natural per a posar en valor el principal pulmó verd prop de la ciutat de València.

MATERIAL I MÈTODE

Es recol·lecten les mostres en camp anotant les dades ecològiques (vegetació associada i tipus de sòl), els caràcters macroscòpics més evidents, així com organolèptics. Les fotografies s'han realitzat sempre que ha estat possible al lloc de creixement amb càmera Panasonic DMC-LX100. L'anàlisi macroscòpica es completa a casa i posteriorment es fan els estudis microscòpics. Per a l'estudi microscòpic en el cas de material ja sec, l'observació es va fer rehidratant el material en KOH al 5 %, aplicant en tots el casos els reactius de tinció adients. L'observació microscòpica s'ha efectuat amb un microscopi trinocular Euromex iscope amb objectiu immersió x 100 i la fotografia amb càmera CMEX 5Mpx. Per al mesurament de les estructures microscòpiques utilitzem l'aplicació Piximetre5.3 (<http://ach.log.free.fr/piximetre/>).

El material d'estudi es va assecar en un deshidratador d'aliments i es va congelar a -23 °C durant un mínim de 15 dies i posteriorment es van guardar les mostres en l'herbari dels autors. Per a l'estudi de les espècies s'ha seguit la bibliografia i que detallem al final del treball i per a conèixer la toponímia dels paratges i la ubicació de les recol·lectes utilitzem el Visor GVA Generalitat Valenciana. Per a la nomenclatura de les espècies seguim el criteri de Mycobank (www.mycobank.com).

org), sent revisat al setembre de 2024. Finalment, el legit, en tots els casos són del tandem I. Tarazona & J. Herrero, llevat que s'especifique el contrari. Els números d'herbari corresponen a l'herbari particular de Joaquín Herrero amb les sigles XHC. Totes les fotografies han sigut realitzades per Joaquín Herrero.

RESULTATS I DISCUSSIÓ

A continuació, es presenta un llistat amb 171 taxons, dels quals tres són mixomicets, un mucoromicet, set ascomicets i 160 basidiomicets, trobats al Parc Natural de la Serra Calderona i zones adjacents entre els anys 2010 i 2015. Revisant els treballs anteriors (TORREJÓN 2007-2009) aportem 149 taxons que són novetats per al Parc i six d'ells per a les terres valencianes, que són *Conocybe moseri*, *Inocybe pallida*, *Inosperma pisciodorum*, *Lentinus arcularius*, *Lycoperdon mammiforme* i *Rhodocybe formosa*.

CATÀLEG D'ESPÈCIES

MIXOMICETS

Fuligo cinerea (Schwein.) Morgan

MYCOBANK: MB431317

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sobre gramínia, 13-XI-2011, XHC131.

Observacions. Diferenciem aquest mixomicet per l'estructura del plasmodi que és plisada front a la granulosa de *Mucilago crustacea*.

Leocarpus fragilis (Dicks.) Rostaf.

MYCOBANK: MB207070

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sobre acícula de pi blanc (*Pinus halepensis*), 27-XI-2011, XHC147. VALÈNCIA: Serra, Portaceli,

UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, en pinya de pi blanc (*Pinus halepensis*), 5-XII-2011, XHC120.

Observacions. Mixomicet inconfusible pel canvi de coloració dels esporangis passant de groc viu a marró vermellós en madurar.

***Reticularia lycoperdon* Bull.**

MYCOBANK: MB189393

Figura 5A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, altura 250 msnm, sobre tronc mort de pi blanc (*Pinus halepensis*), 15-I-2012, XHC64.

MUCOROMICETS

***Rhizopus stolonifer* (Ehrenb.) Vuill.**

MYCOBANK: MB 119545

Figura 5B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y:4402567, altura 650 msnm, en fruit de arboç (*Arbutus unedo*), 27-XI-2011, XHC158.

ASCOMICETS -PEZIZOMICETS

***Dissingia leucomelaena* (Pers.) K. Hansen & XH Wang**

MYCOBANK: MB 829093

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 21-IV-2010, XHC11A.

Observacions. Les costelles del peu pràcticament absents en l'exterior del carpòfor el diferencien fàcilment d'espècies pròximes com *Helvela acetabulum* i *Helvella costifera*.

***Geopora arenicola* (Lév.) Kers**

MYCOBANK: MB283460

Figura 5C

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Font de Barraix, UTM (ETRS89, fus 30) X: 723257 Y: 4397582, altura 525 msnm, sòl calcari, sobre terreny nu, 4-V-2011, XHC14B.

***Helvella acetabulum* (L.) Quél.**

MYCOBANK: MB118662

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, un sol exemplar, sota surera (*Quercus suber*) 31-III-2013, XHC235.

Observacions. Les venes molt marcades, que no superen la meitat del apoteci, la separen de l'*Helvella costifera*.

***Helvella lacunosa* Afzel.**

MYCOBANK: MB147441

Figura 5D

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, grup nombrós en esterpar de *Cistus monspeliensis*, sota l'únic pi blanc (*Pinus halepensis*) que hi havia al voltant, 24-III-3010, XHC8A.

***Otidea cochleata* (L.) Fuckel**

MYCOBANK: MB176141

Figura 5E

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 15-XI-2015, XHC151133.

Observacions. Seguint les claus de VAN VOOREN (2008) ens porta a *Otidea umbrina* = *O. cochleata*. És una espècie que es caracteritza per la seua forma globosa, oberta d'una banda, llis marró vermellós i superfície externa, arrugada, granulosa, marró; en els nostres exemplars, lleugerament més fosca que la interna.

***Paragalactinia berthetiana* (Donadini) Van Vooren**

MYCOBANK: MB835929

Figura 5F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, calcari argilós, davall d'estepa blanca (*Cistus albidus*) en camp d'oliveres sense conrear (*Olea europea*), 28-XI-2012, XHC218.

***Peziza badiofusca* (Boud.) Dennis**

MYCOBANK: MB336046

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota *Quercus suber*, 10-XI-2012, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero XHC198

Observacions. Seguint les claus de SPOONER (2001) L'apotèci sense làtex de colors; espores el·lipsoides a àmpliament el·lipsoides de, 9-10,5 µm, parafisis amb pigment groc-marró incrustant, el separem de *Peziza saniosa* Schrad., J. Bot.

Figura 5. A: *Reticularia lycoperdon*. B: *Rhizopus stolonifer*. C: *Geopora arenicola*. D: *Helvella lacunosa*. E: *Otidea cochleata*. F: *Paragalactinia berthetiana*.

***Sarcosphaera coronaria* (Jacq.) J. Schröt.**

MYCOBANK: MB120241

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 21-IV-2012, XHC13A.

Observacions. Carpòfor globós, hemihipogeu que pot aconseguir una gran grandària i destaca per la seua obertura de manera estrelada i himeni violaci.

BASIDIOMICETS -AGARICOMICETS

***Abortiporus biennis* (Bull.) Singer**

MYCOBANK: MB283905

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, aparentment en terra, sobre fusta soterrada, davall fullaraca de pi blanc (*Pinus halepensis*), 12-XI-2010, XHC-197. *Ibidem*, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sobre soca de surera (*Quercus suber*), 19-III-2014, XHC242.

Observacions. Aquesta espècie l'hem observada amb fructificacions noves creixen en anys successius sobre el mateix tronc.

***Agaricus arvensis* Schaeff.**

MYCOBANK: MB325880

Figura 6A

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, lloc obert sense abreda, exemplars de talla xicoteta, molt escàs, en brolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 4-V-2011. *Ibidem*, I-XI-2012, XHC18B.

Observacions. Segons GALLI (2004) es més freqüent en parcs i jardins urbans que en bosc o matolls. Es reconeix fàcilment pel seu barret llis, color blanc pur i després groguenc al frotament, el peu llis i no bulbós en la base, amb anell doble en roda dentada i olor típic anisat.

En la actualitat PARRA, un destacat micòleg especialitat en *Agaricus* s.l. que tota la secció Arvenses on estan inclosos *A. sylvicola*, *A. arvensis* i *A. essettei* requereix un estudi molecular per separar-los.

Agaricus dulcidulus Schulzer

MYCOBANK: MB1874

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en clarianes i llocs oberts, 6-XI-2011, XHC91. *Ibidem*, 11-11-2012, XHC208. *Ibidem*, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), prop de llentiscle (*Pistacia lentiscus*), 21-XII-2014, XHC267.

Observacions. És una espècie de mida petita freqüent en les pinedes de la Serra Calderona amb creixement gregari de 2-4 exemplars. Segons GALLI (2004) la diferència amb *Agaricus semotus* és problemàtica, en principi *A. dulcidulus* es més menut i delicat, engrogeix menys en el barret que es conico-campanut i subescamós i té preferència per planifolios del gènere *Quercus*.

Agaricus gennadii (Chatin & Boud.) PD Orton

MYCOBANK: MB325895

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari arenós, terreny nu, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC190.

Observacions. Espècie fàcil de reconèixer per la seua pseudovolva basal, carn quasi immutable, hàbitat heliòfil i d'olor agradable (GALLI 2004). PARRA (2003) afirma que la seua baina estriada per damunt de l'anell basal i la seua carn que pràcticament no canvia de color o ho fa molt feblement ho diferenciaria de *Agaricus pequenii*, a més d'alguns caràcters microscòpics.

Agaricus impudicus Fr.

MYCOBANK: MB 450867

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i surera (*Quercus suber*), al costat d'argelaga (*Ulex parviflorus*) i alborç (*Arbutus unedo*), 24-X-2012, XHC174. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, molt comú sota surera, 21-X-2015, XHC151042.

Observaciones. Segons GALLI (2004) la principal característica són el peu llis, sedós, amb un anell ample i la carn que a penes enrogeix, d'ahí el seu nom, i hàbitat sota pins i quercínies.

Agaricus sylvicola (Vittad.) Peck

MYCOBANK: MB546340

Figura 6B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC129. *Ibidem.* Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota *Pinus halepensis*, 1-XI-2012, XHC183.

Observacions. És diferència de l'*Agaricus arvensis* pel seu hàbitat sota pins, el peu amb base bulbosa i espores més xicotetes. Segons ROUX (2006) *A. essetei* també esgrogueix i es troba dins del bosc però la base del peu és bulbosa marginada, amb anell del peu més consistent i espores més grans. Segons PARRA es requereix estudi molecular per separar les diferents espècies dins la secció Arvenses.

Agaricus xanthodermus Genev.

MYCOBANK: MB1876

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, lloc herbós en cuneta carretera prop d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 1-XI-2012, XHC191.

Observacions. Espècie tòxica gastrointestinal ben caracteritzada segons PARRA (2003) per la seua engroguiment general al frec, la seua base bulbosa i carn que esgrogueix intensament en la base del peu, amb olor desagradable d'iode, fenol o tinta.

Amanita citrina Pers.

MYCOBANK: MB205574

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 10-XI-2010, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC201. *Ibidem*, sòl silici, sota arboç (*Arbutus undedo*) i surera (*Quercus suber*), 9-VI-2011, XHCB8. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712.632 Y: 4401745, altura 587 msnm, silici, sota surera (*Quercus suber*), 27-XII-2014, XHC302.

Observaciones. La seua base bulbosa amb volva circumcisa i l'olor que recorda al rave o creïlla crua ens permet diferenciar-la de *Amanita phalloides*.

Amanita crocea (Qué.) Singer

MYCOBANK: MB115109

Figura 6C

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 10-XI-2012, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC180. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712.632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber* i bruc boal (*Erica arborea*)).

Observacions. En aquest paratge trobem en el mateix lloc *Amanita crocea* amb peu escamós en ziga-zaga amb tonalitats ocre i *A. subnudipes* (Figura 6D) amb el peu blanc (PALAZÓN 2001), antigament considerada com a varietat de l'anterior i ara amb entitat d'espècie.

***Amanita ovoidea* (Bull.) Link**

MYCOBANK: MB156329

Figura 6E

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, calcari, baix pi blanc (*Pinus halepensis*), 10-XI-2012, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC182. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC146.

Observacions. Considerada comestible de baixa qualitat per diversos autors, desaconsellem el seu consum per la seua fàcil confusió amb *Amanita proxima*, menys freqüent, que té volva ocre i anell membranós (PALAZÓN 2001). Segons NEVILLE & POUMARAT (2004) es diferencia de *A. proxima* per la superfície blanca de la volva i anell més cremós i fugaç.

***Amanita phalloides* (Vaill. ex. Fr.) Link**

MYCOBANK: MB178962

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, freqüent, sota surera (*Quercus suber*), 2-XII-2012, XHC229.

Observacions. Espècie molt abundant en el P.N. i potencialment mortal. Atés que en la nostra zona es recol·lecten bàsicament *Lactarius spp.* (Rovellons) no es coneix cap intoxicació per confusió amb altres espècies.

***Amanita proxima* Dumée**

MYCOBANK: MB172017

Figura 6F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 6-XI-2011, XHC93.

Figura 6. A: *Agaricus arvensis*. B: *Agaricus sylvicola*. C: *Amanita crocea*. D: *Amanita crocea* var. *subnudipes*. E: *Amanita ovoidea*. F: *Amanita proxima*.

Observacions. Espècie que comparteix hàbitat amb *Amanita ovoidea*, amb anell membranós, no farinós i volva de color ocre, mai blanca. Posseeix toxines nefrotòxiques.

***Amanita rubescens* Pers.**

MYCOBANK: MB172799

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, barranco de la Saladilla, UTM(ETRS89, fus 30) X: 716228 Y: 4401581, altura 750 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota arboç (*Arbutus unedo*), escàs, en bosquet de surera (*Quercus suber*), 22-VI-2010, XHC18.

Observacions. Segons GALLI (2001) posseeix una certa variabilitat morfocromàtica però considerem que és fàcil de reconèixer per l'enrogiment del carpòfor en les zones danyades, la seua volva friable reduïda a escates i anell estriat.

***Armillaria mellea* (Vahl) P.Kumm**

MYCOBANK: MB190066

Figura 7A

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, en soca de surera (*Quercus ruber*) recentment tallada, 10-XI-2010, XHC30.

Observacions. Aquesta espècie, paràsita de frondoses, és fàcil de reconèixer pel seu color mel (marró groguenc) i el seu anell membranós i persistent, a diferència de *Desarmillaria tabescens* = *Armillaria tabescens* que té el peu llis i nu (EYSSARTIER & ROUX 2013).

***Arrhenia spathulata* (Fr.) Redhead**

MYCOBANK: MB106611

Figura 7B

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836Y: 4401864, altura 625 msnm, sòl silici, sobre molsa, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-XII-2014, XHC258.

Observacions. La presència de peu, la diferència d'espècies pròximes que creixen sobre molsa, com *Arrhenia lobata*.

***Astraeus hygrometricus* (Pers.) Morgan**

MYCOBANK: MB122650

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, lloc arenós d'una antiga carbonera, al costat d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 13-XI-2011, XHC12B. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici en estepar de (*Cistus monspeliensis*), 1-I-2015, XHC151008.

***Atractosporocybe inornata* (Sowerby) P. Alvarado, G. Moreno & Vizzini**

MYCOBANK: MB809954

Figura 7C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC134.

Observacions. Es caracteritza per tindre el barret grisenc, no higrófan amb el marge estriat amb l'edat la seua forta olor d'areng i espores fusiforme segons Roux (2006).

***Auricularia auricula-judae* (Bull.) Quél.**

MYCOBANK: MB102281

Figura 7D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, abundant sobre branques caigudes de surera (*Quercus suber*), 21-IV-2010, XHC10A.

Observacions. Espècie de consistència gelatinosa que recorda la forma d'una orella i que es diferencia de *Auricularia mesenterica* en què està última posseix una cutícula tomentosa zonada en la cara estèril.

***Bolbitius titubans* (Bull.) Fr.**

MYCOBANK: MB175350

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pinada experimental Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari, en zona herbosa i molt húmida sota pinastres empeltats de pi pinyer (*Pinus pinaster x Pinus pinea*), 21-IV-2010, XHC12A.

***Boletopsis mediterraneensis* G. Moreno, Carlavilla, Bellanger, Olariaga, P.-A. Moreau, Bidaud, Loizides & Manjón**

MYCOBANK: MB832765

Figura 7E

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC137

Observacions. Segons MORENO ET AL. (2019) mancava comprovar la reacció en fresc dels nostres exemplars al KOH i donada la seua preferència mediterrània, el que havíem considerat com a *Boletopsis grisea*, molt rara en clima mediterrani, passaria a ser *B. mediterraneensis*.

***Boletus aereus* Bull.**

MYCOBANK: MB159051

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota surera (*Quercus ruber*), 4-10-2012, XHC178.

***Bovista aestivalis* (Bonord.) Demoulin**

MYCOBANK: MB309907

Figura 7F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, calcari, vora un sender, en terreny nu, boscos de pi blanc (*Pinus halepensis*), 20-X-2010, XHC6B.

Obsevacions. Les seues espores globoses, hifes sense vesícules i capil·lics de tipus intermedi, el diferencien de *Lycoperdon dermoxanthum* (SARASINI 2005).

***Bovista plumbea* Pers.**

MYCOBANK: MB209632

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl silici, en lloc obert, sòl nu sense vegetació, paratge de estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 24-III-2010, XHC7A.

Observacions. Es caracteritza pel color gris plomís de l'endoperidi madur i per les seues espores el·lipsoide-ovoides enfront de *Bovista nigrescens* d'hàbitat més montà amb l'endoperidi marró fosc en madurar i espores esfèriques (SARASINI 2005).

Figura 7. A: *Armillaria mellea*. B: *Arrhenia spatulata*. C: *Atractosporocybe inornata*. D: *Auricularia auricula-judae*. E: *Boletopsis mediterraneensis*. F: *Bovista aestivalis*.

Candolleomyces candolleanus (Fr.) D. Wächt. & A. Melzer

MYCOBANK: MB832265

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Les Llomes, bnc. d'Alcalà, UTM (ETRS89, fus 30) X: 721981 Y: 4398095, altura 520 msnm, sòl calcari, sobre humus fullaraca de marfull (*Viburnum tinus*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 20-VI-2010, XHC11. *Ibidim*, Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, silici, sobre restes d'argelaga vera (*Ulex parviflorus*). *Ibidim*, Gàtova, bnc. del Carraixet, camí Collados, UTM: X: 711765 Y: 4405552, altura 578 msnm, sobre senill i brossa (*Phragmites australis*), 8-V-2013, XHC240.

Cantharellus pallens Pilát

MYCOBANK: MB327488

Figura 8A

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, bnc. de la Saladilla, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716228 Y: 4401581, altura 750 msnm, sòl silici, sota arboç (*Arbutus undedo*) en bosquet de surera (*Quercus suber*), 22-VI-2010, XHC19.

Observacions. Segons HANDSEN, L. & KNUDSEN, H. (1997) es reconeix pel barret de color blanquinós que contrasta amb els plecs grocs de l'himeni, el seu marge lobulat-ondulat i la seua olor afruitada.

Chalciporus amarellus (Quél.) Bataille

MYCOBANK: MB283391

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), exemplars aïllats, freqüent, 19-XI-2011, XHC128.

Observacions. La recol·lecta encuadra mamb el concepte de *Chalciporus amarellus* (Quél.) Bataille segons CALZADA (2007)

Chroogomphus mediterraneus (Finschow) Vila, Pérez-De-Greg. & G. Mir

MYCOBANK: MB624017

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pinada experimental Masía Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari, en boscos de pi blanc (*Pinus halepensis*), 7-XI-2010, XHC25. VALÈNCIA: Serra, Font del Marge, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716433 Y: 4396962, altura 416 msnm, sòl calcari, sota pins i eucaliptus, 14-XI-2010, XHC33.

Observaciones. SIQUIER ET AL. (2016) afirmen que macroscòpicament no existeixen diferències entre *Chroogomphus rutilus* i *C. mediterraneus* i microscòpicament les diferències són difícilment apreciables en col·leccions antigues. L'ambient d'influència mediterranea i el sòl calcari poden ser considerats factors de diferenciació amb espècies afins.

Clathrus ruber P. Micheli ex Pers.

MYCOBANK: MB232782

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Font de Barraix, UTM (ETRS89, fus 30) X: 723257 Y: 4397582, altura 525 msnm, calcari, talús vora camí, davall ametler (*Prunus dulcis*), 4-V-2011, XHC7B. *Ibidem*, Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en clarianes sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 4-XII-2011, XHC145.

Observaciones. Espècie abundant, nosaltres l'hem trobada preferentment en sòl calcari contrariament a Roux (2006) que assenyala la seua preferència calcífuga. Inconfusible en la seua maduresa per la seua vistositat i aspecte.

Clavulina cinerea (Bull.) J. Schröt.

MYCOBANK: MB114574

Figura 8B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, bnc. d'Alcalà, UTM (ETRS89, fus 30) X: 721981 Y: 4398095, altura 520 msnm, sòl calcari, sota olivera abandonada d'antics camps terrassats del fons del barranc, lloc humit i molt

ombrívol. 20-VI-2010, XHC8.

Observacions. A falta d'anàlisi de l'ADN per les característiques macro i micro, la nostra mostra podria tractar-se de la mateixa espècie trobada en la Serra d'Espadà determinada per ADN com *Clavulina iris* Loizides, Bellanger & P.-A. Moreau (SOS ET AL 2022).

Clitocybe fragrans (With.) P. Kumm.

MYCOBANK: MB232936

Figura 8C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, abundant sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i saüllada (*Globularia alypum*), 1-XI-2012, XHC185.

Observacions. La talla menuda, el color blanc crema i el seu intens olor anisat faciliten la seua determinació.

Clitocybe lituus (Fr.) Métrod

MYCOBANK: MB445855

Figura 8D

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, sòl calcari davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 28-XI-2012, XHC221.

Clitocybe mediterranea (Vizzini, Contu & Musumeci) E. Ludw.

MYCOBANK: MB565063

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota surera (*Quercus suber*), 13-XI-2011, XHC107. *Ibidem*, 21-X-2015, XHC151016.

***Clitocybe odora* (Bull.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB190577

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i coscoll (*Quercus coccifera*), 26-XI-2011, XHC150.

Observaciones. Per la seua olor anisada podria confondre's amb *Clitocybe fragans*, però a aquest li manca la coloració blava verdosa al carpòfor i amés a més, és de menor talla.

***Clitocybe phaeophthalma* (Pers.) Kuyper**

MYCOBANK: MB111262

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, en el fondo del bnc. d'Alcalà, en lloc molt humit sobre fullaraca de marfull (*Viburnum tinus*), arítjol (*Smilax aspera*) i de pi blanc (*Pinus halepensis*), 20-VI-2010, XHC12.

Observacions. En aquest cas l'aspecte general, la seua olor de gallinassa i la presència de cèl·lules arredonides o piriformes en la cutícula en observar-la sota el microscopi faciliten la seua determinació, diferenciant-la d'espècies pròximes com *Clitocybe vibecina*.

***Clitocybe phyllophila* (Pers.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB155559

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 6-XI-2011, XHC92. *Ibidem*, calcari arenós sota pi blanc, 8-XI-2015, XHC151121.

Observacions. Espècie pròpia de boscos de coníferes que es pot confondre amb *Clitocybe cerussata* però aquest no posseeix el barret gebrat i si posseeix un mameló segons ROUX (2006). Però segons EYSSARTIER & ROUX (2017) són sinònims.

***Clitopaxillus alexandri* (Gillet) G. Moreno, Vizzini, Consiglio & P. Alvarado**

MYCOBANK: MB823304

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, en grups de nombrosos exemplars davall pi blanc (*Pinus halepensis*) 13-XI-2011, XHC105.

***Clitopilus geminus* (Paulet) Noordel. & Co-David**

MYCOBANK: MB509887

Figura 8E

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, bnc. del Bou UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 15-XI-2015, XHC151114.

***Conocybe moseri* Watling**

MYCOBANK: MB111297

Figura 8F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, sòl calcari lloc herbós en talús de pista forestal, bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-II-2012, XHC163.

Observacions. Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

***Coprinopsis picacea* (Bull.) Redhead, Vilgalys & Moncalvo**

MYCOBANK: MB474632

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, silici, en fullaraca de

surera (*Quercus suber*) i marfull (*Viburnum tinus*) 24-X-2010, XHC3B.

Observacions. Rar al Parc, inconfusible pel seu aspecte i la seua olor a quitrà.

***Coprinus comatus* (O.F. Müll.) Pers.**

MYCOBANK: MB148667

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari vora pista forestal en zona d'abundant acumulació d'acícules de pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-V-2011, XHC17B.

***Coprinellus xanthothrix* (Romagn.) Vilgalys, Hopple & Jacq. Johnson**

MYCOBANK: MB474364

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici en estepar de *Cistus monspeliensis*, 5-IV-2011, XHC56.

Observacions. El vel general molt fraccionat en xicotets bocins el separen del *C. bipellis* i les seues espores majors de 5 micres el diferencien del *C. domesticus*.

***Cortinarius trivialis* J.E. Lange**

MYCOBANK: MB296006

Material estudiat. CASTELLÓ: Segorbe, bnc. de la Saladilla, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716228 Y: 4401581, altura 750 msnm, sòl silici, de fructificació abundant, sota sureres (*Quercus suber*), 27-XI-2011, XHC153. *Ibidem*, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, davall de surera, 10-XI-2012, XHC191. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera, 27-XII-2014, XHC283.

Figura 8. A: *Cantharellus pallens*. B: *Clavulina cinerea*. C: *Clitocybe fragans*. D: *Clitocybe lituus*. E: *Clitopilus geminus*. F: *Conocybe moseri*.

***Crepidotus variabilis* (Pers.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB248625

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sobre branqueta caiguda de marfull (*Arbutus unedo*), 22-IX-2010, XHC14A.

***Crinipellis scabella* (Alb. & Schwein.) Murrill**

MYCOBANK: MB133022

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes (Camp de Tir), UTM (ETRS89, fus 30) X: 721873 Y: 4398309, altura 600 msnm, sobre restes mortes de llistó (*Brachypodium retusum*), 5-X-2012, XHC247.

***Crucibulum laeve* (Huds.) Kambly**

MYCOBANK: MB 252929

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sobre branquetes de pi blanc (*Pinus halepensis*), 10-XI-2012, XHC203.

Observacions. Espècie similar a *Cyathus olla* que es diferencia d'aquest, pel peridi de color marró clar i els peridióls blancs o marrons enfront d'un peridi i peridióls grisos.

***Cyathus olla* (Batsch) Pers.**

MYCOBANK: MB215509

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sobre branquetes d'albada (*Anthyllis cytisoides*), 8-XII-2014, XHC256. *Ibidem*, Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 6-XI-2011, XHC94.

***Entoloma incanum* (Fr.) Hesler**

MYCOBANK: MB330489

Figura 9A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 20-VI-2010, XHC9. *Ibidem*, el Pla de la Pedrera, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716898 Y: 4393550, altura 250 msnm. Trobat freqüentment en llocs frescos sota pi blanc, 4-XI-2011, XHC102.

***Entoloma rusticoides* (Gillet) Noordel.**

MYCOBANK: MB112303

Figura 9B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en terra nua sota pi blanc (*Pinus halepensis*), prop de margalló (*Chamaerops humilis*), 6-XI-2011, XHC95.

***Entoloma undatum* (Gillet) M.M. Moser**

MYCOBANK: MB313840

Figura 9C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, altura 250 msnm, sòl calcari en conreus abandonats, davall d'olivera (*Olea europea*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 22-XI-2012, XHC211.

***Fomitopsis pinicola* (Sw.) P. Karst.**

MYCOBANK: MB101927

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, sobre tronc sec de pi blanc (*Pinus halepensis*), 28-XI-

2012, XHC223. *Ibidem*, Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X: 7 12836 Y: 4401864, altura 625 msnm, sobre tronc viu de pi blanc, 11-X-2015. *Ibidem*, Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sobre tronc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-XI-2015, XHC151108.

***Fuscoporia torulosa* (Pers.) T. Wagner & M. Fisch.**

MYCOBANK: MB474671

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sobre tronc viu de surera (*Quercus suber*), 5-V-2010, XHC9A. VALÈNCIA: Serra, Font del Marge, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716452 Y: 4396860, altura 400 msnm, en eucaliptus viu (*Eucaliptus globulus*), 7-IV-2013, XHC242

***Galerina vittiformis* (Fr.) Singer**

MYCOBANK: MB100238

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sobre molsa, bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 28-XII-2014, XHC286.

Observacions. Seguint les claus proposades per SAVAGE (2008) amb longitud esporal entre 9,5 i 11,5 micres, peu poc fibril·lós, basidis bispòrics, cistidis amb àpex no major que la meitat de l'ample de la base, amb color del barret típic de *Galerina*, peu amb color fosc, hàbitat terrestre sobre molsa i cistidis presents en les cares de les làmines (hem observat un o dues, molt escassos) ens condueix a aquesta espècie.

***Geastrum minimum* Schwein.**

MYCOBANK: MB139774

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, en terreny nu en mig d'una

senda, bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 21-III-2010, XHC4A.

Observacions. Espècie de xicoteta grandària caracteritzada pel seu peristoma llis, fimbriat i ben definit.

***Geastrum striatum* DC.**

MYCOBANK: MB164611

Figura 9D

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, altura 550 msnm, sòl silici, sota estepa negra (*Cistus monspeliensis*). 14-XI-2015, XHC151125.

Observacions. Espècie de xicoteta grandària que se diferencia macroscòpicament del també petit *Geastrum mínimum* per el peristoma plegat i no delimitat.

***Geastrum triplex* Jungh.**

MYCOBANK: MB119601

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, bnc. d'Alcalà, UTM (ETRS89, fus 30) X: 721981 Y: 4398095, altura 520 msnm, sòl calcari, en lloc molt humit i ombrejat amb molta fullaraca de marfull (*Viburnum tinus*) i aladern de fulla estreta (*Phillyrea angustifolia*), 1-IV-2013, XHC236.

Observacions. Es pot confondre amb una altra espècie de grandària relativament gran com és *Geastrum rufescens*, però aquest últim manca de les 3 capes del peridi i adquireix tons vermellosos en l'exoperidi. A més presenta el peristoma no solcat i no delimitat.

***Gloeophyllum sepiarium* (Wulfen) P. Karst.**

MYCOBANK: MB356810

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y:

4392984, altura 200 msnm, en soca de pi blanc (*Pinus halepensis*), 3-I-2012, XHC234.

Observacions. *Gloeophyllum sepiarium* posseeix un himeni tipus laminar front a *G. trabeum* l'himeni del qual és més bé tubular.

***Gloeophyllum trabeum* (Pers.) Murrill**

MYCOBANK: MB356811

Figura 9E

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sobre tronc i branques caigudes de pi blanc (*Pinus halepensis*), 3-I-2012, XHC135.

***Gymnopus aquosus* (Bull.) Antonín & Noordel.**

MYCOBANK: MB437615

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, pinada experimental Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pins empeltats (*Pinus pinastre x Pinus pinea*), 5-V-2010, XHC4.

Observacions. Molt semblant a *Gymnopus dryophilus* però amb la base del peu bulbosa i engrossida.

***Gymnopus brassicolens* (Romagn.) Antonín & Noordel.**

MYCOBANK: MB437618

Figura 9F

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Font de Barraix, UTM (ETRS89, fus 30) X: 723257 Y: 4397582, altura 525 msnm, sòl calcari, sobre abundant humus, bosc de *Pinus halepensis*, 4-V-2011, XHC52. *Ibidem*, Serra, els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, altura 250 msnm, sobre pinotxa, en camp abandonat d'oliveres (*Olea europea*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 22-XI-2012, XHC222.

Figura 9. A: *Entoloma incanum*. B: *Entoloma rusticoides*. C: *Entoloma undatum*. D: *Geastrum striatum*. E: *Gloeophyllum trabeum*. F: *Gymnopus brassicolens*.

Gymnopus dryophilus (Bull.) Murrill

MYCOBANK: MB438406

Material estudiat. VALENCIA: Serra, El Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 30-IV-2011, XHC48. *Ibidem*, Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y: 4401864, altura 625 msnm, sòl silici, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-X-2015, XHC151011.

Gymnopus quercophilus (Pouzar) Antonín & Noordel.

MYCOBANK: MB511564

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes (Camp de Tir), UTM (ETRS89, fus 30) X: 721873 Y: 4398309, altura 600 msnm, sobre fulles caigudes de coscoll (*Quercus coccifera*), 5-X-2014, XHC248.

Observacions. Espècie que habitualment passa desapercibuda per la seua xicoteta grandària i de difícil confusió per créixer sobre les fulles de *Quercus*.

Hebeloma cistophilum Maire

MYCOBANK: MB260945

Figura 10A

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, brolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 20-X-2010, XHC20B. *Ibidem*, Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712836 Y: 4401864, altura 625 msnm, sota estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-XII-2014, XHC261. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici davall d'estepa borrera (*Cistus salvifolius*), 13-XI-2011, XHC115.

Observacions. El seu hàbitat sota *Cistus*, la seua cortina fugaç i el seu sabor dolç ho separen d'*Hebeloma mesophaeum* de cortina persistent i sabor amarg (ROUX 2006). Amb el mateix hàbitat *H. cylinrosporum* es diferencia amb *H. cistophilum* per la Q esporal >2.

Hebeloma laterinum (Batsch) Vesterh.

MYCOBANK: MB366302

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, molt abundós i freqüent en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC124.

Observacions. Posseeix una olor que recorda al cacau, mai rafanoide i creix formant erols de bruixes.

Hemileccinum impolitum (Fr.) Šutara

MYCOBANK: MB511902

Figura 10B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surerra (*Quercus suber*), 7-XI-2010 XHC167.

Observacions. Espècie fàcil de reconèixer pel seu peu mancat de reticle i amb base claviforme, carn groguenca en les vores del carpòfor, en el centre blanquinosa i amb base del peu groga d'olor a iode, mentre que en la resta és afruïtat (PALAZÓN 2001).

Hemimycena lactea (Pers.) Singer

MYCOBANK: MB268793

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 12-VI-2011, XHC84.

Hohenbuehelia petaloides (Bull.) Schulzer

MYCOBANK: MB119416

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, freqüent, a prop de soques de pi blanc (*Pinus halepensis*), 4-XI-2011, XHC90.

Hydnellum concrescens (Pers.) Banker

MYCOBANK: MB414441

Figura 10C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota llentiscle (*Pistacia lentiscus*), en pinar de *Pinus halepensis*, 21-XII-2014, XHC269.

Observacions. D'acord amb MAAS GEESTERANUS (1975) macroscòpicament no és possible diferenciar-lo de *Hydnellum scrobiculatum*. BREITENBACH & KRÄNZLIN (1986) afirmen que el barret *H. concrescens* és més zonat i menys escamós que en *H. scrobiculatum* i forma esporal diferent.

Hydnellum ferrugineum (Fr.) P. Karst.

MYCOBANK: MB100986

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sobre acícules de pi blanc (*Pinus halepensis*), 30-XI-2011, XHC-159.

Observacions. Espècie freqüent Segons BREITENBACH & KRÄNZLIN (1986.) sovint és confosa amb altres espècies com *Hydnellum peckii* que també de jove exuda un làtex color roig sang, com d'altres que no exuden eixe làtex com *H. concrescens*, *H. scrobiculatum* i *H. spongiosipes*.

Hydnum albidum Peck

MYCOBANK: MB141384

Figura 10D

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota llentiscle (*Pistacia lentiscus*), en pinar de *Pinus halepensis*. 21-III-2010, XHC5A. *Ibidem*, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 14-XII-2011, XHC176.

Observacions. Creix de manera profusa a l'hivern sota les acícules dels pins i preferentment sota llentiscle formant cercols de bruixes. Ha sigut confós amb la forma blanquinosa de *Hydnum repandum* (PALAZON 2001), però la seua major fragilitat, el creiximent en sòl calcari i les espores significativament més petites el diferencien.

Hygrocybe acutoconica (Clem.) Singer

MYCOBANK: MB298654

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, vora senda, brolla de bruc boal (*Erica arborea*) en bosc clar de pi blanc (*Pinus halepensis*) i surera (*Quercus suber*), 24-X-2012, XHC169.

Observacions. Espècie de xicoteta talla i cridanera variabilitat cromàtica. Es distingeix pel seu barret cònic persistent de color groc brillant i làmines mai ocre. *Hygrocybe konradii* presenta basidis i espores diferents (CANDUSSO 1997).

Hygrophorus cossus (Sowerby) Fr.

MYCOBANK: MB203105

Figura 10E

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota surera (*Quercus suber*), 10-XI-2012, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC194.

Observacions. Es caracteritza pel seu canvi de color en madurar, blanquinós de jove, que d'adult passa a groguenc marró a marró fosc i segons PALAZÓN

(2001) és d'olor forta similar a la larva de l'insecte *Phoelena cossus* o de la planta *Helianthus tuberosus* i sense reacció al KOH enlloc del carpòfor.

Hygrophorus latitabundus Britzelm.

MYCOBANK: MB167748

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota llentiscle (*Pistacia lentiscus*), en pinar de *Pinus halepensis*, 26-XI-2011, XHC148.

Observacions. Semblant a *Hygrophorus personii* més menut, barret igual que el peu de color marró recobert de viscositat, però creix sota alzines i sureres. *H. olivaceoalbus* és més montà, creix sota pins i la seua carn no dona reacció amb amoníac. *H. agathosmus*, el qual no hem trobat al Parc, més menut, gens viscos i amb el característic olor d'ametles amargues (GERHARDT, VILA & LLIMONA 2000).

Infundibulicybe meridionalis (Bon) Pérez-De-Greg.

MYCOBANK: MB803781

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, calcari, abundant sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i arítjol (*Smilax aspera*) 26-XI-2011, XHC149.

Inocybe curvipes P. Karst.

MYCOBANK: MB238912

Figura 10F

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota surera (*Quercus suber*), 9-VI-2011, XHC78.

Figura 10. A: *Hebeloma cistophilum*. B: *Hemileccinum impolitum*. C: *Hydnellum concrecens*. D: *Hydnum albidum*. E: *Hygrophorus cossus*. F: *Inocybe curvipes*.

Inocybe geophylla P. Kumm.

MYCOBANK: MB192709

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, camino de Olla, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712321 Y: 4402540, altura 550 msnm, sòl sicili, sobre molsa, davall de pi planc (*Pinus halepensis*), 2-XII-2012, XHC231.

Inocybe mixtilis (Britzelm.) Sacc.

MYCOBANK: MB141839

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 25-V-2013, XHC244.

Observacions. La seua carn immutable, bulb blanquinós marginat i presència de caulocistidis en tota la longitud del peu ens porta a la determinació d'aquesta espècie. *Inocybe praetervisa* posseeix caulocistidis fins a la meitat del peu. Altres espècies d'espores giboses (*I. asterospora*, *I. oblectabilis*, *I. piceae* = *I. pseudohilca* i *I. calida*) posseeixen la base bulbosa amb esfumacions roses a marró rosades (BREITENBACH & KRÄNZLIN 2000).

Inocybe oblectabilis (Britzelm.) Sacc.

MYCOBANK: MB242601

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl nu, argilós, en mig de camí no transitat, sota (*Pinus halepensis*), 18-V-2011, XHC69.

Inocybe pallida Velen.

MYCOBANK: MB273312

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, en sòl nu, arenós argilós,

camí que voreja bancals perduts, sota (*Pinus halepensis*), 18-V-2011, XHC69.

Observacions. Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

Inosperma cervicolor (Pers.) Matheny & Esteve-Rav.

MYCOBANK: MB830355

(Figura 11A)

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 21-IV-2010, XHC15A.

Observacions. Dins de la Secció *Cervicolores*, l'olor de floridura o terrosa, diferent de l'espermàtica o de *Pelargonium* ens ajuda en la seua determinació.

Inosperma pisciodorum (Donadini & Rioussset) Matheny & Esteve-Rav.

MYCOBANK: MB830387

Figura 11B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, en zona oberta sota estepa (*Cistus albidus*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 12-V-2010, XHC1.

Observacions. Espècie amb cutícula escatosa i carn que esdevé roja amb una característica olor a areng, com a massilla de vidrier (KUYPER 1986). Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

Laccaria laccata (Scop.) Cooke

MYCOBANK: MB119173

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici sota surera (*Quercus suber*), 2-XII-

2012, XHC230.

Observacions. Espècie amb gran variabilitat cromàtica, es diferencia de *Laccaria affinis* perquè aquesta posseix espores quasi esfèriques i no elíptiques o ovoides. *L. proxima* es diferencia per les seues espores més el·lipsoides.

***Lactarius atlanticus* Bon**

MYCOBANK: MB316213

Figura 11C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl àcid, sota surera (*Quercus suber*), 12-XII-2014, XHC270.

Observacions. Espècie molt freqüent sota surera (*Quercus suber*). El seu aspecte i olor que recorda a la xicoira fa possible la seua confusió amb espècies pròximes com *Lactarius serifluus* de barret ocre ataronjat, peu glabre i olor dèbil. *L. camphoratus* és de color marró vermellós vinós. L'absència de macrocistidis és un altre caràcter diferencial i els pèls ocre vermellosos de la base del peu és un caràcter incostant (GALLI 2006).

***Lactarius azonites* (Bull.) Fr.**

MYCOBANK: MB356888

Figura 11D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, lloc herbós sota surera (*Quercus suber*), 9-VI-2011, XHC75.

Observacions. Trobat en mateix lloc (rogle 5-8 exemplars) en diferents anys. Segons HEILMMAN-CLAUSEN ET AL. 1998) macroscòpicament difereix de *Lactarius fuliginosus* per les làmines anastomasades, la forma irregular del barret, el seu peu blanquinós i el ràpid canvi al rosa de la carn.

Lactarius chrysorrhæus Fr.

MYCOBANK: MB233874

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 10-XI-2010, XHC22.

Observacions. El seu aspecte amb el barret zonat, làtex blanc que ràpidament passa al groc i el seu hàbitat sota espècies de *Quercus* facilita la seua identificació.

Lactarius cistophilus Bon & Trimbach

MYCOBANK: MB316223

Material estudiat. VALÈNCIA: Segart, Vessant del Puntal de l'Abella UTM (ETRS89, fus 30) X: 724364 Y: 4396995, altura 600 msnm, sòl silici, un sol exemplar sota estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i pinastre (*Pinus pinaster*), XHC-151151

Observaciones. GALLI (2006) afirma que és fàcilment reconeixible pel seu hàbitat específic sota *Cistus* en ambient mediterrani, el seu port compacte i el color del barret gris a gris brunenc i gris violaci en quedar exposada la carn i, a més a més, per les espores allargades.

Lactarius deliciosus (L.) Gray

MYCOBANK: MB224737

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i estepa populifòlia (*Cistus populifolius*), 7-XI-2010, XHC28. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl silici, molt abundant en anys bons, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 14-XI-2015, XHC151102.

***Lactarius sanguifluus* (Paulet) Fr.**

MYCOBANK: MB229103

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, molt abundant en anys bons, bosc de (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC130.

***Lactarius subumbonatus* Lindgr.**

MYCOBANK: MB197692

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024, altura 650 msnm, sòl silici, davall surera (*Quercus suber*), 10-I-2011, leg. César Benedito Lluch, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC200. VALÈNCIA: Serra, La Falaguera, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717024 Y: 4399438, altura 600 msnm, sòl silici, tocant el tronc d'una surera. 25-V-2011, XHC61. *Ibidem*, Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera, 9-VI-2011, XHC226.

***Lactarius tesquorum* Malençon**

MYCOBANK: MB316252

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici davall d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 24-III-2010, XHC6A.

Observacions. Espècie molt freqüent en estepars sobre sòl àcid del P.N., típica de la màquia mediterrània micorrízica de *Cistus* com afirma GALLI (2006). El seu barret zonat i bastant pilós ens pot recordar al *Lactarius torminosus* però aquest últim és micorrízic de *Betula spp.*

***Lactarius sanguifluus* f. *vinosus* (Quél.) Lalli & Pacioni**

MYCOBANK: MB 487930

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, bosc de (*Pinus halepensis*), 14-XI-2015. *Ibidem*. Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545, sòl silici, sota pi pinastre (*Pinus pinaster*), 15-XI-2015, XHC151129.

***Lactarius zonarius* (Bull.) Fr.**

MYCOBANK: MB195919

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota aladern (*Rhamnus alaternus*) en bosc de *Pinus halepensis*, 11-XI-2015, XHC151127. *Ibidem*, Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545 altura, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 15-XI-2015, XHC-151135.

Observacions. Tobem també en els mateixos llocs la forma amb el peu molt escrobiculat *Lactarius zonarius f. scrobipes*.

***Leccinellum corsicum* (Rolland) Bresinsky & Manfr. Binder**

MYCOBANK: MB487799

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici sota estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 24-III-2010, XHC2A.

***Leccinellum lepidum* (P. Bouchet ex Essette) Bresinsky & Manfr. Binder**

MYCOBANK: MB486593

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 18-V-2011, XHC62.

Lentinellus micheneri (Berk. & M.A. Curtis) Pegler

MYCOBANK: MB106976

Figura 11E

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sobre branquetes mig soterrades de *Pinus halepensis*, 8-XII-2013, XHC255.

Observacions. Carpòfor infundiliforme creixent sobre branques de coníferes, amb himeni laminar i l'aresta serrada, centrada i segons Roux (2006) amb escassos pleurocistidis i espores menors de 5,2 micres. *Lentinellus cystidiatus* és menys embudat, creix generalment sobre terra i presenta abundants pleurocistidis i espores majors de 5 micres.

Lentinus arcularius (Batsch) Zmitr.

MYCOBANK: MB543135

Figura 11F

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sobre branques caigudes de surera (*Quercus suber*), 28-IV-2010, XHC3.

Observacions. Fàcil d'identificar pels seus porus grans angulosos, barret fibril·lós-escatós amb el marge molt pilós i en créixer sobre fusta de planifolis. Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

Lentinus meridionalis (A. David) Jargeat, Corriol & J.-P. Chaumeton

MYCOBANK: MB559872

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en branqueta d'arçot (*Rhamnus lycioides*) 6-XI-2011, XHC96. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, abundant sobre rametes caigudes de bruc boal (*Erica arborea*) 24-10-2012.

Figura 11. A: *Inosperma cervicolor*. B: *Inosperma pisciodorum*. C: *Lactarius atlanticus*. D: *Lactarius azonites*. E: *Lentinellus micheneri*. F: *Lentinus arcularius*.

Observaciones. Similar a *Lentinus arcularius*, però de menor tamany i creixent sobre branquetes de romer (*Salvia rosmarinus*), estepes (*Cistus ladanifer*) i tomaní (*Lavandula stoechas*).

***Lepiota lilacea* Bres.**

MYCOBANK: MB213915

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, cuneta de pista forestal sota surera (*Quercus suber*), 13-XI-2011, XHC108.

Observacions. Segons CANDUSSO & LANZONI (1990) és una espècie molt comuna en parcs i jardins que es reconeix macroscòpicament pel color del barret i, fonamentalment, per l'anell membranós acolorit per sota com la cutícula. Microscòpicament per la seua cutícula amb cèl·lules himeniformes en palissada i les espores el·lipsoides no dextrinoides.

***Lepiota pseudolilacea* Huijsman**

MYCOBANK: MB287602

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712836 Y: 4401864, altura 625 msnm, en camp de amelers perduts, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-XII-2014, XHC263.

***Lepista rickenii* Singer**

MYCOBANK: MB287633

Figura 12A

Material estudiat. VALÈNCIA: Segart, Vessant del Puntal de l'Abella UTM (ETRS89, fus 30) X: 724364 Y: 4396995, altura 600 msnm, sòl silici, sota bruc boal (*Erica arborea*) i pinastre (*Pinus pinaster*), 14-XI-2015, XHC151138.

Observacions. Estem davant un complex grup, en les quals les seues diferències

macro i micro són mínimes. Les nostres mostres i mesures esporales coincideixen amb la espècie dels autors a baix citats. PALAZÓN (2001) sinonimitza *L. rickenii* amb *Lepista luscina* (Fr.) Singer, i les diferencia amb la *L. panaeolus* pel gebre blanc que cobreix la cutícula d'aquesta última. EYSSARTIER & ROUX (2017) sinonimitzen la *L. luscina* amb *L. panaeolus* (Fr.) P. Karst i afirmen que no és un bolet molt comú a Europa i prefereix els prats de les regions muntanyenques

***Lepista sordida* (Schumach.) Singer**

MYCOBANK: MB299524

Figura 12B

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sobre abundant acícula de pi blanc (*Pinus halepensis*), 12-VI-2011, XHC86. VALÈNCIA: Serra, els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, altura 250 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 22-XI-2012, XHC212. *Ibidem*, Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, en fullaraca de surera (*Quercus suber*), 27-XII-2014, XHC281.

Observacions. Molt freqüent aïllada o formant grans grups, es caracteritza per presentar un barret higrófan amb gran variabilitat cromàtica des del beix crema al lila intens, a més d'un peu fi i unes espores més grogues que rosades (Roux 2006). Es pot confondre amb *Lepista nuda*, de port més robusta i d'ambients més montans.

***Leucoagaricus barssii* (Zeller) Vellinga**

MYCOBANK: MB466260

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, arenós, sobre una capa gruixuda de pinotxa en bosc de *Pinus halepensis*, 8-XI-2015, XHC151119.

Observacions. Espècie que es caracteritza pel seu barret escatós, anell persistent membranós i peu de base fusiforme. *Leucocoprinus leucothites* no posseeix el barret escatós i prefereix sòls no arenosos i menys secs.

Leucoagaricus melanotrichus (Malençon & Bertault) Trimbach

MYCOBANK: MB316789

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, en lloc arenós i fresc, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 6-XI-2011, XHC89. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, en un talús argilenc amb molsa. Bosc de sureres (*Quercus suber*), 21-X-2015, XHC151015.

Observacions. Espècie de xicoteta talla amb anell vorejat de negre i barret negre sobre fons gris. Pot confondre's amb espècies de *Lepiota* Secció *Ovisporae* como *Lepiota felina* com afirma CANDUSSO & LANZONI (1990).

Leucocoprinus leucothites (Vittad.) Redhead

MYCOBANK: MB 900881

Material estudiat. VALÈNCIA: Nàquera, l'Ombria, camí del Salt, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722161 Y: 4393841, altura 324 msnm, sòl silici, en camp conreat, davall de olivera (*Olea europea*), 5-XI-2012, XHC195. *Ibidem*, Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-XI-2015, XHC151118.

Observacions. El tipus d'anell membranós complet i bastant persistent a més que la base del peu engrossida el distingeix de lepiotes amb un anell membranós o cotonós molt fràgil, generalment incomplet o esquinçat sobre el peu. *Leucocoprinus leucothites* i *Leucoagaricus barssii*, comparteixen el mateix hàbitat, es diferencien macroscòpicament pel seu barret llis del primer enfront de la superfície fibril·losa escatosa del segon.

Limacella furnacea (Letell.) E.-J. Gilbert

MYCOBANK: MB295728

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, molt abundant davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC121.

Observacions. Espècie molt habitual sota pins amb cutícula de color verdós oliva i peu amb anell.

Lulesia fallax (Qué.) T.J. Baroni, N. Niveiro & B.E. Lechner

MYCOBANK: MB559842

Figura 12C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, arenós, lloc ombrívol entre coscoll (*Quercus coccifera*) i mata de garrofer (*Ceratonia siliqua*), sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 8-XI-2015, XHC151121.

Observacions. El barret de color blanquinós i sense solcs concèntrics, làmines groc pàl·lid de jove, després amb tons rosats, la seua carn de sabor amarg i espores finament berrugoses ens confirmen aquesta espècie.

Lycoperdon mammiforme Pers.

MYCOBANK: MB220868

Figura 12D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sobre abundant fullaraca de surera (*Quercus suber*), marfull (*Vivurnum tinus*) i alborç (*Arbutus unedo*), XHC110.

Observacions. Segons EYSSARTIER & ROUX (2013) és l'únic del seu gènere amb vel cotonós-llanós i fugaç, encara que algunes restes romanen més temps al peu, la qual cosa permet la seua identificació. Preferentement en sòl calcari. Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

Lycoperdon molle Pers.

MYCOBANK: MB271483

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650msnm, sòl silici, sobre abundant sobre fullaraca de surera (*Quercus suber*), marfull (*Viburnum tinus*) i arborç (*Arbutus unedo*), 13-XI-2011, XHC111. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, en pista forestal gens transitada, 11-X-2015, XHC151008.

Observacions. Espècie variable en color, forma i distribució de l'ornamentació pileica. *Lycoperdon atropurpureum* és semblant, però posseeix espores amb berrugues coniques espaiades i a més posseeix un rizomorf (SARASINI 2005).

Lycoperdon perlatum Pers.

MYCOBANK: MB220647

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, davall estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 30-IV-2011, XHC50. *Ibidem*, Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712.718 Y: 4.401.250, altura 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 15-XI-2015, XHC151168.

Lycoperdon pratense Pers.

MYCOBANK: MB174409

Figura 12E

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, davall estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 20-X-2010, XHC1B, *Ibidem*, sòl silici, en camps abandonats en estepa negra, 1-I-2015, XHC150101A.

Observacions. Altres espècies del gènere es diferencien clarament al tall, per no presentar un diafragma entre la gleva i la subgleva.

Lyophyllum immundum (Berk.) Kühner

MYCOBANK: MB252689

Figura 12F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, terreny nu i compactat en una clariana solellada i seca, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC119. *Ibidem*, un sols exemplar, mateix hàbitat, 8-12-2014, XHC254.

Observacions. Molt paregut a *Lyophyllum semitale*, de carn negrosa al frec, però d'espores elíptiques front a les nostres exemplars (Me = $6,1 \times 5 \mu\text{m}$; Qe = 1,2) que són subgoboses.

Macrolepiota procera (Scop.) Singer

MYCOBANK: MB287857

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 27-XI-2011, XHC152.

Macrolepiota mastoidea (Fr.) Singer

MYCOBANK: MB299971

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, en lloc obert i solejat, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 28-XII-2014, XHC284.

Observacions. Descartem *Macrolepiota procera* la per d'anell doble i *M. excoriata* per la menor grandària i el seu peu blanc i llis. Seguint a CANDUSSO & LANZONI (1990) el mamelló, la disposició de les escates en estrela, la grandària del peu (major que el diàmetre del barret) i les escates ocre davall de l'anell ens porta a *M. mastoidea*.

Figura 12. A: *Lepista rickenii*. B: *Lepista sordida*. C: *Lulesia fallax*. D: *Lycoperdon mammiforme*. E: *Lycoperdon pratense*. F: *Lyophyllum immundum*.

Mallocybe malenconii (R. Heim) Matheny & Esteve-Rav.

MYCOBANK: MB830446

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari en bancals perduts, sota (*Pinus halepensis*), 18-V-2011, XHC65.

Marasmius wynneae Berk. & Broome

MYCOBANK: MB534162

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 6-XI-2011, XHC98. *Ibidem*, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc, 5-X-2014, XHC249.

Melanogaster variegatus (Vittad.) Tul. & C. Tul.

MYCOBANK: MB187851

Figura 13A

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, un sol exemplar semihipogeu en senda, bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*) i surera (*Quercus suber*), 6-IV-2013, leg. Enrique Portolés Gómez, det. I. Tarazona & J. Herrero, XHC238.

Mycena pura (Pers.) P. Kumm.

MYCOBANK: MB188082

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici sota marfull (*Arbutus unedo*), 13-XI-2011, XHC113

Observacions. Espècie abundant amb una gran variabilitat cromàtica i característic olor rafanoide. ROBICH (2003) reconeix sis formes i una varietat d'aquesta espècie.

***Mycena seynii* Qué.**

MYCOBANK: MB272067

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sobre pinya de pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-VI-2010, XHC11B. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, en pinya de pinastre (*Pinus pinaster*), 22-IX-2010, XHC26.

***Omphalotus olearius* (DC.) Singer**

MYCOBANK: MB288943

Figura 13B

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, en tronc d'olivera viva (*Olea europea*), 26-XI-2011, XHX140. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, aparentment en terra prop de olivera, 15-XI-2015, XHC151135.

Observacions. Espècie tòxica sovint confosa amb els rossinyols (*Cantharellus spp*) encara que la presència de verdaderes làmines, la seua coloració més marró vermellosa i l'absència d'olor afrutada les diferència. A més a més, en absència de llum les làmines i laminilles de l'himeni emeten una llum verdosa pàl·lida en haver estat exposades a la llum solar.

***Pallidohirschioporus biformis* (Fr.) YC Dai, Yuan Yuan & Meng Zhou**

MYCOBANK: MB849276

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sobre troncs de sureres

mortes (*Quercus suber*), 24-IV-2010, XHC16A.

Observacions. Segons MORENO ET AL (1986) origina una podridura blanca sobre espècies de caducifolis i, fins i tot, està citat sobre coníferes cremades. Nosaltres l'hem observat sobre troncs morts de sureres (*Quercus suber*). *Trichaptum abietinum* i *T. fuscoviolaceum* són dues espècies similars però de preferència sobre coníferes, himeni diferent i manquen del marge violaci del barret.

***Panaeolus fimicola* (Pers.) Gillet**

MYCOBANK: MB158646

Figura 13C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en terra on s'acumulaven restes de branquetes de pi blanc (*Pinus halepensis*). 19-XI-2011, XHC126. *Ibidem*, 11-XI-2012, XHC205.

Observacions. *Panaeolus fimicola* amb l'aresta laminar sense basidis, amb cistidis flexuosos, claviformes o capitats que li donen el color blanquinós. La confusió amb *P. ater* amb la que té un gran paregut es diferencia per la presència a la aresta de crisocistidis (BREITENBACH & KRÄNZLIN 1995).

***Paralepista flaccida* (Sowerby) Vizzini**

MYCOBANK: MB564347

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, davall de mates de llentiscle (*Pistacia lentiscus*) i bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-XI-2015, XHC151125.

Observacions. Molt abundant sobretot tipus de boscos a la fi de temporada. Segons CONSIGLIO & CONTU (2003) entre d'altres pot fructificar davall *Quercus*, *Pinus*, *Cupressus*, *Eucalyptus*, *Acacia*, *Castanea*, *Picea* i *Abies*.

***Parasola auricoma* (Pat.) Redhead, Vilgalys & Hopple**

MYCOBANK: MB474759

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl silici, brolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i timó (*Thymus sp.*), 4-V-2011, XHC56.

Observacions. Es caracteritza pel seu barret plisat i disc central vermellós, estípit llis (sense vel, ni caulocistidis). Macroscòpicament s'assembla *Parasola plicatilis*, però *P. auricoma* té les espores el·líptiques i, sobretot, presenta pèls en la cutícula i visibles a la lupa. (ROUX 2006).

***Parasola plicatilis* (Curtis) Redhead, Vilgalys & Hopple**

MYCOBANK: MB474758

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl silici, en lloc herbós, marge de camí, brolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*), 1-XI-2012, XHC182.

Observacions. La nostra mostra concorda plenament amb la descripció de Roux (2006) amb les espores lenticulars, llises i negres, característiques de *Parasola plicatilis*.

***Paxillus involutus* (Batsch) Fr.**

MYCOBANK: MB810083

Figura 13D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, lloc molt humit sota marfull (*Viburnum tinus*), bosc de *Quercus suber*, 24-X-2010, XHC20B.

Observaciones. El seu característic barret vellutat amb la vora incurvada durant molt de temps i les làmines decurrents atapeïdes que es taquen de marró vermellós amb la manipulació ajuda en la seua determinació.

Phaeoclavulina abietina (Pers.) Giachini

MYCOBANK: MB512962

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, en bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC134.

Observacions. De xicoteta talla, es caracteritza pels seus colors grocs amb tons verd-oliva en madurar o amb la manipulació. Semblant a *Phaeoclavulina flaccida* amb la qual comparteix hàbitat, però aquesta manca dels tintes olivacis, *Ramaria ochrochlora* també verdeja però les seues espores són de major grandària (BREITENBACH & KRÄNLIN 1986).

Phellinus pomaceus (Pers.) Maire

MYCOBANK: MB275023

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, en tronc d'ametler (*Prunus dulcis*), 30-III-2011, XHC73.

Pholiota brunnescens A.H. Sm. & Hesler

MYCOBANK: MB319940

Figura 13E

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, calcari, en grups nombrosos, al voltant de soques de pi recentment tallats (*Pinus halepensis*), 11-II-2012, XHC162.

Observacions. Amb aspecte semblant, però de menor talla, en zones cremades trobem *Pholiota highlandensis*.

Pholiota gummosa (Lasch) Singer

MYCOBANK: MB115386

Figura 13F

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545 msnm, en tronc de pi pinastre (*Pinus pinaster*), 15-XI-2015, XHC151131.

Observacions. Se la reconeix per créixer fasciculada, amb barret poc viscos i peu amb zona anular i carn de color marronosa en la base.

Pisolithus arhizus (Scop.) Rauschert

MYCOBANK: MB276857

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, arenós, en pista forestal, 10-X-2010, XHC18A. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòlsilici, en camps abandonats, bolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i timó (*Thymus sp.*) 20-X-2010, XHC13B.

Psilocybe coronilla (Bull.) Noordel.

MYCOBANK: MB414016

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl sicili, en espai obert de brolla de herbàcies i estepa (*Cistus monspeliensis*), 20-X-2010, XHC9B. *Ibidem*, 1-I-2015, XHC150101.

Rhizopogon roseolus (Corda) Th. Fr.

MYCOBANK: MB100130

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA Segorbe, pinada experimental Masía deTristán,UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm,

Figura 13. A: *Melanogaster variegatus*. B: *Omphalotus olearius*. C: *Panaeolus fimicola*. D: *Paxillus involutus*. E: *Pholiota brunnescens*. F: *Pholiota gummosa*.

sòl calcari, en zona herbosa i molt húmida sota pins empeltats de pi pinyer (*Pinus pinaster x Pinus pinea*), 28-IV-2010, XHC17A. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, sòl silici, en camps abandonats, bolla d'estepa negra (*Cistus monspeliensis*) i timó (*Thymus sp.*), 4-V-2011, XHC81.

***Rhodocollybia butyracea* (Bull.) Lennox**

MYCOBANK: MB322522

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i arboç (*Arbutus unedo*), 13-XI-2011, XHC106. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 1-XI-2012, XHC184.

Observaciones. D'acord amb BREITENBACH & KRÄNLIN (1991), pel barret de color blanc excepte el mameló central nostres recol·lectes, serien *Rhodocollybia butyracea* var. *asema*. És un bolet abundant i una de les primeres a eixir després de les pluges, eixint tant en sòl calcari sota pins, com en silici sota sureres.

***Rhodocybe formosa* Vila, Contu, F. Caball. & A. Ortega**

MYCOBANK: MB511273

Figura 14A

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, El Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*) 11-XI-2015, XHC151145.

Observacions. S'inclou en la seccion *Rhodocybe* a causa de la presència de pseudocistidis (en l'aresta i cares de les làmines) i absència de fíbules. Es caracteritza aquesta espècie per les espores de subisodiamètriques a amplament el·lipsoidals, anguloso-noduloses i de grandària mitjana a xicoteta, la presència d'hifes trombopleurogenes en la trama de les làmines, pel basidioma de tons grisencs de jove i brunencs en madurar, per la pruïna que recobreix el barret en exemplars poc desenvolupats, la seua carn no amarga i l'hàbitat sota

Alnus i *Corylus*. (VILA, ET AL. 2007). Nostra recollida coincideix perfectament amb la descrita pels anteriors autors, amb l'excepció de l'hàbitat. Aquesta troballa constitueix la primera cita per a la Comunitat Valenciana.

***Russula acrifolia* Romagn.**

MYCOBANK: MB442321

Figura 14B

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 11-X-2015, XHC151009. Ibidem, Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-XI-2015, XHC151123.

***Russula aurea* Pers.**

MYCOBANK: MB156423

Figura 14C

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, en zona d'estepa populifòlia (*Cistus populifolius*) i sureres (*Quercus suber*), 23-VI-2010, XHC10.

Observacions. Fàcil de reconèixer pel seu color, que pot confondre's de lluny amb *Amanita caesarea*. La seua diferència amb altres rússules de tons rogencs i ataronjats consisteix bàsicament en el color groc de la carn subcuticular.

***Russula chloroides* (Krombh.) Bres.**

MYCOBANK: MB193143

Figura 14D

Material estudiat. VALÈNCIA: Marines, El Alcornocal, UTM (ETRS89, fus 30)

X: 712632 Y: 4401745, altura 587 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 14-XII-2014, XHC282. *Ibidem*, Los Panizares, UTM (ETRS89, fus 30) X: 712718 Y: 4401250, altura 545 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*) 15-XI-2015, XHC151116.

Observacions. Segons GALLI (1996) posseeix una major densitat laminar que *Russula delica*, les lamines són més fines i posseeixen reflexos verd blavosos en la zona de l'unió amb el peu encara que és un caràcter inconstant en exemplars vells i secs.

***Russula delica* Fr.**

MYCOBANK: MB184527

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, el Cremat, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717098 Y: 4392962, altura 215 msnm, en sòl calcari argilenc, sota olivera (*Olea europea*) i pi blanc (*Pinus halepensis*), 16-VI-2015, XHC160601.

Observacions. Espècie calcícola que es pot confondre amb la *Russula chloroides*, de preferència silícola, de la qual es diferencia per la seua menor densitat laminar i per l'absència dels reflexos blaus verdosos de les làmines (GALLI 1996).

***Russula persicina* Krombh.**

Figura 14E

MYCOBANK: MB114670

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, freqüent, en bosc de sureres (*Quercus ruber*) 24-X-2012, XHC209. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl argilenc margós, sota surera (*Quercus suber*), 28-XII-2014, XHC271,

***Russula torulosa* Bres.**

Figura 14F

MYCOBANK: MB280432

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calacari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC144. *Ibidem*, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc 28-XII-2012, XHC232,

Observacions. Molt abundant. Pel seu hàbitat es distingeix de *Russula queletii*, menys robusta i de sabor més acre i preferència per coníferes del gènere *Picea*. *R. fuscorubra* és més fosca, d'olor afruitada, però no de poma.

***Schizophyllum commune* Fr.**

MYCOBANK: MB208403

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Balòria, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717685 Y: 4395103, altura 320 msnm, sobre soca de pi blanc (*Pinus halepensis*), 11-II-2012, XHC161.

Observacions. Caracteritzada per créixer sobre fusta seca tant de coníferes com planifolis, de barret blanc vellutat i de làmines bifurcades en el marge.

***Scleroderma polyrhizum* (J.F. Gmel.) Pers.**

MYCOBANK: MB414483

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, el Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 725137 Y: 4397419, altura 550 msnm, silici, en sòl nu, en senda pujada mirador del Garbí, 2-XII-2011, XHC160. *Ibidem*, Marines, La Cascona, UTM (ETRS89, fus 30) X:712836 Y: 4401864, altura 625 msnm, sòl silici, vora pista forestal, 11-X-2015, XHC151005.

Observacions. Freqüent en les vores de camins, *S. meridionale* també s'obre en forma d'estrela però posseeix un pseudoestipit més desenvolupat.

Figura 14. A: *Rhodocybe formosa*. B: *Russula acrifolia*. C: *Russula aurea*. D: *Russula chloroides*. E: *Russula persicina*. F: *Russula torulosa*.

Scleroderma verrucosum (Bull.) Pers.

MYCOBANK: MB211519

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Font del Marge, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716452 Y: 4396860, altura 400 msnm, sòl calcari, sota eucaliptus (*Eucalyptus globulus*), 14-XI-2010, XHC32. *Ibidem*, Marines, l'Olla, UTM (ETRS89, fus 30) X: 713819 Y: 4400711, altura 600 msnm, sòl silici vora camí, sota carrasca (*Quercus rotundifolia*) i oliveres (*Olea europea*), 2-XII-2012, XHC224. *Ibidem*, La Cascona, UTM(ETRS89, fus 30) X:712836 Y: 4401864, altura 625 msnm, sòl silici, en pista forrestal, 11-X-2015, XHC151006. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sota surera (*Quercus suber*), 27-XII-2014, XHC278.

Observacions. Les espècies pròximes de possible confusió com a *Scleroderma aureolatum* no presenten en la base un pseudopeu i, si ho presenten, aquest és rudimentari.

Stereum hirsutum (Willd.) Pers.

MYCOBANK: MB189826

Material estudiat. CASTELLÓN: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, sobre branques i troncs caigut de *Quercus suber*, 28-IV-2010, XHC5.

Suillellus luridus (Schaeff.) Murrill

MYCOBANK: MB102402

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y:4397946, altura 550 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*) i romer (*Salvia rosmarinus*), 11-XI-2015, XHC152.

Observacions. És una espècie amb una gran variabilitat cromàtica. D'acord amb CALZADA (2007) *S. luridus* posseïx una línia roja (línia de Bataille) entre els porus i la carn adjacent que ens pot ajudar per a reconèixer esta espècie. També presenta aquesta línia de Bataille *Suillellus mendax*, que posseïx un reticle ben

definit però aquest generalment no recobrix tota la longitud del peu; el qual és més groguenc a l'apex i roig fosc a la base i preferix sòls silícics. *S. comptus* és molt semblant, però el seu barret presenta tonalitats gris rosades que no estan presents en *S. luridus*, tampoc posseïx la línia de Bataille i el seu peu és a penes reticulat, només present en la part superior del peu.

Suillus bellinii (Inzenga) Kuntze

MYCOBANK: MB324328

Figura 15A

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, les Foies, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724097 Y: 4397195, altura 550 msnm, silici, en brolla de timó (*Thymus sp.*) i argelaga (*Ulex parviflorus*), prop de pi blanc (*Pinus halepensis*), 13-II-2010, XHC1A.

Observacions. Fàcil de reconèixer de jove per color café amb llet i la vora blanquinosa del barret, d'adult es presta a confusió amb *Suillus mediterraneensis* però aquest últim posseïx la carn de color groc, mai blanca.

Suillus collinitus (Fr.) Kuntze

MYCOBANK: MB306571

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715824 Y: 4401573, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 13-XI-2011, XHC102.

Observacions. Fàcil de diferenciar d'altres espècies del gènere per la presència de fibril·les radials en la cutícula i el miceli basal de coloració rosada.

Suillus mediterraneensis (Jacquet. & J. Blum) Redeuilh

MYCOBANK: MB359701

(Figura 11B)

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, Pinada experimental Masía Tristán, UTM X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi empeltat de *Pinus pinea*. 7-XI-2010, XHC27. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, davall de pi blanc (*Pinus halepensis*), 19-XI-2011, XHC128.

Tapinella atrotomentosa (Batsch) Šutara

MYCOBANK: MB360246

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Font del Llentiscle, UTM (ETRS89, fus 30) X: 718537 Y: 4399180, altura 700 msnm, sobre tronc de pi blanc (*Pinus halepensis*), 4-XI-2012, XHC196.

Tapinella panuoides (Batsch) E.-J. Gilbert

MYCOBANK: MB 253796

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sobre troncs i arrells de pins morts (*Pinus halepensis*), abundant, 26-XI-2011, XHC141.

Tricholoma batschii Gulden ex Mort. Chr. & Noordel.

MYCOBANK: MB324913

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota pi blanc (*Pinus halepensis*), 26-XI-2011, XHC133. *Ibidem*. Pla de les Llomes, UTM (ETRS89, fus 30) X: 722099 Y: 4397946, altura 550 msnm, sòl calcari en grans grups sota pi blanc, 28-XII-2014, XHC291.

Observacions. El seu barret amb fibril·les radials i zona anular neta amb relleu, ho distingixen de *Tricholoma ustale* viscós sense fibril·les i de *T. striatum* fortament fibril·lós i zona anular neta sense relleu EYSSARTIER & ROUX (2017).

Tricholoma caligatum (Viv.) Ricken

MYCOBANK: MB259381

Figura 15C

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota coscoll (*Quercus coccifera*) i llentiscle (*Pistacia lentiscus*) en bosc de *Pinus halepensis*, 30-XI-2011, XHC136.

Observacions. Inconfusible pel seu aspecte, amb anell membranós persistent. Segons la literatura d'olor i sabor variable, en el nostre cas sabor amarescent i olor forta una mica desagradable. Segons GALLI (1999) aquesta gran variabilitat organolèptica pot ser deguda al tipus de substrat i clima.

Tricholoma gausapatum (Fr.) Qué!

MYCOBANK: MB199080

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, els Algepsars, UTM (ETRS89, fus 30) X: 717598 Y: 4394383, altura 250 msnm, sòl calcari, sobre molsa, sota *Pinus halepensis*, 22-XI-2012, XHC213.

Observacions. Durant un temps va estar sinonimitzat amb *Tricholoma terreum*, però actualment són espècies independents. Els exemplars joves es poden diferenciar fàcilment per la seua cutícula llanosa i presència de vel (PALAZÓN 2001).

Tricholoma saponaceum (Fr.) P. Kumm.

MYCOBANK: MB186494

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, El Cardaire, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715024 Y: 4402567, altura 650 msnm, sòl silici, freqüent, sobre abundant fullaraca de *Quercus ruber* i *Arbutus unedo*, 20-XI-2010, XHC37.

Observacions. Segons RIVA (1988) és l'espècie més policromàtica del gènere. Tot i el seu aspecte tan variable resulta fàcilment reconeixible per la seua característica olor de sabó.

***Tricholoma terreum* (Schaeff.) P. Kumm.**

MYCOBANK: MB216171

Figura 15D

Material estudiat. CASTELLÓ DE LA PLANA: Segorbe, pinada experimental Masía de Tristán, UTM (ETRS89, fus 30) X: 715976 Y: 4401359, altura 750 msnm, sòl calcari, sota pi pinyer (*Pinus pinaster* x *Pinus pinea*), 27-XI-2011, XHC40. VALÈNCIA: Estivella, Pla del Garbí, UTM (ETRS89, fus 30) X: 724316 Y: 4397257, altura 550 msnm, sòl silici, davall de *Cistus monspeliensis* i *Pinus halepensis*, 1-I-2015, XHC150103.

Observacions. Sovint confosa amb altres espècies molt semblants, també comestibles, amb presència de cortina com *Tricholoma gausapatum* o *T. myomyces* i amb *T. scaptulatum* d'olor farinosa (PALAZÓN 2001).

***Tubaria furfuracea* (Pers.) Gillet**

MYCOBANK: MB197499

Figura 15E

Material estudiat. VALÈNCIA: Segart, Vessant del Puntal de l'Abella UTM (ETRS89, fus 30) X: 724364 Y: 4396995, altura 600 msnm, sòl silici arenós, en senda sobre branquetes soterrades possiblement de bruc boal (*Erica arborea*), bosc de pinastre (*Pinus pinaster*), 1-XI-2015, XHC150104.

Observacions. Es pot confondre amb *Tubaria conspersa*, però aquesta presenta el barret ple de flocs blanquinosos i posseeix espores amigdaliformes i amb *Tubaria hiemalis*, les espores de les quals són una mica més grans i és més freqüent a finals de l'hivern i primavera segons LLAMAS & TERRÓN (2003).

***Tulostoma brumale* Pers.**

MYCOBANK: MB139867

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari, sota *Pinus halepensis*, 6-XI-2011, XHC97.

Volvariella taylorii (Berk. & Broome) Singer

MYCOBANK: MB344319

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm, sòl calcari sota *Pinus halepensis*, 19-XI-2011, XHC132.

Volvopluteus gloiocephalus (DC.) Vizzini, Contu & Justo

MYCOBANK: MB518592

Material estudiat. VALÈNCIA: Estivella, Font de Barraix, UTM (ETRS89, fus 30) X: 723257 Y: 4397582, altura 525 msnm, sòl calcari, en lloc herbós vora pista forestal, 1-XI-2012, XHC187.

Observacions. De tendències nitròfiles, segons DAHNCKE (1993) el seu barret presenta una coloració blanquinosa quan fructifica a l'estiu i, gris a marró grisenc, quan fructifica a la tardor.

Xerocomellus redeuilhii A.FS Taylor, U. Eberh., Simonini, Gelardi & Vizzini

MYCOBANK: MB818381

Figura 15F

Material estudiat. VALÈNCIA: Serra, Portaceli, UTM (ETRS89, fus 30) X: 716025 Y: 4392984, altura 200 msnm. Sòl calcari sota *Pinus halepensis*, 6-XI-2011, XHC99.

Observacions. Espècie termòfila creada el 2016 que substitueix el que s'havia identificat anteriorment com a *Xerocomellus dryophilus* a Europa, ja que aquest últim apareix exclusivament a Amèrica del Nord (SIMONINI ET AL. 2016).

Figura 15. A: *Suillus bellini*. B: *Suillus mediterraneensis*. C: *Tricholoma caligatum*. D: *Tricholoma terreum*. E: *Tubaria furfuracea*. F: *Xerocomellus redeuilhii*.

AGRAÏMENTS

Agrair als anteriors presidents de la Societat Micològica Valenciana José Alvarez i Rober Bermell per la seua inestimable ajuda en les gestions administratives i l'ànim donat per a dur a terme aquest projecte. Quant a la prospecció i recollida d'espècies agrair l'ajuda d'Ildefonso Fuentes, Cesar Benedito i Enrique Portolés en el seu moment acompanyant-nos en les eixides o aportant-nos mostres. A Paco Tejedor per la seua orientació i consells inicials, a Fernando Garcia i Toni Conca per la seua disposició a la revisió del treball i imprescindible ajuda en la determinació d'algunes espècies dubtoses, i finalment a Isaac Garrido per la revisió del treball i la seua disposició a ajudar-nos.

BIBLIOGRAFIA

- BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1986). Champignons de Suisse Tome 2. Edition Mykologia Lucerne.
- BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1991). Champignons de Suisse Tome 3. Bolets et Champignons à lames 1re partie. Edition Mykologia Lucerne.
- BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (1995). Champignons de Suisse Tome 4. Agarics 2nd part. Edition Mykologia Lucerne.
- BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (2000). Champignons de Suisse Tome 5. Champignons à lames 3ème partie. Edition Mykologia. Lucerne.
- BREITENBACH, J. & KRÄNZLIN, F. (2005). Champignons de Suisse Tome 6: *Russulaceae*. Edition Mykologia. Lucerne.
- CALZADA, A. (2007). *Guia de los Boletos de España y Portugal*. Náyade Editorial. Medina del Campo, Valladolid.
- CANDUSSO, M. (1997). *Hygrophorus* s.l. *Fungi Europaei* 6. Libreria Basso. Alassio.
- CANDUSSO, M. & LANZONI, G. (1990). *Lepiota* s.l. *Fungi Europaei* 4. Ed. Libreria Editrice Giovanna Biella. Saronno.
- CONSIGLIO, G. & CONTU, M. (2003). Il genere *Lepista* (Fr.) W. G. SM. in Italia. *Rivista di Micologia* XLVI - N. 2.

- DÄHNCKE, R.M. (1993). 1200 Pilze in farbfotos. AT-Verlag Aarau, Stuttgart.
- EYSSARTIER, G. & ROUX, P. (2013). *Le Guide des Champignons France et Europe*. Ed. Belin. Paris.
- EYSSARTIER, G. & ROUX, P. (2017). *Le Guide des Champignons France et Europe*. 4e édition. Ed. Belin. Paris.
- GALLI, R. (1996). *Le Russule*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (1999). *I Tricholomi*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2001). *Le Amanite*. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2004). *Gli Agaricus*. Edizioni Naturalistiche. Edinatura. Milano.
- GALLI, R. (2006). I Lattari: atlante pratico-monografico per la determinazione del genere *Lactarius* Persoon. Ed. Dalla Natura. Milano.
- GERHARDT, E., VILA, J. & LLIMONA, X. (2000). *Hongos de España y Europa*. Ediciones Omega. Barcelona.
- HEILMANN-CLAUSEN, J., VERBEKEN, A. & VETSERHOLT, J. (1998). The genus *Lactarius*. *Fungi of Northern Europe* 2. Danish Mycological Society.
- HANSEN, L. & KNUDSEN, H. (1997). "Nordic Macromycetes, Vol. 3." Heterobasidioid, Aphyllophoroid and Gastromycetoid basidiomycetes. 444 pp, Nordsvamp, Copenhagen.
- KUYPER, TH. W. (1986). A revision of the genus *Inocybe* in Europe. I Subgenus *Inosperma* and the smooth-spored species of the subgenus *Inocybe*. *Persoonia*. Supplement Vol. 3.
- LANZONI, G. & CANDUSSO, M. (1990). *Lepiota* s.l. *Fungi Europaei* 4. Edizione Candusso. Giovanna Biella I-21047 Saronno.
- LLAMAS, B. & TERRÓN, A. (2003). *Atlas fotografico de los hongos de España*. Editorial Celarayn.
- MAAS-GEESTERANUS R. A. (1975). Die terrestrischen Stachelpilze Europas. Amsterdam-London.

MORENO, G., GARCIA MANJÓN, J.L. & ZUGAZA, A. (1986). *La guía de Incafo de los Hongos de la Península Ibérica* Tomo 1. Ed. Incafo.

MORENO, CARLAVILLA, BELLANGER, OLARIAGA, MOREAU, BIDAUD, LOIZIDES & MANJÓN. (2019). *Boletopsis mediterraneensis*, sp. Nov. Fungal Planet 1001. https://www.researchgate.net/publication/338041930_Fungal_Planet_description_sheets_951-1041.

NEVILLE, P., POUMARAT, S. (2004). Amaniteae. Amanita, Limacella & Torrendia. *Fungi Europaei* 9. Edizioni Candusso.

PALAZÓN LOZANO A. (2001). *Setas para todos*. Editorial Pirineo. 653 p.

PARRA, L.A. (2003). Contribution to the Knowledge of the Genus Agaricus. *Fungi non delineati Pars XXIV*- Ed. Candusso. Alassio.

RIVA, A. (1988). *Tricholoma* (Fr.) Staude. *Fungi Europaei* 3. Libreria editrice Giovanna Biella. Saronno. Italia.

ROBICH, G. (2003). *Mycena* d'Europa. A.M.B. Fondazione Centro Studi Micologici. Bagnolo Mella (Brescia).

ROUX, P. (2006). *Mille et un champignons*. Ed Roux.

SARASINI, M. (2005). Gasteromiceti Epigei. Associazione Micologica Bresadola.

SAVAGE, D. (2008). A sinoptic Galerina key. <https://www.fungipedia.org/media/kunena/attachments/5518/ClavesGalerina.pdf>

SIMONINI, G., GELARDI M. & VIZZINI A. (2016). *Xerocomellus redeuilhii* sp. nov. *Rivista di Micologia* 59 (2) : 123-127.

SIQUIER, J.L., SALOM, J.C., FINSCHOW, G., MARTIN, M. (2016). Variabilidad y distribución de *Chroogomphus mediterraneus* en las Islas Baleares y la península ibérica. *Rivista di Micologia AMB* 59 (3): 249-270.

SOS, C., APARISI, F., PITARUQE, M. LAPENÑA, Q., DRAGO, A., MATÍN, J.J., GARCÍA, A. & VILALLONGA, F. (2022) Proyecto Catalogación de Especies Asmicas. *Mas que setas* 13: 5-9.

SPOONER, B. (2001). The Larger Cup fungi in Britain - part3 The genera Peziza

and Plicaria. *Field Mycology* Volume 2(2): 51-59.

TARAZONA, I. & HERRERO, J. (2017). Aportación de dos interesantes especies de boletales al Catálogo Micológico Valenciano *Suillellus permagnificus* (Pöder) Blanco-Dios y *Alessioporos ichnusanus* (Alessio, Galli & Littini) Gelardi, Vizzini & Simonini. *Boletín Sociedad Micológica Valenciana* 22: 73-83.

TORREJÓN HERRERO, M. (2007). Contribución al estudio de los hongos del parque natural de la Sierra Calderona y su area de influencia. Castellón-Valencia (Spain II). *Mycologia Balcanica* 6: 111-122.

TORREJÓN HERRERO, M. (2009). A contribution to the study of fungi associated with *Cistus* spp. in the Sierra Calderona Nature Reserve, Castelló-València (España) jarales (cistion). *Revista Catalana de Micologia*, 29: 17-28.

VAN VOOREM N. (2008) Key of the species of genus *Otidea*. http://www.ascofrance.com/uploads/forum_file/6230.pdf

VICCINI, A., ERCOLE, E., PICILIO, B., RIVA, J. & CONTU, M. (2016). *Rhodocybe formosa* (Agaricales, Entolomataceae). new collections, molecular data and synonymy, and *Rhodocybe griseonigrella* comb. nov. *Phytotaxa* 255: 036-046.

<http://dx.doi.org/10.116/phytotaxa.255.1.3>

VILA, J., M. CONTU, F. CABALLERO & A. ORTEGA (2007). Sinopsis del género *Rhodocybe* (secc. *Rhodocybe*) en Europa y descripción de *R. formosa* sp. nov. *Boletín Sociedad Micologica Madrid* 31: 77-84.

PROJECTE MICOCATÀLEGCV: UNA CRIDA A LA PARTICIPACIÓ I FOMENT DE LA INVESTIGACIÓ

Tornem a presentar i cridem als socis i sòcies a participar activament en la iniciativa de MicocatàlegCV, durant aquest any 2023 i 2024. Com sabeu **iNaturalist** és una plataforma web que ajuda a registrar la biodiversitat mundial, allotjant més de 100 milions d'observacions. Converteix a cada persona amb un ordinador o un mòbil en algú que pot contribuir amb les seues observacions a la ciència.

La Junta de SOMIVAL, amb la finalitat d'estudiar el seu funcionament i les possibilitats que ofereix aquesta plataforma per al compliment dels seus objectius, com són **fomentar la participació i la investigació científica entre el nostres socis**, va procedir a donar-se d'alta en la mateixa creant el projecte **MicocatalogoCV**.

MicocatàlegCV pretén ser un registre i inventari de fongs, protozous (e.g., mixomicets) i líquens trobats, fonamentalment, a la Comunitat Valenciana, procedents de les observacions micològiques dels socis i sòcies de SOMIVAL.

MICOCATALOGOCV

Micocatalogo CVA

Registro e inventario de hongos, protozoarios y líquenes hallados, fundamentalmente, en la Comunidad Valenciana.

Fins ara, s'han incorporat quatre observadors (en un futur en poden ser més), que han realitzat 215 observacions micològiques, corresponents a 162 tàxons o espècies.

FUNCIONAMIENT:

Si un soci/a en una eixida al camp es troba un bolet i vol participar en el projecte, amb el mòbil ha de fer-li una foto georeferenciada. Les fotos georeferenciades, en el propi camp o des de casa, s'han d'enviar al compte de correu electrònic **somivalist@gmail.com**, indicant:

- en l'**assumpte**: MicocatàlegCV
- i en el **contingut**: detalls de la recol·lecció (vegetació, olor, sabor, etc.) i tot allò que estime oportú, com, si així ho considera, el tàxon o gènere de que es tracta. No sent necessari indicar el lloc de la recol·lecció, si ja aquesta dada està continguda en la georeferència de la foto.
- Les fotografies han de tenir unes **dimensions mínimes de 800 x 600 px**.
- Les fotografies han d'estar fetes en el **mateix lloc en què es troben els bolets** i han de quedar ben visibles les seues parts: cutícula, himeni i peu sencer. En el cas dels *Boletus* i *Cortinarius* interessa tallar un exemplar per veure la carn.

Exemple:

Cortinarius sancti-felicis.
(membres de SOMIVAL).

SOMIVAL ha escollit a 3 avaluadors que procediran a analitzar les imatges enviades i les dades aportades al compte de correu electrònic anteriorment indicat.

Els avaluadors respondran a la recepció dels correus electrònics. Si estimen que les fotografies i les dades aportades són suficients per a classificar el tàxon, se li comunicarà en nom de l'espècie a l'autor i es procedirà a pujar-ho al projecte, indicant a més el nom del recol·lector. En cas contrari es podran sol·licitar més detalls.

Nota: Una mateixa espècie pot ser fotografiada i remesa diverses vegades, però ha d'existir una distància mínima de 1000 m entre elles.

1000 mts

1000 mts

Receptari

Arròs muntanyés amb múrgoles

 ROBERT BERMELL

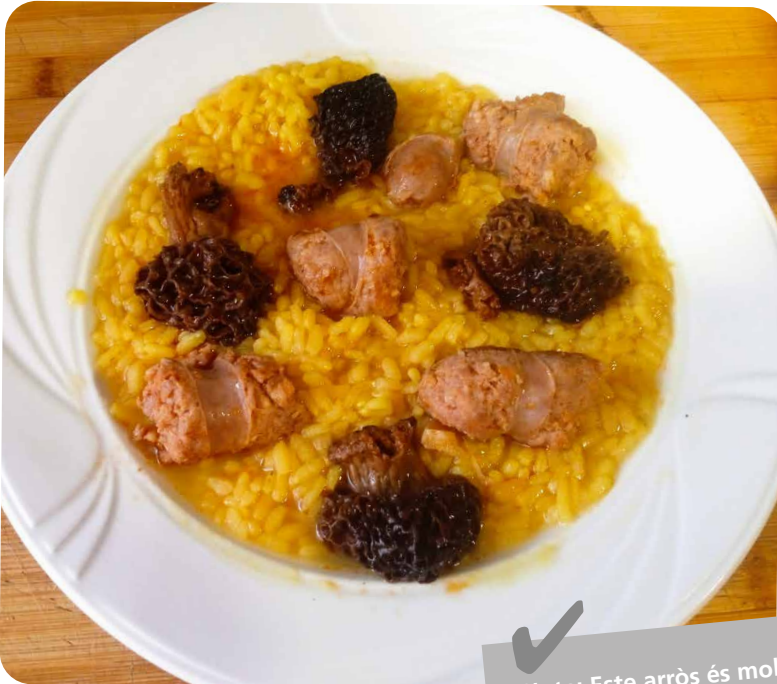
Ingredients per a 4 persones

- Una botifarra (700 gr)
- 70 gr. (aprox.) de múrgoles ("Colmenillas", "Cagarrias", "Morchellas") deshidratades. Mínim 250 gr en fresc.
- 2 litres de caldo d'escudella.
- 3 tomaques.
- Oli suficient per a fregir la botifarra.
- Sal al gust.
- Una cullera de darrera de pimentó dolç.
- 300 gr d'arròs.

Elaboració

- ✿ Es posen en amere les múrgoles durant 1 hora mínim, canviant-li l'aigua d'amere que es descarta.
- ✿ Tallar la botifarra en trossos. Es ratlla la tomaca.
- ✿ Es posa el caldero al foc en oli d'oliva a fi de fregir els trossos de botifarra. Quan estiguen daurats tots els trossos s'afig la tomaca sofregint-lo. A continuació, s'afig el pimentó dolç i immediatament el caldo.
- ✿ Es cou durant 15 minuts i s'afig la sal (al gust).

✓ És un arròs que tendeix a ser "melós" i, es procurarà que la múrgola presideixa el plat.

✓ Nota: Este arròs és molt de menjars de SOMIVAL, en camp, després d'una Jornada de bolets per la qual cosa admet altres espècies segons la temporada

Regirat de Cantharellus cibarius amb carabasseta i creïlles de Vistabella sobre torrada de pa de sègol

(Per a 2 comensals)

 MARIA AGUT MONFERRER

Ingredients

- 200 g *Cantharellus cibarius* frescos tallats a tires
- 200g Carabasseta fresca tallada a rodanxes fines
- 200g creïlles pelades i tallades a tires fines
- 2 ous sencers
- Un polsim de sal
- 2 torrades grans de fougassa de pa de sègol
- 1 l Oli per a fregir

Elaboració

- ✿ Calfar l'oli, fregir les tires de *Cantharellus*, salar i reservar
- ✿ Fregir les creïlles fins que estiguen cruixents i reservar
- ✿ Fregir les rodanxes de carabasseta i reservar
- ✿ Mentre fem l'anterior torrar el pa
- ✿ Deixar al foc l'oli baixant-lo un poc, muntar els ingredients damunt de la torrada, creïlles a un costat, carabasseta a l'altre, una part dels *Cantharellus* damunt de cada
- ✿ Fregir l'ou poc fet i col·locar en el mitjà, posar damunt part dels *Cantharellus* i en servir trencar la gemma i regar amb una miqueta de l'oli de fregir.

Quallada d'*Hygrophorus russula* acompanyada de *Tricholoma* *gausapatum* caramel·litzat

(Per a 6 comensals)

 MARIA AGUT MONFERRER

Ingredients

- 750 ml de llet de vaca
- 150 gr mermelada d'*Hygrophorus russula*
- 7 g quall en pols
- 50 g de sucre
- Flors per a decorar
- 8 *Tricholoma* caramel·litzats
- 6 bols de la mesura que vulguem per a poder bolcar després (aprox. 150 ml)

Elaboració

- 🌸 Posar a bullir la llet reservant mig got per a desfer el quall.
- 🌸 Afegir la melmelada i el sucre a la llet quan estiga quasi bullint i remoure.
- 🌸 Desfer el quall en la llet reservada i afegir a la mescla.
- 🌸 Deixar que comence a bullir i apagar.
- 🌸 Repartir en els motles preparats i refredar, almenys 3 h en frigorífic.
- 🌸 En servir, desemmotllar i decorar amb els *Tricholoma* caramel·litzats i les flors al gust.

Nota: S'usa llet de vaca perquè no té tant de sabor i es nota més el sabor del bolet.

Miscel·lània

La Societat Micològica Valenciana, és una societat legalment constituïda, que desenvolupa, en el territori de la Comunitat Valenciana, una intensa labor científica, divulgativa i pedagògica en l'àmbit de la micologia, sent una entitat col·laboradora de la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica; Ajuntament de València; Universitat Politècnica i Universitat de València Estudi General, així com d'altres institucions, per a l'exercici d'activitats d'investigació, conservació i divulgació en la Comunitat Valenciana.

També la nostra societat (SOMIVAL) desenvolupa tasques d'informació i assessorament tècnic de forma continuada a la ciutadania al llarg de tot l'any —els dilluns Micològics— possibilitant la informació i formació dels seus associats així com de qualsevol ciutadà que precise identificar o assessorament al voltant d'espècies o qualsevol qüestió micològica. El nostre horari és a partir de les 19.00 hores fins a les 21.00 h (excepte el mes d'agost que romandrà tancada). Es disposa també d'un Servei de Biblioteca especialitzada en temes micològics i mediambientals. La major biblioteca amb llibres i revistes científiques, com aquest Butlletí, per a consulta general i préstec a socis. Com a societat científica, desenvolupem estudis i publicacions amb entitats i institucions públiques.

Cronològicament, s'exposen les activitats realitzades a l'exercici 2023. Un any més, on les nostres activitats estigueren condicionades per unes pluges que no del tot van vindre ben donades. En qualsevol cas, hem fet un bon grapat d'activitats de les que donem compte.

↪ Eixida a descobrir i conèixer el món de les tòfones

[21 de gener de 2023]

Estrenarem 2023 amb una estupefent i divertida eixida a la localitat de Pina de Montalgrao, per a conèixer el món de les tòfones, concretament la benvolguda tòfona d'hivern tuber melanosporum. El dia va començar amb un esmorzar a la casa particular de Serafín qui després de almorzar i degustar un poc de tòfona, ens va fer una conferència sobre varietats, cultiu i recollida de les preuades tòfones.

Després anàrem al camp, acompanyats de Serafín i el seu entranyable i eficient Dorin (el seu gos cercador de tòfones), que ens va fer una demostració de totes les seues capacitats per a determinar i marcar el punt exacte on estaven sota terra les tòfones. És un vertader i entranyable espectacle veure treballar Dorin. Gaudim molt del dia, encara que amb fred va fer un sol agradable per a passejar pels camps d'alzines. La recollida va estar entretinguda i una vegada finalitzada qui va voler va poder comprar algun exemplar de *T. melanosporum*. Una vegada finalitzada l'activitat i en un ambient molt sa i divertit vam tindre un menjar en el restaurant El Cristo de la localitat de Viver. Un dia complet i redó per a no oblidar.

➤ Trobada micològica de primavera a Orihuela del Tremedal

[12 a 14 maig 2023]

A diferència d'anys anteriors i a gratient que les condicions no eren res idònies per a la recol·lecta de bolets, malgrat això, havien ganes d'eixir a la muntanya i passar uns dies en la residència de Temps Lliure d'Orihuela del Tremedal. Coincidim amb els amics i col·legues de ASMICAS (Associació Micològica de Castelló, amb els quals gaudim d'una estada de companyonia i convivència i on vam poder posar en marxa el BINGOSETAS (preparat per Jose Luís Egea i Ximo Herreros), un entreteniment enginyós amb premis a la línia (botella de vi) i al Bingo (Navalla recol·lectora). El que s'ha dit, encara que trobarem pocs exemplars, va estar ano obstant això un cap de setmana per a gaudir de la muntanya, dels companys i dels amics de Castelló.

Es presenta a continuació la llista d'espècies recol·lectades i exposades pels socis i sòcies de SOMIVAL i ASMICAS.

Els llocs de recol·lecta han abastat un ampli territori des d'Orihuela del Tremedal a Bronchales passant per Griegos i Noguera, però degut a la sequera que ha sofert la zona, amb més de dos mesos sense pluges significatives (tan sols 81mm de pluja acumulada en l'any fins el dia de hui (dades de Meteoclimàtic per a Orihuela del Tremedal, la quinta part d'un any normal), comapodeu comprovar més avant els resultats han segut prou minsos, tan sols 36 espècies.

ESPÈCIES RECOL·LECTADES

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
1	<i>Agaricus arvensis</i>	Morena anisada, bola de neu	Bola de nieve	
2	<i>Agaricus crocodilinus</i>	Bola de neu	Bola de nieve	
3	<i>Agrocybe molesta</i>		Agrocibe agrietado	
4	<i>Auriscalpium vulgare</i>		Hidno de las piñas	

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
5	<i>Boletus pinophilus</i>	<i>Cep dels pins, cep rogenic</i>	<i>Boleto del pino</i>	
6	<i>Bovista aestivalis</i>	<i>Pet de monja</i>	<i>Bejín</i>	
7	<i>Bovistella utriformis</i>	<i>Pet de llop gros</i>	<i>Bejín aureolado</i>	
8	<i>Candolleomyces candolleanus</i>	<i>Satirel.la blanca</i>	<i>Satirela blanca</i>	
9	<i>Calocybe gambosa</i>	<i>Moixernó</i>	<i>Seta de san Jorge, sanjuanera</i>	
10	<i>Ceriporia purpurea</i>			
11	<i>Cortinarius olens</i>			
12	<i>Crucibulum laeve</i>	<i>Niuets</i>	<i>Seta nido</i>	
13	<i>Dacrimices stillatus</i>		<i>Dacrimices delicuescente</i>	
14	<i>Discina gigas</i>	<i>Bolet de greix</i>	<i>Bonete</i>	
15	<i>Fomitopsis pinicola</i>	<i>Bolet d'esca marginat</i>	<i>Yesquero del pino</i>	
16	<i>Geastrum striatum</i>		<i>Estrella de tierra enana</i>	
17	<i>Geastrum rufescens</i>	<i>Estreleta de terra</i>	<i>Estrella de tierra rojiza</i>	
18	<i>Gloeophyllum sepiarium</i>		<i>Yesquero de las cercas</i>	
19	<i>Gloeophyllum trabeum</i>		<i>Yesquero de las cercas</i>	
20	<i>Gymnosporangium clavariiforme</i>		<i>Roya del enebro</i>	
21	<i>Gymnosporangium sabiniae/confusum</i>		<i>Roya del enebro Cuernecillo del enebro</i>	
22	<i>Gyromitra esculenta</i>	<i>Bolet de greix</i>	<i>Bonete</i>	
23	<i>Hydnellum ferrugineum</i>			
24	<i>Hygrophorus marzuolus</i>	<i>Marçot</i>	<i>Marzuelo</i>	

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
25	<i>Hypoloma fasciculare</i>	Bolet de pi	Hifóloma de láminas verdes	
26	<i>Lycoperdon molle</i>	Pet de llop	Pedo de lobo	
27	<i>Lycoperdon pratense</i>	Pet de llop	Pedo de lobo	
28	<i>Marasmius oreades</i>	Cama-sec, carrerets	Senderuela	
29	<i>Melanoleuca brevipes</i>	Moixernó de pastor	Seta de caña	
30	<i>Morchella purpurascens</i>	Múrgula	Colmenilla, cagarria	
31	<i>Mycena poligramma</i>		Micena de pie rayado	
32	<i>Panaeolus papilionaceus</i>	Bolet de femer campanlat	Paneolo alucinógeno	
33	<i>Ramaria flavescens</i>	Peu de rata groc	Pie de gallo	
34	<i>Sphaeropsis visci</i>			
35	<i>Strobilurus stephanocystis</i>	Cama-sec de les pinyes	Seta de las piñas	
36	<i>Trichaptum fuscoviolaceum</i>	Bolet de soca lila		

Comestible

Comestible previ tractament o precaució pel risc de confusió amb espècie

No comestible o sense interès culinari

Tòxic

Mortal

➤ Curs d'iniciació a la micologia Nivell I

El Curs d'Iniciació a la Micologia nivell I, es realitzà durant dos caps de setmana: els dies 17-18 de juny i 28-29 d'octubre de 2023 al CEIP Salvador Tuset de València amb una durada total de 30 hores, impartit per Ximo Herrero.

El curs estigué obert a tots els aficionats i aficionades a la micologia en general, sent gratuït per als socis.

Constà de dues parts: una teòrica a l'aula amb una durada diària de 8 hores amb un descans per dinar i un altra més pràctica, amb eixides al camp on els components del curs poguessen observar de prop, tocar, olorar i tastar les espècies recol·lectades per tal de conèixer –les.

El dissabte 17 de juny a les 9:00 es va fer la presentació del curs i entrega de materials i el Diumenge 18 l'excursió, amb cotxes particulars amb l'objectiu de posar en pràctica els coneixements adquirits. Les condicions ambientals determinaren anar a Valdelinares on recolliren 23 espècies, incloses les principals espècies de bolets primaverencs de prat com *Agaricus sp.* (morenes), *Calocybe gambosa* (moixernons), *Marasmius oreades* (cama-secs) i el *Aspropaxillus lepistoides*.

El segon cap de setmana; el dia 28 començà amb un repàs dels Agaricals i amb exercicis d'identificació de gèneres a partir d'unes claus bàsiques.

El dia 29 d'octubre isquerem a l'Alto de San Rafael (Alcalá de la Selva) on recol·lectarem 47 espècies, incloent alguns rovellons (*Lactarius sanguifluus*) i alguna gírgola de panical (*Pleurotus eryngii*).

Al curs s'inscrivieren un total de 21 participants. Aquest esforç formatiu ha valgut la pena, dons els participanst han demostrat el seu interés fent consultes al wasap del grup i participant en eixides posteriors de la Societat.

En acabar el curs s'entregaren els diplomes acreditatius; els no entregats resten a la seu de la Societat. Enperem l'any vinent fer un nivell II.

Salutacions.

EIXIDA AL CAMP CURS INICIACIÓ A LA MICOLOGIA (NIVEL I). 18 de juny de 2023

Lloc: Las Motorritas (Valdelinares) i Ermita San Bernabé (Puertomingalvo).

Hàbitat: Prats, sòl calcari.

Espècies trobades per ordre alfabètic.

Nom científic actual i sinonímia més recent, noms vernacles i comestibilitat.

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
1	<i>Agaricus crocodilinus</i> = <i>A. urinascens</i>	<i>Bola de neu gegant</i>	<i>Champiñón gigante</i>	
2	<i>Agaricus litoralis</i>	<i>Morena</i>	<i>Champiñon</i>	
3	<i>Agaricus campestris</i>	<i>Morena, camperol</i>	<i>Champiñon</i>	
4	<i>Agaricus bitorquis.</i>	<i>Morena</i>	<i>Agarico bianillado</i>	
5	<i>Agrocybe praecox</i>		<i>Agrocybe precoz</i>	
6	<i>Aspropaxillus lepistoides</i> = <i>Leucopaxillus lepistoides</i>	<i>Moixernó gegant</i>	<i>Pan de pueblo</i>	
7	<i>Bovista plumbea</i>	<i>Pet de llop gris</i>	<i>Bejín plumizo</i>	
8	<i>Calocybe gambosa</i>	<i>Moixernó</i>	<i>Seta de san Jorge, bujarón, perrechico</i>	
9	<i>Conocybe sp.</i>			
10	<i>Coprinellus micaceus</i> = <i>Coprinus micaceus</i>	<i>Coprí micaci</i>	<i>Coprino micáceo</i>	
11	<i>Coprinellus disseminatus</i> = <i>Coprinus disseminatus</i>	<i>Coprí disseminat</i>	<i>Coprino diseminado</i>	
12	<i>Coprinopsis nivea</i> = <i>Coprinus niveus</i>	<i>Coprí de neu</i>	<i>Coprino níveo</i>	
13	<i>Coprinus comatus</i>	<i>Bolet de tinta</i>	<i>Barbuda</i>	
14	<i>Coprinus sp.</i>			
15	<i>Fometopsis pinicola</i>	<i>Bolet d'esca marginat</i>	<i>Yesquero del pino</i>	
16	<i>Geastrum striatum</i> = <i>G. nanum</i>	<i>Estrela de terra</i>	<i>Estrella de tierra</i>	

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
17	<i>Lepiota erminea</i> = <i>L. alba</i>	<i>Lepiota blanca</i>	<i>Lepiota blanca</i>	
18	<i>Lepista nuda</i>	<i>Pimpinella morada</i>	<i>Pie azul</i>	
19	<i>Lycoperdon pratense</i> = <i>Vascellum pratense</i>	<i>Pet de llop</i>	<i>Pedo de lobo</i>	
20	<i>Bovistella utriformis</i> = <i>Lycoperdon utriforme</i>	<i>Pet de llop gros</i>	<i>Bejín aerolado</i>	
21	<i>Marasmius oreades</i>	<i>Cama-sec, carreretes</i>	<i>Senderuela</i>	
22	<i>Panaeolus papilionaceus</i>		<i>Paneolo acampanado</i>	
23	<i>Panaeolous semiovatus</i>		<i>Paneolo anillado</i>	
24	<i>Suillus granulatus</i>	<i>Bolet de pi grenellut</i> <i>Molleríc grenellut</i>	<i>Boleto granulado</i>	
25	<i>Suillus luteus</i>	<i>Bolet de pi anillat,</i> <i>molleríc de calceta</i>	<i>Boleto anillado</i>	

Comestible

Comestible previ tractament o precaució pel risc de confusió amb espècie

No comestible o sense interès culinari

Tòxic

Mortal

Pàgines recomanades per a l'estudi dels bolets:

Amanitacaesaria.com: <http://www.amanitacesarea.com/amanita-caesarea.html>

Guía de hongos y setas de Navarra (García Bona):

<http://guiahongosnavarra1garcia bona.blogspot.com/>

EIXIDA AL CAMP CURS DE MICOLOGIA NIVEL I (Continuació). 29 octubre 2023

Lloc: l'Alto de San Rafael (Alcalá de la Selva)

Hàbitat: bosc de *Pinus sylvestris*, sòl calcari.

Espècies trobades per ordre alfabètic.

Nom científic actual i sinonímia més recent, noms vernacles i comestibilitat.

Nº	Nom científic	Nom castellà	Nom valencià	Comestibilitat
1	<i>Agaricus sylvaticus</i>	<i>Champiñon de los bosques</i>	<i>Morena sangosa de pinar</i>	
2				
3	<i>Amaropostia stiptica</i> = <i>Postia striptica</i>	<i>Poliporo blanco</i>		
4	<i>Chroogomphus mediterraneus</i>	<i>Pata de perdiz</i>	<i>Cama de perdiu</i>	
5	<i>Clitocybe gibba</i>	<i>Platera menor</i>	<i>Tassa de bruc, orella de conill</i>	
6	<i>Clitocybe mediterranea</i>			
7	<i>Clitocybe rivulosa</i>	<i>Clitocibe blanco</i>	<i>Fals moixerno</i>	
8	<i>Clitocybe vibecina</i>			
9	<i>Clavariadelphus truncatus</i>	<i>Seta chupa-chup, chupete</i>	<i>Bossa truncada</i>	
10	<i>Conocybe sp.</i>			
11	<i>Coprinopsis nivea</i>	<i>Coprino níveo</i>		
12	<i>Cortinarius sp. (posible C. phaeosmus)</i>	<i>Cortinario</i>	<i>Cortinari</i>	
13	<i>Crinipellis scabella</i>			
14	<i>Cystoderma amianthinum</i>	<i>Cistoderma color amianto</i>		
15	<i>Cystoderma carcharias</i>	<i>Cistoderma denticulada</i>		
16	<i>Cystoderma cinnabarinum</i>	<i>Cistoderma color cinabrio</i>		
17	<i>Fomentopsis pinicola</i>	<i>Yesquero del pino</i>	<i>Bolet d'esca marginat</i>	

Nº	Nom científic	Nom castellà	Nom valencià	Comestibilitat
18	<i>Geastrum fimbriatum</i>	Estrella de tierra	Estrela de terra	
19	<i>Geastrum striatum</i> = <i>G. nanum</i>	Estrella de tierra enana	Estrela de terra nana	
20	<i>Gymnopilus penetrans</i>	Gimnópilo penetrante		
21	<i>Hebeloma laterinum</i>	Hebeloma olor a cacao	Carlí, carlet de pi	 !
22	<i>Hohembuhelia geogenia</i>	Peuroto de tierra	Gírgola de pi, orellana de terra	
23	<i>Hydnum repandum</i>	Lengua de vaca	Llengua de bou	
24	<i>Hygrophorus gliocyclus</i>	Babosa blanca, mocosa blanca	Llenega blanca	
25	<i>Hygrophorus hypothejus</i>	Higróforo de láminas amarillas	Llenega ensofrada	
26	<i>Hygrophorus latitabundus</i>	Babosa negra, mocosa negra	Llenega negra	
27	<i>Inocybe piriodora</i>	Inocibe olor a pera	Inocibe olor a pera	
28	<i>Inocybe terrigena</i>	Bruja	Bruixa	
29	<i>Inocybe nitidiuscula</i>	Bruja	Bruixa	
30	<i>Lactarius sanguifluus</i>	Rebollón, rovellón, nízcalo	Rovelló, esclata-sang	
31	<i>Lactarius sanguifluus (Hypomyces lateritius)</i>	Rebollón macho	Mare del rovelló, esclata-sang mascle	
32	<i>Leucopaxillus gentianeus</i>	Seta amarga	Bolet amarg	
33	<i>Mycena purpureofusca</i>	Micena	Micena	
34	<i>Pholiota squarrosa</i>			
35	<i>Pleurotus eryngii</i>	Seta de cardo	Gírgola de panical	
36	<i>Rhodocollybia butiracea</i>	Coliabia mantecosa	Col-libia relliscosa	
37	<i>Russula acrifolia</i>	Russula de láminas acres	Poagre coent	

Nº	Nom científic	Nom castellà	Nom valencià	Comestibilitat
38	<i>Russula sanguinaria</i>	<i>Russula sanguinaria</i> , <i>Chivata</i>	<i>Marieta</i> , <i>xivata</i>	
39	<i>Russula torulosa</i> var. <i>foscorubra</i>	<i>Chivata del rebollón</i>	<i>Poagre de pi</i>	
40	<i>Stropharia coronilla</i>	<i>Estrofaría coronita</i>		
41	<i>Stropharia semiglobata</i>	<i>Estrofaría semiglobulosa</i>		
42	<i>Tricholoma batschii</i>	<i>Cabrera</i>	<i>Bolet d'ovella</i> , <i>bolet de bestiar</i>	
43	<i>Tricholoma focale</i>	<i>Tricoloma quemado</i> , <i>cabrera</i>	<i>Bolet d'ovella anellat</i>	
44	<i>Tricholoma gausapatum</i>	<i>Negrilla</i> , <i>ratón</i>	<i>Fredolic</i>	
45	<i>Tricholoma imbricatum</i>	<i>Tricholoma imbricado</i> , <i>cabrera</i>	<i>Bolet d'ovella imbricat</i>	
46	<i>Tricholoma saponaceum</i> var. <i>squamosum</i>	<i>Tricoloma jabonoso</i>	<i>Tricoloma saponaci</i>	
47	<i>Tricholoma saponaceum</i> var. <i>lavedanum</i>	<i>Tricoloma jabonoso</i>	<i>Tricoloma saponaci</i>	
48	<i>Tricholoma sejuntum</i>	<i>Tricoloma amarillo</i>	<i>Tricoloma enganyós</i>	
49	<i>Tricholoma sulphureum</i>	<i>Tricoloma azufrado</i>	<i>Groguet pudent</i>	
50	<i>Tricholoma terreum</i>	<i>Negrilla</i> , <i>ratón</i>	<i>Fredolic</i>	
51	<i>Xeromphalina</i> <i>cautidialis</i>			

Comestible

Comestible previ tractament o precaució pel risc de confusió amb espècie

No comestible o sense interés culinari

Tòxic

Mortal

➤ Jornades micològiques Formiche Alto (Terol)

[21 d'octubre de 2023]

Com un any més, i en portem dèsset, la setmana després del Pilar, es celebren les Jornades Micològiques a Formiche Alto. Portem anys difícils, l'oratge no ens acompanya, però sabem que es un dia de trobar-se i gaudir de les diferents activitats que fem.

Procurem tenir una bona exposició de fongs, per a lo qual eixim el dia d'abans a collir-los, unes vegades, les poques, els arrepleguem pels voltans, però la major part dels anys ens anem a Cuenca o a Castelló. Sempre hi han sorpreses, amb espècies noves o bé espècies que son motiu de curiositat, discussió i aprenentatge.

Enguany, com a conferenciant contarem amb la presència de Miguel Pitarque, soci de SOMIVAL i de la Societat castellonenca de micologia (ASMICAS), que ens parlà de les Russules a la Serra d'Espadà; un gènere bonic i molt atractiu des del punt de vista culinari. La xarxera va estar molt interessant, doncs ens descrigué espècies properes que podem trobar al nostre ambient mediterrani.

XVII JORNADAS MICOLÓGICAS FORMICHE ALTO

21 octubre 2023

PROGRAMA

- 9,00h - Recepción de los participantes en el Bar. Salida libre.
- 11,00h - Exposición micológica en la sala actos del Ayuntamiento.
- 14,00 a 16,00h - Degustación en la Plaza de platos elaborados con setas a precios populares.
- 16,30h - Concurso de pintura infantil.
- Entrega de setas para el concurso
- "SETAS SINGLARES"
- Inicio concurso: "¿DÓNDE ESTÁ EL ESPÉCIE Y UN JAMÓN PODRÍA SER TUYO?"
- 17,00h - Taller de micología:
- Determinación de especies recolectadas.
- 18,00h - Charla a cargo de Miguel Pitarque: "APROXIMACION DEL GENERO RUSSELLA EN LA PROVINCIA DE CASTELLÓN"
- 19,00h - Entrega de premios y clausura de las jornadas

ORGANIZA:
Asociación Cultural Cabezo Alto.
www.cabezouito.com

Colaboran:
Ayuntamiento de Formiche Alto.
Casa Fausto- Casa rural, camping y carabanas.
Casa Rural Castillo de Escriche
Fiesta empuñados y Jamones
BAR Cuatro Esquinas.
Sociedad Micológica Valenciana (SOMIVAL).

Al final de la jornada s'entregaren els premis del concurs de dibuix infantil i el de: "endivina el gènere", que va guanyar el nostre ex-presi Rober Bermell emportan-se el pernill.

Com sempre comptem amb la col·laboració dels membres de la Associació Cabezo Alto i dels socis de SOMIVAL fidels al compromís de cada any ixen a la recerca de bolets i ens ajuden en el muntatge, sense ells no es podrien fer.

Gràcies a tots els que ens acompanyen en eixe dia.

Salutacions

J. D.

ESPÈCIES RECOL·LECTADES

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
1	<i>Agaricus sylvaticus</i> *	<i>Morena sangosa de pinar</i>	<i>Champiñón de los bosques</i>	
2				
3	<i>Amantina caesarea</i> **	<i>Ou de reig</i>	<i>Oronja</i>	
4	<i>Agrocybe aegerita</i> *	<i>Bolet de xop</i>	<i>Seta de chopo</i>	
5	<i>Amanita ovoidea</i>	<i>Farinera</i>	<i>Oronja blanca</i>	
6	<i>Amanita proxima</i>	<i>Farinera borda</i>	<i>Oronja blanca venenosa.</i>	
7	<i>Astraeus hygrometricus</i>	<i>Estrela de la pluja</i>	<i>Estrella de tierra higrométrica</i>	
8	<i>Auriscalpium vulgare</i> *		<i>Hidno de las piñas</i>	
9	<i>Cantharellus pallens</i> **	<i>Rossinyol</i>	<i>Rebozuelo</i>	
10	<i>Chroogomphus mediterraneus</i> *	<i>Cama de perdiu</i>	<i>Pata de perdiz</i>	
11	<i>Clitocybe alexandri</i>	<i>Pampa de pi</i>	<i>Corona de álava</i>	
12	<i>Clitocybe rivulosa</i> *	<i>Clitocibe blanquinós</i>	<i>Clitocibe blanco</i>	
13	<i>Clitocybe gibba</i> *	<i>Tassa de bruc</i>	<i>Platera menor</i>	
14	<i>Clitocybe mediterranea</i> *			
15	<i>Clitocybe vibecina</i>			
16	<i>Clavariadelphus truncatus</i> *	<i>Bossa truncada</i>	<i>Seta chupa-chup. chupete</i>	
17	<i>Coprinosopsis nivea</i> *		<i>Coprino níveo</i>	
18	<i>Cortinarius sp. *</i>	<i>Cortinari</i>	<i>Cortinario</i>	
19	<i>Crinipellis scabella</i> *			

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
20	<i>Cratarellus lutencens</i> **	Camagroc	Rebozuelo anaranjado, gula de monte	
21	<i>Cystoderma cinnabarinum</i> *			
22	<i>Crucibulum laeve</i>	nius	Seta nido	
23	<i>Dacrymyces chrysospermus</i>			
24	<i>Fomentopsis pinicola</i> *	Bolet d'esca marginat	Yesquero del pino	
25	<i>Fomes fomentarius</i>	Bolet d'esca	Yesquero	
26	<i>Grastrum triplex</i> *	Estreleta trencadissa	Estrella de tres capas	
27	<i>Geastrum fimbriatum</i> *	Estrela de terra	Estrella de tierra	
28	<i>Gymnopus dryophilus</i>	Fals cama-sec	Colibia de los robles	
29	<i>Gymnopilus suberis</i> **		Gimnópilo del alcornoque	
30	<i>Gymnopilus penetrans</i> *		Gimnópilo penetrante	
31	<i>Hebeloma laterinum</i>	Carlí, perolo	Hebeloma dulce o sabor a cacao	 !
32	<i>Hygrophorus gliocyclus</i> *	Llenega blanca	Babosa blanca	
33	<i>Hygrohorus latitabundus</i> *	Llenega negra	Babosa negra	
34	<i>Hypholoma fasciculare</i> *	Bolet de pi	Hifoloma de láminas verdes	
35	<i>Pseudosperma rimosum</i> = <i>Inocybe rimosa</i> *	Barret de bruixa	Bruja	
36	<i>Inocybe sp. *</i>	Barret de bruixa	Bruja	
37	<i>Lactarius chrysorrheus</i> *	Pebràs coent, pinetell bord	Lactario de leche dorada	
38	<i>Lactarius sanguifluus</i> *	Rovello	Rebollón, nízcalo	
39	<i>Lenzites warneri</i>			

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
40	<i>Leucopaxillus gentianeus</i>	Bolet amarg	Seta amarga	
41	<i>Leucopaxillus tricolor**</i>			
42	<i>Lycoperdon molle*</i>	Pet de llop	Pedo de lobo	
43	<i>Macrolepiota procera**</i>	Apagallums	Parasol	
44	<i>Mycena rosea*</i>	Micena rosa	Micena rosa	
45	<i>Mycena pura*</i>	Micena pura	Micena pura	
46	<i>Mycena purpureofusca*</i>			
47	<i>Mycena poligramma*</i>			
48	<i>Phellodon niger*</i>		Hidno negro	
49	<i>Pholiota highlandensis*</i>	Foliota piròfila	Foliota de las carboneras	
50	<i>Pholiota gummosa*</i>	Foliota gomosa	Foliota gomosa	
51	<i>Pholiota populnea *</i>	Bolet de xop escamòs	Foliota destructora	
52	<i>Pleurotus eryngii*</i>	Gírgola de panical	Seta de cardo	
53	<i>Ramaria gracilis*</i>	Peu de rata anisat		
54	<i>Ramaria botrytis**</i>	Peu de rata col-i-flor	Ramaria coliflor	
55	<i>Rhodocollybia maculata*</i>		Collibia manchada	
56	<i>Russula acrifolia*</i>	Poagre coent	Rúsula de láminas acres	
57	<i>Russula sanguinaria*</i>	Marieta, xivata	Rúsula sanguínea, chivata	
58	<i>Russula torulosa var. foscorubra*</i>	Poagre de pi, xivata	Chivata	
59	<i>Russula vinosobrunnea**</i>			

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
60	<i>Russula sp.</i> *	Poagre	Rúsula	
61	<i>Stereum hirsutum</i> **	Crosta de soca hirsuta	Estéreo peludo	
62	<i>Psilocybe coronilla</i> *		Estrofaria coronita	
63	<i>Stropharia semiglobata</i> *	Bolet de femar anellat	Estrofaria semiglobosa	
64	<i>Suillus collinitus</i>	Molleríc de peu rosa	Boleto viscoso, baboso	
65	<i>Suillus granulatus</i> *	Molleríc granellut	Boleto granulado, baboso	
66	<i>Suillus luteus</i> *	Molleríc de calceta	Boleto anillado, baboso	
67	<i>Tapinella atromentosa</i> *			
68	<i>Tapinella panuoides</i> *	Gírgola de pi	Paxilo en forma de concha	
69	<i>Trametes versicolor</i> **	Bolet de soca zonat	Yesquero multicolor	
70	<i>Tricholoma batschii</i>	Bolet d'avella, bolet de bestiar	Cabrera	
71	<i>Tricholoma gausapatum</i> *	Fredolic	Negrilla, ratón	
72	<i>Tricholoma imbricatum</i> *	Bolet d'ovella imbricat	Tricoloma imbricado	
73	<i>Tricholoma psammopus</i> *	Trocoloma enfarinat	Ticoloma de pie ganuloso	
74	<i>Tricholoma saponaceum</i> var. <i>squamosum</i> *	Tricoloma saponaci	Tricoloma jabonoso	
75	<i>Tricholoma sejunctum</i> *	Triocoloma enganyòs	Tricoloma amarillo	
76	<i>Tricholoma sulphureum</i> *	Groguet pudent	Tricoloma azufrado	
77	<i>Tricholoma terreum</i> *	Fedolic	Negrilla, ratón	
78	<i>Tricholomopsis rutilans</i> *	Gírgola vermella	Tricoloma rutilante	

Nº	Nom científic	Nom valencià	Nom castellà	Comestibilitat
79	<i>Xerocomellus chrysenteron</i> (<i>Xerocomus chrysenteron</i>) *	<i>Mataparent clivellat</i>	<i>Boleto de carne amarilla</i>	

Comestible

Comestible previ tractament o precaució pel risc de confusió amb espècie

No comestible o sense interès culinari

Tòxic

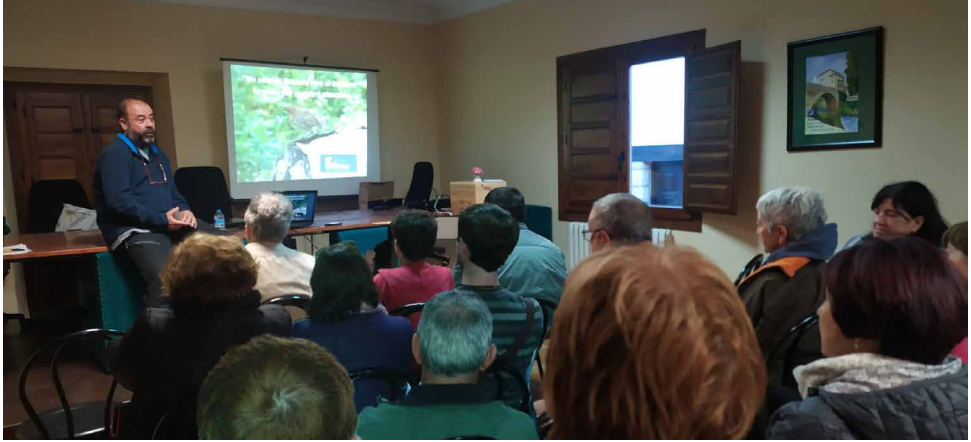

Mortal

Nota:

La falta de pluges ha fet que les recol·lectes siguen escasses. Concretament en l'eixida a les muntanyes de Cabezo Alto (Formiche Alto) només s'han recol·lectat onze espècies.

Les espècies recol·lectades en l'en la Serra de Gúdar (Alcalá de la Serra) porten (*) i en la Serra d'Espadà porten (**).

◀▶ XXIX Congrés de la
F.A.M.M.-C.E.M.M.
La Tour de Carol (França)

[18 al 23 setembre de 2023]

Amb una durada de 4 dies (5 nits) es va celebrar el XXIX Congrés de la CEMM coincidint amb el XXXV Congrés de la Fédération d'Associations Mycologiques Méditerranéennes (F.A.M.M.) organitzat aquesta vegada per per la Association Société mycologique André-Marchand membre de totes dues institucions.

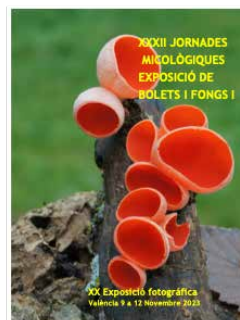
El Congrés es va celebrar en un càmping amb cabanyes en un parc arbrat de 20 hectàrees situat a 1250 m d'altitud en el cor de la Cerdanya, als Pirineus Orientals, a 30 minuts d'Andorra i Espanya. El poble de La Tour de Carol forma part del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. Lamentem no poder oferir el programa científic i el programa per a acompanyants per inexistents, la qual cosa unit a una certa desorganització i unes gens bones condicions dels allotjaments, van desmerèixer el Congrés. Igual que en l'anterior Congrés de Bragança, SOMIVAL va tenir una àmplia representació de socis i membres del Comitè Científic (un total de 18 persones).

◆ XXXII Jornades micològiques de la Societat Micològica Valenciana. Exposició de fongs, conferències, tallers i exposició fotogràfica

[17 a 20 d'octubre de 2022]

La realització d'aquestes XXXII Jornades de SOMIVAL, que com bé sabeu, suposen el el punt neuràlgic anual i principal de les nostres activitats, van ser un èxit de participació per part dels nostres socis tant en assistència com en la recollida de bolets per a l'exposició, així com de públic. Mes de 300 persones van visitar les exposicions de bolets i fotogràfica i més de 50 xiquets van participar en el Taller Infantil. Volem especialment, de nou, agrair per la seua generositat, el treball dels ponents,

Francisco Tejedor Jordán (membre del comitè científic de Somival) Maria Agut Monferrer (membre del comitè científic de Somival) i Ignacio Tarazona Martínez amb el desenvolupament d'unes magnífiques i interessants presentacions de les seues ponències. De la mateixa manera, el nostre agraïment a les persones que es van fer càrrec del Taller Infantil i als socis per la seua implicació en el desenvolupament i consecució dels objectius proposats amb aquestes Jornades, que van tindre el següent Programa:

PROGRAMA CIENTÍFIC I ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

◆ [Dijous 9 de Novembre de 2023]

18.30 h: Inauguració de les Jornades i de l'Exposició Fotogràfica.

19.00 h: Conferència: "**COMPRAR TRUFAS CON SEGURIDAD**". Ponent **D. FRANCISCO TEJEDOR JORDAN** (Llicenciat en Dret, , truficultor i Membre del Comitè Científic de SOMIVAL).

☛ [Divendres 10 de Novembre de 2023]

07.30 h: Eixida als espais naturals de la Comunitat Valenciana, per a la recol·lecció d'espècies.

NOTA: L'arreglada d'espècies es realitzarà segons aquestes instruccions:

1. L'eixida al camp és lliure, no existeix cap eixida programada.
2. Cal arregar com a màxim tres bolets de cada espècie.
3. Embolicar-les en paper d'alumini.
4. Indicar la procedència, tipus de sòl i vegetació i totes les dades possibles.
5. Agafar els exemplars sencers i sans.
6. Portar les espècies arreglades a partir de les 17.00 h a NATURIA.

17.00 h: Entrega per a la seua catalogació i estudi de les espècies recol·lectades. Muntatge de l'exposició micològica

☛ [Dissabte 11 de Novembre de 2023]

10.00 h: Obertura de l'Exposició Micològica i visites guiades.

12.00 h: Conferència: "**LES LEPIOTÀCIES: SISTEMÀTICA I ESPÈCIES**". Ponent: **MARIA AGUT MONFERRER**. (Micòloga. Membre del Comité Científic de SOMIVAL).

13.00 h: Visites guiades a l'exposició micològica.

14.00 h: Tancament de les exposicions.

17.00 h: Obertura de les exposicions i visites guiades exposició micològica.

17.30 h: Taller infantil de micologia.

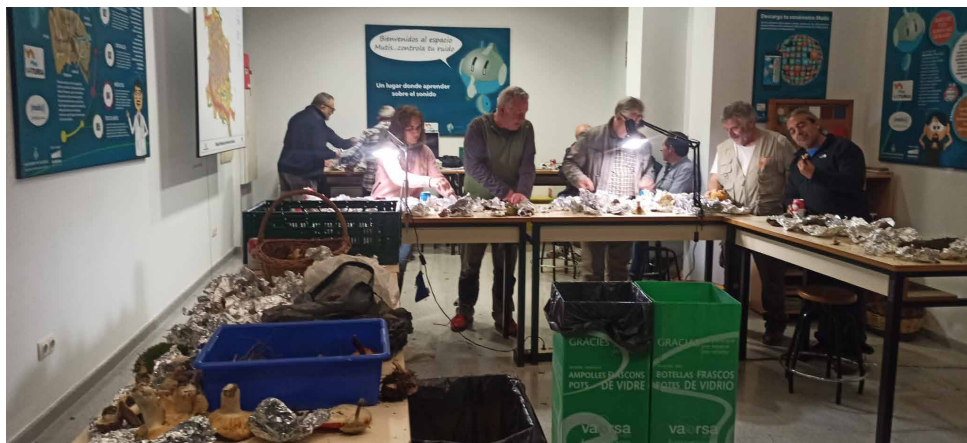
19.00 h: Conferència: "**Russules comestibles i semblants**". Ponent: **IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ**, (Licenciat en Biologia i Membre del Comité Científic de SOMIVAL).

☛ [Diumenge 12 Novembre de 2023]

10.00 h: Obertura de les exposicions i visites guiades a l'exposició micològica.

12.00 h: Taller infantil de micologia.

13.00 h: Clausura de les exposicions

Total d'espècies classificades i exposades : 213

NOTA: Moltes de les espècies han estat trobades a Navarra

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
1	<i>Albatrellopsis confluens</i> (Alb. & Schwein.) Teixeira	Sabatera	Pie de cabra
2	<i>Amanita citrina</i> Pers.	Reig bord groc	Amanita limón
3	<i>Amanita excelsa</i> (Fr.) Bertill.		Oronja de pie grueso
4	<i>Amanita muscaria</i> (L.) Lam.	Reig bord, matamosques	Matamoscas, falsa oronja
5	<i>Amanita ovoidea</i> (Bull.) Link	Farinera	Oronja blanca
6	<i>Amanita phalloides</i> (Vaill. ex Fr.) Link	Farinera borda	Oronja verde, cicuta
7	<i>Amanita rubescens</i> Pers.	Cua de cavall	Amanita rojiza
8	<i>Amanita submembranacea</i> (Bon) Gröger		
9	<i>Agaricus sylvaticus</i> Schaeff.	Morena sangosa	Champiñon de bosque
10	<i>Agaricus sylvicola</i> (Vittad.) Peck.	Morena anisada	Champiñón anisado
11	<i>Agaricus semotus</i> Fr.		
12	<i>Astraeus hygrometricus</i> (Pers.) Morgan	Estrela de terra higromètrica	Estrella de tierra higrométrica
13	<i>Atractosporocybe inornata</i> (Sowerby) P. Alvarado, G. Moreno & Vizzini		
14	<i>Baeospora myosura</i> (Fr.) Singer		Colibia de las piñas
15	<i>Bisporella citrina</i> (Bastsch) Korf & S.E. Carp		
16	<i>Boletus edulis</i> Bull.	Cep	Porro
17	<i>Boletus pinophilus</i> Pilát & Dermek	Cep pinicola	Boleto pinicola
18	<i>Calocera viscosa</i> (Pers.) Fr,		
19	<i>Calonarius coniferarum</i> (M.M. Moser) Niskanen & Liimat. = <i>Cortinarius coniferarum</i> (M.M. Moser) Moënne-Locc. & Reumaux	Cortinari	Cortinario
20	<i>Cantharellus cibarius</i> Fr.	Rossinyol	Rebozuelo
21	<i>Cantharellus cinereus</i> (Per.) Fr.	Trompeta cendrosa	Trompeta cenicienta
22	<i>Cantharellus ferruginascens</i> P. D. Orton	Rossinyol rovellat	Rebozuelo herrumbroso
23	<i>Cantharellus friesii</i> Quél.		
24	<i>Cantharellus melanoxeros</i> Desm.		Rebozuelo ennegreciente

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
25	<i>Cellulariella warnieri</i> (Durieu & Mont.) Zmitr. & Malysheva	Bolet de soca del xop	
26	<i>Choogomphus fulmineus</i> (R. Heim) Courtec.	Cama de perdiu, bitxac	Pata de perdiz, carnero
27	<i>Chroogomphus mediterraneus</i> (Finschow) Vila, Pérez	Cama de perdiu, bitxac	Pata de perdiz, carnero
28	<i>Clavariadelphus truncatus</i> Donk	Bossa truncada	Chupete, maza de mortero
29	<i>Clavulina cinerea</i> (Bull.) J. Schröt.	Peu de rata gris	Clavaria cenicienta
30	<i>Clavulina coralloides</i> (L.) J. Schröt	Peu de rata	Clavaria coral
31	<i>Clitocybe cistophila</i> Bon & Contu		
32	<i>Clitocybe dealbata</i> (Sowerby) P. Kumm.	Candela blanca	Clitocibe blanco
33	<i>Clitocybe fragrans</i> (With.) P. Kumm.	Anisat blanc	Clitocibe oloroso
34	<i>Clitocybe gibba</i> (Pers.) P. Kumm.	Tassa de bruc, tassa	Clitocibe embudado
35	<i>Clitocybe leucodiatreta</i> Bon		
36	<i>Clitocybe mediterranea</i> (Vizzini, Contu & Musumeci) E. Ludw	Clitocibe mediterrani	Clitocibe mediterráneo
37	<i>Clitocybe nebularis</i> (Bastsch) P. Kumm.	Bromosa	Pardilla
38	<i>Clitocybe odora</i> (Bull.) P. Kumm.	Anisat	Clitocibe anisado
39	<i>Clitocybe phaeophthalma</i> (Pers.) Kuyper	Gallinassa	Clitocibe olor a gallinero
40	<i>Clitocbe phyllophila</i> (Pers.) P. Kumm.	Candela blanca	Clitocibe blanco
41	<i>Clitocybe vibecina</i> (Fr.) Quél.		
42	<i>Clitopilus cystidiatus</i> Hauskn. & Noordel.		
43	<i>Collybiopsis quercophila</i> (Pouzar) R.H. Petersen		
44	<i>Cortinarius anfractoides</i> Rob. Henry & Trescol		
45	<i>Cortinarius anomalus</i> (Fr.) Fr.		
46	<i>Cortinarius anthracinus</i> (Fr.) E. Berger		
47	<i>Cortinarius caligatus</i> Malençon		
48	<i>Cortinarius collinitus</i> (Sowerby) Gray	Llenegal fals, falsa llenega	Cortinario trivial
49	<i>Cortinarius diosmus</i> Kühner		
50	<i>Cortinarius damascenus</i> Fr.		

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
51	<i>Cortinarius delibutus</i> Fr.		Cortinario untado
52	<i>Cortinarius duracinus</i> Fr.		
53	<i>Cortinarius fulminatus</i> Reumaux		
54	<i>Cortinarius glaucopus</i> (Schaeff.) Gray		
55	<i>Cortinarius infractus</i> (Pers.) Fr.		
56	<i>Cortinarius rigens</i> (Pers.) Fr.		
57	<i>Cortinarius trivialis</i> J. E. Lange	Falsa llenega	Cortinario trivial
58	<i>Cortinarius subturibulosus</i> Kizlik & Trescol		
59	<i>Cortinarius variicolor</i> (Pers.) Fr.		
60	<i>Cortinarius venetus</i> (Fr.) Fr.		
61	<i>Craterellus cornucopioides</i> (L.) Pers	Trompeta	Trompeta de los muertos
62	<i>Craterellus lutescens</i> (Fr.) Fr.	Camagroc	Gula de monte
63	<i>Craterellus tubaeformis</i> (Fr.) Quél.	Fals camagroc	Rebozuelo atrompetado
64	<i>Crepidotus variabilis</i>	Ventall de branca	Crepidoto variable
65	<i>Crinipellis scabella</i> (Alb. & Schwein.) Murrill		
66	<i>Crucibulum laeve</i> (Huds.) Kambly	Niuet	Hongo nido
67	<i>Cuphophyllum pratensis</i> (Pers.) Bon		
68	<i>Cyathus olla</i> (Batsch) Pers.	Niuet	Hongo nido
69	<i>Cyclocybe cylindracea</i> (DC.) Vizzini&Angelini	Gírgola de xop, pollancró	Seta de chopo
70	<i>Cystoderma amianthinum</i> (Scop.) Fayod		Seta color amianto
71	<i>Cystoderma carcharias</i> (Pers.) Fayod		Cistoderma denticulado
72	<i>Cystoderma jasonis</i> (Cooke & Masee) Harmaja		
73	<i>Cystoderma granulosa</i> (Batsch) Harmaja	Cistoderma granelluda	Cistoderma granulosa
74	<i>Daldinia concentrica</i> (Bolton) Ces. & De No.		
75	<i>Entoloma hirtipes</i> (Schumach.) M.M. Moser,		
76	<i>Entoloma phaeocyathum</i> Noordel.		
77	<i>Fomes fomentarius</i> (L.) P.	Bolet d'esca	Yesquero del chopo
78	<i>Fomitopsis pinicola</i> (Sw.) P. Karst.	Bolet d'esca marginat	Yesquero del pino

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
79	<i>Fomitopsis betulina</i> (Bull.) B.K. Cui, M.L. Han & Y.C. Dai	Bolet d'esca del bedoll	Yesquero del abedul
80	<i>Galerina marginata</i> (Batsch) Kühner	Galerina	
81	<i>Galerina badipes</i> (Pers.) Kühner		
82	<i>Ganoderma applanatum</i> (Pers.) Pat.	Bolet de soca pla	Yesquero aplanado
83	<i>Geastrum triplex</i> Jungh.	Estreleta trencadissa	Estrella de tres capas
84	<i>Genea subbaetica</i> Mor.Arr., J. Gómez & Calonge		
85	<i>Gloeophyllum trabeum</i> (Pers.) Murrill		Yesquero de las cercas
86	<i>Gloeophyllum sepiarium</i> (Wulfen) P. Karst.		Yesquero de las cercas
87	<i>Guepinia helvelloides</i> (DC.) Fr.	Cresta de gall	Cresta de gallo, oreja de vaca
88	<i>Gymnopus dryophilus</i> (Bull.) Murrill	Cama-sec de bosc	Colibia de los robles
89	<i>Gymnopus erythropus</i> (Pers.) Antonín, Halling & Noordel.,		
90	<i>Gymnopus sandrosaceus</i> (L.) DellaMagg. & Trassin.		
91	<i>Gymnopilus penetrans</i> (Fr.) Murrill		Gimnópilo penetrante
92	<i>Hebeloma anthracophilum</i> Maire		
93	<i>Hebeloma crustuliniforme</i> (Bull.) Quél	Hebeloma comú	Hebeloma llorón
94	<i>Hebeloma cistophilum</i> Maire	Hebeloma de les estepes	Hebeloma de los jarales
95	<i>Hebeloma laterinum</i> (Batsch) Vesterh.	Carlí, perolo	Hebeloma dulce, anillo de hadas
96	<i>Hebeloma mesophaeum</i> (Pers.) Quél.		
97	<i>Hebeloma sacchariolum</i> Quél.		
98	<i>Hebeloma sinapyzans</i> (Paulet) Guillet	Hebeloma caramellat	Hebeloma olor a rábano
99	<i>Helvella atra</i> J. König	Barretets, orelles	Orejas
100	<i>Helvella elástica</i> Bull.	Barretets, orelles	Orejas
101	<i>Hemimycena láctea</i> (Pers.) Singer		
102	<i>Hydnum repandum</i> L.	Llengua de bou	Lengua de gato, gamuza
103	<i>Hygrophoropsis aurantiaca</i> (Wulfen) Maire	Rossinyol bord, vaqueta	Falso rebozuelo
104	<i>Hygrophorus gliocyclus</i> Fr.	Llenega blanca, mocosa blanca	Babosa blanca

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
105	<i>Hygrophorus hypothejus</i> (Fr.) Fr.	Mocosa ensofrada	Babosa de láminas amarillas
106	<i>Hygrophorus latitabundus</i> Britzelm.	Llenega negra, mocosa negra	Babosa negra
107	<i>Hypholoma fasciculare</i> (Huds.) P. Kumm	Bolet de pi	Hifóloma de láminas verdes
108	<i>Imleria badia</i> (Fr.) Vizzini	Sureny bai	Boleto bayo
109	<i>Infundibulicybe geotropia</i> (Bull.) Harmaja,	Candela de bruc	Platera, cabeza de fraile
110	<i>Inocybe flocculosa</i> Sacc.		
111	<i>Inocybe geophylla</i> (Bull.) P. Kumm.	Inocibe geòfil	Inocibe de láminas terrosas
112	<i>Inocybe praetervisa</i> Quél.	Barrets de bruixa	Brujas.
113	<i>Inocybe rimosa</i> (Bull.) P. Kumm.		
114	<i>Inonotus hispidus</i> (Bull.) P. Kasrst	Bolet de soca vellutat	Yesquero erizado
115	<i>Irpex lacteus</i> (Fr.) Fr.		
116	<i>Laccaria amethystina</i> Cooke	Pimpinella amatista	Lacaria amatista
117	<i>Laccaria bicolor</i> (Maire) P.D. Orton	Pimpinella morada	Lacaria bicolor
118	<i>Laccaria laccata</i> (Scop.) Cooke	Pimpinella morada	Lacaria violeta
119	<i>Lactarius aurantiacus</i> (Pers.) Gray	Lleterola taronja	Níscalo dorado
112	<i>Lactarius deliciosus</i> (L.) Gray	Rovelló, esclata-sang, pinetell	Níscalo
113	<i>Lactarius sanguifluus</i> (Paulet) Fr.	Rovelló, esclata-sang de pi bord, pebràs	Níscalo de sangre vinosa, rovellón, rebollón
114	<i>Lactarius subumbonatus</i> Lindgr.		
115	<i>Lactarius vellerius</i> (Fr.) Fr.	Terrandòs	Lactario aterciopelado
116	<i>Laeticutis cristata</i> (Schaeff.) Audet		
117	<i>Lenzites betulinus</i> (L.) Fr.	Lenzites del bedoll	Lenzites del abedul
118	<i>Lepiota erminea</i> (Fr.) P. Kumm.	Palometa	Lepiota
119	<i>Lepista sordida</i> (Schumach.) Singer	Pimpinella morada, lileta	Pequeño pie azul
120	<i>Leucopaxillus gentianeus</i> (Quél.) Kotl.		Seta amarga
121	<i>Limacella illinita</i> (Fr.) Redhead	Limacela gelatinosa	Limacela babosa
122	<i>Lycoperdon equinatum</i> Pers.	Pets de llop d'agulletes	Pedo de lobo erizado
123	<i>Lycoperdon excipuliforme</i> (Scop.) Pers.	Pets de llop	Pedos de lobo
124	<i>Lycoperdon molle</i> Pers.	Pet de llop moll	Bejín blando
125	<i>Lycoperdon nigrescens</i> Pers.	Pet de llop pudent	Pedo de lobo fétido
126	<i>Lycoperdon perlatum</i> Pers.	Pet de llop perlat	Pedo de lobo perlado

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
127	<i>Lycoperdon pratense</i> Pers.		
128	<i>Lyophyllum decastes</i> (Fr.) Singer	Gírgola de bruc	Liófilo agregado
129	<i>Melanoleuca melaleuca</i> (Pers.) Murrill	Moixernó de pastor	Seta de caña
130	<i>Macrolepiota mastoidea</i> (Fr.) Singer	Paloma, apagallums	Parasol
131	<i>Marasmius wynneae</i> Berk. & Broome		
132	<i>Mycena aurantiomarginata</i> (Fr.) Quél.		
133	<i>Mycena galopus</i> (Pers.) P. Kumm.		
134	<i>Mycena olivaceomarginata</i> (Masse) Masee		
135	<i>Mycena polygramma</i> (Bull.) Gray,		
136	<i>Mycena pura</i> (Pers.) P. Kumm.	Micena pura	Micena pura
137	<i>Mycena purpureofusca</i> (Peck) Sacc.		
138	<i>Mycena rosea</i> Gramberg		
139	<i>Mycena rosella</i> (Fr.) P. Kumm.		
140	<i>Mycena seynii</i> Quél.	Micena de les pinyes	Micena de las piñas
141	<i>Mycena supina</i> (Fr.) P. Kumm.		
142	<i>Mycetinis alliaceus</i> (Jacq.) Earle ex A.W. Wilson & Desjardin		
143	<i>Neoboletus erythropus</i> (Pers.) C. Hahn	Mataparent de peu vermell	Pie rojo
144	<i>Paralepista flaccida</i> (Sowerby) Vizzini	Pampeta	Lepista inversa
145	<i>Parasola conopilea</i> (Fr.) Örstadius & E. Larss.		
146	<i>Phaeoclaavulina curta</i> (Fr.) Giachini	Peu de rata	Pie de rata, manitas
147	<i>Phlegmacium glaucopus</i> (Schaeff.) Wünsche = <i>Cortinarius glaucopus</i> var. <i>acyaneus</i>		
148	<i>Phlegmacium balteatocumatile</i> (Rob. Henry ex P.D. Orton) Niskanen & Liimat = <i>Cortinarius balteatocumatilis</i> Rob. Henry ex P.D. Orton		
149	<i>Phellodon niger</i> (Fr.) P. Karst.		Hidno negro
150	<i>Pholiota carbonaria</i> (Fr.) Singer	Foliota pirófila	Foliota de las carboneras
151	<i>Pholiota gummosa</i> (Lasch) Singer		

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
152	<i>Pholiota lenta</i> (Pers.) Singer,	Foliota flexible	
153	<i>Pholiota limonella</i> (Peck) Sacc.		
154	<i>Pholiota pinicola</i> Jacobsson	Foliota pinícola	
155	<i>Pisolithus arhizus</i> (Scop.) Rauschert	Pisolito tintóreo	Cudol polsós
156	<i>Pleurotus eryngii</i> (DC.) Quél.	Gírgola de panical	Seta de cardo
157	<i>Pleurotus drynus</i> (Pers.) P. Kumm.		
158	<i>Protostropharia semiglobata</i> (Batsch) Pelirroja, Moncalvo&Vilgalys	Bolet de femer anellat.	Estrofaria semiglobosa
159	<i>Pseudoclitocybe expallens</i> (Pers.) M. M. Moser		
160	<i>Psilocybe coronilla</i> (Bull.) Noordel.	Coronilla	Estrofaria coronita
161	<i>Ramaria cedretorum</i> (Maire) Maleçon	Peu de rata	Pie de rata
162	<i>Ramaria aurea</i> (Schaeff.) Quél.	Peu de rata groc, maneta groga	Pie de rata amarilla
163	<i>Ramaria flavosalmonicolor</i> Schild		
164	<i>Ramaria gracilis</i> (Pers.) Quél.	Peu de rata anisat	Ramaria grácil anisada
165	<i>Rhizopogon obtextus</i> (Spreng.) R. Rauschert	Turma, criadilla	Turma
166	<i>Rhizopogon occidentalis</i> Zeller& C.W. Dodge	Turma, criadilla	Turma
167	<i>Rhizopogon roseolus</i> (Corda) Th. Fr.	Turma rogenca, fetjó rosat	Turma, criadilla rosada
168	<i>Rhodocybe truncata</i> (Schaeff.) Singer		Rojilla (Palencia)
169	<i>Rhodocollybia butyracea</i> (Bull.) Lennox	Col·libia relliscosa	Colibia butirácea
170	<i>Russula cessans</i> A. Pearson		
171	<i>Russula chloroides</i> (Krombh.) Bres.	Pebràs verdós	Rúsula blanca
172	<i>Russula decipiens</i> (Singer) Bon		
173	<i>Russula graveolens</i> Romell	Poagres, cuabres	Rúsulas
174	<i>Russula integra</i> (L.) Fr.	Rogeta	
175	<i>Russula olivácea</i> (Schaeff.) Fr.	Blava	Rusula olivácea
176	<i>Russula sanguinea</i> P.	Marieta, poagre vermell	Rúsula sanguínea, chivata
177	<i>Russula torulosa</i> Bres.	Poagre comú, xivata	Chivata del rebollón
178	<i>Russula virescens</i> (Schaeff.) P.	Llora verda, poagre verd	Gorro verde
179	<i>Russula xerampelina</i> (Schaeff.) P.		Rúsula color hoja seca
180	<i>Sarcodon imbricatus</i> (L.) P. Karst.		

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
181	<i>Scleroderma citrinum</i> Pers.	Pota de cavall groga	Escleroderma amarilla
182	<i>Scutigera pes-caprae</i> (Pers.) <i>Bondartsev & Singer</i>	Sabatera	Pie de cabra
183	<i>Sparassis crispa</i> (Wulfen) Fr.	Peu de rata reina	Seta coliflor
184	<i>Sphaerobolus stellatus</i> Tode		
185	<i>Spodocybe fontqueri</i> (R. Heim) <i>Vizzini, P. Alvarado & Dima</i>		
186	<i>Stereum hirsutum</i> (Willd.) Pers.	Crosta de soca hirsuta	Estéreo hirsuto
187	<i>Stilbella fimetaria</i> (Pers.) Lindau		
188	<i>Stropharia aeruginosa</i> (Curtis) Quél.	Estrofària verda	Estrofaria verde
189	<i>Suillus bellinii</i> (Inzenga) Kuntze	Molleríc de bora clara	Boleto de pie moteado
190	<i>Suillus bovinus</i> (L.) Roussel	Molleríc de bou	Boleto bovino
191	<i>Suillus collinitus</i> (Fr.) Kuntze	Bolet de pi, molleríc de peu rosa	Boleto viscoso
192	<i>Suillus granulatus</i> (L.) Roussel,	Molleríc granellut, bolet de pi	Boleto viscoso de pie granuloso
193	<i>Suillus luteus</i> (L.) Roussel	Bolet de pi, molleríc de calceta	Boleto anillado
194	<i>Tapinella panuoides</i> (Fr.) E.-J. Gilbert	Gírgola de pi	Paxilo en forma de concha
195	<i>Tephroclype ambusta</i> (Fr.) Donk = <i>Lyophyllum ambustum</i> (Fr.) Singer		
196	<i>Tiphula juncea</i> (Alb.& Schwein)		
197	<i>Tremella mesentérica</i> Retz.	Gominola groga	Gominola, gelatina amarilla
198	<i>Tricholoma aurantium</i> (Schaeff.) Ricken		Tricoloma anaranjado
199	<i>Tricholoma batschii</i> Gulden ex Mort. Cr. y Noordel.	Bolet d'ovella, bolet de bestiar	Cabrera, seta de pino
200	<i>Tricholoma equestre</i> (L.) P. Kumm.	Verderol, groguet	Seta de los caballeros
201	<i>Tricholoma focale</i> (Fr.) Ricken	Bolet d'ovella anellat	Cabrera
202	<i>Tricholoma gausapatum</i> (Fr.) Quél.	Fredolic pelut	Negrilla, ratón
203	<i>Tricholoma imbricatum</i> (Fr.) P. Kumm.	Bolet d'ovella imbricat	Tricoloma imbricado
204	<i>Tricholoma portentonsum</i> (Fr.) Quél.	Fredolic gros	Capuchina
205	<i>Tricholoma saponaceum</i> (Fr.) P. Kumm.	Tricoloma saponaci	Tricoloma saponáceo
206	<i>Tricholoma sulphuraceum</i> (Bull.) P. Kumm	Tricoloma ensofrat	

	NOM CIENTÍFIC	NOM VALENCIÀ	NOM CASTELLÀ
207	<i>Tricholoma terreum</i> (Schaeff.) P. Kumm.	Fredolic, gírgola d'estepa	Negrilla, ratón
208	<i>Tricholoma ustale</i> (Fr.) P. Kumm		Tricoloma quemado
209	<i>Tricholomopsis rutilans</i> (Schaeff.) Singer, Schweiz. Z. Pilzk	Gírgola vermella	Tricholoma rutilante
210	<i>Tuber excavatum</i> Vittad.	Tófono excavada	Trufa excavada
211	<i>Tuber melanosporum</i> Vittad.	Tófono negra	Trufa negra
212	<i>Tuber suave</i> Pacioni & M. Leonardi,	Tófono suave	Trufa suave
213	<i>Xeromphalina caudicinalis</i> (Fr.) Kühner&Maire		

Organigrama Societat Micològica Valenciana

IGNASI LERMA MONTERO

President

JOAQUIM HERREROS CONEJOS

Vicepresident

ANTONIO MACIÁN GALLEGO

Responsable de Tresoreria

CARMEN COMECHE GINÉS

Responsable de Secretària

Vocals

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ

MIGUEL GÁLVEZ CAÑIZARES

AMOR LARA FENOY

RAFAEL MARÍN REINNA

Vocals Comité Científic:

JOAQUIM HERREROS CONEJOS

IGNACIO TARAZONA MARTÍNEZ

Vocals Activitats:

MIGUEL GÁLVEZ CAÑIZARES

AMOR LARA FENOY

Vocal Manteniment:

RAFAEL MARÍN REINNA

Butlletí de la Societat Micològica Valenciana

Normes de publicació

GENERALITATS

El *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* (SOMIVAL) recull l'essència del coneixement micològic a la Comunitat Valenciana i altres indrets de la geografia peninsular. Des que el seu primer volum es va publicar al 1995, el butlletí ha estat obert a tot tipus de treballs i articles de micologia en qualsevol dels seus àmbits d'estudi. Per vetllar per la qualitat científica i editorial dels articles publicats anualment al butlletí, un Comitè Científic compost per diversos micòlegs i especialistes revisarà els manuscrits rebuts, suggerint canvis als autors en cas que siga necessari.

FINALITAT I CONTINGUT DEL BUTLLETÍ

El *Butlletí de la Societat Micològica Valenciana* pretén ser un mitjà útil per a la difusió del coneixement sobre tot tipus de fongs, en especial d'aquells trobats a l'àmbit valencià. Pel que fa a la investigació, el butlletí busca donar suport escrit als treballs que combinen els estudis clàssics de micologia (taxonomia, anatomia, ecologia, corologia, nomenclatura i etnomicologia) i els mètodes més recents que usen dades de caire genètic (filogènia, genètica de poblacions, *barcoding* o codi de barres fúngic, i *metabarcoding* o seqüenciació massiva de mostres ambientals). Un objectiu fonamental d'aquesta publicació és millorar el coneixement de la diversitat micològica al territori valencià, de manera que les dades publicades es cediran al Banc de Dades de Biodiversitat de la Comunitat Valenciana (BDB; <http://www.bdb.gva.es/es>) i formaran part del Micocataleg de la Comunitat Valenciana (<http://somival.org/mico-catalogo/>), una de les aspiracions més notables de SOMIVAL. També es vol recolzar la publicació de treballs on els fongs siguen protagonistes de processos aplicats a l'àmbit industrial, econòmic, i al forestal i agrícola, així com aquells que puguin afectar a la salut i benestar d'humans i altres animals (micologia mèdica i micotoxicologia). Darrerament, el Comitè Científic de SOMIVAL també està obert a acceptar manuscrits que estiguen enfocats a la divulgació científica de qualsevol aspecte relacionat amb la micologia, així com entrevistes, ressenyes bibliogràfiques i receptes culinàries o usos casolans dels fongs.

NORMES PER A LA PRESENTACIÓ TELEMÀTICA DELS MANUSCRITS

Es demana als autors que visiten la pàgina web de SOMIVAL (<http://somi-val.org/ca/inici/>) on disposen d'arxius en valencià i castellà que inclouen les normes de publicació amb molt de detall, exemples i un motle de manuscrit. Se ruego a los autores que visiten la página web de SOMIVAL (<http://somi-val.org/ca/inici/>) donde encontrarán archivos en valenciano y castellano que incluyen las normas de publicación con todo lujo de detalles, ejemplos y un modelo de manuscrito.

No obstant això, a continuació figuren tota una sèrie d'aspectes bàsics que han de tenir en compte els autors. Es tracta d'un resum, de manera que es recomana que es visite l'anterior enllaç per obtenir més informació:

- **Idioma:** valencià, castellà o anglès, tot i que el Comitè Científic podrà considerar també articles escrits en altres idiomes com ara el francès, italià i portuguès.
- **Entorn digital de preparació dels manuscrits:** preferiblement Microsoft Word amb els següents paràmetres: a) format DIN A4; b) marges de 3 cm; c) font *Times New Roman*; d) dimensió de 12 punts de tot el text, incloent el títol el qual haurà d'anar en negreta; e) interlineat senzill; f) justificació total de tot el text; g) tots els inicis de paràgrafs han de tenir una sagnia de 0,5 cm, a excepció d'aquells que es corresponguen amb el títol o subtítol d'un apartat (veure més avall); i, finalment, h) les referències bibliogràfiques han de tenir una sagnia de 0,5 cm. El document s'ha d'emmagatzemar en format *.doc o *.docx.
- **Títol del treball:** s'ha de caracteritzar per ser informatiu alhora que concís, i ha d'anar amb negreta, lletres minúscules i sense punt a la fi. El títol mai podrà ser simplement el nom d'una espècie, o més generalment, el d'un tàxon.
- **Llistat d'autors:** ha d'anar a sota del títol i, en cas que hi haja més d'un autor, serà seqüencial, on el nom i primer cognom (o nom, més primer cognom i segon cognom units amb guió) de cadascun s'ha d'escriure en majúscula i sense negreta, i a la fi no s'hi posarà un punt. Entre el penúltim i últim autor es disposarà el símbol «&». En el cas que hi haja més d'un autor, al darrere de cada nom hi anirà un número entre parèntesi i en format superíndex, que és el que indicarà l'adreça. Cada autor disposarà d'una línia individual per indicar la seua adreça a sota del llistat d'autors. Aquesta adreça començarà amb el número corresponent entre parèntesi (ara sense format superíndex) i

inclourà la institució de treball o l'adreça personal, la població i codi postal, província i/o país, i una adreça de correu electrònic. No cal finalitzar aquesta línia amb un punt.

- **L'autor per a la correspondència:** en el cas que el manuscrit haja sigut presentat per més d'un autor, s'haurà d'indicar qui és el major responsable i, per tant, a qui han d'anar dirigits possibles missatges dels lectors. Per a això, s'haurà d'incloure un asterisc (*) al llistat seqüencial d'autors al darrere del número que indica l'adreça. Així mateix, a sota de l'última línia d'adreces s'haurà d'incloure la següent frase: «* Autor per a la correspondència».
- **Resum i paraules clau:** a continuació de l'apartat dels autors s'inclourà el resum en valencià, castellà i anglès (en aquest ordre). Cadascun d'ells s'ha d'organitzar en tres paràgrafs. El primer ha d'anar precedit de la paraula Resum, Resumen o *Abstract*. A continuació s'indicarà el llistat d'autors en majúscula, el títol del treball, així com la referència bibliogràfica que inclourà l'any de publicació, revista, volum i pàgines de l'article. El segon paràgraf ha d'incloure el text del resum que haurà de tindre una longitud compresa entre les 100 i 150 paraules. Ací, els taxons principals estudiats han d'anar acompanyats dels seus autors. Finalment, el tercer paràgraf és el corresponent a les Paraules clau (*Palabras clave* o *Keywords*). Les paraules clau han de ser entre 3 i 5, separades per coma i no poden repetir cap paraula que hi haja al títol del treball. Només el segon paràgraf, el corresponent al text del resum, ha de presentar una sagnia de 0,5 cm. No usar negretes en cap cas.
- **Text principal del manuscrit:** ha d'estar organitzat preferiblement en les seccions Introducció, Material i mètode, Resultats, Discussió, Agraïments i Bibliografia, les quals s'exposaran en línies individuals i en lletres majúscules.
- **Bibliografia:** en aquesta secció sols s'inclouran les referències bibliogràfiques que hagen sigut explícitament citades al text del manuscrit. Es tractarà de citar tots els autors fins a un número màxim de 8, i si el número és major, figuraran els 8 primers seguit de «& al.». Com a exemple de referències d'articles científics i llibres, mirar el següent: Ballarà J. & Mahiques R. (2014). Estudi de *Cortinariaceae* del Parc Natural del Cadí-Moixeró (I). *Moixeró* 6: 12-25 (article); Kirk P.M., Cannon P.F., Minter D.W. & Stalpers J.A. (2008). *Ainsworth & Bisby's. Dictionary of the Fungi* (10th ed.). CAB International, Wallingford (llibre); White T.J, Bruns T., Lee S. & Taylor J. (1990). Amplification and direct sequencing of fungal ribosomal RNA genes for phylogenetics:

315-322. In: Michael A.J., Gelfand, D.H. Sninsky J.J. & White T.J. *PCR protocols: a guide to the methods and applications*. Academic Press, New York, USA (Capítol de llibre).

- **Llistat de Taules i Figures:** a continuació de la secció de Bibliografia s'inclourà un llistat amb les llegendes de Taules i Peus de Figura que hagen d'anar incloses al treball.

Al text principal del manuscrit (Introducció, Material i mètode, Resultats i Discussió), les referències bibliogràfiques usaran el primer cognom si només hi ha un autor; si hi ha dos autors, el primer cognom d'ambdós i el símbol «&» enmig; i si hi ha més de dos autors, s'usarà el cognom del primer autor seguit de «*ET AL.*» en cursiva. Tot això seguit de l'any de publicació. En cas que es vullga citar només una pàgina en concret, s'inclourà aquesta dada després de dos punts «:» darrere de l'any de publicació. Darrerament, si el que es pretén es fer referència al que un autor escriu s'usarà el cognom de l'autor i a continuació la paraula «*in*» en cursiva i en minúscula. S'emprarà el tipus de lletra majúscula per expressar aquestes referències. Quan s'inclouen diverses referències a dins d'un parèntesi, s'ordenaran alfabèticament, mentre que l'ordre cronològic s'emprarà quan hi haja conflicte amb l'alfabètic. Se separaran les referències per punts i coma.

Totes les Taules i Figures hauran d'anar citades al text. La citació es realitzarà de forma ordenada segons el moment d'aparició al text i s'escriuran en versaleta de la següent manera:

- Per proveir les mesures microscòpiques, es treballarà en micres (μm) i se seguiran les següents normes: a) usar punts (i no comes) per denotar valors decimals; b) usar el símbol «x» i no la lletra «x» quan es donen dades de dimensions; c) incloure els valors extrems entre parèntesi i no claudàtors.
- Tots els noms científics que apareguen en qualsevol apartat de l'article han d'anar en cursiva independentment del rang o categoria taxonòmica.
- Citacions del material estudiat i dipositat a herbaris oficials o micoteques particulars: s'indicarà, en aquest ordre, el país, província, comarca, població, partida municipal i/o paratge singular, descripció de si hi havia un individu o diversos i la seua distribució (gregaris o cespitosos), possibles organismes (principalment plantes) associats i escrit en llatí, tipus de substrat (sòl àcid, calcari, etc.), coordenades UTM 1x1 km, altitud (seguit de «m» o «m.s.n.m.»), data de recol·lecció (dia/mes/any), *leg.* i *det.* seguit del nom abreujat del recol·lector i el cognom, codi personal de

recol·lecció, codi d'herbari (si escau) seguit, entre parèntesi, del codi de GENBANK de la seqüència genètica obtinguda (si escau).

Instruccions per a l'elaboració de làmines (o planxes) fotogràfiques i imatges individuals, i arbres filogenètics:

- a) Dimensions recomanades màximes DIN A4 (ample × alt: 210×297 mm) i mínimes DIN A7 (74×105 mm), tot i que podrien variar en funció del tipus d'il·lustració, de les necessitats dels autors i dels requeriments de l'entitat responsable de la maquetació definitiva.
- b) La làmina s'haurà de presentar en format RGB amb una resolució recomanada de 300 ppp. En el cas d'imatges individuals i arbres filogenètics, aquests s'hauran de presentar, si és possible, també amb una resolució de 300 ppp. i en format preferiblement *.tiff*, tot i que també s'acceptarà *.jpg* o *.jpeg*, i *.pdf*. S'acceptaran també els formats d'Adobe Photoshop (*.psd*) i Illustrator (*.ai*).
- c) Les imatges de microscòpia hauran de dur obligatòriament una barra d'escala, de color negre o blanca (en funció del color de fons de la imatge) amb un grossor suficient per què siga visible una vegada impresa. A sobre d'aquesta escala podrà afegir-se el valor numèric de les micres a què correspon la longitud d'aquella. La font serà *Times New Roman* i les dimensions seran al voltant de 10 punts.
- d) A les làmines, cadascuna de les imatges que les componen hauran d'incorporar una lletra majúscula amb la font *Times New Roman* i dimensions mínimes de 12 punts en el marge superior esquerra que es correspondrà amb la lletra del Peu de Figura. Aquesta lletra podrà anar envoltada d'un cercle blanc per donar més contrast.
- e) A les làmines, les línies que separen les diferents imatges seran blanques i amb un grossor suficient, al voltant de 15 píxels.

ENVIAMENT DELS MANUSCRITS, I LA SEUA RECEPCIÓ I REVISIÓ

Els manuscrits originals seran enviats en suport informàtic per correu electrònic al Comitè Científic de redacció a la següent adreça: igb4tonda@gmail.com. Hauran de presentar-se abans del 31 de maig per ser publicats en la revista el mateix any. **Es demana una vegada més que s'estudien les normes de publicació disponibles en la pàgina web de SOMIVAL (<http://somival.org/ca/inici/>) per conèixer les recomanacions a l'hora d'enviar els manuscrits.**

El Comitè, d'acord amb les normes per a la presentació dels treballs, podrà retornar als autors els treballs presentats per tal de fer modificacions de forma

o de contingut. Aquestes estaran basades, si escau, en la revisió duta a terme per especialistes externs. Si els autors no accepten les modificacions proposades, els treballs seran rebutjats. En cas que els autors raonen la seua negativa, el Comitè Científic estudiarà el motiu i comunicarà a l'autor la seua decisió final. Una vegada acceptat per a la seua publicació, els autors d'un manuscrit han de tenir en compte que cedeixen els drets de publicació a SOMIVAL en qualsevol suport que s'estime, inclosa la ubicació del mateix a la pàgina web de SOMIVAL (<http://somival.org/ca/butlletins/>) des d'on podrà ser descarregat lliurement.

SEU SOCIAL

Carrer Corredors, 6 (posterior)
entrada pel Carrer Juan Plaça

HORARI

Dilluns a la vesprada
de 19.00 a 21.30 h
(excepte agost)

PÀGINA WEB

www.somival.org

CORREU ELECTRÒNIC:

socmicval@gmail.com
somival@somival.org

REDACCIÓ BUTLLETÍ

igb4tonda@gmail.com

CORRESPONDÈNCIA

A.P. Correus 7048
E-46003 València

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació, Cultura,
Universitats i Ocupació

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua